

301

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اسلامی

تہذیب و تمدن

دکتر مصطفیٰ سبانی

ثبوت

4162

ذی زہدی احمدی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اسلامی

تہذیب و تمدن

اسلامی تہذیب و تمدن

مصنف

ڈاکٹر مصطفیٰ سبانی

ترجمان

مولوی زاہدی احمد زئی

87446

~~1996~~

اسلامی تهذيب او تمدن	نوم
ډاکټر مصطفیٰ سیاهي (رح) سعوريه	مصنف
زاهدي احمد زي ، افغانستان	ژباړن
انجنير احمد شاه احمد زي افغانستان	ناشر
۱۳۶۲ کال د غواڼي مياشتي اته	د پښتو د لمری چاپ
د ۵۱.۴۳ کال د کال د رجب المرجب	
خو اړسمه	
د ۱۹۸۳ع کال د اپريل اته ويشتمه	
۳۰۰ دري زره توکه	د چاپ شمير
	د پوي کڼي بيه :

لہ لیک

صفحہ

مضمون

د ژباړن سریزه

د لیکونکی پیژندنه ولادت ، زد کړه مبارزه او دعوت
د اخوان المسلمین له گوند سره پیژند کلو او غړی توب
فراغت درس او بلنه

د دمشق په پوهنتون کښی لمړی د بنودونکی او بیا
درئیس په توگه

د شام په پارلمان کښی دوکیل او سکرتر جنرال په توگه
وسلوال جهاد

اروپائی او نورو هیوادونو ته علمی سفر

تصانیف او ژرنالیزم

رنځورتیا او وفات

د مصنف سریزه (۱) دا کتاب

(۲) د لویدیځ تهذیب سیلوی

(۳) د مذهب ناکامی

(۴) په حقیقت باندی اعتراف

(۵) د وخت اصلی اړتیا—اسلام

(۶) زمونږ ثقافتی گاندی

د دی کتاب د چاپ او خپرونی موخه

مضمون

لمری باب

لمری خصوصیت

دویم او دریم خصوصیت

خلورم خصوصیت

پنجم خصوصیت

د زمانی انقلابو نه دی

د استخفاف لامل

دویم باب

(۱) گروهه او دین

(۲) علوم او فلسفه

(۳) لغت او ادب

(۴) قانون جوړونه

(۵) حکومت او سلطنت

دریم باب - - بشر دوستی

د اسلامی مساوات عمومیت

د اسلام د نظر لوړوالی

د نظر د لوړتیا وسعت او کمال

ایا دا اعلانونه د پیل غاښونه دی

لمری گواهی

دویمه گواهی

دریمه گواهی

خلورمه گواهی

پنخمه گواهی

شپزیه گواهی

ؤمه گواهی

اتمہ گواهی

نهمہ گواهی

بی سیاله دی

لسمہ گواهی

یوو لسمہ گواهی

خوک خو د یو مثال هم داسی وړاندی کړی

دلی دلی

خلورم باب مساوات

دا یواخی د خولی خبره نوه

خوک داسی کولای شی ؟

یو مثال

دا کوم یواخینی مثال ندی

دویم مثال

د رنگ تور والی او سپین والی نه بلکه د عمل سپین والی

او تور والی معتبر دی

پرمخ تللی جاهلیت هم د سبق ته اړتیا لری

هنداره در واخلاست

دا امریکا دی

ٲول بدن داغ داغ دی
 یواخی غولونه ده
 د خپلی کورنی غری پری گواه دی
 او دا دی هم واورى
 دا هم و گورى
 دوه نور گواهان
 یوه بر نوونکی پینه
 او زمرنر تهذیبی روایات داسی دی
 پنجم باب—مذهبی پیرزوینه
 د مذهب د پیرزوینی اصول او مبادی
 د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په ژوند کښی
 د راشدہ خلفاؤ په دور کښی
 نه یواخی دا چی هیخ ډول تثبت ندی شوی بلکه . . .
 په قسطنطنیه کښی د سلطان محمد فاتح هر اړخیزه پیرزوینه
 د یوحنا په کلیسا کښی یو منظر
 د بنو امیه د خلافت په دور کښی له مذهبی تو پیر څخه
 پرته پوستونه وویشل شو
 د عباسیانو منصبی بڅښنی
 د نا مسلمانو ادیبانو او شاعرانو برم او درناوی
 د اسلامی مشرانو له اغیار سره په عمومی ډول چلن
 د سامون په علمی غونډو کښی

پہ عفو می غونڈو کنبی ہم دا حال وو

پہ کھول او کورونو کنبی

د نورو مذہبونو پہ اخترونو او نورو میلو کنبی پہ خاصہ

لیوالتیا او سنہ گدون

حیرانرونکی پیروویہ

د لویدبخو خیرونکو اعترافات

د آرنلہ گواھی

د تفصیلی خبروا ترو کولو لامل

مگر دوی نہ شرمیری

وروستی گواہ

د لیبان منصفانہ اعتراف

شہرم باب - - - زمونر جنگی اخلاق

د اسلامی تہذیب برکت

د خواک د وسائلو برابرول د خہ لپارہ ضروری دی

د جنگ اہداف

یو بل خلیدونکی اریخ

جنگ لہ چا سرہ او پہ خومرہ اندول ؟

د جنگ پہ ہککہ خولار بنودنی

دغہ تول یواخی دعوئی او نظریہ نہ بلکہ پہ عملی دگر

کنبی ئی بنودنی دی

د نبوی صلی اللہ علیہ د وسلم دور شواہد

د راشیدینو خلفا وو دریخ ہم ہمدغہ وو

والی د مجبوریت له مخی خپله پریکړه بدله کړه
اوله سونیز سره د انگریزانو او فرانسویانو سلوک دا دی
ایا په کوم تهذیب کښی د دی مثال شته ؟
د ژمنی او شرافت د لحاظ یوه لوړه نمونه دا هم ده
علامه ابن تیمیه (رح) د یهودیانو او مسیحیانو د خلاصون
لپاره را مخ ته کیری
د مسیحی پریخو بربریت
د صلاح الدین ایوبی زړه سوانده نوښت
د سلطان محمد ثانی له عاطفی څخه ډک چان
د عثمانی حاکمانو چلن
د اروپا د مسیحیانو له خپلو مذهبی ورونو سره سلوک
د مسیحیانو د خپلو مسیحانو څیرونی ته لیوانتیا
د اندلس او هسپانیه یو قصه
د پنځ غوښتنه ئی هم داده
په اوسنی رڼا کښی ئی و گوری
ووم باب په څارویو باندی زړه سوی او مهربانی
څاروی او حیوانات هم یو عالم دی
څاروی هم د مینی او زړه سوی مستحق دی
سزا او جزا
په څارویو باندی د هغوی له ځواک څخه زیات کار کول
نا روا دی
دا لاندنی چاری ممنوع دی
بی سیاله ښودنی

مضمون

حقوق فقہی احکام

د نیک چلن خونور مثالونہ

د اسلامی حکومت مسؤلیتو نہ او د ندی

د خارویو د پالنی لپارہ اوقاف

د زره سواندہ چلن بی میالہ او عجیبہ مثالونہ

پہ تیرو زمانو کنبی لہ خارویو سرہ چلن

د یهودی شریعت حینی مادی

د یونان پہ لرغونی او پہ خوانی قانون کنبی

د پہ خوانیو رومیانو قانون

پہ پخوانی فارس کنبی

د اروپائی ملتونو قوانین

حینی کوائف

د خو مقدمو د تطبیق پہ حکمہ بیان

وروستی 'تکی'

اتم باب . . . د ٲولنیزی سوکالی اداری مرکزونه

دا مقام ہفہ چا ترلامہ کرچی بیائی و موند

یو بل ممتازونکی اړخ

د ٲولنیزی سوکالی پہ حکمہ د اسلامی تہذیب بنسټیز

تصورات

د دی بودنی نتیجہ او اغیزہ

پہ اسلام کنبی امرنی وقف

د وقف ٲیروالی

دوہ دولہ وقف

د تونیزی موکالی خو مرکزونه

نهم باب . . . مدارس بنونخی او علمی اداری

اسلامی مدارس

بنونخی

مدارس

زما د باغ له بن زما پسری و پیرنه

د بنونکو حالات او د هغوی تنخواوی

د بنوونی او تدریس د نده څنگه خلکو په غاره لرله

د بنوونکی کالی

د استاذانو انجمن

خو مشهوری مدرسې او د هغوی بنسټ کیښودونکی

د مدرسو لپاره د اوقافو خو مثالونه

د حلب « د ینار » د نوری روغتون اوقاف په لاندی

دول وو

د مختلفو علومو او فنونو لپاره ځانگړی مدرسې

په هغه وخت کښی د اروپا څه حال وو ؟

لسم باب . . . روغتونونه او طبی مدرسې

عربوان د جاهلیت له زمانی څخه د طب زد کړه ترلامه

کوله

له ټولونه لپری روغتون

دوہ دوله روغتونونه

مضمون

- مختلف ڊوله روغتونونه
- د لمړني طبي مرستي مرکزونه
- ټولنيز روغتونونه
- له پوهنځيو سره د روغتيا اړيکي
- ډا کټرانو ته به له بريك ورکولو څخه وروسته د تداوي
- کولو اجازه ورکول کيدله
- په روغتونونو کښي د طب د پوهني کتابتونونه
- پرته له اجرت څخه
- (۱) د بغداد عضدي روغتون
- (۲) نوري روغتون
- (۳) منصوري متر روغتون
- د منصوري روغتون وقف نامه
- (۴) د سړاکش روغتون
- د يوو الماني متشرق د سيالي هوس
- د پاریس د يو ستر روغتون ويجاړ حالت
- د موازي نتائج
- يوولسم باب . . . ځانگړي او عمومي کتابتونونه
- له کتابونو سره مينه
- کتابونه چي سلامت وي بل هيڅ غم نشته
- د کتابونو په پيرو دلو او ډيروالي کښي سيالي
- د کتابتونونو ډيروالي
- د کتابتونونو ډولونه

- په قاهر کسبی د فاطمی خلفاوو کتابتون
 دارالحکمت په قاهره کسبی
 په بغداد کسبی د بیت الحکمت کتابتون
 په اندلس کسبی د حکم کتابتون
 په طرابلس کسبی د بنی عمار کتابتون
 شخصی کتابتونونه
 له دغو کتابتونونو سره د دینمناوو چلن
 په حق باندی اعتراف
 دولسم باب . . . علمی او عرفانی غونډی او مجلسونه
 مختلف ډولونه
 د بنو امیه د دورو غونډی
 د عباسی خلافت په دور کسبی علمی غونډی
 د فاطمیانو د خلافت د زمانی غونډی
 د وزیرانو او امیرانو علمی مجلسونه
 د عامو علمی پوهانو غونډی
 خو کتاب پلورونکی
 په تفریحی غونډو کسبی هم علمی بحث او خیرنه
 دیارلسم باب . . . پای تخت او ستر ستر بناورونه
 له و سی پیری نه د لسمی پیری انگلستان
 او د اسلامی نړی د بناورونو څه حال وو
 قرطبه
 د قرطبه د الزاهراء مانی
 غرناطه

اشبیلیه

مصنوعات

بغداد

زما سپرلی زما په بن و پیژنه

پای

د ژباړونکي سرېزه

د وياړ ځای دى چې د اسلام سپيڅلى او ژوند بښونکى او انسان جوړونکى دين په هره پيړۍ او زمانه کېښى په خپله دوران جوړوونکى علمى او عرفانى مدرسه کېښى داسې توکونه او وگړى روزى او روزلى ئى دى چې هغوى په خپل علمى ځواک او اسلام پاله مينه له خپلې متافزیکي گروهې څخه په دفاع برسېره د اسلام د ځلیدونکي او ټولنيز ثقافت او عرفان او د هغه د بې سياله او سرلوري بازغ تهذيب په هکله بشرى نړۍ ته په علمى ډگر کېښى په خپلو ليکنو کېښى دا جوته کړې ده چې که وگړى واله نړۍ خپل سعادت نيکمرغى پر مختيا او بريالى توب غواړي نو دغه واړه بايد په اسلامى ثقافت او تهذيب کېښى و لټوى . او يواځى اسلامى تمدن او تهذيب دى چې بشرى توکم ته په بشپړه توگه داسې فورمولونه او ضابطې له ځانه سره لري چې د هغو په پلي کولو انسانيت د سوکالى هوماسينى ډاډ او پرمختگ معراج ته رسېږي او يواځى همدغه تهذيب او تمدن کولای شي چې انسان ته د هغه د خپلې اصلى بڼې شرافت او امتياز درس ورکړي .

د اسلام د مدرسې دغو ساز لميانو د خپلو ليکنو په ترڅ

کڻبي اسلام دښمنه ښکيلاکي هغو بريځو ته چي د اسلامي تهذيب او تمدن په هکله غلیمانه سمپاشي کوي او د دغه عظيم تهذيب د بدنامو او بي خايه او بي گټي هلي خلی کړي او کوي ئي ، داسي علمي او ادبي غاښ ماتورنکي تارا کونه ورکړي دي . چي اوس ئي هم باداران په ټکورولو او د رسل کولو باندې مصروف او لگيا دي .

چي په شلمه پيړي کڻبي د اسلامي له دغو شازلمو څخه يو هم ښاغلي او مرحوم ډاکټر مصطفي سباعي دي . نوموړي په خپل عصر کڻبي د علمي او ادبي نړي يو ځلانده ستوري او د اخوان المسلمین د دوران جوړوونکي گوند يواتل او مجاهد غړي وو . نوموړي يو خورا ستر مسلمان تيورسين يو زړور واعظ او د اسلام په لاره کڻبي يو بي ساري مجاهد وو . مصطفي سباعي مرحوم د عام پوهي او ليکوالي په څنگ کڻبي په سياسي ډگر کڻبي هم په سوريه دښي خورا لوړ شخصيت تيرشوي دي . نوموړي د سوريه له اوسني کمونستي انقلاب څخه په وړاندني رژيم کڻبي د سوريه د پارلمان غړي او بيا له هغه څخه وروسته د خپل خدای وړ ډري سياسي استعداد ظرفيت او لياقت په تومسه د سوريه د حکومت د صدارت مرستيال وو ، او همدارنگه د سوريه د پوهنتون د شرعياتو د پوهنځي دنده ئي هم په غاړه لرله او ډيره زمانه د اخوان المسلمین د گوند د سوريه د څانگي رئيس او مسئول وو . نوموړي ته خدای پاک داسي کرکټر او استعداد ورکړي وو چي د هري د ندي وړوو . نوموړي د دي ټولو مصروفيتونو په څنگ کڻبي له ليکني سره خاصه مينه لرله او

له هغه وخت څخه را پدی خوا چی ده خپل اسلامی رسالت او مسئولیت احساس کړیائی نو دژوند ترورستیو شیو پوری قلم په محکمه کښی نښود او د نورو خدمتونو پر څنگ کښی ئی د اسلامی نړی د نوی توکم د تنویر او ویښتیا په تکل ډیر اثار او کتابونه لیکلی دی . چی د هغو له جملی څخه ئی هم یو دا کتاب دی ، د دی کتاب عربی نوم « من روائع حضارتنا » یعنی زمونږ د تهذیب او تمدن څوورانگی ، دی .

مصطفی سباعی مرحوم پدی کتاب کښی د اسلامی تهذیب او تمدن او له پوهی او علم سره د مسلمانانو هغه بی کچه مینه په عملی ډگر کښی داسی ثابتہ کړی ده چی د نورو ختیځو او لویدیځو بلاکونو د مذاهبو او مسلکونو تهذیبونه د هغه په پرتله هیڅ شمیرل کیږی . ده پدی کتاب کښی اسلام دښمنو پرگنو ته دا ثابتہ کړی ده چی اسلامی تهذیب او روزنه خپلو پیروانو ته چی کوم اخلاقی اجتماعی او مدنی د رسونه ورکوی د هغه معیار په بل هیڅ مسلک او مذهب کښی نشته او نه به پیدا شی ، ده د مثالونو په وړاندی کولو سره دا ثابتہ کړی هغه وخت چی په بشری نړی اسلام حکومت کاوو د بشری پرگنو په منځ کښی ئی د مساوات عدالت ورورولی ، له اسکیرلو او بی وزلانو سره مرسته د مستضعفانو لاس نیوی او د لږکیو د حقوق تحفظ رول داسی انځور کړی دی چی مثال ئی هیڅوک هم د بشر په تاریخ کښی نشی وړاندی کولای . نوموړی په دغه اثر کښی د څو مثالونو په وړاندی کولو سره د غربی تهذیب په ځینی ابعادو هم څرگنده رڼا اچولی او د هغوی د ټولنیږ نیاوله دروغزنی دعوه او غولونکی تورمنځ څخه ئی د تکی او لوټ ماری ماسک لری کړی دی .

گواکی د مصطفیٰ سباعی مرحوم دغه اثر د اسلام دینمنو پرگنو لپاره د عبرت درس او د اسلامی نړی د نوی توکم لپاره د بیداری او پاڅون یواځیر دی ترڅو د دغو څو مثالونو په مطالعه کولو سره دوی د خپل دین ، تهذیب او تمدن په ارزښت پوه شی او له هغه څخه د دفاع په خاطر د هغه د بیارا ژوندی کولو او پلي کولو په تکل پاڅون وکړی او د خپل مسئولیت په احساس د جهاد او نه ستړی کیدونکی مبارزی ډگر ته و دانگی. نظر په پورتنی لامل مونږ د دغه ژباړه ضروری وگنله ترڅو زمونږ پښتانه وروڼه او خویندی هم د مرحوم له دغه ارزښتناک او گټور اثر څخه په مطالعه کولو خپل مسئولیت ته متوجه شی او د ختیځ او لویدیځ دتش په نوم اوسنی تهذیب له سخا دنه او هلاکونکی منگ څخه دخلاصون په تکل په خپل پتمن اسلامی تهذیب منگولی نو لگوی.

د اسلام په بشپړه نړی د بریالیتوب او حاکمیت په عیله :

جان محمد زاهدی احمد زی ، لوگر ، افغانستان

د ۱۳۶۱ د مرغومی د میاشتی لسمه نیټه د جدعی

شپه د ۱۴۰۳ کال د ربیع الاول ۱۴ د ۱۸۷۲ع

کال د دسامبر ۳۱ نیټه

د مصنف لنډه پیژندنه

ډاکټر مصطفیٰ سباعی مرحوم په ۱۹۲۱ مسیحی کال له

۱۳۴۲ هجری قمری سره سم د سوریه د هیواد په لرغونی ښار

حمص کښی په یوه دینی او علمی کورنی کښی پیدا شو ، د

مرحوم سباعی کورنی له پیړیو پیړیو را پدی خوا د عرفون پوهی

ریاضت او تقویٰ خانگو وه او د ده نیکونه د حمص د جامع جمات خطیبان او امامان تیرشوی دی چی پدی اساس د ده پلار علامه حسنی السباعی د همدغه جمات خطیب په خپل چا پریال کینی ممتاز عالم او عابد وو چی له دی امله د حمص په خلکو کینی د ډاکټر مصطفیٰ سباعی مرحوم د رناوی او احترام یوه طبیعی خبره وه. سباعی مرحوم له کوچنی والی څخه د لوړو اخلاقو او ممتازو محامدو څښتن وو، ده د نورو کوچنیانو په څیر له لوبو او عبث څغاستو سره مینه نه درلوده بلکه هغه وخت چی په ښه او بد پوه شونو پلار ئی د قرآن او فقه زد کړی ته متوجه کړ، له ځان سره به ئی جمات ته بوته ترڅو له طفولیت څخه د ده په زړه او دماغو کینی د الله تعالیٰ د عبادت مینه پیدا شی. ډاکټر سباعی د خپل پلار د نیکی روزنی له امله له دیانت او تقویٰ سره دومره مانوس شو چی هغه ئی د خپل روح او بدن لپاره یوه ضروری غذا گڼله. لکه څنگه موچی وړاندی یادونه وکړه د ده پلار مرحوم په خپل چا پریال کینی خورا متر دینی عالم په هر ځای کینی به چی فقهی او علمی مناظره د دینی مسائلو په هکله څیرنه او مباحثه وه دی به ئی غوښت او کله به چی دی د گډون لپاره ورته ته نوخپل دغه کوچنی زوی به ئی هم له ځانه سره بو وو ترڅو له مناظری او بحث سره تعارف او اشنائی ترلاسه کړی او هم پدی ترڅ کینی دینی مسائل زده کړی. ۱

۱- نوموړی د خپل کوچنی والی هغه خوږی او شیرینی خاطری چی د دینی عالمانو له بحثونو څخه ئی اخستلی وی په خپله په تفصیلی توگه بیان کړی دی. د زیات معلومات لپاره

مصطفیٰ سباغی مرحوم لمړی زد کړه په خپل کور کښی له محترم پلار څخه سرته ورسوله او د ثانوی زدکړی لپاره د حمص په رسمی مدرسه «المعهد الشرعیه» کښی داخل شو. مصطفیٰ سباغی مرحوم په دغه مدرسه کښی دهغه استعداد او الهی فیضان له اسله چی ده ته خدای پاک ورکړی وو د خپل صنف په شاگردانو کښی به هر کال لمړی بریالی کیده. ده تر دو لسم ټولگی پوری په نوموړی مدرسه کښی خپل ثانوی لوست پای ته ورسول او د نورو بریالیو شاگردانو په پرتله ده په ممتازه توگه د بکلوریابری لیک ترلاسه کړ او په مجموعی ډول د بریالیو شاگردانو په منځ کښی دویم نمره بریالی شو. د مدرسې ټولو استاذانو د ده د صداقت څیرکتیا او علمی استعداد ستاینه کوله. د ثانوی زد کړی له پای ته رسونی څخه وروسته د خپل محترم پلار په مشوره او خوښه د عالی زد کړی په تکل د مصر جامع ازهر ته لاړ او هلته یی په درس پیل وکړ. په همدغه وخت کښی په مصر کښی د اخوان المسلمین دوران جوړوونکی گوند جوړ شوی او خپل اسلامی ټولنیز جهاد یی پیل کړی وو. او د دغه گوند بنسټ کینودونکی او مرشد عام شهید امام حسن البناء په خپل مقناطیسی جاذبیت او دینی هیجان سره د مصر په منورو او سواد لرونکو ځوانانو کښی د اسلامی مبارزی دینی حمیت او خپلواکی انگیزو، دینی دعوت او د تبلیغ هلی ځلی پیل کړی وی او په ډیر لږ وخت کښی یی د مصر دوگرو په ټولو پاتکیو کښی

دی. د ده رسالی حضارة الاسلام فلسطین ته مراجعه

وکړای شی.

داسی انقلابی خوانان و روزل چي په هر وخت کښي هغوی د خپل هر څه قربانولو ته چمتو وو. د اخوان المسلمین د نهضت غړي د مصر د نورو علمی او اداري څانگو په څیر په جامع ازهر کښي هم ډیر وو او د خپلو زد کړو په ترڅ کښي به ئی د دغه پوهنتون زد کونکي او ښودونکي په عمومي توگه د هر هیواد او هر ځای به چي وو، د دغه ځوان تحریک غړي توب ته دعوت کول. لد مصطفى سباعی مرحوم سره هم دهغه په ټولگي کښي د اخوان المسلمین د گوندیو غړي وو. دی ئی دعوت کړ او هغه ته ئی د نهضت دیعت هغه لسگونې اصول او ۳۳ دغړي مسئولیتونه ورکړل چي د اخوان المسلمین بنسټ کښودونکي لیکلي او دهغوی د عالی شوری له خوا منل شوی او د توزیع اړه چاپ کړای شوی وو. دا کتر سباعی مرحوم له دی امله چي دهغه په زړه کښي ان په ور وکوالی کی داسلامی مبارزی او جهاد څپو غور څنگونه و هل دیعت د پورتنیو اصولو له ژوری مطالعی څخه ئی دغه دعوت او بلنی ته د زړه له کومی هر کلی ووايه او هغه ئی قبول کړ. او کله ئی چي د امام حسن البنا شهید په یوڅو غونډو کښي گډون وکړ او د هغه زړه ورونکی مقالی او لیکچرو نه ئی و اوریدل نو د دغه تحریک د داعی په توگه ئی هغه ته ځان پشنهاد کړ او هغوی هم په لست کښي و نیو. مصطفى سباعی لکه څنگه چي په علمی ځواک او اسلامی مینه کښي ممتاز وو، د وعظ او تبلیغ په دنده کښي ئی هم ساری نه لیدل کیده. ده چي که د اخوان المسلمین د نهضت په دعوت پیل وکړ نو په خپلو فصیح او بلیغ وعظونو

ئی په سلگونو ځوانان د دغه نهضت غړی وگرزول . ۱ .
 په مصر کښی په همدغه زمانه کی د اخوان المسلمین په
 رهبری په مصری ټولنه کښی د عمومی اصلاح او د انگریزانو
 او د هغوی د گودا گیانو په خلاف د ازادی تحریک خپل
 وروستی پړاوته رسیدلی وو ، او خلکو هره ورځ د انگریزانو په
 خلاف د مصر په گوټ گوټ کښی مظاهری کولی او له
 انگریزانو څخه ئی مصر ته د خپلواکی او ازادی د حق ور کولو
 غوښتنه کوله . په دغو مظاهرو کښی ډاکټر مصطفی سباغی
 مرحوم هم بلا ناغه ونډه اخستله . مترو مترو غونډو ته به ئی
 بیانی ورکولی او له انگریزانو څخه ئی د مصر په گډون د ټولو
 اسلامی هیوادونو د پری بودنی غوښتنه کوله چی د دغو
 لیکچرونو او مظاهرو په نتیجه کښی نوروی هم د نورو خپلو
 اخوانی ورونو په گډون د مصر په یوه نظامی چوڼی کښی د
 څو مودی لپاره بندی کړای شو . د مصطفی سباغی مرحوم په
 مصر کښی په بندی کیدلو لمړی د ده پلار مرحوم خبرنو و
 بیا یو و دینی عالم علامه محمد الحامد (رح) چی د ده خاص
 ملگری وو دی د سباغی له بندی کیدلو څخه خبر کړ نو دی

۱- د اخوان المسلمین د گوند د بیعت اصول او د غړی
 مسئولیتونه د امام حسن البناء د مجموعه الرسائل په
 لمړی رساله کښی په عربی ژبه په خورا بلاغت لیکل
 شوی او د هغوی پښتو اړ درې متنونه د افغانستان
 اسلامی جمعیت چاپ او په لکونو شمیر گڼی ئی توزیع

کړی دی .

~~87446~~

87446

په مسکا شو او داسی ئی ورته وویل : زبا زوی په اسلام بندی شوی څه باک لری چی بندی کړای شوی ، بندی خانه خود نرانو ځای دی .

«درس او دعوت»

مصطفی سباعی مرحوم کله چی په ازهر کښی خپله زدکړه پای ته ورسوله او ډگری ئی تر لاسه کړه نو د امام حسن البناء په هدايت خپل هیواد سوریه ته لاړ او هلته ئی په درس او تدریس وعظ او تبلیغ پیل وکړ . سوریه د شاه سلیمان په وخت ښی د عثمانی تر کانو د خلافت یو ایالت گرزول شوی وو خو پدغه وخت کښی چی مصطفی سباعی مرحوم د زدکړی له پای ته رسولو څخه وروسته خپل هیواد ته راستون شو ، نو د بنکیلا کی ځواکونو په تحریک او لاسه په درسته عربی نړی ښی د ترکی سلطنت په خلاف د کرکی او نفرت غور ځنگونه پیل شول چی د هغو له امله کږه عربی نړی له ډول ډول ستونځو اضطراب او پرېشانی سره مخامخ شوه ، خو د دغه بنکیلا کی پلان ډیر زور په لبنان او سوریه باندی وو چی د هغو په نتیجه ښی سوریه له ترکی سلطنت څخه جلا او د فرانسې په ناولی غیر کی ور واچولای شوه .

مصطفی سباعی مرحوم په دغه وخت ښی خو را هلی ځلی وکړی دعوتی عرضی ئی جوړی کړی او په خپل معجزو وعظونو ئی د سوریه ډیر تر او ښځی د اخوان المسلمین له دعوت سره منسلک کړل : او د امام حسن البناء له خوا دی د دغی څانگی د رئیس او مسئول په توگه وټاکل شو . له دی

امله چي اخواني نهضت او اسلامي رسالت د مصطفي سباعي مرحوم په وورو خورا ستر مسئوليت کيښودلای وو. ده يواځي د خپل ښار حمص د خلکو په اصلاح کفايت ونکړ او د اخوان المسلمین د لا پياوړتيا په خاطر له خپل ښار حمص څخه دغه هيواد مرکزي ښار دمشق ته لاړ، او هلته ئي دخوانانو دروزني د خلکو د اخلاقي او فکري اصلاح په خاطر د اخوان المسلمین د نورو مکتبونو او مدرسويو څنگ کښي په دمشق کښي د يو مدرسي بنسټ کيښوده چي نوم ئي «المعهد الاسلامي العربي» ؤ تاکل شو چي تر اوسه پوري هغه په دمشق کښي موجوده ده. او د دغی مدرسي او ښونځي روزل شوي شاگردان په تقوي ديانت اخلاقو او ايديالوژيکي روزنه کښي د سوريه د ټولو ښوونځيو او پوهنځيو په شاگردانو کښي ممتاز وو. مصطفي سباعي مرحوم دنهضت د لاجتکتيا او پياوړتيا په خاطر د پورتنی مدرسي پرڅنگ کښي د المنار په نوم يوه علمي ديني او سياسي ورځپاڼه هم وويستله او د هغی په چلولو ئي پيل وکړ. دغه ورځپاڼه هم له دی امله چي د اخوان المسلمین د نهضت د ارمانونو او اهدافو ښکارندويه وه د اخوان المسلمین د نورو ديني او علمي خپرونو په څنگ کښي په اسلامي نړی کښي د مقبوليت او امتياز وزيڼ او شامخ مقام ترلاسه کړ. نوموړی به پدغه ورځپاڼه کښي داسی ديني علمي او سياسي سر مقالی او مضامين ليکل چي لوستونکی به ئي په نوستلونه مريدل او د دی پرڅنگ کښي مصطفي سباعي مرحوم د دمشق د ښار د الدرويتشيه کوڅي د جمات په صحن کښي د اخوان المسلمین د سوريه د ځانگي

مرکزی دفتر جوڙ ڪرڻ جي نوم ٿي : «شبان المسلمين»
پري باندی ڪينئوڊ. او ٻه دغه دفتر برسیره نسوری
ٻه خپلو نه سٿری ڪیدونكو هلو ڇلو د سوربه
ٻه ٿولو سٿرو او کوچنیو بنارونو لکه، حماء، حمص، حلب او
دمشق اوان ٻه ڪلیو او بانئو ڪینی تر خپلی ڄارنی لاندی د
اخوان المسلمین د دعوت او اصلاح مرکزونه جوڙ ڪرل. لنڊه
دا چی مصطفیٰ سباعی مرحوم خپل هر ڄه د اخوان المسلمین
پیاورتیا او بریالی توب او عموسیت ته وقف ڪری وو، ڇکه چی
ٻه شلمه پیری ڪینی یواخی همدغه نهضت وو چی د اسلام د
ترجمان او نماینده ٻه توگه ٿی پاڄون وکر ٻه مسلمانانو ڪینی
ٿی د اسلامی جهاد خپلواکی او حریت روح را ژونڊی ڪره، هغوی
ٿی دغلیمانو او بنکیلا کی بلاکونو هغو مهنگو او طغوتی پلانونو
ته متوجه او خیر ڪرل چی د اسلام او مسلمانانو د له منڃه
ورلو لپاره ٿی جوڙ ڪری وو. اخوان المسلمین لکه ڇنگه ٿی چی
نوم دی د ٿولو مسلمانانو د گه جهاد او مشرکی مبارزی ٻه
خاطر منڃ ته راغلی دی. دغه نهضت نه یواخی د عربی نری
او نه یواخی د مصر، شام، لبنان، اردن، یمن، سعودی او
الجزائر او داسی نورو ترپولو پوری محدود دی، او نه ددغه نهضت
ٻه اصولو ڪینی داسی خصوصیت لرونکی مادی لیکل شوی دی
چی هغه د یوو خاص قام او تو ڪم ٻه عنعناتو، ڪلچر او دو
دونو پوری اڙه لری بلکه دا د ٿولی اسلامی نری او مسلمان
ملت نهضت دی. ڇکه دغه نهضت چی امام حسن البناء د ڪوم
موخی لپاره جوڙ ڪری هغه د ٿولو مسلمانانو ٻه منڃ ڪینی شریک

او یوه موخه ده .

په دمشق کښې د اخوان المسلمین د مرکزی دفتر د جوړولو او د معهد اسلامی مدرسی په تاسیس او د المسلمون جریدی په خپرونه په سوریه کښې د اخوان المسلمین نهضت دوسره پرمختگ او چټکتیا پیدا کړه چې په ډیر لږ وخت کښې په زرگونو استاذان پروفیسران دینی عالمان ډاکټران نظامی او ملکی ماسورین تر او ښځې له دغه نهضت سره نیت وکړ او د هغه د غړی توب افتخار ئې تر لاسه کړ. اوس نو د هری خانگی لپاره مصطفی سباعی مرحوم مسئولین او په تنظیمی ډول ئې هر یوو ته ځانگړی ځانگړی دندی و سپارلی ترڅو دغه نهضت په عوامو کښې هم اکثریت ترلاسه کړی .

مطالعه او ریسرچ :

ښاغلی مصطفی سباعی مرحوم له پورتنی تبلیغی او د دعوت له ستونځو سره سره بیا هم د خپلی علمی تندی او زیات عرفانی رشد خړوبول هیږنه کړل او له لږڅه سکون او آرامی څخه وروسته ئې په علمی مطالعه پیل وکړ . که څه هم نویسوری د زد کړی او طالبی په زمانه کښې د خپلو داسی زد کړو په څنگ کښې مطالعه هم کوله او دغه مطالعه د ده هغه وخت لا زیاته شوه که چې دی د لوړ و تحصیلا تو او زد کړی په تکل د مصر په جامع از هر کښې داخل شو په فروعی دینی مسائلو کښې دی حتی مذهبی وو ، خو که چې دی از هرته لاره ته ئې د نورو فقهی مذاهبو مطالعه هم په پراخه سطحه وکړه او د ټولو اسلامی مذاهبو فقه او امامانو ته ئې په

خوڙا درناوي او احترام ڪتل، ڇي پدي اساس ويلاي شودي
 ڪه حنفي هم وو خو داسي پت سترگي او متعصب حنفي نوو ڇي
 نور مذاهب ئي ناحق گنبل او د هغو په مقادينو پسي ئي اقتدا
 ناروا گنبله، بلڪه پدي هڪه د نوموڙي پاليسي او دريڇ هغه وو
 ڪوم ڇي د اخوان المسلمین بنسٽ ڪينونونڪي امام حسن البنا
 شهيد او د دغه گوندنو رو برجسته رجالو لاره. او هغه دا هره
 مسئله او هر فقهي حڪم ڇي له قرآن او سنت سره مطابق وي
 ڪه د هر ڇا وي هغه حق دي، او هر هغه حڪم ڇي له دغو
 دو سماوي ماخذونو څخه مخالف وي هغه رد او ڪه د هر ڇا وي
 د قبول او منلو وړندي. ڊا ڪتر سباعي مرحوم په از هر ڪنبي
 د ديني او مذهبي ڪتابونو د مطالعي په څنگ ڪنبي د لويدڻو
 او ختيځو غير اسلامي مسلڪونو د نظرياتو مطالعه هم ڪوله
 او په همدغه وخت ڪنبي دي د اروپائي مستشرقينو يعني ختيځ
 پيژندونڪو له هغو ڪتابونو سره هم آشنا شو ڇي په عربي ژبه
 ترجمه لڙاي شوي وو او پدي لڙ ڪنبي ده د ڊا ڪتر احمد امين
 مصري هغه د وه ڪتابونه هم ڇي يوئي «فجر الاسلام» او بل ئي
 «ضحى الاسلام» نومبيري ښه دقيق مطالعه ڪرل په دغو ڪتابونو
 ڪنبي احمد امين مصري د غرو مستشرقينو هغه ٽول انتقادات
 راوڙي او بياني استدلالاً رد ڪري وو ڇي هغوي په اسلامي
 احڪامو باندي نيولي وو او پيا په خاصه توگه د مصطفي سباعي
 مرحوم توجه د نامتو او مشهور ژورنالست او يهودي څيرونڪي
 «گولڊ زيهر» د هغه مضمون په لور شوه ڇي نوموڙي د نبوي
 حديثو په هڪه ليکلي وو. مصطفي سباعي مرحوم ڪه ڇي پورتنى

مضمون ولیدنو له ډیری غصی څخه تک سور و اوښت او له هغه وخت څخه د اورته ثابته شوه چی دغه طاغوتی بریخی د پوهانو او څیړونکو په نوم څومره د اسلامی نړی او د اسلام د مقدساتو د له منځه وړلو په لټه کښی دی. او له هغی شیبی څخه ئی له ځان سره دا پریکړه وکړه چی دی باید د هغو ټولو غربی مختورنو او اسلام دښمنو ختیخ پیژندونکو هغه څیړنی او ریسرچونه مطالعه کړی کوم چی هغوی د اسلام قرآن او سنت په هکله کړی دی. او بیاله مطالعی څخه وروسته د هغوی د خرافاتو د تردید په لړ کښی څه ؤ لیکي. خونوموړی ته پدی هکله په زړه پوری: زمینہ برابره نشوه تردی چی ده په دمشق کښی د اخوان المسلمین مرکز جوړ کړ او هلته ډیر داسی پوهه او عرفانی وگړی د دغه بختور نهضت غړی شول چی هغوی کولای شول په نسی ډول د اخوان المسلمین ځینی مبرمی اصلاحی او تنویری او اداری دندی د ده په غیاب کښی هم ترسره کړی، هغه وو چی مصطفی سباعی له دغی زمینی څخه په استفاده په نوموړی موضوع کښی زیاته مطالعه وکړه او بیانی له ازهر څخه د خپلی د ډاکتری د بری لیک د لاس ته راوړو په تکل په پورتنی موضوع کښی بوخورا ضخیم کتاب ؤ لیکه او نوم ئی «السنة ومکاتنها فی التشریح الاسلامی» یعنی د سنتو قانونی حیثیت کیښوده او خپله ډاکتری ئی پری واخستله. نوموړی پدغه کتاب کښی د خپلونورو تصانیفو په لړکی د ختیخ او لویدیځو طاغوتی ځواکونو هغه مذبوحانه هلی ځلی په ډاگه کړی دی چی هغوی ئی د اسلام په خلاف کوی او بیانی غاښ

ماتوونکی خوابونه هم ورکړی دی .

د دمشق په پوهنتون کښی د ښوونکی په توگه :

د دمشق په پوهنتون کښی د «Law College» یعنی د قانون پوهنی په پوهنځی کښی د مدنی قانون ښوونکی ته د سوریه د زد کړی او روزنی د وزارت اړتیا پیدا شوه او له ډیری لټونی څخه وروسته ئی دا کتر مصطفی سباعی مرحوم په نظر کښی ؤ نیوو او مسئولو مقاماتو دا پریکړه وکړه چی د دغی په سرته رسولو کښی له مصطفی سباعی مرحوم څخه پرته بل هیڅوک نشی بریالی کیدلای هغه وو چی دی د معارف وزارت ته ؤ غوښتل شو او له ده څخه هیله وکړای شوه چی دغه دنده قبوله کړی . مصطفی سباعی مرحوم د هغوی هیله ؤ منله او په نوموړی پوهنځی کښی د مدنی قانون د ښوونکی په توگه ؤ ټاکل شو . د مدنی قانون په هکله د دا کتر مصطفی سباعی د عرفانی تنقیدی او تحقیقی نظریاتو له کبله د دغه پوهنځی د زد کونکو په افکارو او دماغونو کښی پدی هکله گټور معلومات تزریق کړای شو . مصطفی سباعی به هر درس چی ورکاوونو دهنه ټول ابعاد، یعنی دینی اجتماعی سیاسی او اقتصادی اړخونه به ئی د قرآن او نبوی سنتو په رڼا کښی څیړل . او د درس ورکولو په څنگ کښی نوموړی د سوریه د مدنی قانون یوه شرحه هم په دوسترو ټولو کښی او لیکه چی د دغه قانون په هکله د دائرة المعارف حثیت لری او د دغه کتاب دواړه ټوکه تر ۱۹۷۲ مسیحی کال پوری د حکومت له لوری دری واری چاپ شوی دی . د پورتنی کتاب نوم «شرح قانون

ڊاڪٽر سباعی د وکیل په توگه :

د مصطفیٰ سباعی مرحوم علمی استعداد، خیرک ذهانت، له بلاغت او فصاحت څخه ډک بیان، د قرآن او سنت د حاکمیت په خاطر د ده هلی ځلی او بی ریایون د شام په خلکو داسی تاثیر کړی وو چی تر اوسه پهنی لویان او کوچنیان بی سواده او پوهان ټول د ده په شخصیت تقوی او مبارزی معترف وو. او همدغه عامل وو کله چی په ۱۹۴۹ مسیحی کال کښی د شام دؤلسی جرگی انتخابات پیل شول نو د شام عوامو مسلمانانو او هم د اخوان المسلمین رهبری کښوونو له ده څخه هیله وکړه چی د پارلمان لپاره د وکیل په توگه په انتخاباتو کښی گډون وکړی، ځکه چی د اخوان المسلمین د نهضت اصلی موخه هم ددی چی د خدای پر مخکه د خدای پر بندگانو اسلامی قانون او قرآنی حکومت نافذ کړای شی. او دا هغه وخت کیدای شی چی د دولت په دري گونو قواوو کښی یعنی په مقننه، قضائیه او اجرائیه کښی داسی دردمند توکونه او عناصر ځای پرځای کړای شی چی هغوی په یوو آواز د وخت له واکمنی پاتگی څخه د قرآن او نبوی سنتو د حکومت د نفاذ غوښتنه وکړی. نو نظر په دغه هیله د عوامو او اخوان المسلمین د رهبری کډر له خوا ډاڪټر مصطفیٰ سباعی د دینی عناصرو په نمایندگی د وکالت لپاره ودرول شو چی د خدای په مرسته په ټول هیواد کښی په دویمه نمره بریالی شو. اویا په ۱۹۵۰ مسیحی کال کښی د پارلمان د وکیلانو په اکثریت د شوروی «ابین عام» د مکرتر جنرال یعنی عموی، شی په توگه وټاکل شو. نوموړی د

خپل وکالت په دوران کښې په وکیانو کښې لمړی داسې وگړی د خان پلویان کړل چې هغوی په هیواد کښې د اسلامی نظام غوښتونکی او یا پلویان وو. او له هغو څخه ئی یوه جرگه گي جوړه کړه چې ټولو په اتفاق له پارلمان څخه دا غوښتنه وکړه چې په هیواد کښې اسلامی قانون نافذ کړای شی چې ددغو هلو ځلو په نتیجه کښې شوری د رایو په اکثریت دا پریکړه وکړه چې د هیواد د قانون اصولی مأخذ د اسلامی فقه وی. دا فیصله د ۱۹۰۵ مسیحي کال دسپتمبر په شمله نیټه اعلان کړای شوه او په همدغه نیټه مصطفی سباعی مرحوم د شوری په تالار کښې داسې جذاب تقریر وکړ چې اسلام دښمنه ډلی تپلی او د هغو ښکیلاکی او طاغوتی باداران ئی هک حیران کړل. نوموړی له دی ستربریالی توب څخه وروسته په پارلمان کښې وویل: اوس چې د خدای په مرسته مونږ ناسی پدی باندی بریالی شو چې د قانون مأخذ د اسلامی فقه وی. د دی ارمان د پوره کولو لپاره دا ضروری ده چې په پوهنتون کښې دی د شرعیاتو د پوهنځی په نوم یوه پاکنه جوړه کړای شی ترڅو په هغی کښې داسې علماء فهاء و روزل شی چې په بشپړه توگه په علم تفسیر علم حدیث او اسلامی فقه کښې وارد وی او د دی پرڅنگ کښې له اروپائی قانون، او د هیوادونو له زوال عروج او د مختلفو قامونو له غوښتنو او افکارو او هم د عصر له مزاج او غوښتنی او د اسلام له روح او تمایل سره ښه تره آشنا وی. ترڅو هغوی خپل قانونی مسؤلیتونه او دستوری دندی په سمه توگه تر سره کړای شی. او له د یادونی سره سم دغه اتل مجاهد او د اسلام د مدرسې

و یارلی بیچی په پارلمان کښی پدی هکله تحریک پیل کړ او
جرگی ته ئی د دمشق په پوهنتون کښی د مکتبه الشرعیه ،
په نوم خپل تجویز وړاندی کړ . مسلمانو وکیلانو په ډیره
خوښی د ډاکټر سباعی پورتنی تجویز ته هر کلی ووايه خو
ملحد و کمونستو او د عربی قام ناسیو نالستو وکیلانو د ډاکټر
مصطفی سباعی مرحوم له پورتنی تجویز سره مخالفت وکړ ،
او هغوی د مصطفی سباعی او د هغه د پورتنی تجویز د ناکامولو
په تکل خانگری باند جوړ کړ ، د ډاکټر مصطفی سباعی د
بدنامولو په خاطر ئی مسموم ټولنیز تبلیغات پیل کړل په هغه
باندی ئی د غداری خیانت ، نفاق اچونی امریکائی او فرانسوی
اسلام غوښتنی د بددیانتی او داسی نور ډول ډول ناروا توروڼه
ولگول او دوی په دغو زهر جنو تبلیغاتو یوشمیر علماء وزیران
ملکی او نظامی مامورین هم د مصطفی سباعی په خلاف راوپارول ،
خو دغه مبارز او زړور شخصیت له دغو طوفانونو او سیلیو سره
په خلاصه تنی مقابله وکړه او د هغه وخت د شام جمهور
رئیس مرحوم هاشم الاتاشی ته ئی د شرعیاتو د پوهنځی د تجویز
او د هغه د ملی او نظامی ضرورتونو په یادولو یو پشنهاد
وړاندی کړ او له هغه څخه ئی هیله څرگنده کړه چی د دغه
دینی او ملی ضرورت د پوره کولو او اجراء منظوری په خپل
قلم لاس لیک کړی ، جمهور رئیس هم د ډاکټر تجویز ته هر کلی
ووايه او هغه پشنهادئ لاس لیک کړ او د ۱۳۸۳ هجری قمری کال
د رمضان د مبارکی میاشتی په ۲۸ نیټه د سوریه پارلمان په خپل
قانون کښی د دمشق په پوهنتون کښی د شرعیاتو د پوهنځی

د پړانستلو او قیام ماده تثبیت او تصویب کړه. (۱)

او دا داسې پوهنځی دی چی په اسلامی نړی کښی سیال نلری . او کله چی د شرعیاتو د پوهنځی د جوړونی اعلان وکړای شونو له پارلمان څخه بهر هم په ټوله سوریه کښی د اسلام دښمنه گوندونو او وگړو په زړونو کښی د عناد او کښی هغه او ربل شو کوم چی د دغه تجویز له لمری ورځی څخه د دوی په زړونو کښی را پیدا شوی وو. چی د دوی ټولو په سر کښی د عربی قام د ناسیونالستی مفکوری دښمنت کښودونکی «میثل عفلق» مسیحی وو. نوموړی یو کاتولیک مسیحی رو دی په فرانس کښی زیږدلی او لوی شوی او روزل شوی وو او بیا د مسلمانانو د گمراه کولو لپاره سوریه ته د استاذ په توگه را لیږل شوی وو. دی لمری د سوریه په دمشق کښی د یوی لیسې د تاریخ استاذ وو او بیانی د زبانی په تیر دلوسره په دمشق کښی د مسلمانانو د گمراه کولو په خاطر د «البعث العربی» په نوم یو گوند جوړ کړ او مشرئی یو کمونست ؤ تا که چی هغه اصلاً د شام نه بلکه د کردستان وو او نوم ئی خالد بکداسی دی . که څه هم د بعث د گوند مشر په ظاهری بکداسی وو خو قومانده تدبیر او هر ډول ابتکارونه د همدغه کاتولیکي مسیحی

۱- پدی هکله تفصیلی بحث د ډاکټر مصطفی سبانی مرحوم هغه تقریر دی چی د ۱۹۵۵ کال د مارچ په شام ئی لری وو نوموړی په خپل تقریر کښی وویل چی د شام په ۱۹۵۰ م تصویب شوی قانون کښی نوی ۱۳ مه ماده د شرعیاتو د پوهنځی د تاسیس په هکله تصویب کړای شوه.

په لاس کښی وو. ده په خپل دغه گوند یعنی بعث کښی ټول
 ځوانان ملحد او کمونستان پکړل او غوښتل ئی چی له شام څخه د
 اسلام لمن ټوله کړی او هغه په بشپړه توگه یو کمونستی هیواد شی.
 خو خدای پاک دخپل دین په خپله ساتندوی دی، او ددغه الحادی
 طوفان د مخنیوی لپاره ئی اخوان المسلمین منځته راووست او بیا ئی
 د ډاکټر سباغی او ډاکټر سعید رمضان په څیر په اسلام مین
 وگړی په دغه گوند کښی ؤ روزل او د میثل عفتق شیطانی
 هلی ځلی ئی نه خاورو سره خاوری کړی. نوموړی مسیحی او
 د هغه د گوند ملحدو عناصرو ډیری هلی ځلی وکړی چی د
 سباغی دغه اسلامپال ابتکار په شاؤ تعبوی او ډیر تبلیغات ئی
 پکړل، دده گمارل شو یو تالی څټو بعثی کمونستانو به په هرځای
 کښی او هر چا ته دا ویل چی دا چیرته کیدلای شی چی په
 یوو عصری او مدرن پوهنتون کښی ډیرور او د پگړی او چینی
 ارتجاعی عناصر د قرون وسطی له خصوصیاتو سره منځته راشی او
 د مترقی او مهدبو «یعنی خدای نه منونکو» ځوانانو د پرمختگ
 په لاره کښی د خنډه واقع شی. خو د دغو تالی څټو گړډا گیانو
 او هم د هغوی د ابلیس بادار هلو ځلو کوم ځای ؤ نه نیوو او
 ډاکټر مصطفی سباغی مرحوم په ډیره میرانه د ۱۹۵۵ مسیحی
 کال د ستمبر په ۱۸ نیټه د دمشق په پوهنتون کښی د کلیة
 الشیرعیه یعنی د شرعیاتو د پوهنځی بنسټ کیښود او په خپله ئی
 د هغه افتتاح وکړه او له همدغی ورځی څخه دینی زده کړه پکښی
 پیل شو.

وسلوال جهاد :

ڊاڪٽر مصطفيٰ سباعي لکه ڇنگه چي د ٿڙي او قلم په جهاد او مبارزه کښي د اسلام د مدرسي د اخوان المسلمین د نهضت درهبري کدرتر بولي لاندی يواتل او سرتيري مجاهد وو' همدا ډول په وسلوال جهاد کښي د نوزو اخواني ورونو يو زړور مبتکر او شجاع قومندان هم وو .

د فلسطين د سقوط فاجعه د مسلمانانو لپاره هغه دردونکی پښه ده چي د شلمی پيري په تاريخ کښي ساري نلري . د فلسطين د ازادولو په هلو ځلو کښي له هر چانه زيات د اخوان المسلمین نهضت وړاندی وو . له همدی امله اخوان المسلمین جهاد ته د مسلمانانو د چمتو کولو لپاره د ډاڪټر مصطفيٰ سباعي په قيادت په دری ډوله هلي ځلي وکړي . لمړی دا چي عربي نړی او د سوريه حکومت ته ئي پدی هکله د يهوديانو انگریزانو او نورو راپورونه وړاندی کړل . دویم دا چي په کلیو بانډو او بناونو کښي ئي عمومی غونډی وکړي ترڅو خلک د قضی' په اصلی اړخونو خبر کړي او پدی هکله د هغوی مسئولیت ورته څرگند کړي . دریم دا چي مصطفيٰ سباعي مرحوم داسی ځوانان ؤ روزل چي هغوی هر ډول قربانی ته تیار وو . نوموړی د خپلو ځوانانو یوه ډله د نسرانیاو ټولو شارونو ته لکه یافا ، تل اییب ، حیفا او بیت المقدس ته ؤ لیر له ترڅو هغوی د يهوديانو حالات او پلانونه له نیر دی څخه مطالعه کړي . او کله چي په ۱۹۴۸ مسیحی کال کښي د فلسطین دویش سانحه منځته راغله نو مصطفيٰ سباعي مرحوم د شام د اخوان المسلمین د څانگی د مجاهدینو د قومندان په توگه ؤ ټاکل شو او له پیری کمی وسیلی سره د جهاد ډگرته

لارل سباعی مرحوم د یهودیانو په مقابل کښی په ډیره سپرانه و
جنگیده او خوواری تپی شو خو خدای پاک به له مرگ څخه
وژغوره او په دشمن ئی داسی غور ځنگونه وکړل چی لار ئی
ور څخه ورکه کړی وه .

اروپائی او نورو هیوادونو ته سفر :

هغه وخت چی ډاکټر مصطفی سباعی د دمشق د پوهنتون
د قانون دڅانگی استاد وو حکومت غوښتل چی دی د یوی لنډی
دوری په خاطر اروپا ته واستوی ترڅو هلته د مختلفو هیوادونو
د پوهنتونونو او نورو علمی مرکزونو له تعلیمی نصاب او درسی
مداوله نورو عرفانی چارو سره بلد شی . خو ډاکټر مرحوم د
خپلو دعوتی او اصلاحی مصروفیتونو په وجه دا کار په خپله
تعویق کړ . او بیا د ۱۹۵۶ مسیحی کال د مارچ په دریمه نېټه
د دغه سفر لپاره و ووت . په دغه سفر کښی ټولو اروپائی هیوادونو
ته لار او د هغوی ټول علمی مرکزونه او ثقافتی اداری ئی له
نیږدی څخه و لیدلی د هغوی له مسئولینو سره ئی لیده کاته
وکړل او له هغوی سره ئی آزادانه خبری وکړی د هغوی
نیمگریاوی ئی ورته په گوته کړی او د اسلام په مقابل کښی
ئی د هغوی په عداوتی دریغ د هغوی په وړاندی انتقادونه وکړل
او هغوی ټولو ته ئی په ډیره سپرانه دعوت او بلنه ورکړه چی
هغوی اسلام په پاک ذهن سره مطالعه کړی او بیا د هغه په
دیه عادلانه قضاوت وکړی . په همدغه سفر کښی ده له
مشرقیانو «ختیج پیژندونکو» سره هم و لیدل او له هغوی سره
طولانی بحثونه وکړل او له هغوی څخه ئی و غوښتل چی دوی باید
د هغه نیمگری او غلط او معالذانه ریسرچ په هکله چی دوی د

اسلام د سپیڅلی دین او د هغه د قوانینو په کړی دی له اسلام او مسلمانانو څخه بښنه و غواړی او بیا د دویم ځل لپاره په بی طرفانه ډول خپلی څیړنی پیل کړی. (۱)

ډاکټر سباعی مرحوم په خپل دغه سفر کښی د اروپائی هیوادونو د سیاسی او علمی وگړو د اسلام او مسلمانانو په هکله د هغوی د دریځ خورا ترخی خاطرې له ځانه سره راوړی او هم ئی د هغوی هغه خرافات وحشت او بربریت هم له لیردی څخه و لید چی په هغه تهذیب تا په لگوی او اسلامی هیوادونو ته ئی صادروی .

همدارنگه که چی په ۱۹۵۱ مسیحي کال کښی د پاکستان حکومت یو نړی وال اسلامی کنفرانس جوړ کړ په دغه کنفرانس کښی د گډون لپاره د سوریه د حکومت د گډونکوونکی دډلی قیادت ډاکټر مصطفی سباعی ته و سپارل شو او نوموړی په دغه کنفرانس کښی اسلامی ملت ته دور پښو شوو ستونځو په هکله یو داسی مؤثر او جذاب تقریر وکړ چی د کنفرانس د ټولو گډونکوونکو له خوا په خاصه توگه تقدیر او وستایل شو او بیا هغه وخت چی د ۱۹۵۴ مسیحي کال د اپریل په ۲۲ نیټه د

۱- د دغو گمراه او طاغوتی ختیځ پیژندونکو په هکله ډاکټر مرحوم یوبل کتاب لیکلی چی نوم ئی المستشرقون والاسلام دی پدی هکله د زیات معلومات د ترلاسه کولو لپاره دی هغه ته مراجعه وشی د هغه پښتو ژباړه هم ژباړونکی کړی ده .

لبنان په بخدمون نوسی حای کسبی د منځنی ختیځ د ورپسینو
 لایجو په هکله عدوسی غونډه جوړه شوی وه په هغی کسبی هم د
 سوریه له خوا ډاکټر مرحوم خاص استازی او ویاند وو .
 تصانیف او ژرنالیزم :

لکه څنگه موچي وړاندی یادونه کړی ډاکټر سباعی
 مرحوم یومتر اسلامی مفکر لیکوال او په سیاست پوه ژورنالست
 او پیاوړی مصنف او واعظ وو ، نوموړی د اسلامی نړی د نوی
 توکم د تنویر او بیداری په خاطر ډیر تالیفات کړی دی . هغه
 یو ویرندوی لیکوال نوو بلکه د حق کلمه ئی هر چا ته په خُفرده
 ویله . سباعی مرحوم په ۱۹۴۸م کال کسبی په دمشق کسبی
 د المنار په نوم ورځپاڼه وویستله چی مسئول مدیرئ دی په خپله ووو .
 دغه ورځپاڼه تر ۱۹۵۰ع پوری وه خو کله چی د اخوان المسلمین
 د شام د ځانگی له مرکز څخه د «الشهاب» په نامه ورځپاڼه
 پیل شوه د خپله ورځپاڼه بنده کړه او خپل ټول قلمی فکری او
 ابتکاری ځواک ئی الشهاب ته په لاس کسبی ورکړ . نوموړی
 به پدغه خپله ورځپاڼه کسبی په خورا جرأت سره په حکومت باندی
 داسی انتقادی سر مقالی او مضامین لیکل چی په هغوی کی د حق
 له وینا څخه پرته د هیڅ ډول غور مالی تظاهر او مدهانت نښه
 نه لیدل کیده .

همدارنگه کله چی په ۱۹۵۷ع کال کسبی د سوریه د بهائی
 حکومت له خوا د اخوان المسلمین وزینه مجله «المسلمون»
 مصادره شوه او د هغی مسئول مدیر بناغی ډاکټر سعید رمضان
 له هیواد څخه تبعید کړای شو . نو سباعی مرحوم د دغی خلا

د ډکولو په هڅه يو مجله پيل کړه چې نوم ئې «حضارة الاسلام»
 وو او ددی دچلولو په امر او اجازه اخستلو کښې نوموړی ډير و
 کړیده خو په پای کښې خدای پاک بريالی کړ او اجازه ئې
 واخستله . او د هغی په چلولو ئې پيل وکړ چې مسئول مدير ئې
 دی په خپله وو .

همدارنگه د ده بل اثر «المستشرقون والاسلام» دی ،
 پدی اثر کښې نوموړی د ختيځ پيژندونکو هغه ټولی اسلام
 دښمنه ما نوری په ډاگه کړی دی چې هغوی ئې له پيريو
 پيريو را پدی خوا د اسلام او مسلمانانو په خلاف کوی .

بل کتاب ئې «السنة و مكانتها في التشريع الاسلامي» دی
 او بل ئې شرح قانون الاحوال اشخصيه» يعنی د مدنی قانون شرح
 او بل ئې من روائع حضارتنا يعنی همدا کتاب چې ستاسی په لاس
 کښې دی او پنځم کتاب نوم ئې: المرأة بين الفقه والقانون يعنی
 ښځه په شريعت او قانون کی دی . نوموړی ښائی نور هم ډير
 اثار و لری خو ماته ندی معلوم .

«رنځورتيا او وفات»

ډاکټر مصطفی سباعی مرحوم ته په ۱۳۷۷ هـ کال کښې د
 فالج ناروغتيا پيدا شوه او د بدن کينه خوانی شله شوتیه شوه
 ده د خپلی ور پښی شوی ناروغتيا ډير دارو درمل وکړل خو په
 زړه ډيري نتيجه ئې ورنکړه او پوره ۷ کاله په دغه رنځ کښې و
 خوړیده . نوموړی په دغو ۷ کالو کښې خپل ټول اثار را غونډه
 کړل او هغو ته ئې کتابي بڼه ورکړه . وائی چې په نوموړی به
 کله دگوزن خپه راغله او درد به ئې ډير شو نو خدای پاک ته به

په سجده پری ووت ژړا او انگولا به ئی کوله او د خپلو گناهونو
بښنه به ئی غوښتله. نوموړی په همدغه ناروغتیا کښی حج ته
لاړ حج ئی وکړ مدینې منورې ته لاړ او بیرته خپل ټاټوبی ته
ستون شو. د دویم حل لپاره ئی بیا د حج اراده وکړه او داواری
ئې غوښتل چی له حج څخه وروسته مدینې منورې ته لاړ شی او
خپل پاتی ژوند هلته تیر کړی ، خو متاسفانه د ده دا ارمان پوره
نشو او د ۱۳۸۴ هجری کال د لمړی خور یعنی جمادی الاولی
په وو یستمه نیټه د همیش لپاره له دی فانی دنیا څخه رخصت
شو. (انا لله وانا الیه راجعون)
اللهم اغفره واغفرلی ولو الدی ولجميع المومنین. امین
«زاهدی احمد زی»

د مصنف سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم

دا کتاب

او سنڌي پيري د خپل مادي پرمختگ او علمي اکتشافاتو له نظره له تيرو ټولو پيريو څخه لو به گټلي ده ، خو له دې سره سره د ټولنپوهنې «علم اجتماع» فکري پوهې «روان شناسي» او درمل پوهنې «علم طب» متخصصين د دې پيري د اعصابي ناروغيو درنځورانو انديښمن ډير والي حيران کړي دي . او له همدې امله په ټوله بشري نړۍ باندې د ويري، او پریشاني داسې فضا خپره شوي ده چې په هغې کښې ټول بشریت خپل راتلونکي تياره ويني او بيا په خاصه توگه د دغه نوي تهذيب بنسټ نښودونکي د هوساينې او مزو چرچو «عیش و عشرت» د لوازمو داسيا وو په ډير والي کښې هيڅ ډول خوند او مزه نه احساس کوي . چې پدې اساس ويلای شو . د نو لسمې پيري پوهانو او مفکرينو د سائنسي ايجاداتو او اکتشافاتو په اتکاء چې د بشریت د نيکبختي کوم تخيل او فکر په خپلو اذهانو کښې ميشته کړي وو ، هغه په بشپړه توگه ابته او اضغاث الاحلام» گرځيدلي دي .

داسې ښکاري څومره چې وسائل پرمختگ کوي ، په هغه انډول اختراب او پریشاني مخ په زياتيدو ده . په دوسو

هيوادونو کڻي جي د ژوند معيار لوڙ دي هلته دنورو هيوادونو
 په پرتله دروحي ناروغيو تناسب هم زيات ډي . او زمونږ پدي
 خبره په خپله د امريکا د حکومت له خوا د پورتنی ډول
 ناروغانو د شمير خپرونه گواهي کوي . دا پريښاني او اضطراب
 يواځي د نمری او دويم نمری وال جنگ له پيښي دلو او يا د
 دريم نمری وال جنگ د منځته راتلو له ويري څخه ندي پيدا
 شوي ، بلکه دغه ناروغي اصلاً له هغی روانی فضا څخه پيدا
 شوي کوسه چي نوي تهذيب د خپلو شا زلميانو لپاره تهيه
 (برابره) کړي ده . که څه هم ښکيلاکي ځواکونه په خپله
 داسي حالات را پيدا کوي ترڅو د هغوی په توسه تر خپلي
 سلطی لاندي محکوم قامونه په اضطراب مبتلا کړي .

خو مونږ چي د کوسي هراړ خيزی پريښاني يادونه کوو
 هغه په هغو قامونو باندي هم خپره شوي چي تر اوسه پوري د
 استعمار له گورت څخه په ظاهر کښي بهر دي . او دغی پريښاني
 هغه قامونه هم په خپله لمن کښي را نغښتلي دي چي هغوی د
 استعمار گټی ټولي کړي دي - او دغه اضطراب مونږ په گردو
 دغو ټولنو کښي مومو چي هغه له نويو اجتماعي نظرياتو
 لاسي روزل شوي او را ټوکيدلي دي - او همدغه پريښاني مونږ
 د گډ خنيځ او لويديځ کښي احساسوو ، ان چي د روس په
 نيم سي نظام کښي هم مونږ ته په سترگو کښي همدغه
 پريښاني ځنيري .

زه زه د دي خبری څرگند ثبوت د ځان وژني «خودکشي»

د ه وښايونو ارزښتکاب دي چي زيات تره په همدغو پريښانو

ناسونو کڻبي پښيري - او په دوی ټولو کڻبي زياتی حيرانوونکی
د خان وژنی هغه پښی دی چی په سکندهی نیوی هیوادونو
کڻبی پښیری.

پداسی حال کڻبی چی دغه هیوادونه له اقتصادی او
تمدنی نظره د نورو په پرتله زیات پرمختللی هیوادونه شمیرل
کیری - خو عجیبه خبره دا ده چی د دغو هیوادونو میشته
وگړی د مزو چرچو له ژوند تیرونی څخه ستومانه او د خان
وژنی مرتکب

نو له دی څخه دا خبره څرگندیږی چی د نوی توکم
دغه پریشانی او اخلاقی انحراف چی له هغه څخه په لویدیځ
کڻبی خپل مور او پلار ستومانه شوی او کوکری وهی ، په
خپله د همدغه نوی تهذیب او تمدن زیگنده ده او د هغو
نظریاتو نتیجی دی چی د دغه تهذیب تر شا ولاری او فعالیت
کوی .

۲ ، د لویدیځ تهذیب سیلوی : «روح»

لکه څنگه چی معلومه ده ، نوی لویدیځ تهذیب ، له
اسلامی تهذیب او له هغو عربی هیوادونو سره د ځینو هغو
لویدیځو هیوادونو د گوندهی توب په توسه منځته راغلی دی
چی په اسپانیه یا نورو اسلامی هیوادونو کڻبی جوړ شوی وو -
په هغه وخت ډ اسلامی فیلسوفانو او متکلمینو له یونانی فلسفی

۱- یعنی به ناروی ، سویډن او دانمارک کڻبی .

۲- په دغو هیوادونو کڻبی د خان وژونکو شمیر له نورو

لویدیځو هیوادونو څخه زیات دی. ژباړونکی .

سره خور امينه ثابتہ کړی وه - او له همغو عربونه لويديځو ذهينو زد کوونکو او طالبانو يوناني فلسفه زد کړه ، او د هغوی کتابونه ئی په خپله ژبه و ژباړل او د کليسا له سخت مخالفت سره سره د هغو په لوستلو لگيا شو.

بيانو کله چی د لويديځ ذهن خلاص او و غوریده او هغوی هغه حقایق ترلاسه کړل کوم چی د کليسا له وړاندی کړو علومو او عرفان سره په بشپړه توگه مخالف وو. نو نتیجه ئی دا شوه چی د ساينس او کليسا تر منځ يو طويل کشمکش پیل شو. چی په پای کښی په پاپ باندی له بندی دیدنو وهلو تکلولو ، د تکفیر له فتوی وړ کولو او له نورو ډول ډول دروا وونو زغملو او تیروولو څخه وروسته د فلاسفه او مفکرینو بریالی توب په برخه شو - او بیا کله چی د لويديځ د نوی ژوند د ترلاسه کولو غور ځنگ په پښو و دریده نو په هغه باندی د دوشیانو مارک په څرگند ډول لگیدلای وو .

۱- لمړی له هغی يوناني فلسفی سره مینه چی د هغی ترنگ «ترکیب» له خالص مادی او بت نماځونکو تصوراتو څخه تر سره شوی وو .

۲- دویم له دین او مذهب څخه بیزارتیا او د هغه له پالونکو سره دښمنی او بغاوت - او د پورتنیو د وو عواملو او اصولو په بنسټ دا تلمسی او نولسمی مسیحی پیړیو د لويديځو مفکرینو نظریات و روزل شول ، او د همدغو اصولو په رڼا کښی د لويديځ ټول فیلسوفانه او اخلاقی مکتبونه جوړ کړای شول او وده ئی و لږه چی تر اوسه پوری په لويديځ ذهن او

زړه باندی مسلط دی .

پس هغه بنسټونه چی په هغوی باندی لویدیځ تهذیب
ولار دی ، سازج ، «سوچه» مادی دی له دین روحانیت او
متافزیکي تاثیراتو څخه ډیر لری دی .

او لکه چی لیدل کیږی په لویدیځو هیوادونو کښی دین
او مذهب ورځ په ورځ خپل اقتدار او غلبه له لاسه ورکوی ،
او اوس لویدیځ توک «انسان» خپل ځان د یوی خو را ژوری
کندی په لورتلونکی وینی چی له دی امله سخت یریشار او
اندینمن دی . د هغوی مفکرین او بصیرت لرونکی وگری د
دین او روحانی شعائرو د بیا منځته راوړو په لټون کښی دی ،
خو دا به دوی ته نه کوم ځایه لاس ته ورشی ؟ اوس د الحاد
او مادیت چټله او خبیثه و نه خپله ترخه او وژونکی میوه
ورکوی او د هغی جرړی تینگی لگیدلی دی .

تاسی که له سماوی مذاهبو څخه هر یو مطالعه ډری او
هغه و گوزی نو د هغه له خصوصیاتو څخه یو دا دی چی هغه
په وگر واله ټولنه کښی نیاو «عدالت» او انصاف ته و ده
ورکوی ، زړه او سیلوی ته ډاډ بخشی او د تکلیف داندینښنی په
کمولو سره د ژوند دروند پیتی سپکوی - او د دی په څنگ
کښی «مذهب» نفسانی غوښتنی او طاغوتی دنی «تیت» احساسات
له پیخ اورینښنی څخه باسی . اسلام د خپل عروج په زمانه کښی
همدغه کارتر سره کړی وو . خو که چی زمونږ په ټولنیز ژوند
کښی د اسلام دغه الهی دنده پای ته و رسولای شوه د فرد
او ټولنی «د فاسدو» غوښتنو د له منځه وړلو په تکل ، د
عزایمو دراوینښولو د ایثار او شفقت د احساساتو درا پارونی وسله

بخه شوه نو سونڙ د هر ډول هغو بد مرغیو مزه ښه تره و
 ځکه چې د هغو اسباب لویدیځ تهذیب د خپلو پچونو لپاره را
 ټول کړی او تیار کړی وو .

۳- د مذهب ناکامی

پدې ځای کې زموږ د بحث او څېړنې هدف دا ندی چې
 د لویدیځ تهذیب او د هغه مذهب تر منځه تضاد و ټپو له
 کوم مذهب څخه چې دغه تهذیب په خپلو لمرنیو پړاوونو
 کې د مقابلي او جگړې په نتیجه کې نجات او خلاصون
 ترلاسه کړی دی .

سم لاسی زموږ لپاره دا کفایت کوی چې موږ د دغه
 تهذیب د هغو عواملو او اسبابو د افلاس او غربت په لور
 اشاره وکړو ، چې د هغو په توسه دغه تهذیب انسان ته د زړه
 په ډاډ ورکولو کې عاجز او ناکام شوی دی . دا عامل اوسبب
 هغه دی د کوم په توسه چې دغه تهذیب له مذهب څخه
 پرته د ځان لپاره یوه نوی لاره پیدا کړه چې د هغه په توسه ئې
 له مذهب سره جنگ کړی وو او بیا ئې دا مفروضه ورته تیاره
 کړه چې دی «یعنی تهذیب» کوم دین ته له مراجعت څخه
 پرته او یواځې هم خپل داسې سفرته ادامه ورکولای شی چې
 د ده د سیلوی په لنډه او تازه او د ده د ضمیر په ژوندی
 ساتلو کې له ده سره مرسته وکولای شی .

خو دا یوه خام خیالی وه . ځکه اوس موږ گورو چې
 د لویدیځو هیوادونو د مختلفو حکومتونو او کلیسا گانو ترمنځ
 د نوي تهذیب د ترڅو تباهیو د کمولو په تکل د زړه له کومې
 یوله بل سره د مرستې هیلې و ډه کوی ، زه چې هر لویدیځ

هيواد ته تللی یم ، نوما هنته داسی ډیری نښانی او شواهد لیدلی دی چی د پورتنی موخی «هدف» تر لاسه کولو په خاطر له مختلفو وسائلو او طریقو څخه استفاده کولای شی .

په یقینی توگه هغه چاچی پدی نیردی وخت کښی سویزر لیند ته سفر کړی وی ، نوهغوی به هلته هرو مرو د هری یکشنبی په ورځ د نظامی موزیک غروونکو سپایانو په څیر د موزیک غروونکو بوه مټره ډله وگری لیدلی وی چی هغوی په چمن او سیل ځایونو کښی د موزیک غروولو په حالت کښی گرځیری ، «دا یوه مذهبی ډله ده» او د دی مذهبی مظاهری اهتمام د کلیسا له خوا کولای شی په دغه ډله کښی هغه سپین ږیری ځوانان کوچنیان او پیغلوکی جینکی وی چی له ساز او تنگ ټکور سره د کلیسا مندري وائی او خلک د ځان لورته متوجه کوی ، چی پدی ډول دوی ته ډبرو گری را ټول شی او بیانو که څوک هر څه ویل و غواړی هغه او رولای شی . همدا ډول که څوک د لندن هائید نومی پارک ته تللی وی نو هلته به ئی لیدلی وی چی هلته هم د یکشنبی په ورځ په خاصه توگه آزادنه تبلیغات او تقریرو نه کیری ، په د غوړیندویانو کښی د کلیسا واعظین هم وی ، چی هغوی دا هڅه کوی چی په خپل فصیح او بلیغ تقریر او د وینا د خپلو مؤثر و اسلوبو په ځواک دین د سیلانیانو د اکثریت فکر ځان ته واړوی ، همدا ډول هغه سیمی چی د سینما گانو له یاره ټاکل شوی دی ، هلته هم د خلکو د شور او غوغا په منځ کښی لیدل کیری چی یو سری د و سپنی په یو دنگ ستیر باندي د ریری، چی د هغه بل ملگری ورته نیولای وی . بیانو دا سری خلکو ته وعظ او بنود نه

نوی او د دین خبری ورته کوی. یوه مشپه ما یوسری و لیده
 چی د سینما د دروازی په مخ کښی ولاردی او وعظ کوی ،
 او په زوره زوره ناری وهی او خلک د سینما له زره ورونکو
 مگر اخلاق فاسدوونکو اړخونو څخه ویروی ، او دا ټول
 کار د پولیسو په وړاندی کیده او پولیسو هیڅ ډول مزاحمت
 او مخنیوی نه کاوو. ځینوو گرو د ده خبرو ته غورهم نیوو ،
 خو ما د هغوی له جملی څخه یوهم داسی کس و نه لید چی
 د دغه واعظ خبرو کوم تاثیر پری باندي کړی وی او سینما ته
 نوی تللی .

په امریکا او اروپا کښی دا خبره عامه ده چی له هری
 کلیسا سره په څنگ کښی یو انجمن وی چی په هغه کښی
 ځوانان او پیغلی گها او نڅا کوی سندری وائی او په خپل
 منځ کښی یو له بل سره توی تکالی کوی . هغوی یو ځای
 او گله سفر کوی او غونډی هم جوړوی . او پدغه ډول یوه
 انجمن کښی زما د گډون تصادف و شو ، او ما چی و لیدل
 نو پدغه غونډه او انجمن کښی له گډانڅا سندرو ، ویلو او دانس
 کولو څخه پرته بل هیڅ مشغله د غونډی د گډو نکونکو نوم .
 ما د غونډی له ناظم څخه داسی پوښتنه وکړه : «آیا تاسی د
 انجمن گډونکو ته وعظ او نصیحت هم کوی» هغه ماته منفی
 یعنی په نه ځواب را کړ ، ما بیا پوښتنه ورڅخه وکړه چی
 بیا نو کلیسا ولی ددی اهتمام کوی او ټول مصارف ئی گالی پداسی
 حال کښی چی دغه انجمن هغو انجمنونو ته ورته دی کوم چی
 له کلیسا سره هیڅ ډول اړیکی هم نلری ، هغه په ځواب کښی
 راته وویل : «آیا دا گڼه لیده چی د دغه انجمن په غونډه کښی

د گهون کولو لپاره ځوانان او پيغلي د کليسا په احاطه کښي د روسي او تيريبي چي پدي توگه دوي ته کليسا هم ورپه ياديبي! د اروپا په ځيني هوتلونو کښي دا په خپلو سترگو کوري چي د هرچا له پالنگ سره نيردي د انجيل يوه هغه نسخه پرته وي چي «جمعيت محيان انجيل مقدس ئي» تهيه کوي ، اوله د کار څخه د دوي هدف دادی چي مسافر هغه د بيده کيدلو او راوينيدلو په وخت کښي مطالعه کړي او خپل ديني عقائد له سره نوي کړي . همدا ډول د اروپا په زياترو پوهنتونونو کښي د «کسچن سټوډنټس يونين»، «يعني د کليسا ئي محصلينو اتحاديه» په نوم تنظيمونه جوړ شوي دي ، چي د هغو په او نه ئيزو «هفته وار» غونډو کښي د کليسا عالم وينا کوي او د دين مبادي او اصول بيانوي چي پدغو غونډو کښي ځيني زد کونکي هم برخه اخلي .

په لويديځ المان کښي «د هغه ځای» حکومت د کليسا په نوم ځانگړي پانگه ټولو له ترڅو هغه د مسيحيت په خپرونه او دعوت کښي مرسته وکولای شي ، يوځل ما د المان د پوهنتون په روغتون کښي ؤ ليدل چي زما د بستر خونې ته مخامخ په ديوال باندې د زيرو «برنجي» يوستر صليب نصب کړای شوي دي . او بيا وروسته ما وليدل چي دروغتون په هره خونه کښي ، اوان د ډاکټرانو په کار ځايونو «دفټرونو» او د ناستي په خونو کښي هم دغه ډول صليبونه موجود وو . کله چي ما د دغو صليبونو د نصب کولو د فلسفي پوښتنه وکړه ، نوماته داسي ځواب را کړای شو، چي دا د کليسا د فعاليت او هلو ځلو ښکارندويي دي چي د دي په ليدلو سره د

وگرو په زرونو کښې د مذهب ياد تازه کيږي . او سره له دې چې دغه روغتون نيغ په نيغه له پوهنتون سره اړوند وو ، او له کليسا سره نيغ په نيغه د هغه هيڅ ارتباط او تړون نوو . او پدې لړ کښې زه د هالي وود په پراخه پيمانه هغه مذهبي فلمونه نشم هيرولاي ، کوم چې د مذهب په لور د خلکو د نظر اړولو په خاطر تيار کړاي شوي وو . نه مانه به پيرو نوروهم د هغو «مارل اي آر مومنت» ، «اخلاقي وسله بنت» تنظيمونو په هکله هرو مرو اوريدلي وي کوم چې د اروپا په زياترو هيوادونو کښې جوړ شوي دي . د هغو استاذو «نمايندگانو» د منځني اولري ختيځ ، د مثال په ډول د قاهرې دورې هم کړي دي . ما په سيوسز رلينډ کښې د هغوي مرکز ليدلي دي چې سوزان ته نيردي پروت دي . دغه تنظيمونه په ښکاره ډول د اخلاقي فضائلو عاطفي او انصاف په پلي کولو ډير ټينگار کوي .

دغه ټول د هغو هلو ځلزلنه غوندي معلومات دي چې لويديځ هيوادونه ئي د دين او اخلاقو د بيارا ژوند کولو په نکل کوي . او دا پدې خبره په څرگنده توگه دلالت کوي چې لويديځ قامونه د خپل تهذيب او تمدن د زرينونو د کمولو په خاطر له مذهب او اخلاقو څخه د استفادې سوو احساس کړي دي خو له دې سره سره مونږ دا په ټينگار سره وايي مو چې اوس د چارو واگي د مذهبي لارښوونکو او د اخلاقو او ټولنپوهني د عالمانو له لاسه وتلي دي . زمينه ئي له لاسه ورکړې دردونه او کړاوونه په ورځ په ورځ زياتيږي او دغه تهذيب به خپل طبيعي پړوا ته رسيږي .

او دا هم يو حقيقت دي چې په اروپا کښې د عوامو دې

را گرزولو او د هغوی د روحانی سطح د لوړولو په تکل کوم وسائل چی په کار اچول شوی دی . د هغوی په ذریعه په ټولنه کښی د کمونیزم د پلي ټولو او د هغه د بریالی توب خطر هم گهون لری - خو په اروپا کی مذهب د خپل حیثیت د کمزورتیا په وجه اوله لویدیځو فلسفو څخه د را پیدا شوی ارتیاب اوشک په لامل هغه له کمونیزم «سور» سیلاب سره د ټغری وهلو او مقابلی ځواک ناری - له همدی امله د کمونیزم د مخنیوی لپاره ټولنیز او اقتصادی تدابیر خورا ضروری دی . مادی عقل هم ، د لویدیځ عقل په څیر پرته له مادی څخه د بل هیڅ شی ادراک نشی کولای ، او نه په بل شی باندی راضی او خوښیږی - دا ځکه چی کمونیزم هم د لویدیځ تهذیب دونی یوه ځانگه ده او د هغی له سیوو څخه یوه میوه ده - او دا «یعنی کمونیزم» هغه شی دی چی د لویدیځ تهذیب شاعت «بدوالی» ئی څو چندہ زیات کړی دی او د هغه زیانونه ئی عام کړی دی .

په اتلسمه پیری کښی دمارکس او انگلس د فلسفه له منځته راتلو سره له پنخوا څخه نورهم حالات زیات خواپسی خراب شول ځکه چی دغی فلسفی دانسان او دهغه دقلبی او روحانی سکون ترمنځه یوسترخلیج پیدا کړ - په خدای پاک باندی ایمان لرل او د آخرت د موجودیت عقیده د خلکو له زړونو څخه لاره او د اخلاقو هغه بنسټونه منهدم او له بیخه و ټپول شول په کومو چی د تاریخ له لمړی ورځی څخه تراوسه پوری بشری ټولنو په خپل ټولنیز امن او امان بروسه او انحصار کاوو - په دنیا کښی د کمونستی اصولو مدعی لمړی حکومت پیدا شو او هغه زیاروویست چی هغه د خپل ملت حالت اصلاح اوسم کړی . خو هغه داسی و ټکرای شو او هغه

هيڄ ڪله دم د خپلي مادي فلسفي د غوڻتتنو په اساس داسي نشوای ڪولای چي د خپلو وگړو د ژوند هر ډول ٽولنيو او انفرادي ڪړي او پریشاني لري ڪړای شي ، او د هغوي ذهني ويږه او ډار له هغوي څخه پورته ڪړای شي .

بلکه د دي په خلاف دغه ڪمونستي رياست په ناپاو هيواد والو باندې زيات نور خطرونه هم ؤ ټپل «مسلط ڪړل» چي يو د هغو له جملي څخه هيواد والو ته دا چيلنج ورکول دي چي که هغوي چيرته د حکومت په پاليسي او لارو چارو باندې انتقاد وکړي نو هغوي به له خورا ناوړه نوبت «عکس العمل» سره مخامخ شي. او بيا هغه ويږه او سودا چي د ڪمونستي گوندونو «احزابو» په خپلو غړو باندې طاري وي ، هغه له هغو پریشانيو او خوفونو څخه څو چنده زياته وي کومه چي د عوامو په اذهانو او فکرونو باندې مسلط دي - «او هغه دا چي» د گوند پر هر غړي باندې لازم دي چي هغه دي يا خود خپلو رهبرانو او د کدر د غړيو هر ډول پريکړه او نظر د گرمو احساساتو په بدرگه کولو تائيد وي او له هغوي څخه د په پتو سترگو تقليد او دفاع کوي او يا د دي هم د هغه نوبت انتظار وکړي کوم چي د نورو نه منونکو لپاره مقدر او ټاکل شوي دي .

پس ڪمونيزم له خدای پاک او د هغه له دين څخه په انکار کولو سره د انسان هغه وروستي متکاه او بروسه پای ته ؤ رسوله په کومي چي بشر د ويږي ، مصيبت ، محرومي او ظلم په خلاف پياوړتيا ترلاسه کوله - ڪمونستي رژيم په هر ځای

کڻبي چي جوڙ شوي دي ، هغه د استبداد ويري او ډار
 او د وينوتو يو لويه مرسته د بشري ټولني وگړي د گهڼو
 «گوسفندان» اوازو «بز» او نورو څارويو په داسي رسمو تبديل کړي
 دي چي په بشپړه توگه له خپل واک او ارادي څخه محروم
 کړاي شوي دي او له هغوي څخه ئي هغه لوړ بشري موقف
 سلب کړي دي چي هره بشري ټولنه د هغه د لاس ته راوړو
 تکل کوي.

لنډه دا چي د لويديځ تهذيب او تمدن دواړو څانگو ،
 پانگه والي او کمونيزم ، د بشر هر ډول ډاډ او اسن له هغه
 څخه لوت کړي دي او د هغه ټول لوړ اهداف ئي له پښو
 لاندې کړي دي . د دي لامل دا دي چي دغه تهذيب يواځي
 مادي خوښي او هوسايني خپل موخي گرځولي دي . او بيا نو
 که چي دغه هدف ته په رسيدلو کښي ناکام شو نو حالت ئي
 دا شو چي بد مرغه پاته شو ، او که ئي احياناً په کوم ځاي
 کښي بريالي توب هم ترلاسه کړي وي نو له خواشينی او
 ستوماني څخه پرته ئي نور هيڅ لاس ته ندي راوړي او د دغی
 ستوماني او خواشينی نتيجه له ځان وژني «خودکشي» څخه پرته
 بله هيڅ راؤ نه وتله.

۴- په حقيقت باندې اعتراف :

په هر حال اوس نو لويديځ د خپلي اخلاقي او روحاني
 بي وزلي او مفلسي په احساس پيل کړي دي او د هغه ځاي
 زياترو وگړو خپلي سترگي د ختيځ لورته نيولي دي چي بنياني د
 هغه ځاي له عقايدو او مذاهبو څخه هغه څه د دوي لاس ته

ورشی چی د هغوی روحانی خلا ډکه کړی او هغوی له انسانی کرامت او شرافت څخه برخمن و گرځوی . اوس نو که دغه هیوادونه او بیا په خاصه توګه امریکا دا وینی چی د هغه ځای ځینی وګړی هندوئیزم ، بهائی ایزم او اسلام قبلوی ، نو په هیڅ ډول دا د حبرانتیاور خبره نده . په هغوی کښی اسلام راوړونکی دوه ډلی دی یوه ډله هغه ده چی په فکری او عقلی توګه اسلام خوښوی او دویمه ډله هغه ده چی د خپلی سیلوی «روح» او وجدان له نظره په هغه مطمئن او ډاډه دی یوځل ماته یو انگریز ختیځ پیژندونکی «مستشر» چی نوی مسلمان شوی وه او اسلامی نوم ئی ابوبکرې دی د مسلمانیدلو خپله قصه کړی وه . لمړی هغه د قاهری په «جامعه فواد» نوی پوهنتون کښی د انگریزی ژبی ښودونکی پروفیسر وو او همغلته ئی اسلام راوړی وو ، او نن سبا هغه د لندن د قامی کتابتون «کتابخانی» د ختیځی ونډی سکرتر دی . هغه ماته د اسلام د قبلولو د خپلی قصی د بیانولو په ترڅ کی اصلی عوامل او اسباب بیان کړل او داسی ئی فرمایل . لویدیځ تهذیب د انسانی شرافت بنائست اوښه والی دواړه له پښولاندی

۱- له دی امله چی زه دغه سریزه پداسی حال کښی لیکم چی له ما سره خپله د یاداشتونو کتابچه نشته او خپل ټول یاد لیکونه له ما څخه لیری دی نو د هغه انگریزی نوم له مانه هیر دی خو د قاهری د پوهنتون استاذان هغه په بشپړه توګه پیژنی .

کڙي دي - ماورته وويل : د انساني شرف د ضياع اوابته کولو په هکله د تاسي له وينا سره زه هم توافق لرم ، خو د هغه دښه والي او بنائست دله منځه وړلو په هکله ستاسي دا نظر څه وږدي؟ په داسي حال کښي چي پدي هکله لويديځ تهذيب ډير فعال او زړه وړونکي گڼل کيږي - په هغه کښي د فطري مناظرو بنائست ، د لباس ، هستوگنځي ، او کور کهول بنائست ، نسواني حسن ، لنډه دا چي په هغه کښي د هر ډول خوند او بنائست په هکله رعايت ته ځاي ورکړه اي شوي دي» - هغه ماته په ځواب کښي وويل : «دغه تهذيب» د روح ، وجدان او اخلاقو بنائست او ښه والي لوت کږي دي» .

د ۱۹۵۶ مسيحي کال په وږي کښي ما د پاریس په جامع جمات کښي يوه وينا کړي وه - او په هغه کښي ما د ميلاد النبي په هکله د اسلام له عادلانه او مينه ناکي دندې څخه يادونه کړي وه او داسي ويلي وو چي د اسلام دغه صفت د هغه په گډو فتوحاتو او حکومتی دورونو کښي هم ځليدونکي دي - پدي لړ کښي ماهغه عام تاريخي قتلان ته هم څرگنده اشاره وکړه کوم چي په الجزائر کښي «دصليبيانو له خوا» منځته راغلي وو. له دغي وينا څخه وروسته له کومو عزت مندو «حضراتو» سره چي زما پيژندگوي وکړاي شوه - د هغو له جملې څخه يو روماني نسل نوي مسلمان شوي مصطفي ولسن هم وو - نوموړي په پاریس کښي د اټاليا په قونصل گري کښي د هغه هيواد د حکومت قونصل وو . بيا هغو اسلام قبول کړ او خپله سفارتي دنده ئي پري ښودله . او اوس هغه د فرانسې د مسلمانانو

زلميانو د يو داسي گوند مشر او رهبردی چی د زره له کومی نی
اسلام غوره کړی دی - که څه هم تر اوسه پوری د هغه گوند
په بشپړه توگه نوم ورکښی او نا آشنا دی - د دغه گوند ټول
غړی په هره اونی کښی د خپل لارښود او مشر په کور کښی
سره ټولپیری . هغوی ټولو ختیځ دوده لباس اغوستلای دی او
له هغوی څخه ځینو غړو له زلمی توب سره سره ښی سپیڅلی
زیری پری ښودلی دی .

په دغه غونډه کښی د قران مجید تلاوت او د اسلام په
هکله مطالعه کیری - ښاغلی مصطفی ولسن ماته وویل : تاسی
«چی په خپله وینا کښی داسلام د فتوحاتو د رحمت او نرمی په
اړخ کومه رڼا واچوله ، ما هغه په غور سره و اورید له - غالباً
ښائی تاسی په خپله دغه وینا سره د لویدیځو لیکوالانو هغو
افتراگانو ته ځواب ویل غوښتل چی هغوی لیکلی دی» چی
مسلمانانو په خپلو جگړو او جنگونو کښی بی رحمی او تساوت
روا گڼلی دی - تاسی پدی هکله هیڅ فکر مکوئی - دهر قام لپاره
یو داسی اخلاقی مابه الامتیاز» خصوصیت هرو مرو وی چی د
هغه په توسه هغه پېژندلای شی . د لویدیځو ملتونو له ټولو
څخه څرگنده اخلاقی نخبه دا ده چی هغوی د نرمی او مهربانی
«شفقت» په خپلو ټولو دعوو کښی په بشپړه او غوڅه توگه
درواغ جن او منافق دی .

یو عرب مسلمان دغونو یو فرانسوی مسلمانانو ته د
اسلام د عظمت او پرمختگ په هکله خبری کولی - هغه په خپله
وینا کښی دومره مخ په وړاندی لاری چی تا به ویل دی په کوم

عربي هيواد کڻي د ځواک او دبدبي د لاس ته راوړو په هکله وينا کوي. نوموړی وياند په خپله وينا کڻي دا خبره بيا بيا کوله چي اسلام خلکو ته د جنگي ځواک د پيدا کولو، شوبلو «تانگونو» جوړولو، الوتکو «هوائي جازونو» او د نورو هر ډول ايجاداتو تيارو لو په لور دعوت او بلنه ورکوي - د ده د وينا په ترڅ کڻي له دغو نو يو مسلمان شويو څخه يوکس ورته وويل: «زما وروره! مونږ خوله لويديځ تهذيب څخه د اسلام په لور يواځي له د امله راغلي ياستو چي هغه تهذيب د جنگونو او جنگي الاتو د جوړولو په توسه زمونږ اعصاب شل شوټ کړي دي - هغه زمونږه روح مړه کړي او د ماده پرستي په ذريعه ئي زمونږ شهوتونه ژوندي او تازه کړي او زمونږ انسانيت ئي پای ته رسولای دي - مونږ ته اوس ته اسلام د هغه روحانيت په هکله څه ووايه، چي په هغه کڻي مونږ انساني شرف او روحاني ډاډ ترلاسه کړي او موندلای دي.

همدا ډول د سويس يوي پيغلي، چه په پاریس کڻي هستبري او د روان شناسي په علم کڻي ئي د اختصاصي ډگري اخستلو هلي ځلي کړي وي، دي د يوي وينا په ترڅ کڻي ماته داسي وويل: «زه يوه بي وزلي جيلي يم او زما د کورني غري ماته دومره پيسي نه را ليږي چي په هغو باندي زما پدي سوداگر او فاجر بنار کڻي گذاره ووشي او خپل وخت پري باندي واروم - پدي بنار کڻي خو تاسي گورئ چي له انسان څخه يو بد نفسي څاور جوړيږي - ماله ځان سره دا فکر او پريکړه وکړه چي په کوم کهول کڻي مزدوري وکړم ترڅو زه خپلي

ارتياوى په ډاډه زړه پوره کړاى شم - چې په نتيجه کښې زه د خان د مزدورى لپاره د يوى ختيځى کورنى په لټه کښې شوم ترڅو هلته په روحانى فضا کښې زما شرافت او انسانيت خوندى پاته شي - همغه وو چې اوس ماته په يوه هندوه کورنى کښې د څو ساعتونو لپاره مزدورى پيدا شوه خوزه په ډيره خواشيني سره دا ويلاى شم چې ما په دغه کور کښې هم خپل ورک شوى شي پيدا نکړاى شو - دا ځکه چې ما د هغوى روح هم له شرافت نه خالى وليدله!

دغه وو يو څو هغه مثالونه چې د لويديځ توک د روحانى ژوند د پلټون قصى پکښې بيان کړاى شوى دى ، داسى روحانى ژوند چې په هغه کښې له خپل مادى تمدن او تهذيب څخه د را پيدا شو يو هغه ستريا ، حيرانتيا پرېشانى او اختناق څخه خلاصون بياؤ موندلاى شي چې د هغوى جرړى د دغه مادى تهذيب په توسه د دوى باطن ته هم رسيدلى دى ، او که تاسى پدى هکله له يو داسى لويديځ توک سره خبرى وکړى چې هغه د متوازن فکر اخلاقى او روحانى شعور څښتن وى نو بيا به دغه پورتنى حقيقت تاسى په خپله محسوس کړى .

۵ - د وخت اصلى ارتيا - اسلام :

ترکومه خايه چې د مادى ژوند جوړول دى ، نو په دى هکله لويديځ تهذيب خپل خان د کمال معراج ته رسولى دى - خو لکه څنگه چې تاسى وليدل ، د ابواڅى د مادى خوشحاليو له واک ندى پوره چې انسان له بريالى توب او نيکمرغى سره يوځاى کړاى شي - بلکه د دى لپاره يوبل داسى تمدن او تهذيب

ته اڙتيا پاتي ده چي په هغه ڪنبي له مادي پرمختگ سره څنگ
 په څنگ د توازن له په نظر ڪنبي نيولو سره د روحاني پرمختگ
 او پياوڙتيا لپاره هم هلي ځلي رواني وي او له دغو د وار وار
 خونو څخه يو هم له خپلي پولي څخه تيري ۽ نڪري ترڅو
 په هغه بل باندې ناوړه اغيزه ۽ نڪري - ايا د دي ډول تمدن
 وجود ممکن دي او ايا داسي يوقام موجود دي چي دغه وجيبه
 پرځاي کړاي شي؟ دلويديځي نړي لپاره خودا ممکنه نده چي
 هغه د دغې مظلومي د ندي په سرته رسولو ڪنبي بريالي شي -
 ځکه چي هغه خواوس د خپل مادي ځواک او خپلو فتنو جوړولو
 د کار په اوج ڪنبي ده، خومگر سباته ئي چي ځواک مات شي د
 کوم امن ډاډ عزت او شرف د پاڅون په خاطر چي کوم نړي
 وال قيادت ته اڙتياوي، دهغه اهليت او صلاحيت به په لويديځو
 توغ پورته دنکو ڪنبي مفقود وي - پاتي شوه کمونستي نړي
 نو هغي ته خود دي د ندي پرځاي کول نور هم زيات گران
 دي - ځکه چي هغه خوله سره تر پښو پوري په ماديت ڪنسي
 ډوبه ده او هغي خوله همدې امله د روحاني، ديني او اخلاقي
 شعائرو په خلاف د جنگ اعلان کړي دي - کمونستي تهذيب به
 هم لويديځ تهذيب ته په لاس ورکولو سره د بشري نړي بدمرغي
 او سرگرداني نوره هم زياته کړي - ان تردي چي يوه ورځ به
 د دغه تهذيب بلونگ له خپلو ختيځو او لويديځو معمارانو او
 اوسيدونکو سره ۽ نړيري اوله خاور سره به خاوري شي .
 او ترکومه ځايه چي د ختيځ د بت پالونکو او شرکي
 مذاهبه خبره ده، هغوي هم دا خدمت نشي تر سره کولای -

حڪه چي تهذيب هميشه پداسي يو صحيح فكري او علمي بنسٽ دريدلاي شي چي له او هاسو او خرافاتو ڇڻه پاڪ او بزاروي او بت پرستي خوپه خپل ذات کڻي د پورتنيو شرائطوپه خلاف ده او برسيرد پردي نن چي بشري نري د کوم مطلوب تهذيب په لټه کڻي ده او هغه چي د کوم روحانيت لپاره تيري ده هغه يوداسي ايجابي او بنسٽيز روحانيت دي چي د انسان په وړاندي والي او پرمختگ کڻي مرستيال او بمد ثابت شي . د دي په خلاف دلويديځ ثنويت يو داسي سلبي او منفي شي دي چي له ژوند څڅه د تيښتي د لاري ښودنه کوي د حقوقو او وجيبو له پرځاي کولو څڅه ژغورنه کوي او د بشر مادي پرمختگ يو داسي نجاست گڼي چي له هغه څڅه ځان پاک ساتل او د هغه په خلاف جنگ ټول واجب بولي ، په او سني زمانه کڻي له اسلامي آمت څڅه پرته بل هېڅ داسي يو آمت نشته چي هغه مطلوب ثقافتي کردار ادا کړاي شي او د راتلونکي «مستقبل» تهذيب توغ پورته کړاي شي . او د دي لا ملونه په لاندې ډول دي .

لمري : مونږ يوه داسي گروهه «عقيده» لرونکي يو چي هغه د تهذيبو نو په منځته راوړلو او په گروهيو «عقائده» کڻي له ټولو څڅه زياته ير مختلي ده .

او داپه نهائي درجه سپيڅلي ، روښانه ، لوره او د بشپړ توحيد گوووه ده داگروهه د عقل د رڼاوي کوي او هغه د وسره پياوړي ده چي مجهول حقايق ئي د معلوماتو په ډله کڻي سميرل کيږي . دا يوه داسي معتدله عزت منده د بشري اخلاقو

گروهی ده چی په نرمی او مهربانی کښی له افراط څخه ، په انصاف او نیا و کښی له تفریط څخه انسان ژغوری او همدادول هغه د محبت او د ندی پیژندلو په منځ کښی توازن پیدا کوی . دا گروهه د داسی قوانینو ماخذ دی چی د هغو مقصد تنگسه نه بلکه اسانی ده او په حکمت او مصلحت بانندی مبنی ده . فردی مصلحت نه قربانوی - او په هغی کښی - په مجموعی حیثیت انسانی مصلحت پرته له دی چی ملی او د چاپریال خصوصیات او ثابت ترجیحات پورته او برباد کړای شی ، په نظر کښی ینول کیږی .

دویم : مونږ د یو و ایجابی او بنسټ لرونکی روحانیت وارثن یو - او دا یو داسی الهی روحانیت دی چی له یو سپاهی سره د جنگ په ډگر کښی ، له یو و کارگر سره په کارخانه کښی له عالم سره په مطالعه کښی ، له فلسفی سره په څیر نه کښی ، له قاضی سره په محکمه کښی ، له مزدور سره په مزدوری کښی او له رئیس سره په ریاست کښی موندلای شی - د اله هر انسان سره وی - برابره خبر ده که هغه په فکر کولو کښی لگیا وی او که په توقو تکالو کښی - په حرکت کښی وی او که په سکون کښی ، په شپه کښی وی او که په ورځ کښی ، په تنگسه کښی وی او که په راحت کښی ، په روغتیا کښی وی او که په ناروغی کښی - مگر په هیڅ حالت کښی هم د هغه په لاره کښی بندیز او خنډ نه پیدا کوی ، بلکه هغه له یو و کمال څخه بل کمال «بشپړ والی» ته رسوی - دا روحانیت انسان ته خپل هغه خدای ورپه یادوی چی دی ئی پیدا کړ او هغه ته ئی مخکه پیدا کړه چی پری گرځیږی ، دهغه بشریت خدای

چی دی ورسره هستیری او ژوند کوی ، د هغو کائناتو رب
 چی دی د هغه یوه برخه ده او هغه رب العلمین چی دی فی
 بنده او غلام دی .

دریم : مونیر وړاندی هم دا ثابته کړی ده چی مونیر د
 داسی ډول تهذیب د پیدا کولو ځواک لرو . زمونیر د تهذیب
 د بنه او له هغه څخه د منکرو له لوری برابره خبره ده که
 هر څه دوی ویلی وی ، خوله دی خبری څخه د انکار کولو ځواک
 نلری چی هغه تهذیب داو سنی تهذیب په مقابل کښی دانسانانو
 لپاره څو چنده زیات درحمت او سعادت باعث ثابت شوی وود هغه له
 حقانیت څخه سترگی پټی کړی . زمونیر تهذیب داخلاقو په لوړتیا ، عدل
 او انصاف په حکومت کولو ، دروح په تازه ساتلو او د بشریت په
 دورونو او زمانو کښی یو بهترین اید ال ثابت شوی دی -
 نو که چی مونیر په علمی او فکری اعتبار په تیرو وروسته پاتی
 زمانو کښی ځواکمن شوی یو چی داسی حیرانونکی تهذیب پلي
 کړای شو ، د او سنی علمی پرمختگ په دور او د انکشافاتو
 او ایجاد و نوپه زمانه کښی خو مونیر د دا ډول تهذیب په پلي
 کولو کښی له په خوا څخه ډیر ځواک او اهلیت لرو .

مونیر که چی د دغه سترگی ورته په لاره تهذیب واگی
 په خپل لاس کښی واخلو نو خلاته پرواز او پورته کیدل له
 الله تعالی څخه د انکار کولو دلیل نه گڼو . او دلویو وچو په
 پولو نصب شوی د توغندیو مرکزونه او تو غندی د بشری
 قامونو د ډارولو او دخپل نفوذ په دائره کښی دهغوی در اوستلو
 تومسه نگرزوو . مونیر به بیار ادیو دگمراهی او سینما د دوکی ورکولو
 وسیلی وونگرزوو ، مونیر به بیابنڅه د جنسی . غریزو دتسکین وسیله

ۋنگرزوو ، مونڙ به بياد تهذيبي پرمختگ به نوم به قامونوڪي لوٽ او تالان نه گهرو او نه به دهغوي پت عزت او شته له خاورو سره يو ڪرو - دا پورتنى هغه عوامل او يا د هغوي له ڊيرو ڇخه يو دى چي هغوي مونڙه داسي يو خان گري امت جوڙ ڪري يو چي د دى خبري ور يو چي دلويديخ تهذيب له ناکاسي ڇخه و روسته د يو داسي نوي تهذيب توغ پورته ڪرو چي دانسان بد مرغي پاى ته ۋرسوي او هغه ته دڊاڊ امن او تسكين او ڪراري يو ستره خوند وره ونده ور ڪراي شي .

ڪله چي مونڙ د خپلي گروهى بنسٽ په غور سره څيرو نومونڙ گورو چي زمونڙ اسماني ڪتاب په ڊاگه دى خبري ته اشاره ڪوي چي مونڙ د بشر په قامونو ڪيني يوا څي داسي امت يو چي د بشریت لپاره د مطلوب تهذيب د نده تر سره ڪولاي شو . او دغه امتياز او غور والي په تو ڪم او يا جنس باندې مبنى ندى ، ڇڪه چي اسلام دا ڊول چتيايت «خرافات» د دهى ورځي لپاره هم ۋ نه منل - بلڪه دغه پورتنى امتياز په لمري او دويم عامل باندې مبنى دى لکه چي قرآن مجيد مونڙ ته وائي :

کنتم خيرا أمة أخرجت للناس تامرون بالمعروف و تنهون

عن المنكر و تؤمنون بالله هـ ا

ترجمه : تاسي يو غوره امت ياست ويستل ڪراي شوي ياست د گردو وگرو لپاره خلك نيڪي ته دعوت ڪوي او له بدى

۱- د آل عمران سورة : ۱۱۰ آيات ، ۴ سپاره ، ۱۲ رکوع د

سورة شميره ۳ .

خُخه ژغورنه کونځی او په خدای پاک ایمان راوړی .
دغه پورتنی آیات زمونږ د هغی گروهی او اخلاقو په لور
اشاره کوی کومو چی په مونږکی د غوره والی دامت صلاحیت
پیدا کړی دی .

په بل آیات کښی دی چی :

«الذین ان مکنهم فی الارض اقاموا الصلاة واتوا الزکوة
وامروا بالمعروف ونهوا عن المنکر...» (۳)

ترجمه : هغه وگړی چی که مونږ دوی ته په ښځه کښی
خواک «حکومت» ورکوونو دوی لمونځ کوی او زکات
ورکوی په نیکیو حکم او له ناوړو خُخه ژغورنه کوی .
پدی آیات کښی هم زمونږ د هغه تهذیب د خصوصیاتو
ذکر دی کومو چی هغه غوره انسانی تهذیب گرزولای دی .

قرآن کریم په یوبل ځای کښی فرمایلی دی :

«وکذلک جعلنکم أمة وسطا لتکونوا شهداء علی الناس
ویکون الرسول علیکم شهیداً...» (۳)

ترجمه : او تاسی مونږ له دی امله منځنی است و گرزولی ،
ترڅو تاسی په وگړو باندی گواه شی او زما استادی
«رسول» پرتاسی باندی گواه شی .

چی پدی ډول دغه آیات مونږ د بوی د ندی د توغ پورته
کونکی گرزولی یو ، او هغه دنده داده چی مونږ د گرد بشریت

۲- د حج سورة : ۱۴ آیات ، ۱۷ شماره ، ۶ رکوع د سورة
شمیره ۲۲ .

۳- د بقری سورة : ۱۴۳ آیات ، دویمه شماره ، ۱۷ رکوع د
سورة شمیره ۲ .

قيادت اومشري وکرو اوهيمشه مونڙ هغوی ته د حق اونیکمرغی
 په لور لارښود نه وکړو ، دغه مسئولیت ترکوسی تاکلی زمانی
 او یا تاکلی توکم پوری محدودندی .

هغه وخت چی مونږ د فطرت ژغ ته د منلو سرؤ خخاوه او د
 دغی دندی توغ موپورته کړنو مونږ بیا د امن ، هدایت
 او د رڼه د پراو په لور بشریت ته لارښودنه وکړه ، خو بیا
 مونږ د دغی و جیبی خخه په لاس اخستلو تینسته وکړه ، خو
 دغه مبارک آیات مونږ بیا هخوی چی دغه توغ د دویم خل
 لپاره پورته کړو او د دویم خل لپاره بیا هغه روښانه خراغ
 پورته کړو چی د هغه په توسه هغه قامونو خلاصون تر لاسه
 کړی چی د خان غوښتنی ، پریشانی ظلم او د مهلکو
 مایوسیو په تیاریو کښی تندکونه خوری او له خان وژنی خخه
 پرته د نجات بله هیڅ لاره نشی پیدا کولای . وگړی یا په عادی
 وساه او یاد زهرو په گوټ کولو خپل خن وژنی او قامونه
 دا نوم اوهائیدروجن بمونو په شکل کښی د خان وژنی وسائل
 تهیه کوی .

٦- زمونږ ثقاتی گاندی : «مستقبل»

زمونږ له خوا خخه د یوو نوی تهذیب د دندی پرخای
 کولو کومه نظریه چی ما وړاندی کړه ښائی هغی ته دوه ډلی
 په سپک نظر وگوری ، لمړی هغه ډله ده چی هغه لویدیځ
 تهذیب د خپل خان غلامه گرزولی ده او هغوی د خپل ملت
 په هکله دومره اعتماد هم نه لری چی له لویدیځ سره میالی
 وکړی د اخولا خه کوی چی دگر د بشریت لور قیادت سمبال

کری . دا هغه وگړی دی چی د هغوی په توسه زموږ امت له بی شمیرو کړاوونو او فکری عیبونو سره مخامخ شوی دی . خو موږ د الله تعالی مننه او شکر کوو چی زموږ د امت دغه

پاتکی «طبقه» د خپل شمیر له لحاظه ورځ په ورځ فلج او مخ په ورکیدو ده «او د دی پاتکی د ورکیدو» ځینی بواعث او عوامل د او سنی تهذیب خپلی ناپوهنی او هغه جنایتو نه دی چی د خپلو پیروانو او د کمزورو قامونو په خلاف د هغو مرتکب شوی دی. او دویم تریوو ځایه زموږ د امت هغه فکری او سیاسی وینتیا ده چی د امید لرونکو نتانجو خبر را کوی ، د لویدیځ بنکیلاک د سیاسی مری توب دوران اوس پای ته رسیدلای دی ، او له هغه سره یوځای زموږ د هغو سیاسی مشرانو دوران هم پای ته رسیدلای چی هغوی د بنکیلاک «استعمار» پای ته رسیدل ناممکن گنل ، چی پدی ډول د «مهدب» لویدیځ تهذیبی مری توب هم په ډیر نږدی کښی پای ته رسیدونکی دی او موږ به د راره او په خوانی طرز له «سنورو او آزاد خیالو» لیډرانو څخه هم خلاصون تر لاسه کړو ، چی هغوی په حقیقت کښی د ناپوهی ، مری توب د پڅ ذهنی له شرموونکو ښکارندو یو څخه پرته بل هیڅ شی نوو .

دویمه ډله هغه ده چی هغه دا خبره خومنی چی لویدیځ تهذیب به د خپل شر او فساد د پیروالی له امله هرو مرو له منځه ځی ، خو هغوی زموږ په څیر دا امکان نه منی چی موږ گڼی د یونوی تهذیبی یون بنسټ کینودلای شو ، دا ځکه چی زموږ او د پرمختللو متمدونو ټولنو په منځ کښی ډیر توپیر دی .

نوله دی امله د هغوی په وړاندی د تهذیبی قیادت خبری د «این خیال است و محال است مترادف دی».

خومونیر کله چی د دی موضوع په هکله خبری کوونو دا دعوه نکوو چی په لسویا شلویا د مثال په ډول په راتلونکو پنځوسو کالو کښی به د لویدیځ تهذیب د پای ته رسیدلو او مونیر ته د تهذیبی قیادت د لیردی د لو معامله د بشپړیدلو پړاوته و رسیری ، حکه د تهذیبونو د نریدلو او قیام ځینی فطری پیاوړی قوانین دی چی پر خپل خپل ځای تینگ ولاړوی «چی د هغو له منځه تلل او راتلل ډیره موده انتظار غواړی» خو بیا هم هغه لکه د هغی پیاوړی کلا په څیر دی کله چی د هغی په بنسټ کښی کوم زیان راشی نو هغه له ډیری مودی پوری لیدونکو ته دا ښی چی هغه په بشپړه پیاوړتیا او تینگښت سره ولاړه ده ، پداسی حال کښی چی هغه له دغی ظاهری پیاوړتیا سره سره نریری او لیرسوده نوی تیره شوی چی په کندهواله بدله شی .

مونیر له خپل لرنی دوران څخه تراوسه پوری خو پراوو نه تیر کړی دی چی په فطری ډول د هغو د هر نوی پړاو زمانه له په خوانی څخه کمه وه . او کله چی مونیر په هوبښ کښی راغلو نو خپل ځان مود یو خورا ناوړه ښکیلاک په پنجه کښی ښکیل شوی و موند ، مونیر ډیر هیوادونه له استعمار څخه خلاص کړل ، او انشاء الله نور پاتی هیوادونه به هم ډیر ژر له هغه څخه آزاد کړو . اوس مونیر هغه لاری او گودری زد کړی او له هغو سره موسم د خپل ژوند تنظیم کول پیل کړی دی کومی لاری گودری چی نوی تهذیب ضروری گڼلی دی او دا هغه تهذیب دی چی پرون ئی خپل ځان زمونیر د تقدیر مالک

گانه او زمونږ هیوادونه ئی د تیری په صورت کښی ترخپلی سلطی لاندی وروستلی وو . بیانو مونږ د ځواک د تر لاسه کولو په لاره چټک گامونه اخستیل پیل کړل ، او د خپلو طبیعی وسائلو د په کار اچولو په ذریعه مو د دی زیارو ویست چی په تصنی شیانو کښی مونږ باید لویدیځ ته د گدائی لاس اوږد نکړو ، اوس زمونږ هلی ځلی دادی چی مونږ د مهنډو ملتونو په وروری کښی گډاو له هغوی سره په اقتصادی ځواک کښی برخمن شو . پدی مرحله کښی مونږ ته لازمه ده چی مونږ د ځان لپاره یوداسی تهذیبی معیار و ټاکو چی په هغه کښی نوی تمدنی کړاوو نه او زمونږ ځان کړی حالات او اړتیاوی دواړه په نظر کښی نیول شوی وی .

همدا ډول زمونږ لپاره دا هم ضروری ده چی مونږ د دی پړاو له پای ته رسیدلو څخه وړاندی د خپلو راتلونکو پړاوو نو خپلی عملی کړنښه او تگلاره و ټاکو ، آیا مونږ په راتلونکی کښی هم د اوسنی تهذیب له سیوری لاندی ژوند وکړو او په هغو وگړو پسی به مندی وهو چی څو سوه کلونه له مونږ څخه مخکښی شوی دی ، تر څو پدی ډول بی وزلی او وروسته پاتی کیدل زمونږ چاپریال راته احاطه کړی او زمونږ هیله دیواځی همدومره وی چی مونږ دی په دغونویریو مختلفو هیوادونو کښی شمیر او د هغو په څیر شو؟ او یا مونږ باید د ځان لپاره د عمل یوه داسی لاره و ټاکو چی هغه هم زمونږ د پرمختگ له پاره د پوری کار ورکړی او هم مونږ د اوسنیو مهنډو ملتونو له رپړونو کړاوو انحطاط او اضمحلال څخه وژغوری ؟

مونږ د واقعی امر له نظره پدی باندی قدرت نلرو ، چی

مونڙ د ٻه راتلونڪو ڇوڪالو ڪٺي د مادي ڇواڪ له نظره هغه معيار ته ڙسيرو ، ڪوم ته چي اوس لويدڻج رسيدلاي دي ، او دا ڪوبه اسانه خبره نده چي ٻه همدى وخت ڪٺي د مصنوعي سياري او ياد ستروو چوله ٻولو ڇڻه او وٺتونڪي توغندي له مونڙ سره وي ، او بالفرض ڪه مونڙ بياهم ٻه ڇوڪالو ڪٺي دا بريالي توب تر لاسه هم ڪرو ، نو بيا به هم لويدڻج له مونڙ ڇڻه نور هم وړاندي تللي وي ، پس صحيح طريقه داده چي مونڙ د خپل ڇواڪ د پياوړتيا ٻه خاطر د خپل هاند «توان» ٻه اندول زيارهم ڙباسو او له د سره سره د خپل ڄان او ٽول بشریت لپاره يونوى تهذيبي معيار هم جوړ ڪرو ، حقيقت خو دا دي چي مونڙ د تهذيب د ڊول ٻه انتخاب ڪٺي بشپړه آزادي ڪولاي شو او له مونڙ سره د اوسني تهذيب ٻه ناخوالو ، مشڪلاتو او خطرونو ڪٺي د فڪر ڪولو او تحليل زيات وخت دي. زمونڙ له دا ڊول دريڇ غوره ڪولو ڇڻه هدف داندي چي مونڙ د ٻه اوسني پراو ڪٺي دا اوسني تهذيب له تسلط ڇڻه ڄان خلاصى ڪرو ، ڇڪه چي دا ڪار هيڃ چاره نلري ، بلکه زمونڙ هدف دا دي چي مونڙ ٻه راتلونڪي پراو ڪٺي له دي بلا ڇڻه ڄان خلاص ڪرو او د هغي له زيان ڇڻه محفوظ پاته شو ، او د دي هدف د تر لاسه ڪولو لاره زمونڙ لپاره بيخى آواره ده ، خو پدي شرط چي مونڙ ٻه خپلي گروهى او اصولو ايمان ڙارو او ٻه خپلو هغو سوازينو او شعائرو باندي زمونڙ يقين وي چي د هغو ريڻتين والى صحت او حقايت ازسوينو هم ثابت ڪري دي ، او چي له هغو ڇڻه زمونڙ د تهذيبي بهير ترنگ صورت مومي ، زمونڙ ٻه

خو راستر است کڻبي لا تر اوسه د همت او رفعت د سکروٽو وړانگي او شغلي ندي سړي شوي ، او په هغه کڻبي د سرپلورني او سرتيري بل شوي اور ندي سوړ شوي ، او د يرغلگرو له پرلپسي گذارونو خورلو او د تگانو د ټپونو له زغملو سره سره هغه د ظلم او استکبار په وړاندي د تسليم سرکښته نکړ .

نو که چيرته مونږ دغه ارزښتناکه دنده تر سره کړه بيا به نو مونږ وکتل شو چي د بشریت د تاريخ دنوي دوران مخ مونږ يوو خورا ارزښتناک لوري ته اړولي دي - چي پدي توگه داسيا او افريقا په دو وچولويو «براعظمونو» به مونږ د خپلي روحاني او اخلاقي د بدبي داسي ثابت رول و لوبوو چي هغه به د نورو هيوادو نو په پرتله زيات نيمکرغه دامن او ډاډ زيات وړو گرځوو او بيا به هغه وخت هغه سترې او ستومانه لويديځ هم زمونږ لور ته هرومرو خپراشي چي سمه لاره ئي ورکه کړي ده او له مونږ څخه به هغه شي زده او ترلاسه کړي چي د هغه په توسه خپله بد مرغي او غم نصيبي څه ناڅه له ځان څخه سپکه او کمه کړي - او هغه ورځ چي د قيادت واگي زمونږ لاس ته راشي ، او مخکښي له دي چي څوليوني وگړي بشریت پای ته ورسوي، مونږ به د بشریت په گرځولو کښي بريالي شو .

خو له دي ټولو خبرو سره سره زما په زړه کښي هميشه دا خبره چورليږي چي د تاريخ د حوادثو او پېښو روان بهير له هغه ترتيب سره سم نوي کوم چي ليکوالا نو په خپل ذهن کښي جوړ کړي وي - څوک پوهيږي چي سبابه څه کيږي ؟
ځکه چي دا دنيا له ناڅاپي څخه ډکه ده - د ښکي په يوو

گوت کسبی یوه واقعه پيسپيري او هغه د مټکي د بل گوت او سيدونکي متاثر کوي - خو دا خبره د دي مانع نده چي مونږ د مستقبل په هکله اندېښنه او فکرو کړو - الله تعالی تاريخي پيسبي د مفکرينو له نظرياتو او د مصلحينو له دعوت سره سمې منځته راوړي.

په هر حال ددي کتاب موضوع هغه ويناوي او تقريرونه دي چه ما د دمشق د راپړيو له اسټيشن څخه د ۱۳۷۵ هـ کال د محرم د مياشتي په ۲۰ د ۱۹۵۵ کال د ستمبر له اتمې نيټې سره سم او د همدغه هجري کال د ربيع الثاني په ۲۳ د ۱۹۵۵ع د دسامبر له ۱۵ سره سم خپري نړي وي - او په هغو کسبي ما د خپل اسلامي تهذيب د څو ځليدونکو اړخونو څو زره وړونکي نموني وړاندې کړي وي دا يو داسي اړخ دي چي د هر منصف مزاج د نظر څښتن زړه پورته کوي.

ما د خپلو دغو ويناوو په ترڅ کسبي نه د دغو تهذيبي ښکلاونه په ټولو ابعادو رنار اچولي او نه مي د عملي تحليل او تجزي هڅه کړي ده - دا ځکه چه زه داسي اوريدونکو ته مخاطب وم چي په خپل منځ کسبي د هغوي ذهني او فکري سطح يو له بل څخه مختلفه وه - له دغو ويناوو څخه زما هدف دا وو چي هغه وگړي په دغو ويناوو خپل غوږونه خلاص کاندې چي خبره اورې او بيا د هغې غوره اړخ مني - او بيا په خاصه توگه هغه نيکمرغه او بختور ځوان او د فکر څښتن چي هغه په الله تعالی ايمان لري او په خپل تاريخ و يار او يقين کوي - خو ما خپلي دغه ويناوي جاري ونه ساتلای شوي ځکه چي په هغه

وخت کښی ما لویدیځو هیوادونو ته دیو و عملی سفر لپاره تیاری کا وو چی له همدی امله بیا په ۱۹۵۶ مسیحي کال کښی هغه پای ته درسیدل - که نه نو ما غوښتل چی دغه ډول ډیری خوښونکی پښی بیان کړم. دا زمونږ په تاریخی تهذیب کښی د بشریت هغه نمونی دی چی په مثبت روحا نیت گڼلی شوی دی - او دا په الله تعالی باندی د ایمان لرلو ، د حق د پلوی توب ، د نفس د سپیڅلتیا ، د روح د تنویر ، د ښه خوی ، د انسانی همدردی او عادلانه حکمرانی جلیل القدر مثالونه دی. او دغه ټول صفتونه په هغوی کښی له دی سره سره وو چی هغوی د تهذیب او تمدن په هلوځلو کښی بشپړه ونډه اخستلی او د ژوند په ډگر کښی ئی په بشپړ ډول کار کړی دی. له هغو څخه ځینی پادشاهان هم وو ، عالمان هم وو ، فلاسفه او رهبران هم وو ، سوداگران او حاکمان هم وو ، سړی هم وو ، او ښځی هم وی ، سپین ډیری هم وو ، او ځوانان هم ، بی وزلی هم وو او بله ای «غنی» هم وو - دا د بشریت د کمال داسی نمونی وی چی د فیلسوفانو او پوهانو د تعخیل د دنیا خیالی کردارنه وو بلکه هغوی د محکی پرمخ له ټککه والو سره وسیدل .

دا دی مثبت روحانیت داسی زړه وړونکی مثالونه دی چی د هغو په توسه زمونږ تهذیب له گردو او منیو او په خوانیو تهذیبونو څخه ځانگړی او ممتاز دی - د اریشتیا ده چی تاریخ له داسی یو څو روحانی وگړو سره اشنادی چی هغه په مختلفو قامونو او بیا په خاصه توگه په لری لمرختیځ کښی پیدا شوی دی - او اوس هم داسی وگړی موجود دی چی پرهغوی باندی د روحانیت

یو سپیڅلی تمایل غالب دی - خو د تهذیب په هکله د هغو ټولو دریځ منفرد او منفي وو. ځکه چې هغوی له ژوند څخه د نفرت او له تهذیب او تمدن څخه د تیسېتی د هنگامې په نتیجه کښې پیدا شوی دی. د هغوی ژوند په بت خانو د غرونو په سمڅو او په د بڼتو کښې تیر شوی دی - زموږ د تاریخي تهذیب نمونې هغه دي چې هغوی د ژوند په شخړه کښې ننوتل او د هغه د بڼاسته کولو او جوړیدلو هلی ځلی ئې وکړی. او په دغو هلو ځلو کښې ئې د ځان او مال هر ډول قربانی وړاندې کړی دی. او د تهذیبونو په تاریخ کښې زموږ د حیرانونکو نمونو د حسن او جمال اصلی راز همدغه دی.

د دی کتاب چاپ او خپرونی موخه

اوس د هغو تقریرونو له خپرو څخه 'زمونږ' هدف دادی چې سترگی د هغو زړه خوښوونکو نمونو لوری ته واړولای شی، چې د هغوی شته والی ددی خبری دلیل دی چې په مونږ کښې له او سنی تهذیب څخه د لوړ او بشپړ تهذیب د جوړولو صلاحیت موجود دی، او د خپلی ټولنی نوی ټوکم ته په هغه ډول د یوو تهذیب د پلي کولو بڼودنه وکړو کوم چې د دوی پلرونو او نیکونو جوړ او پلي کړی وو. او دا وخت ددی یادونی لپاره خو را موزون دی ځکه چې زموږ ملت په پوره جوش او خروش او په ډیره مینه او لیوالی سره د تاریخ په یوه نوی دروازه کښې قدم ږدی ترڅو هغوی یو غوره او لوړ راتلونکی جوړ کړای شی. په سلمان است کښې تر او سه پوری ګله چې د خپلو پارونو مشرانو د شرف، لوئی او سر لوړیا خبری

و اوریدل شی نو په هغوی کښی سخت پیاوړی حرکت پیدا کیری او هغه په ډیری تیزی سره د عمل لپاره چمتو کیری.

ځوانانو ته زما د درد خدایه خبر ورکړه

او بیا دغو د شاهین بچو ته پراووژر ورکړه

لویه خدایه زه له تانه دغه غواړم

چی زما رڼا دسترگو عمومی لکه د لمر لمر

د دغو زړه خو ښوونکو مناظرو له وړاندی کولو څخه

زما هدف دا ندی چی زموږ د تاریخ هر څه ځلیدونکی ښایسته

او روښانه وو، ځکه داسی هیڅ یو تاریخی تهذیب نشته چی د هغه

نه توغ پورته کوونکو څخه لغز شونه نوی شوی - بلکه له دی

کار څخه زموږ هدف یواځی د دی خبری ثابتول دی چی

د پایښت لرونکی بشریت د څرگندو نی اړخونه زموږ په تهذیب

کښی زیات پیاوړی او له نورو څخه غوره دی . او همدارنگه

له د کار څخه زموږ دا هدف هم دی چی د هغو نقادانو د الزامونو

غندنه هم و کولای شی چی زموږ په تهذیب کښی هغوی ته

له عیبونو او زیانونو څخه پرته بل هیڅ شی په نظر نه ورځی

او هغوی دی خبری ته ملاتړلی ده چی په غوڅه توگه زموږ

تهذیب د تهذیبونو له لړی څخه و باسی . او یو هدف می داهم

دی چی د هغو وگړو غولوونکی چلونه ناکام کړای شی چی

هغوی هڅه کوی زموږ د نوی توکم له سترگو څخه

تاریخی نښانی غیبی کړی ترڅو هغوی زموږ نوی توکم هم له

خپل ځان سره ډوب او لاهو کړی .

ځکه چی هغوی خپل کوم تهذیب ته زموږ د نوی توکم

د جذبولو په لټه کښې دې د هغه وژونکي څپې په بشپړه توګه
 څرګندی او راپورته شوی دی او د دغه تهذيب که په کومه
 یوه پانه کښې فضائل او ښېګڼې وی نو په زرګونو نوري پانې ئې له
 زیانونو او رذائلو څخه پکې دی - د استعمار او د هغه د تالی
 څټو ګوډاګیانو هغه اصلي موخې د کوم لپاره چې دوی هلی ځلی
 کوی دا دی چې هغوی همیشه د لوډايخ تهذيب د تعميم او
 پياوړتيا سندري وواي .

ما پيل کړی دی تاسی ئې بشپړ کړی .

ما پدی کتاب کښې د خپل تهذيب د غوره کړای شویو
 بر خو یو څی څو ټوټی وړاندې کړی دی ! خوږه هیله لرم چې
 زموږ د تهذيب د تاریخ مطالعه کونکي به ، دغه لومړنی سوغات
 په پوره تفصیل او توضیح سره د بشپړوالي پړاوته و رسوی -
 ترڅو زموږ نوی توکم ته هغه تهذيب د خپلی حقیقی ښی له
 ښکلا او بشپړ ښینګار سره وړاندې شی چې په تیره زمانو کښې ئې
 دنور وړانګی او پلوشی هر لورته خپری شوی وی او په منځنیو
 پیريو کښې ئې د ژوند سیوی پو کړی وه - کوم ملت چې د
 خپلی ماضی له عظمت سره سره له خپلی ماضی څخه نا خبره او
 سیری هغه هیڅ ندی او کوم ملت چې له خپلو خصوصیاتو او
 فضائلو څخه اجنبي وی ، هغه بیځنی مستقبل ناری ، ځکه د کوم
 ملت او تهذيب چې خپلی ماضی سره اړیکې ټینګی وی نو د هغه
 بنسټیز خصوصیات د یو بل تهذيب د جوړولو سبب ګرځیری -
 د داسی بی غوره ، تمبلو او بی کاره توکونو دا کاروی چې هغه
 له خپلی ماضی څخه ځان خبروی او د هغی په یادولو سره ویره

ژړا او انگولا کوی - او دا خبره هیروی چی دخیر او برکت له
 سر چینی والی سره سره له خپلی ماضی سره د تجامل او سپکوی
 دریغ لرل د ناپوهانو او کینه کینو خوی دی - خیر او بریالیتوب
 پدی کینی دی چی مونږ په خپل اوسنی تعمیر کینی له خپلو
 په خوانیو خزانو څخه استفاده وکړو ترڅو زمونږ پاڅون بریالی
 وی - او زمونږ راتلونکی سرلوری او گټو روی او د آمت دبقا او
 پاته کیدلو اسباب په دغه هر اړخیزو هلو ځنو کینی برخمن
 او گټوی - چی پدی توگه زمونږ په خوانی عظمت او شرف له
 راتلونکی عظمت سره په یو ځای کولویو رنگ او یو مزاج شی -
 او همدغه ډول زمونږ بهیر د خپل پړاو په لوری تلونکی وی -
 د ماضی او مستقبل کړی یوه له بلی سره جخته وی او عمارت مخ
 په بشپړتیا روان وی - او حقیقت دا دی چی د ارادو بشپړتیا د
 خدای پاک په رضا پوری تړلی ده او هماغه توفیق ورکونکی دی.

مصطفیٰ حسنی السباعی

لمړی باب

زموږ د تهذيب خصوصيات

ځينو ليکوالانو د تهذيب تعريف دا ډول کړی دی چې هغه یو داسی ټولنيز نظام دی چې له بشر سره د ثقافتی کتو په لاس ته راوړو کښی په زړه پوری مرسته کوی - تهذيب له دغو څلورو بنسټيزو غړو څخه ترنگ موسی - به والی «اقتصادي» ذرائع ، سیاسي نظم ، او د اخلاقی پټیو ، ضوابطو ، علومو او فنونو پیاوړتیا - همدا ډول د تهذيب د تنظیم او پرمختگ لپاره ځینی جغرافیوی ، اقتصادی او روانی عوامل هم ضروری دی - د مثال په ډول لکه دین ، ژبه زد کړه او روزنه - او همدارنگه د تهذيب د زوال او ړنگیدلو لپاره هم ځینی لاملونه شته چې د هغو مثبتو عواملو په خلاف دی کوم چې دهغه د ټینګتیا او قیام لپاره دی. له دغو ړنگونکو لاملونو څخه ځینی دا دی . اخلاقی او فکری انحطاط ، د نظم او قانون پریشانیا ، د ظلم او بی وزلی خپریدل - د بد مرغی او بی پروائی عمومیت او د مخلصو او لائقو لارښودونکو نشت والی - د تهذيب قصه له هغه وخت څخه پیل کیږی کله چې انسان په محکه کښی مښت والی تر لاسه کوی - د تاریخ کړنې «حلقی» پراپسی یوه پربلی پسی تړلی دی چې هغه هر ملت له خپل ځان نه وروسته راتلونکو ملتونو ته لیر دوی - تهذيب په هر توکم او پېړی کښی له پورتنیو عناصرو څخه منځته را درومی - او ښائی هیڅ داسی یو است هم تیر شوی نوی چې هغه د تهذيب په تاریخ

کڻي هه نا هه پاڻي نوي اضافو ڪري - خو کوم شي جي ٻو تهذيب له بل ههه ممتازوي هغه د هغو بنسٽونو پياورڻيا ده جي په هغو باندي دي ولاروي او هغه گهي نهي نڀاني دي جي د همدغه تهذيب په تومو ٽول بشریت ته رسيڙي - کوم تهذيب جي په خپله د نده او پيغام کڻي زيات ٽولنيز او عالمگير، او په طبعي توگه زيات بشر مل او په تمائلي توگه زيات اخلاقي وي او هر حوسره جي د خپلو اصولو له نظره زيات حقيقت پال وي، همغو سره به په تاريخ کڻي په رڳو هي زيات درنڀت او نه فنا ڪيدونڪي ميسٽ والي ترلاسه ڪري .

زمونڙ تهذيب هم د بشري تهذيبونو د خنڀير يوه ڪري ده . له هغه نه ورائندي هم تهذيبونه تير شوي دي او له هغه ههه وروسته به هم جور او پلي ڪيڙي - زمونڙ د تهذيب د جور بنت هم هو عوامل وو او د هغه داخطاط هم هو لاملونه دي، خولا ملونه او عوامل د دغو وينا وو له لڙي سره کوم اڙوند نلري - هڪه جي زما وينا پدي دائره پوري محدوده ده جي ڪله هغه جور شو نو هه وو؟ خو مڱهه کڻي له دي جي زه د دغه تهذيب په جاذبيت او مقبوليت باندي زما واچوم ، ماته بنائي جي د بشریت د پرمختگ په تاريخ کڻي دتهذيب جي کومه ستره ونده اخستلي ده ، د عقائدو او علومو، ادب او فنونو د حڪمراني او جهان جوروني په ڊگر کڻي ده په بشري ملتونو جي کوم هميشني احسانونه ڪري دي ، پدي خاي کي د هغو په هڪه هم هه يادونه وڪرم جي له همدی ڪبله ويلاي شم جي زمونڙ د تهذيب له ٽولو ههه حرگند خصوصيات جي د مطالعه کونکو نظر خپل حان ته اڙوي په لائدي ڊول دي :

لمری خصوصیت :

دا تهذيب د توحيد د گروهی په بنسټ ولاړ دی - او دا په گردو کښی لمړنی تهذيب دی چی خلکو ته دیو الله (ج) په لور بلنه او دعوت ورکوی، دهغه الله (ج) په لور چی له هغه سره د هغه په پادشاهی او حکومت کښی هیڅوک شریک ندی - یواځی باید د هغه عبادت و کولای شی او یواځی هغه خپل موخی او د پناه ځای وگرځولای شی «ایاک نعبد وایاک نستعین» او هغه ذات دی چی عزت او ذلت ورکوی ، بښنه او عنایت د هغه په لاس کښی دی .

په اسمانونو او مخکه کښی هیڅ یو داسی شی نشته چی د هغه له قدرت لازمی او د هغه په گورت کښی نوی - په زړه او دماغ کښی د توحيد د مقتضا او مفهوم په پرځای کولو کښی دا فلسفه ده چی د انسان مقام ئی لوړ کړ او وگری ئی د سلاطینو او امیرانو ، پاپائیت او برهمنیت له پنځو څخه ازاد کړل - د حاکم او محکوم خپل منځی اړیکی ئی سمی کړی او سترگی ئی د هغه یو الله (ج) لوری ته واړولی چی د گردو مخلوقاتو خالق او د ټول جهان رب دی .

په اسلامی تهذيب کښی ددی گروهی دومره زبردست تاثیر پر ووت دی چی هغه له مخکښی نیو او وروستیو ټولو تهذيبونو څخه ممتاز کړای شو او په خپلو عقائدو ، نظم او ډسپلین شعر او ادب کښی د بت پرستی له گردو ادابو او مظاهرو څخه

۱- ترجمه : خاص تا ته مونږ عبادت کوو او خاص له تا

څخه مرسته غواړو

سپيڅلي کړای شو - او همدغه لامل دی چي مسلمانانو دا لید او د یونان د نورو مشرکانه ادب د پټیو له ژباړني څخه ژغورنه وکړه او د ډول او سنگار ، او د تجملی شيانو د جوړولو او د تعمیر په فن کښي له مهارت لرلو سره سره ئی د بت جوړوني او تصویرونو په معامله کښي ئی پرمختگ ونکړه. اسلام د بت پرستی په خلاف په ډاگه د جنگ اعلان وکړ او د بت پرستی د هر ډول مظاهرو لکه د لیدرانو ، صالحینو ابیا وو او فاتحینو د محسو جوړولو اجازت ئی ورنکړ - پداسی حال کښي چي دا ډول مجسمی په وړاندی او نیو اوسنیو تهذیبونو کښي په څرگند و ښکاره دویو «مظاهرو کښي شمیرل کیری - دا ځکه چي له دغو تهذیبونو څخه یو وهم په توحیدی گروهه کښي د اسلام مرتبه او مقام ندی ترلاسه کړی .

د توحید دغی گروهی د وحدت هغه رنگ ترلاسه کړ چي د هغه سمبول زمونږ د تهذیب په گردو اثارو عواملو او تفصیلی مظاهرو باندی لگیدلای دی - له همدی امله دلته په پیغام او نصب العین کښي وحدت دی - په قانون جوړونه کښي وحدت دی - په ټولنیزو اهدافو کښي وحدت دی - د ژوند په مجموعی هیئت کښي وحدت دی دژوندون په وسائلو کښي وحدت دی - په فکری ډول وحدت دی ، ان تر دی چي د اسلامی فنونو مطالعه کوونکو د مسلمانانو په مختلف ډول فی تخلیقاتو کښي په ذوق اسلوبو کښي هم د وحدت او گډون مشاهده کړی ده .

د اندلس د پیل د غاښ جوړه کړای شوی توتیه ، په مصر کښي جوړ کړای شوی رخت ، په سوریه کښي له خټو

خڻه جوڙ ڪراي شوي لوبني «ظروف» او د ايراني زير موزنگ
وهلي جوڙي ڪراي شوي گاني. دا ٽول سره له دي چي د شڪل او
صورت له نظره متنوع دي مگر په هغو ٽولو باندي يو ٻول
لگول شوي چاپ معلوميري .

دويم خصوصيت :

زمونڙ د تهذيب د ويم خصوصيت دا دي چي هغه د
تمايل او رجحان له نظره په گر د بشریت چور ليدلي او حاوي
دي او د خپلي د ندي او پيغام له نظره جهاني او عالمگير دي
لکه چي قرآن مجيد د نسل ، کورني او هيوا د له تنوع سره سره د
بشري وحدت اعلان پدي الفاظو کيني ڪري دي .

يا ايها الناس انا خلقناكم من ذڪر و انثي وجعلناكم
شعوباً و قبائل لتعارفوا ان اكرمکم عندالله اتقکم .

۱ - د حجرات سورة ۱۳ - ايات ۲۶ - سپاره د سورة شميره

۴۹ رکوع ۳

اي خلکو ! ما تاسي له يو نر او يوي بنهي خڻه پيدا
ڪري ياست او بياسي تاسي په قامونو او قبيلو د دي لپاره و
ويشلي چي يو بل سره و پيڙني او که نه نو د خدای پاک په
وراندي له تاسي خڻه خو راستر او الله ته نير دي هغه خوک
دي چي تقوي لري »

قرآن مجيد ڪله چي پدغه پورتنی اعلان سره د بشري نري
د وحدت بنسٽ په حق ، خير او تقوي» له خدای خڻه په ويڙه
باندي کينبو د نو د هغه د تهذيب په مزي کيني د گردو
ٽولنو او قامونو ذهين او خيرڪ وگري ووپيل چي پرهغوي

باندي اسلام د خپلو فتوحاتو توغ وړپاوو همدغه لامل دي چي نور تهذيبونه هر يو يواځي د يو و توکم او د يو و امت په نومياليو وياړ کولای شي ، مگر اسلامي تهذيب د هغوگر د و ټولنو او قامونو په سازلميانو وياړ کولای شي چي هغوي په گڼه سره د تهذيب د دغی ماني په جوړولو کښي يو له بل سره مرسته کړي ده - ابوحنيفه - مالک - شافعي - احمد - خليل سيويه - کندی - فراه - فارابي - ابن رشد او د دوي په خير نور مشاهير سره له دي چي قامونه ئي جلاو وځو د اتول د اسلام هغه بچونې وو چي د هغوي په توسه اسلامي تهذيب د بشریت په وړاندي د سليم فکر غوره نتائج او گټي وړاندي کړي دي .

درېم خصوصيت :

زموږ د تهذيب درېم خصوصيت د ادي چي هغه اخلاقي اصولو ته په خپل بشپړ نظام او ټولو مصروفيتو نو کښي لمړي مقام ورکړي دي او له د غواصولو څخه هيڅکله هم مخ اړونه نده شوي او هغه هيڅ کله هم د حاکمانو ، ټولنو يا وگړو د مادي گټو ذريعه ندي گرځيدلي - حکومت په علومو او فنون ، قانون جوړونې ، سوله او جگړه ، مدني او اقتصادي معاملاتو کښي ، هميشه د اخلاقي اصولو تطبيق په نظر کښي نيولای دي - بلکه پدي هکله چي اسلامي تهذيب د کمال کوم پړاو ته رسيدلای دي - هغه ته هيڅ يو نوي تهذيب ندي رسيدلای او پدي ترڅ کښي دغه تهذيب چي کوم اثار پري ښودلي دي هغه حيرانوونکي دي بلکه دا يو داسي ځانگړي

تہذیب دی چی د بشریت لپاره ئی د سوچه نیکبختی او سعادت
تضمین کړی دی او هغه ئی د بد مرغی او بد بختی له سیوری
څخه هم ژغور لای دی .

څلورم خصوصیت :

د دی تہذیب څلورم خصوصیت د ادی چی دغه تہذیب
د پوهی په ریشتینو اصولو ایمان لری او سپیڅلی اصول او عقائد
خپل چورلیڅ «محور» گرځوی . دغه تہذیب عقل او زړه دواړو
ته په یو وخت کښی خطاب کړی دی ، افکار او احساسات ئی
د واړه یو ځای راپورته کړی دی . د نظر له مخی هغه بی میاله
دی او پدغه خصوصیت کښی هم هیڅ یو تہذیب له هغه سره
شریک ندی . اوله ټولو څخه زیات زموږ د تہذیب یو بل
خصوصیت د ادی چی هغه په نیاو «عدل» او حق باندی مبنی
د ریاست یو داسی نظام جوړ کړی دی چی هغه پرته له دی چی
د دین او ریاست د پرمختگ او د تہذیب د ودئ په لاره کښی
کوم خنلشی ، په دین او گروهی باندي ولاردي . بلکه دین
د دغه تہذیب د پرمختگ د مهمو عواملو له جملی څخه یو ستر
عامل دی . د بغداد . دمشق . قاهری . قرطبه او د غرناطه د
جماتو نو له د یوالو نو څخه د پوهی او علم چی کوسی وړانگی
تیتی شوی وی ، هغوی د نړی څلور واړه گوتو نه روښانه
کړی وو . اسلامی تہذیب هغه یو اخنی تہذیب دی چی دین
له ریاست څخه نه گوښی کوی ، خو د دغود واړو له گډون او
پیوستون سره سره له هغو خرابو څخه یوه هم نه پکښی پیدا کیږی ،
له کومو سره چی په منځنیو پیر یو کښی اروپا مخامخ شوی وه .
خو حاکمیت ئی دځان لپاره نه بلکه د حق د پلي کولو لپاره دی .

پدی کی خوشک نشته چی د ریاست مشراو چلوئکی د مسلمانانو
 خلیفه او امیر دی او قانون جوړونه د شریعت د ماهرینوکار دی
 او هغه د پوهنی هری پاتکئی «طبقه» ته ورسپارل شوی خدمت
 دی. مگر د قانون په وړاندی ټول سره برابر دی ، او غوره والی
 په تقوی او د خلکو په خدمت پوری موقوف دی لکه چی یو ځل
 «په محمدی عدالت کنبی» په فاطمه ، نومی یوی ښځی بانندی
 د غلاکولو په جنایت کنبی مقدمه دائره کیږی او د هغی د
 خلاصون لپاره سپار بنتنه کیږی نو حضرت محمد صلی الله علیه وسلم
 سخت په غصه کیږی او داسی فرمائی «په خدای می د سوگند
 وی چی که فاطمه بنت محمد هم دا غلاکری وای نو مابه د هغی لاس
 هم ور څخه غوڅ کړای وای» یو ځل حضرت رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم و فرمایل «الخلق کلهم عیال الله فأحبهم
 الیه انفعهم لعیالہ . «رواه البزار»

۱ - د اینځه د بنی مخزوم د قبیلی له یوی ستړی کورنی څخه
 وه د دی سپار بنتنه حضرت اسامه بن زید کړی وه چی هغه
 حضرت رسول اکرم ص پدی کار و راته . د تفصیل لپاره د مراجعه
 ووشی بخاری او مسلم ته . ژباړونکی .

ټول مخلوق د الله تعالی کهول دی - پس له ټولو څخه
 زیات الله تعالی ته هغه څوک گران دی چی خپلی کورنی ته له
 ټولو څخه زیاته گټه و رسوی .

دا هغه دین دی په کوم چی زمونږ تهذیب جوړ شوی
 دی ، پدی کنبی د هیڅ یوو رئیس ، هیڅ یوو دینی لارښود
 او هیڅ یوو شتمن او خاندانی وگړی لپاره هیڅ ډول ځانگړی
 امتیاز نشته .

«قل انما انا بشر مثلكم» . ۱

ورته وو آيه جي زهم ستاسي په خير يو انسان يم .

پنجم خصوصيت :

د دي تهذيب كوم وروستي خصوصيت جي د يادوني او ستايني وردی هغه دا چي دغه تهذيب داسي حيرانوونكي پيرزوينه لري چي هغه په بل هيڅ داسي يوو تهذيب کښي نه موندل کيږي چي په ديني بنسټونو ولاړوي ، البته هغه تهذيب چي په الله تعالي او د هغه په هيڅ يوو دين باندی ايمان نلري دا امکان لري چي دغه ډول تهذيب ټولو مذاهبو ته په يوه سترگه وگوري او د هغوی له پيروانو سره په يوو ډول دريځ و لري ، خو د دين پيروان چي هغوی پدي باندی ايمان و لري چي د هغوی دين حق دی او د هغوی گروهه له ټولو څخه زياته صحيح او ريښتيني ده او بيا هغوی ته د توري پورته کولو ، او هيوادونو فتح کولو او پرهغوی باندی د حکومت کولو او دنياو «عدالت» په کرسی د کښيناستلو زمينه برابره شي او بيا هم د ده دين او گروهه «عقيد» ده ته د دي خبري اجازه ورنکړي چي هغه دي په حکومت کولو کښي له استبداد او ظلم کولو څخه گټه واخلي او د انصاف او نياو له لاري څخه دي منحرف وي او خلک دي د خپل دين منلوته اړباسي ، نو دا ډول وگړي به د تاريخ خورا عجيب او غريب وگړي و گڼلای شي ، نو له همدی امله به داسي حالت څومره

۱- د کهن سورة : ۱۱۰ آيات ، ۱۲ رکوع ، ۱۶ سپاره د

سورة شميره ۱۸ .

عجیب او منفرد وی چی په تاریخ کښی د داسی یو بشپړ تهذیب موجود وی چی هغه دی په دینی بنسټونو «اساساتو» جوړ کړای شوی او ولاړوی او د هغه په اصولو دی هغه تعبیر شوی وی، خو له دی سره د یی ییاهم هغه په وگړوال تاریخ کښی له ټولو څخه زیاته پیرزوینه انصاف او د انسانیت دریغ غوره کړی وی؟ همدغه کارنامه زمونږ اسلامی تهذیب تر سره کړی ده، او په راتلونکی کښی به زه چی کومی ویناوی وړاندی کړم په هغو کښی به پدی هکله په شلگونو مثالونه تاسی ته وړاندی کړم، مونږ ته یواځی دومره پوهیدل کفایت کوی چی پدی هکله زمونږ تهذیب هیڅ داسی ساری او سیال نلری چی هغه خو دی جوړ کړی یوو دین وی مگر د هغه له گټواو برکتونو څخه دی گرد مذاهب گټور او پستفید کیری.

د زمانی انقلابونه دی :

زمونږ د تهذیب په تاریخ کښی دغه ځینی خصوصیتونه او امتیازونه دی، چی د نړی والو لپاره د حیرانتیا وړدی او د هر ملت او مذهب د ذهنیو او غورکونو وگړو لپاره د کشش باعث وو، او هغه وخت «چی دغه تهذیب ځوان وو» نوهغه ورځ دی غالب وو، حکم چلوونکی وو، د دنیا د مخ څرخونکی وو نړی ښودونکی او روزونکی وو، خو کله چی دغه تهذیب زوال و موند او له ده څخه وروسته د بل تهذیب جوړونه پیل شوه نو زمونږ د تهذیب د ارزښت او قدر په هکله «د وگړو او پوځو په منځ» کښی مختلف نظریات منځته راغال، ځینو هغه ته په سپکاوی سره وکتل او ځینو هغه تقدیر کړ، ځینی د هغه ښی گټی بیانوی او ځینی نور د هغه په کمیو او زیانونو

کڻبي مبالغه کوي ، د لويديځ د نده لرونکي حضرات زمونږ
د تهذيب په باره کڻبي دغه ډول مختلف نظريات لري ، د دغو
وگړو دا حق نوو چي دوي زمونږ د تهذيب د څرنگوالي په
هکله قاضيان او پريکړه صادروونکي وگرځي ، خو څه به وکړو
نن سبا خو پيمانه ددوي په لاس کڻبي دي او د دوي نظر منل
کيږي ، هغه خلک نن غالب دي او د هغوي په لاس کڻبي
د تهذيب واگي دي او هغوي چي د کومو خلکو او د هغوي د
تهذيب په هکله حکم کوي هغوي داسي کمزوري دي چي
خوا کمنو وگړو هغوي ته سترگي برندي کړي دي تر څو له
هغوي څخه هغه کم او نوم هم ولجه کړي چي ورسره پاتي
دي او د هغوي په هيوادونو باندې په خپل تسلط سره د خپل
حرص او ايلتاريزم او زور کړي ، بناي د يوو پياوړي دريځ د
کمزوري په مقابل کڻبي همداوي چي هغه تحقير او تنقيص
کاندي ، د تاريخ په هر دور کڻبي خوا کمنو له لاس لاندې
خاکو سره همدغه څه کړي دي ، پرته له مونږ څخه ځکه
هغه وخت چي مونږ خوا کمن وو نو له پياوړي او کمزوري
ټولو سره مو برابر انصاف کړي دي ، او د افضل په فضيلت
مو برابره خبره ده که هغه په ختيځ کڻبي وو او که په
لويديځ کڻبي اعتراف کړي دي. «چي پدي توگه ويلای شو چي»
په عادلانه حکومت کولو د اهدافو په سهيلځلتيا او د ضمير په
تينگتيا «استقامت» کڻبي له مونږ سره د بشریت په تاريخ کڻبي
څوک سيالي نشي کولای ؟
دا د خواشيني ورځبر ده هغه تعصب چي خوا کمنانو

زموڻر په خلاف پيل كړي دي او هغه غير منصذنه نظر چي
دوي زموڻر د تهذيب په هكله قائم كړي دي موڻر له هغه
څخه په بشپړه توگه خبر نه يو ، له هغوي څخه د ډيرو سترگي
يا خو د مذهبي تعصب په څيره تړل شوي دي ، چي له دي
امله هغوي د حق له ليدني څخه عاري دي او يا هغوي ته د هغو
ملي عصبيت او قاسي غرور د دي اجازه نه ورکوي چي د کوم
بل ملت په فضيلت باندې اعتراف وکړي ، خو زموڻر د تهذيب
په هكله د هغوي له نظر ورکولو څخه زموڻر متاثره كيدل فکر
نه منونكي خبره ده ، موڻر نه پوهيږو چي زموڻر د ملت ځيني
وگړي ولي خپل هغه تهذيب ته په سپک نظر گوري چي د هغه
په پښو باندې څوپيږي گرده نړي پر مخي پري وتي وه .

د استخفاف لامل :

کوم وگړي چي زموڻر د تهذيب د درناوي او ارزښت
استخفاف کوي ، بناتي د هغوي دليل دا وي چي د نوي تهذيب
د ايجادونو او عملي بريالي توبونو په وړاندې زموڻر تهذيب
درند بت نه لري ، مگر دا خبره که د دوي رښتيا هم وي نو د
هغوي له امله په د ووجو زموڻر د تهذيب استخفاف نه را درومي ،
لمري وجه دا ده چي هر تهذيب له دو عناصرو څخه تړنک
«ترکيب» مومي ، يو اخلاقي او روحاني عنصر او دويم مادي
عنصر ، د مادي عنصر په وجه په رښتيا هم راتلونکي نوي
تهذيب په وړاندې زور تهذيب باندې فوقيت تر لاسه کوي ،
په ژوند او د هغه په وساتلو کښي پر مختگ او لوړوالي ئي له
الهي قانون سره سم وي ، او دا خبره په بشپړه توگه بي خايه
اوعبت ده هغه څه چي نوي تهذيب له دغه عنصر څخه تر لاسه

کری دی ، نو له په خوانی تهذيب څخه د هم د هغه هيله وکړای شی ، او که چيرته داسی دريځ جائز او معقول وای بيانو زمونږ لپاره به هم دا روا وای چی له خپل تهذيب نه وړاندی گردو تهذيبونو ته مو په سپک نظر کتلی وای ، ځکه چی زمونږ تهذيب هم د ژوند داسی بی شميره وسائل او مظاهر ایجاد کری دی چی له هغو سره هېڅ یو تهذيب هم آشناوو ، نو پدی اساس مادی عنصر د تهذيبونو په منځ کښی نه خو کوم دائمی او ابدی رول لری او نه د هغوی د بقا لپاره کوم صحیح بنسټ دی .

پاتی شو اخلاقی او روحانی عنصر دا هغه خصوصیت دی چی تهذيب د همیش لپاره ژوندی ساتی او دا هغه عنصر دی چی د هغه په توسه بشریت له نیکمرغی سره غاړه غړی کیری او له هر ډول کړاوونو او خطرو څخه ژغورل کیری ، پدی ډگر کښی له ټولو په خوانیو او وروستینو تهذيبونو څخه زمونږ تهذيب د لو بی میدان کتلی او هغه پړاو ته رسیدلای دی چی د هغه ساری د تاریخ په هېڅ دور کښی نه موندل کیری ، او زمونږ د تهذيب د ژوندی ساتلو لپاره همدغه یو عنصر کفایت کوی ، د تهذيب اصل هدف همدغه دی چی انسان د برکت او سعادت هسکی څوکی ته پورته شی او ددی مقصد لپاره چی زمونږ تهذيب کوم خدمت تر سره کری دی هغه په ختیځ او لویدیځ کښی یوو تهذيب هم ندی تر سره کری .

بله وجه داده چی د تهذيبونو ترمنځه په مادی معیارونو موازنه نشی کیدلای - ځکه چی ظاهری ډول او سنگار او مادی بقایا د تقابل لپاره بنسټ ندی - تکافی خوړل څښل او په سات و

و بات ژوند تیروول د تهذیبی فوقیت لپاره هیڅ دلیل نشی کیدلای - پدی هکله د فضیلت صحیح پیمانہ داده بڼید وکتل شی چی تهذیب د بشریت په تاریخ کښی خپلی کومی نښی او تاثیرات پری بنودلی دی - د جنگونو او سلطنتونو په هکله هم همدغه معیار دی - د هغوی په منځ کښی هم پدی پیمانہ موازنه نشی کیدلای چی د کوم سلطنت سیمه زیاته ده او یا په کوم جنگ کښی پیرو جنگیالیو گډون و کړ - په وړاندنی تاریخ او منځنیو پیړیو کښی چی کوم جنگونه شوی دی که له دویم نړی وال جنگ سره دلښکرو او جنگی وسائلو له نظره د هغوی مقابله و کولای شی نو هغه ټول جنگونه د دغه یو جنگ په پرتله هیڅ ثابتیری - مگر سره له دی هم هغه زاړه جنگونه هم د تاریخی قدر او قیمت له نظره دستر اهمیت وړدی - حکه چی د هغوی خنډر سیدونکی نتیج د بشریت په تاریخ باندی مترتب شوی دی د «Cannque» کانی جنگ چی په هغه کښی «د مشهور پادشاه» کارتیز خورا پیاوړی او نومیالی قومندان هنی بال رومیانو ته سخته ماتی ورکړی وه ، هغه د هغو جنگونو په فهرست کښی دی کوم چی تراوسه پوری دارو پا په حربی پوهنځیونو او مدار سو کښی لوستل کیږی - حضرت» خالد بن ولید د عراق او شام په فتح کښی چی کوم جنگونه کړی دی ، د هغو په هکله دلوید یخ د حربی فنونو پوهان تر اوسه پوری مطالعه کوی او د هغو په هکله د خپلو حیرانتیا وو څرگندونه کوی او دغه جنگونه زمونږ د فتوحاتو یوزرین باب دی - د کانی، بدر ، قادسیه او د حطین جنگونه د قدامت په وجه له سترگو څخه نشی غور

خول کيدلاي ڇڪه چي داد بشریت د تاريخ د کانهوکر ښي
دي -

زمايقين دي چي اوس به زما پدي لنهي وينا سره زمونڊ د
تهذيب د هغو وړانگو دليدلو په تکل سترگي پورته کړاي شوي
وي دکوموچي زه وړاندي کول غواړم - که څه هم په هغه ډول
لکه څنگه چي زه غواړم، څيړنه و کړم دلته هغسي نشي کيدلای
خواوس زما لپاره دا کفايت کوي چي ز په خپلو را تلونکو
وينا ووکښي د خپل لر غوني تاريخ زړه وړونکي اړخونه وړاندي
کړم او په هغوي سره د هغه تهذيب په هميشه پاته کيدلو
استدلال و کړم کوم چي هغه د اسي يو امت تينگ او پياوړي
کړي دي چي هغه ته د احکم الحاکمين له دربار څخه د يوداسي
خير «غوره» امت خطاب و شوي او بيا د بشریت د سمون
لپاره ميدان ته را و ويستلای شو.

دویم باب

«زمونیر د تهذیب تاریخی آثار»

ماپه خپله تیره وینا کښې د خپل تهذیب د خوځښت و
 خصوصیاتو د یادونې په ترڅ کښې وویل چې په بشری تاریخ کښې
 تهذیبونه په خپل فکری ، اخلاقی او مادی اعتبار هرڅومره چې
 زیات پاتی کیدونکي آثار پریږدي په هغه انډول دی په خپله هم
 خلو د او دوام ترلاسه کولای شي - د بشریت د پرمختګ په
 تاریخ کښې زمونیر تهذیب خورا ستره ونډه اخستلی او د عقایدو
 نظریاتو ، علم او فن ، ادب او فلسفې، او د حکومت کولو
 په ټولو ډګرونو کښې یې پیاوړی یادګارونه ترلری پوری تلونکي
 آثار پریښودلی دی - راځی چې وگورو چې هغه آثار او
 یادګارونه څه دی او د هغو ارزښت څه دی ؟

۱- گروهه او دین :

د اسلامی تهذیب د مبادی او اصولو ډیر ژور تاثیر په
 هغو اروپائی اصلاحی تهذیبونو باندې غورځیدلای دی کوم چې
 له اوومې مسیحي پېړۍ څخه را پدی خوا تر نن پوری هلته را
 پورته کیږی - اسلام هغه یواځینی دین دی چې هغه بشریت ته
 د الله تعالی د توحید درس ورکړ او دای ورتو وویل چې د هغه
 په حاکمیت او اقتدار کښې هیڅوک شریک ندی ، او هغه له
 ظلم ، زیان « کمی » ، او جسم لرلو څخه منزه دی - اسلام

داخبره هم په ډاگه ابلاغ کړی چې الله تعالی ته په عبادت کولو او له هغه سره داریکو پیدا کولو او د هغه د قانون د پوهی او زد کړی په خاطر د هېڅ ډول او هېڅ پاتکی لکه پاپانو او نور و عزت مندو وگړو او معبودانو واسطه کولوته اړتیا او ضرورت نشته دی - د ملتونو د اذهانو د تنویر او هغو پیاوړو اصولوته د هغوی په لارښودنه کښی اسلام دیو پیاوړی عامل په توگه کار کړی دی - له اسلام څخه په خوا بشری ټولنی په داسی یوډول سخت مذهبی استبداد او د پیشوائیت په تسلط کښی ښکیل شوی وی چې هغه ددوی په افکارو او نظریاتو باندی بنديز لگولی وو، او د هغوی مال او ځان ئی په خپله پنجه کښی سرورلی نیولی وو - کوم فتوحات چې اسلام ته په ختیځ او لوید یځ کښی ورپه برخه شو، د هغو دایوه طبیعی نتیجه وه چې له هرڅه نه وړاندی د هغوی په شاوخوا کښی میشته ملتونه دی د اسلامی عقائد و او نظریاتو له تاثیر لاندی راښی. او همداسی و و هم شو - لکه چې په وومه مسیحی پېړی کښی دار و پاپه گیده کښی د ریفارمرانو «مصلحینو» داسی یوی ډلی پاڅون وکړ چې له بت پرستی او تصویر پرستی څخه مخالف وو، له هغوی څخه وروسته نور داسی وگړی را پورته شول چې هغوی د الله تعالی او د هغه د بندگانو ترمنځ دوسیلی له لټونی او نیونی څخه انکار وکړ او خلکوته ئی دعوت ورکړ چې باید د پاپانو او پادریانو له احتیاج او اړتیا څخه پرته په خپله خپل مقدس کتابونه زده او پر هغوی باندی ځانونه پوه کړی - ډیرو ریسرچ «تحقیق» کونکو په ټینگه سره ویلی دی چې مارتین لوتر د خپل اصلاحی غور ځنگ «تحریک» په جوړولو

کڻبي د اسلامي پوهانو او عربي فلاسفه وو د ديني عقائد و له
تائير لاندې راغلي وو.

په يوه موده کڻبي د اسلامي حکما وو تصانيف په لاطيني
ژبه ژباړل «ترجمه» شوي وو او د لوټر په زمانه کڻبي د اروپا
پوهنتونونو د هغو په زد کړه او بنودنه اکتفاکو له او د هغو
په محتوي ئي بشپړ اعتماد کا وو - او زه دا هم ويلاي شم چي د
فرانسي په انقلاب کڻبي ، د مذهب او حکومت يو له بل سره
د جلاکولو د قانون په خلاف چي کوم غورځنگ پيل شوي وو
هغه د هغو پياوړو فکري تحريکا تو زيکنده وه چي دري سوه کاله
يا له دي څخه هم زياته زمانه په خوا په گرده اروپا کڻبي پيل
شوي وو د صليبي جنگونو او د اندلس په واسطه زمونږ تهذيب
په دغو غورځنگونو تائير غور ځولای وو.

۲- علوم او فلسفه :

د طب ، رياضي ، کيميا ، جغرافيه او فلکيا تو په ډگر
کڻبي هم زمونږ تهذيبي اثار څرگند دي . هغه علمي وينتيا چي
په اروپا کڻبي پيدا شوه هغه د هغه درس او تدريس نتيجه وه -
چي اروپايانو زمونږ د عالمانو او حکما وو په وړاندې د اشبيليه ،
قرطبه ، او غرناطه په جماتونو کڻبي د ادب په گونډې و هلو
سره ترلاسه کړي وو - د لويدیځ زده کونکي او طالبان به کله
چي د زد کړي مرکزونو ته ننو تل نو هغوي به د خبري ته
سخت حيران پاته شول چي د لته خود هر ساکڼس «متنفس» او
ژونډي سري پرمخ د علومو او فنونو د زد کړي دروازي
پرانستي دي - او هر څوک په ازاده فضاگي په بشپړ انهماک او
ولولو سره له دغو علومو او فنونو څخه گهور کيدلای شي -

دا حڪه چي د دي مثال د دوي په هيواد كښي موجودنوو - او هغه وخت چي زمونږ پوهانو په خپلو غونډو او خپلو تاليفاتو كښي د محكي په چورليدو «گردش» د هغي په كرويت «غونډ والي» او د سماوي اجرامو په حركت بحثونه او خپرنې كولي ، په هغه وخت كښي ددي مسائلو په هكه دارو پايانو مغز له او هامو او خرافاتو څخه ډك وو - او له همدغه وخت څخه په لاطيني ژبه د عربي كتابونو د ژباړني تحريك پيل شو او د اروپا په پوهنتونونو كښي زمونږ د پوهانو د ليكنو او تصانيفو لوست او زد كړه پيل شوه - په طب كښي د ابن سينا «القانون» په د ولسه مسيحي پيري كښي په لاطيني ژبه وژباړل شو - د ديار لسې مسيحي پيري په وروستي برخه كښي د امام رازي تصنيف «الحاوي» وژباړل شو چي د ابن سينا له «القانون» څخه ضخيم او زيات مفصل دي - او تر شپاړسمې مسيحي پيري پوري د اروپا د پوهنتونونو د طب څانگي يواځي د همدغو دو كتابونو په لوست او زد كړه اكتفاكو له - او د فلسفي د كتابونو لوست او زد كړه خو له دي څخه هم ترزياتي زماني پوري جاري وه او له يوناني فلسفي سره د اروپايانو پيژندگلوې زمونږ د ژباړو او تاليفاتو په ذريعه وشوه - همدغه وجه ده چي د لويدیځو مصنفينو زياتره برخه پدي خبره اعتراف كوي چي په منځنيو پيريو كښي لږ تر لږه شپږ سوه كاله مونږ د اروپا استاذ وو - ښاغلي «ډا كټر» گوستاولوبون ويلي دي «پنځه شپږ سوه كاله د اروپا په پوهنتونونو كې عربي كتابونه په عمومي توگه او علمي تصانيف په خاصه توگه د تدريس يواځيني ماخذ وو. او زه د اويلاي شم چي تر اوسه پوري مونږ د عربو له ځيني علومو څخه د مثال په ډول لكه

طب گنه اخلو د ابن سینا د کتابونو تشریح د تیری پیری په وروستی برخه کښی په مانی بیا کښی وکړ ای شوه - همدغه «اروپائی» عالم لیکلی دی «راجر بیکن ، لیونارد ، ارنو فیلقونی ، ریمون لول ، سان توماس ، آلبرت ازنونش او هم تشقالی «دغو ټولو په خپلو تصانیفو کښی» یواځی په عربی کتابونو کښی اکتفا کړی ده او موسیورینان لیکلی دی چی «البرت اعظم د ابن سینا د احسان ممنون دی او سان توماس په فلسفه کښی د ابن رشد د احسان مرهون دی» - مشهور ختیځ پیژندونکی «مستشرق» سیه یو لیکلی دی چی» په منځنیو پیریو کښی یواځی عرب د تهذیب د توغ پورته کونکی وو» هغه شمالی قبائل چی اروپا لوټ او پای مال کړی ، د هغوی وحشت عربو ورڅخه لری کړ - عربو «د علمی هلوځلو په ترڅ کښی «د قدیم یونان فلسفی ته ځان ورسا وو او بیا ئی یواځی د هغی په اکتساب او پیژندلو اکتفاؤ نکړه بلکه هغی ته ئی وسعت ورکړ او د کائناتو د مطالعی په هکله ئی نوی بابونه پرانستل، همدارنگه نوموړی ویلی دی «که چی عربو د هیئت په علم کښی مهارت پیدا کړنو ریاضی علوم ئی د خپلی توجه خاص مرکزؤ گرځا وو- او دوی په دغو علومو کښی بی ساری کمال ته ورسیدل چی پدی اساس ویلای شم هغوی پدی ډگر کښی په حقیقی توگه زمونږ استاذان دی» ده ویلی دی هغه څه چی په لومړی دور کښی لاطینیانو له عربی څخه اخستلی وو ، مونږ که چی د هغو پلټنه کوو نو پکښی گورو چی د ۹۷۰ او ۹۸۰ مسیحی کالو نو په منځنی زمانه کښی د جربرټ سلفستر دویم په نوم یوه دروازه جوړه او پرانستل کیری ، چی د هغی په ذریعه هغه ټول علوم اروپا ته

ننووخی کوم چی هغه په اندلس کښی زد کړی وو، او بیا د
 ۱۱۰۰ او ۱۲۰۰ مسیحي کالونو په منځنی زمانه کښی انگریزی عالم
 بناغلی اوهیلاد، د مصر دوره کوی او بیا هلته اقلیدس «الارکان»
 نومی کتاب له عربی ژبی څخه په خپله ژبه ژباړی چی له هغه
 څخه تر دغه وخته پوری نول لویدېڅ نابله او ناخبره وو، همدا
 ډول یو بل «اروپائی» عالم د افلاطون تیقولی، تود سیوس
 «الاکر» نومی کتاب له عربی څخه ژباړی - رودلف بروچی د
 محکی په هکله د بطليموس «المعمور» نومی کتاب چی په جغرافیه
 کښی ئی تصنیف کړی وو له عربی څخه ژباړی - لیونارد بیز د
 الجبر زد کړه له عربو څخه وکړه او بیا ئی ۱۲۰۰ مسیحي کال
 ته په نیر دی زمانه کښی په الجبر کښی یوه رساله ولیکه په
 د یار لسمه مسیحي پیری کښی کنبانوس نیوی په عربی ژبه کښی
 درسیب لپرای توی کتاب اقلیدس له عربی څخه په خپله ژبه په
 خو رابو ملاریو ژباړلی دی - همدا ډول په د یار لسمه مسیحي
 پیری کښی فیستلون بولونی دحسن بن هیثم له «البصريات» نومی
 کتاب څخه د استفادی په کولو د فلکیاتو علم په لزیدېڅ
 کښی خپور کړ - په ۱۲۵۰ مسیحي کال کښی از فونش قشقالی
 د هغی فلکی زانچي «نقشه» د خپرونی حکم صادر کړ، چی د هغه
 په نوم باندی ده - په همدغه دور کښی لمړی راجر په صقلیه
 کښی له یوو پلاره د عربی علومو او فنونو او بیا په خاصه توگه
 دا درسی د کتابونو د لوست فرمان صادر کړ او له بلی خوا
 فریدرک ثانی د علومو او ادابو د زد کړی بی کچه تینگار وکړ -
 او د ابن رشد زوی به همیشه د هغه په دربار کښی ووسیده او
 هغه ته به ئی د نباتاتو او حیواناتو د طبیعی تاریخ زد کړه .

تعمیر ورکا وو - هو میلہ د سائنس په هکله په خپل کتاب کښی
لیکلی دی چی دغه یواځی عرب دی چی هغوی له ټولو څخه
وړاندی د کیمیاوی درمل جوړونی سیستم ایجاد کړ او له همدغی
لاری څخه دلته لمړی پیاوړی از سوینی او مشوری راغلی چی
لمړی د سائرم مدرسی او ښوونځی هغه واخستلی او بیا څه زمانه
وروسته په جنوبی اروپا کښی تیت شوی - او همدغه مشوری
د درمل جوړونی او د هغو طبیعی عناصرو چی پر هغوی پوری
درمل جوړونه اړه لری او هم د نباتاتو او د کیمیا د مطالعی
باعث و گرځیدلی - چی پدی ډول دغه دواړه چاری په یو وخت
کښی او په دو مختلفو لارو چلیدلی او پدی توگه د عربو له
خوا د دغه علم د نوی دور دروازه پرانستل شوه . د نباتاتو د
اړی په هکله د عربو د پراخه معلوماتو د ثبوت لپاره دا کفایت
کړی چی دوی «د زلیفوریدس» په معلوم کړای شویو جرړو
بوټیو باندی دوه زره نباتات نورهم اضافه کړل .
د هغوی په درمل جوړونه کښی داسی ولی او بوټی وو
چی یونانیانو ته د هغوی بوی هم نوو وزلگیدلای - یله یو» د
رازی او ابن سینا په هکله ویلی دی چی دغه دواړه د خپلو
کتابونو په توسه ډیره زمانه په کرده اروپا باندی مسلط وو ، او
بیا په خاصه توگه ابن سینا چی په اروپا کښی د طبیب په توگه
پېژندلی شوی وو او پوره شهره سوه کاله د اروپا په ښوونځیو
کښی د ده تصانیف لوستل کیدل - د ده «القانون» نومنی کتاب
په پنځو ټوکو کښی و ژباړل شو او څو ځلی چاپ شو ، ځکه
چی د فرانسی او ایتالیا په پوهنتونونو کی د طبی» زد کړی او
تعلیم دارو مدار په همدغه باندی وو .

۳. لغت او ادب :

د لویدیخ گرد اوسیدونکی او بیا په خاصه توګه د اسپانیا شاعران له عربي ادب څخه خورا ګټور «مستفید» شوی دی - لویدیخ ادب ته شہسواری ، شجاعت ، مجاز او استعاره ، او په لوړ سبک د مضامینو لیکل د عربي ادب له لاری ننوتلی دی . د اسپانیا مشهور لیکوال «اباینز» لیکلی دی اندلس ته د عربو له ننوتی او په جنوبي اروپا کښی د هغوی د آسونو دغوجلو او سپرلیوله تی تیدلو څخه وړاندی اروپا د - آسونو له سپریدنی «شہسواری» او د میرانی له ادابو سره بیخي اشناوه .

«روزی» د اسلام تر عنوان لاندی چی کوم کتاب لیکلی دی په هغه کښی نوموړی د هسپانوی خطاط «الغارو» یو لیک نقل کړی دی چی په هغه کښی ده د اروپایانو له لاطینی ژبی سره د زړه سور والی او له عربي ژبی سره د مینی د لرلو په دریخ خپل سخت خواشینی څرګند کړی دی چی له هغه څخه دا خبره څرګندیږی چی په هغه زمانه کښی د لویدیخ ادیبان څومره زیات د عربي علم او ادب له تاثیر لاندی راغلی وو - نوموړی ویلی دی «په ذهینو او ذوق لرونکو وګړو عربي ترانو جادو کړی دی» همدغه لامل دی چی هغوی لاطینی ته په سپکه ګوری او نوری ټولی ژبی تی پرځای پری بنودلی دی او دځواکمنو «قدرت مندانو» په ژبه لیکنی کوی . زموږ یو متعصب او معاصر هیواد وال «یعنی شامی مسیعی» پدی «کله ډیر افسوس کړی او خپل خواشینی تی څرګند کړی داسی تی ویلی دی چی «زموږ مسیعی وروڼه په عربي قصو او اشعارو مین او زړه بایلی دی او دوی هغه کتابونه ګوری او مطالعه کوی تی چی هغه مسلمانو

فيلسوفانو اوفتها و ليکلي دي. ددغو کتابونو مطالعه دوی د تغلیط او غندنې «ترديد» په خاطر نه بلکه د عربي د فصیحو اسلوبو د زد کړې په تکل کوي. اوس له مذهبي وگړو څخه پرته بل څوک دی چې تورات او يا انا جیل مطالعه کوي؟ اوس څوک دی چې دانا جیلو او د رسولانو صحيفې اولی؟ افسوس دی چې د مسیحیانو نوی توکم «نسل» له عربي ادب او عربي ژبې څخه پرته د بلی هیڅ ژبې په لټرېچر «خپرونو» سم نه پوهېږي. داوگړي له عربي ژبې څخه تنوير کيږي او د عربي ژبې له کتابونو څخه د ځانونو لپاره د پيري لوري بيبي لرونکي کتابتونونه جوړوي او په هر ځای کښي د عربي زیرمو «ذخیر» د تعريف او توصيف سندري وائي. او کله چې دوی د مسیحي لټرېچر په هکله څه اوري نومخ اړوي او پوزه را کاږي او د استهال کوي چې داسي چندان د نظر وړندی. هي افسوس: مسیحي قم خپله ژبه هیره کړې ده. په دوی کښي به تاسي په زرو کښي يو کس داسي موندنه نکړي چې خپل دوست ته په خپله ژبه «انگریزي» خط و ليکي. او که چيرته د عربي ژبې په هکله شي نو څومره پير وگړي دی چې هغه په يو و خورا غوره استایل «يعني موقف» کښي وړاندې کوي، او پدی (عربي) کښي داسي بيتونه «اشعار» جوړوي چې په خپله د عربي شاعرانو د شعرونو په صحت او بلاغت باندې هم لوړ او پورته دي.

په څوار لسمه مسیحي پيري کښي او له هغې څخه وروسته په اروپا کښي داسي بي شميره نوميالی ادیبان تير شوي دي چې د هغوی په ادب او انشاء باندې په ځانگړي توگه د عربي ادب تاثیر شوی دی، په ۱۳۴۹ مسیحي کال کښي

«بوکاشیو» یوه «لس سهاره» نومی افسانه لیکلی ده چی په هغی کښی ئی د الف ليله نه تتبع کړی، شکسپیر د خپلی یوی ډرامی موضوع له «الف ليله څخه اخستلی ده، د المان ډرامه لیکونکی «لسنگ» د خپلی ډرامی «ناتان حکیم» تمثیلی مسودد له الف ليله څخه مستعاره کړی ده. په انگریزی کښی د نسوی شاعری او شعر ویلو بنسټ کښودونکی «چاسر» خپله زد کړه له ټولو څخه زیاته له بوکاشیو څخه کړی ده، د دغو دواړو په اټالیا کښی یو له بل سره لیده کاته شوی وو او له هغه څخه وروسته چاسر د حکایاتو خپل مشهور کتاب «کنتر بری ټیلز» ؤ لیکه. همدا ډول د ډانټی «شاعر» هغه مشهور نظم «ډیوانن کامیادی» چی په هغه کښی نوموړی د یوو بل عالم د سفر داستان بیان کړی دی، د هغه دا نظر دی چی د دغه نظم د لیکلو په وخت کښی د ابوالعلاء المعری «غفران» نومی رسالی او هغه څه چی ابن عربی د پریانو په هکله لیکلی دی، د دغو دواړو تاثیر او اغیری د کانتی په مغزو کښی کار کاوو. او د دی لامل دا دی چی هغه د دویم فردرک د سلطنت په زمانه کښی په صقلیه کښی هستیده، نودوړی پادشاه د ثقافت عاشق وو او یواځی په عربی ژبه کښی د تهذیبی خپرونو د مطالعی شوقی وو او د دوی دواړو په منځ کښی د ارسطو د نظریاتو په هکله بحث او څېړنه کیدله. او د هغه د نظریاتو د معلومولو ذریعه به اسی عربی کتابونه وو. د ډانټی په کتاب کښی د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د طبیه سیرت، د معراج او اسراء او د اسمانونو په هکله چی نوم تفصیلی روایتونه بیان

کرای شوی دی له دی ټولو څخه نوموړی خبر او په هغو پوه وو. د کار دینال د ژوندون هغه زمانه وه په کومه کښی چی په فرانسه او ایتالیا کښی عربی ثقافت ښندل شوی وو. نوموړی د مونییه او پاریس په پوهنتونو نو کښی زد کړه کړی وه او دغه دواړه پوهنتونونه د اندلس د پوهنتونونو فاضلانو جوړی کړی وو. او په هغوی کښی عربی تالیفات لوستل کیدل. په منځنیو پیړیو کښی چی په عربو کښی څومره قصی او حکایتونه دود «رائج» شوی وو اروپا په خپل دویم تجدید «احیاء» کښی د هغو اثر منلی دی چی په هغوی کښی دا تلهالی «اس ځغاونی داستانونه او نوری هغه یادونی او کارنامی شاملی دی چی هغه د عربو نومیالیو د مجد او عظمت په خاطر کړی وی. پدی لړ کښی د الف لیله نومی عربی کتاب دومی ترجمی چی په دو لسمه مسیحی پېړی کښی په اروپائی ژبو شوی دی د هغوی اغیزه په نهائی ډول څرگنده شوی ده. او هغه دا چی په ټولو اروپائی ژبو کښی دغه کتاب تر اوسه پوری له دری سوه واری څخه زیات چاپ شوی دی، ان تردی چی د اروپا د بی شمیرو ناقدینو دا نظر دی چی دی «سوفت» سفرنامه، د ډیفو «رابنسن کروسو» نومی سفرنامه دغه دواړه د الف لیله، او د عرب فیلسوف ابن طفیل د «حی بن یقضان» نومی تصنیف د احسان مرهونی دی. هیڅوک هم پدی کښی شک نشی ډولای چی د الف لیله له ډیری خپرونی څخه داسی څرگندیری چی هغی د ټولو اروپایانو پا ملرنه خپل ځان ته اړولی ده، او له هغی څخه متاثره شوی دی.

پدی ځای کښی د دی خبری یادونی ته دوسره اړتیا نشته، چی د اروپا په مختلفو ژبو کښی د ژوند د اړتیاوو په

هڪه زيات شمير عربي توري او الفاظ په خپل اصل شكل رائج
 د نموني په ډول په انگريزي کښي ، کاتن ، مسقس ، مسک
 ليمن ، زيرو ، په اصلي عربي کښي قطن ، حرير ، مشقي ، مسک ،
 ليمون او صفر «ټکي» دي . پدي ډول نور بي شميره الفاظ هم
 شته «پدي لږ کښي له تفصيل ورکولو څخه پرته د بناغلي
 مائیکل د قول راول کفايت کوي «چي ويلي ئي دي» اروپا په
 خپل زړه وړونکي او لطيف ادب کښي د عربي هيوادونو احسان
 منده ، ده . همدا ډول په منځنيو پيړيو کښي په اروپا کښي چي
 کوم فکري بدلون راغلي وو ، او دهغه ترشا چي دوسوخوا کونو
 کار کاوو ، د هغو په پلي کولو کښي هم د عربي قاسونو زيات
 لاس وو .

۴- قانون جوړونه :

هغو اروپايي زد کونکو چي په اندلس کښي ئي تحصيل کاوو ،
 هغوي د مسلمانانو له فقهي او تشريعي لټراچر څخه يوه زياته
 برخه په خپلو خپلو ژبو ژباړله . او په هغه وخت کښي په
 اروپا کښي نه خو کوم پياوړي سياسي نظام وو او نه د کوم
 ډول منصفانه قوانينو ترويج وو . او هغه وخت چي نپولين
 مصر فتح کړ نو د مالکي فقه ټول مشهور کتابونه ترجمه کړاي
 شول . چي په هغوي کښي له ټولو څخه دمخه دخليل بن اسحاق
 کتاب و ژباړل شو او دا هغه کتاب دي چي د فرانسې د قانون
 لپاره ئي د تخم کار ورکړ . چي پدي اساس په هغه وخت کښي
 د فرانسې قانون تر ډيره ځايه مالکي فقه ته ورته وو . سيليو
 ويلي دي «زموږ نظر د خپل چلن په پای کښي په مالکي فقه

دریبری، حڪه چي له افریقا سره زمونڙ اریکی ٽینگی دی او د فرانسسی حکومت پیرانو او دا کترانو ته هداپت ورکری وو چي هغوی دی د خلیل بن اسحاق یعقوب» المتوفی ۱۴۲۲ مسیحی» لنڊ قهوی کتاب په فرانسوی ژبه کښی وژباړی .

۵- حکومت او سلطنت :

په منځنیو او په خوانیو پیریو کښی د عوامو دا حق نه منل کیده چي هغوی دی د خپلو حاکمانو د کړو وړو محاسبه وکړی - په هغو وختونو کښی د حاکم او محکوم اریکی دمرنی او بادار د اریکو په خپرویی - حاکم به مطلق العنان او ټولوک وو هغو به چي هر څنگه و غوښتل له رعایا وو سره به ئی په همغه ډول چلن او سلوک کاوو - مملکت یو موروثی جايداد گڼل کیده چي د نورو میراثی مالونو په خیر به د وارثانو په منح کښی له یوو څخه بل ته لیر دیده - ان تردی چي که یو شهزاد گڼی به د تخت وارثه کید له او د هغی واده به په یوو بل هیواد کښی کیده نو د دواړو سلطنتونو ترمنځه به د تاج او تخت د ویش په مسئله جنگ کیده .

او بیا به که د دواړو خواو ترمنځ جنگ کیده نو د بریالی لوری لپاره د ماتی خوړلی لوری سر او شته ، عزت او ناسوس او مرنی توب دا هر څه مباح وو - دغه ډول حالت تر یوی زمانی پوری دوام وکړ تردی چي د اسلامی تهذیب بریالی او نیکمرغه دور پیل شو، او هغه د خپلو نورو ژوند بښونکو اصولو دااعلان په لږ کښی خپل دا اصل هم اعلان کړ چي ملت د خپل حاکمانو په اعمالو د تنقید او محاسبی حق لری ، او حکومت

چلوونکی یواخی امانت ساتونکی او اجبران دی د هغوی کار
یواخی دا دی چی په پوره امانت او دیانت سره د ملت د گټو
څارنه وکړی .

لکه چی د بشریت په تاریخ کښی د لمړی ځل لپاره
داسی یو تمثیلی صورت پېښ شو چی محکوم له حاکم
څخه په یوه ستره غونډه کښی داسی پوښتنه
وکړه دغه لباس چی ده اغوستلی دی دا له کومه شوی دی؟ او
حاکم دغه پوښتونکی نه خو په دارکړ او نه ئی هغه بندی کړاونه
ئی تبعید «جلا وطن» کړ بلکه حاکم هغه ته په خواب کښی اصل
حقیقت څرگند کړ او دحقیقت په څرگندولو هم پوښتونکی او هم نور
گرد وگړی ډاډه شول .

۱ - پدی ځای کښی هغی مشهوری پېښی ته اشاره ده چی
یوه ورځ حضرت عمر رضی الله عنه د خپل خلافت په
زمانه کښی په جمات کښی د خطبې ویلوپه خاطر مېر ته
وو خوت او ده د خبروپه پیل کښی وویل چی ای خلکو
هغه څه چی زه تاسی ته وایم وائی وری او اطاعت «مننه»
ئی وکړی» د ده له دی ویناسره یو اعرابی په خپل ځای
کښی یاخید او داسی ئی ورته وویل چی «سوار ترهغه وخته
پوری نه ستا خبره او رو او نه ئی منو ترڅو چی ته ماته
د دی خبری خواب را نکړی دغه کمیس چی تا اغو
ستلای دی د دی رخت خودو مره نوو چی ستا د قد
اندول کمیس ور څخه جوړ شوی وای - ځکه چی داخو

په بشري تاريخ کښي دلپري ځل لپاره دا پيښه هم منځته راغله
 چي د ملت له وگړو څخه يوو کس د مملکت رئيس ته داسي خطاب
 وکړ «السلام عليكم» اي مزدوره» د ده دا خبره اميرؤ منله چي
 هغه په رښتيا هم يو مزدوردي او د اخستونکي کاريگر په څير د زړه
 له کومې د ملت خدمت کول او په خير خواهي سره د ملت
 - حق ادا کول د هغه دنده ده - اسلامي تهذيب د دغو اصولو
 اعلان وکړ او هغه ئي په عملي ډگر کښي نافذ تطبيق او
 پلي کړل .

دا د فکر او ضمير د ازادي هغه سيلوي «روح» وه چي په هغه

د هغه رخت ټوټه ده چي دواجي «غنيمت» په مال کښي
 راغلي وه او په مونږ ټولو برابره ويشل شوي وه ، او د
 تا په برخه کښي دو سره رسيدلي وه لکه څو سره چي
 مونږ ته رسيدلي وه بيا نو په دغه اړتوتنه کښي د و سره
 وړدکيس څنگه چور شو؟

حضرت عمر رضی الله عنه بانلويچي ته د خواب ورنولو
 په خاطر خپل زوی حضرت عبدالله رضی الله عنه ته وکتل
 او هغه په خپل ځای کښي پورته شو داسي ئي وويل : د هغه
 رخت ما خپله برخه هم ده ته ورکړي وه ، او هغه
 د واړه برخي ئي سره يو ځای کړي او کيس ئي ور څخه
 چور کړ - اعرابي چي دا خواب واوريد نوياني حضرت
 عمر رضی الله عنه ته وويل «اوس ووايه مونږ به ئي واورو
 او اطاعت به ئي وکړو» .

گر د و ملتو نو کښی پوکړای شوه کوم چی د اسلامی ټولنی په چاپریال کښی وو سیدل - او بیا هغو ټولو کرار کرار ساوا خستله ، وو خوخیدل ، او د بدلون لپاره چمتو شول او په پای کښی د بندیزو نو له زولنو څخه ازاد شول - او په ټوله اروپاکی داسی ووشو په صلیبی جنگو نو کښی کله چی اروپائی وگری شام ته ننوتل او له هغه څخه وړاندی ئی د اندلس په خلافت کښی هم دا خبره لیدلی وه چی مات په خپلو حاکمانو تنیگ نظر اری ، او حکومت چلوونکی د بل هیچا نه بلکه د خپل مات په وړاندی مسئول او حواب ویونکی دی - د اروپا حاکمانو هلته دا په خپله ولیدل چی مسلمان حکام په هره زمانه او هر دور کښی د اسلام دینمنو ملتونو او د هغوی د واکمنو د فرد یا پاتکئی «د طبقی» د محکومیت پرخای د اسلام او خپل ټول مسلمان ملت په وړاندی مسئول دی او د دی، پر خلاف هغوی د روسی سلطنت محکوم دی او ترکومه وخته چی هغوی د روم دینی سیادت وونه منی نو راتلونکی ورځ هغوی «هرو مرو» له ناکاسی سره مخامخ کیدونکی دی - همغه وو کله چی دغه حاکمان خپلو هیواد ونوته ستانه شول نو د روسی اقتدار په خلاف ئی بغاوت وکړ ، تردی چی هغوی ازاد شول او بیاله دوی څخه وروسته د زیاتو پادشاها نو خپلو ملتونو د هغوی په خلاف پاڅون وکړ او خپلی مرئی ئی د غلامی له کپری نه ازادی کپری - او بیا له هغه څخه وروسته د فرانسی انقلاب منخته راغی او هغه هیڅ د داسی نو یو اصولو اعلان ونکړ ، د کومو چی زموږ تهذیب دولس سوءکاله په خرا شپری وو .

زموڻر تهذيب چي د جنگ په هڅه د کومو اصولو اعلان کړي وو هغه دا دي چي د ژبني «تړون» په د رڼاوي کوي ، عقائدو ته به آزادي ورکوي ، عبادت خاڼو نه به عبادت کونکو ته ورپرېږدي ، د وگړو په شخصي آزادي عزت او ناموس به تعارض نکوي «دا هغه اصول» دي چي د دوي په نتيجه کښي په هغو ملتونو کښي چي د اسلامي حکومت برقيادت لاندې راغلي وو د عزت او خان ساتني روح پيدا شوه او په هغوي کښي د انسانيت او شرافت روحيه ژوندي شوه ، او تاريخ د لمړي ځل لپاره دا منظر وايد چي د رعيت يوناسلمانانه فرد ، د مملکت رئيس ته ورځي او دا شکايت ورتي کوي چي ستا دوالي زوي په ناحقه زما زوي په سرباندي وهلي دي ، د مملکت رئيس د دي خبري په او ريدلو سخت غصه کيږي ، او سم له لاسه د والي له زوي سره محاسبه کوي ، او له هغه څخه کسات اخلي ، بيا همدغه خپل والي توهين او تنبيه کوي او داسي ورته وائي «تاسي له کله راپدي خوا خلک خپل مري يونه گرزولي دي پداسي حال کښي چي هغوي خپلو ميندو آزاد زبړه ولي وو. (۱)

دا يوه نوي سيلوي وه چي زموڻر د تهذيب په توسه په وگړو او ملتونو کښي پوکړلای شوه ، اوکه نه د کوم زوي پلار

۱- دغه د مملکت رئيس حضرت عمر رضي الله عنه وو، اوچا چي ده ته شکايت کړي وو هغه يهودي وو او هغه والي چي د هغه د زوي د تيري په هکله ئي شکايت کړي وو هغه حضرت عمرو بن العاص (رض) د مصر والي وو.

چی دغه سکایت کړی وو هغه زموږ له تهذيب او حکومت
 څخه په خوا په وهلو زموږ د پي شني کړی وی ، زموږ
 شه ن لوت کول او د گروهی «عقیدی» په هکله نې په موږ
 نبری کاوو خو د دی ټولو ناخوالو سره سره بغاوت خو پرېږده
 چی احتجاج او دی درد و غم څرگند و نه سوهم نشوای کولای،
 او دا خولا پرېږده چی د عزت النفس احساس هم پکښی نه
 مونده کیده ، خو کله چی پر هغه باندي زموږ تهذيب طلوع
 وکړه نو د هغه ژغ پورته شو او هغه امیر المؤمنین ته په
 خطاب کښی داسی وائی : «زه په الله تعالی باندي ستا له ظلم
 څخه پنا غواړم» دا ظلم څه وو ؟ نه دویښی تو یو نه وه ،
 نه د عصمت لوت کونه وه، نه د مذهب په هکله زور اوجبر وو
 او نه دی جايداد غصب کول وو ، یواځی دومره خبره وه چی
 یوو هلک بل هلک دوه قمچینی وهلی وو .

زموږ له تهذيب سره د لویدیځ د هستوگنو پیژند گوی
 په منځنیو پیړیو کښی د شام او اندلس په توسه و شوه ،
 اوله هغه څخه په خوا پادشاه د دینی رهبرانو په خلاف
 او ولس د پادشاه په خلاف مانشوای ویستلای ، په هغوی
 کښی د دی خبری پوهه او احساس هم نه چی د حاکم
 محاسبه او له مظلوم سره مرسته د هغوی بنسټیز حق دی ،
 د هغوی خو دا حالت وو چی د گروهی او مذهب د اختلاف
 له کبله یوو به د بل مری داسی غوڅو له لکه څنگه چی
 قصاب څاروی ذبح کوی ، خو کله چی د هغوی اړیکی له موږ
 سره پیدا شوی نو په هغوی کښی د حریت او بیداری هغه جذبه
 پیدا شوه کوسی چی په پای کښی دوی آزاد کړل ، آیا له دی

حُخه وروسته به هم د آزادی انسانیت او اصالت په ډگر کښی
 چی زموږ تهذیب کوم رول لوبولای دی له هغه حُخه انکار
 ممکن دی؟ دا که د ژوند په پنځو مختلفو سترو سترو خانگو
 «شعبو» کښی زموږ د تهذیب خو همیشه پاتی نیدونکی آثار
 دی، خو د ملتونو او تهذیبونو په ژوند کښی حورا خرگند
 مظاهر دی، له دی امله موږ دا ویلای شو زموږ تهذیب
 چی په نوسو ملتونو کښی د آزادی ورسې خپری لو تپتی کړی
 دی هغوی زموږ د احسان ممنون دی، خو موږ د احسان
 بدله په دروغژن ویار او د باطلو هیلو په ذریعه نه اخلو، موږ
 یواځی د دی غوښتونکی یو چی دریغه په موږ کښی د ننه د
 خان پیژندنی روحیه پیدا شوی وای ترڅو موږ د خپل تهذیب
 له ارزښت او د خپلی ورثی له اهمیت حُخه خبر شو او په موږ
 کښی د دویم حل لپاره بیا د «امت وسط» د جوړیدلو صلاحیت
 پیدا شی، ترڅو په دنیا کښی د حق د گواهی «شهادت» د نده
 تر سره کړو او نړی والو ته د نیکمرغی، صداقت او شرافت
 لاروښیو، او که خدای کول، نوهیله ده چی موږ به داسی
 ووهم کړو.

«وما توفیقی الا بالله»

دریم باب

بشر دوستی

زمونږ د نه فانی کیدونکی تهذیب او د هغه د آثارو هیڅ یو څیړونکی شخص د دی تهذیب له یوو داسی خصوصیت څخه مخ اړونه نشی کولای، چی په هغه سره دی له نورو گردو بهدسونو څخه متاثر دی او هغه دی محبت، او یو له بل سره میبه او محبت دانسان صفت دی. زمونږ تهذیب بشری نړی ته له ترکی، لینی تعصب او تفرقی څخه نجات ورکړ او هغه نه ئی د مینی، گټه رسونی مرستی او مساوات درس بنود لای دی، له اسلامی اصولو سره سم نسلی، طبقاتی او یا فاسی لورټیا هیڅ ارزښت نلری، دغه اصول زمونږ د تهذیب تر اساساتو جزئیاتو او تفصیلاتو پوری په څرگند ډول فعالیت کوی.

ترکزه ځایه پوری چی د اسلامی اصولو او مبادیو خبره ده پدی هکله اسلام اعلان کړی دی چی گرد انسانان له یوو ځان څخه پیدا شوی دی:

«یاایها الناس اتقوا ربکم الذی خالقکم من نفس واحدة وخلق منها زوجها وبث منهما رجالاً کثیراً ونساءج...» (۱)

ترجمه: ای خلکو له خپل هغه رب څخه ویره وو کړی چی تلسی ئی له یوو کس څخه پیدا کړی او له هغه څخه ئی د هغه منگری پیدا کړه او له دغو دواړو څخه ئی په گډه سره ډیر سړی او ښځی پیدا کړی.

۱- د نساء سوره: لمړی آیات، ع سپاره، ع سوره.

پس د ټول بشریت اصل یودی . او په دغه ګلټو کم
 څخه وګړی په قاسونو ، قبیلو ، هیوادونو او جنسونو باندی
 ویشلی دی . د دی مثال داسی دی لکه چی په یوو کور کښی
 له یوی مور او یوو پلار څخه مختلف وروڼه او خویندی وی .
 پدی اساس که چی حقیقت دا دی نو بیاد قاسونو او جنسونو
 د تنوع نتیجه یواخی دا کیدای شی چی هغه په خپل منځ
 کښی د پیژندنی او یو له بل سره په نیکی باندی د مرستی کونی
 ذریعه وی .

لکه چی قرآن فرمایلی دی :

«یاایها الناس انا خلقنکم من ذرّواتی وجعلنکم شعوباً
 وقبائل لتعارفوا . . .» (۲)

ترجمه : ای خلکو ما تاسی له یوو نراو بوی ښځی څخه پیدا
 کړی یاست او د دی لپاره می تاسی مختلفی څانگی او قبیلی
 وو گرزولی چی په خپل منځ کښی یو بل سره وو پېژنی .
 له دی نه وروسته په ژوند کښی ځینی وګړی منځ په
 وړاندی د روسی او ځینی نور وروسته پاته کیږی . ځینی بدهای
 او شتمن کیږی او ځینی نور بی وزلی او محتاج کیږی ، یو شخص
 حاکم کیږی او یو ملت محکوم کیږی . د ځینو قاسونو رنگ
 سپین وی او د ځینو نورو پستوکی تورووی .

دا خو د فطرت دوی «قانون» او د ژوند نه بدلیدونکی
 نظام دی مگر د دی دا مطلب تدی چی دغه ډول لورتیا

۱- د حجرات سورة : ۱۳ آیات ، ۲۶ سپاره ، ۲ رکوع د سورة

اوتیت والی په انسانیت باندی په اغیزه سره دی هغه د امتیاز او تفرقی سبب وگرځیری ! د شتمن په بی وزلی ، د حاکم په محکوم او د سپین پوستی په تور پوستی باندی هیڅ فضیلت نشته دی . د انسانیت او سړی توب له مخی ټول یو ډول دی . که لور والی او فضیلت دی نو یواځی د تقوی په اساس باندی دی :

«ان اکرامکم عند الله اتقکم . . .» . (۱)

ترجمه : په یقینی توګه په تاسی کښی . د لور عزت څښتن هغه څوک دی چی له ټولو څخه زیات متقی وی .
د دوی «قانون» له مخی ټول سره برابر دی او دوی په دوی ټولو په یو ډول حاوی او اوچت دی .
د دوی په منځ کښی به تو پیر یواځی د حق په اساس وی :

«فمن يعمل مثقال ذرة خیراً یره . ومن يعمل مثقال ذرة

شرأ یره» . (۲)

ترجمه : پس هغه څوک چی یو پڅرکی نیکی هم وکړی هغه به په خپله وګوری او که څوک یو پوتی بدی هم وکړی نو هغه به وګوری .
په ټولنیزه توګه ټول مساوی درجه لری . د هغوی

۱- د حجرات سوره : ۱۳ آیات ، ۲۶ - ۲۷ - ۲۸ - ۲۹ - ۳۰ رکوع د سوره

شمیره ۵۹ .

۲- د زلزال سوره : ۷ - ۸ آیاتونه ، ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۵ سوره

شمیره ۹۹ .

خو اکمن کمزوری ته لاس ورکوی چی پدی توگه گرده تولنه
د هر یو وگړی خدمت کوی.

په حدیث کنبی راغلی دی :

«مثل المؤمنین فی توادهم وتراحمهم کمثل الجسد الواحد
اذا اشتكى منه عضو تداعى له سائر الاعضاء بالحمى والسهر» .
«رواه مسلم و احمد»

ترجمه : مسلمانان په خپل منځ کنبی د مینې اوسهربانی له کبله
د یوو جسد مثال لری که د جسد یو اندام ناروغه کیږی
نوټول بدن له هغه سره په تبه او بی خوږی کنبی گلهیږی.

پدی ډول اسلام پرلپسی دا اعلان کوی چی بشریت
یو وحدت دی او گواکی د هغه وگړی د یو مور او پلار اولاد
دی . د بشری تولنی مثال د یوی ونی په څیر دی چی کله
باد چلیږی نو د هغی تپتی او لوری ځانگی ټولی له کوم تو پیر
څخه پرته ښوریږی . او له دی څخه هم دا خبره په آسانی
فهمید لای شی قرآن چی په کثرت سره د یاایها الناس —
او د یابنی آدم — په الفاظو خطاب کړی دی هغه د دی په
خاطر چی په اذهانو کنبی د بشری وحدت تصور پیدا او غښتلی
وی . دغه ډول د اسلام د «سپیڅلی» دین پیروانو ته یی په
یاایها الذین آمنوا — او ایها المؤمنون — سره خطاب کړی دی .
او په هغه کنبی نسل او طبقاتی تو پیرندی ملحوظ کرای شوی .

د اسلامي مساوات عموميٽ :

زمونږ د تهذيبي قوانينو په ټولو اړخونو كښي بشري مساوات جاري ساري او موجود دي . په لمانځه كښي ټول وگړي د خدای پاک په حضور كښي په يوډول دريږي . د كوم پادشاه ، سردار يا عالم لپاره خاص ځای ندي ټاكل شوي . د رمضان په روژه كښي ټول خلك په يوڅيرؤږي وي . په هغې كښي هم د امير او بهاي لپاره تخصيص نشته . په حج كښي ټول حاجيان يوډول لباس اغوندي او په يوو ډول د خدای پاک په حضور كښي دريږي ، او د حج مناسك ټول په يوډول پرځای كوي . په هغوي كښي دلري او نيږدي ، غښتلي او كمزوري د خواصوا وعوامو په منځ كښي هيڅ توپيرنوي . او له دي نه وروسته كه مونږ دفتري قوانينوته پاملرنه وكړو ، نومونږ هلته گورو چي له گړدو وگړو سره په حق او انصاف چلن كيږي . د قانون جوړوني اصلي موخه انصاف او نيا و د «عدل» دي . دوي «قانون» دظلم د سخيوي په خاطر د مبارزي توغ پورته كوي . ترڅو گړد محروم او اسكيري وگړي د هغه سيوري ته پناه يوسي . او بياكله چي مونږ جزائي قانون مطالعه كوونو داراته معلومېږي چي د هر جنايت كوونكي شخص لپاره يوډول مجازات او سزاده . څوك چي ناحقه خون وكړي هغه قتل كولاي شي ، څوك چي غلاكوي «له قانون سره سم» مجازات كيږي ، څوك چي تيري و كړي هغه تاديپ كولاي شي . خون كوونكي كه عالم وي كه ناپوه او مقتول اميروي كه پي وزي «اوهر هغه چاچي تيري شوي وي هغه عربي وي كه عجمي»

د ختیځ وی او که د لویدیځ ټول د قانون په وړاندې برابر
دی.»

الحر بالحر و العبد بالعبد و الانثی بالانثی... ۱۰۰۰

د ازاد شخص له ازاد څخه او د مرثی له مرثی څخه او د
بنځی له بنځی څخه کسات واخلي -

د اسلام د نظر لوروالی:

د اسلام دوی له دی څخه هم له زیاتی لور نظری څخه
استفاده کوی او هغه له دین، توکم اورنگ څخه په صرف نظر
کولو ټول بشریت ته درناوی بخشی -

و لقد کررنا بنی آدم ۲۰۰۰۰۰

دغه درناوی او نکړیم د ټولو توکونو «نسانانو»
یو فطری حق دی او هغه د گروهی «عقیدی» زدکړی «علم» او
د ژوند تیرونی په لحاظ ټولو توکونو ته په یو ډول زمینه
برابر وی - اسلامی ریاست داند «وجیبه» لری چی پرته له تو
پیر څخه په یو ډول د دغو چارو کفالت و کړی - اسلامی شریعت
له دی څخه هم زیاتی هسکی څوکی ته خپری او فرمائی چی د
خدای پک په وړاندې به د ثواب او عذاب پرېکړه «فیصله» د
نسانانو په ظاهری کړو «اعمالو» باندې نه بلکه د هغوی له
نیو په سره سمه کیری:

۱- د بقره سوره ۱۱۸، آیات ۲ - سپاره ۲۲ رکوع ۲ سوره.

۲- د اسراء سوره - ۷ - آیات ۱۰ - سپاره ۷ رکوع ۱۸ سوره

او په یقینی توګه مونږ بنی آدم «انسان» ته عزت بخشلاي

ان الله لا ينظر الى صوركم ولكن الى قلوبكم .

(رواه مسلم)

« په يقيني توگه خدای پاک ستاسی صورتونوته نه بلکه زړونوته گوري »

د جزا او سزا اصل انحصار په نیت باندی دی لکه چی د

سنت امامانو پدی هکله لاندنی حدیث روایت کړی دی :

انما الاعمال بالنیات و انما لكل امری مانوی -

«په يقيني توگه ټول عملونه په نیت پوری اړه لری او د

هر چا لپاره هغه څه دی چی د هغه په نیت کښی وی.»

او ددی پرڅنگ کښی الله تعالی داهم فرمایلی دی چی د

الله تعالی په وړاندی مقبول نیت دادی چی د خیر او گټی

رسونی او د خدای پاک د رضامندی نیت وکړای شی «او په

ځان گړی ډول» د سوداگری او کومی مادی گټی لاس ته

راوړل په نظر کښی وونه نیول شی -

... و اعبدوا ربکم و افعلوا الخیر لعلکم تفلحون ۱۰

دغه ښیگنه چی یواځی د الله تعالی د رضامندی په خاطر

کولای شی له هغی څخه له گټی اخیستونکی وکړی څخه د

کوم اجر او بدلی هیله لرل ښه کارندی.

و يحبون الطعام علی حبه مسکیناً و یتیماً و اسیراً ۱۱

۱- د حج سوره : ۷۷ آیات ۱۷ سپاره ۱۰ رکوع ۲۲ سوره

«او د خپل رب عبادت وکړی او دښیگنی کار وکړی

ترڅو تاسی بریالی شی»

نطعمکم لوجه الله لانريد منكم جزاء ولاشكورا ۲

«او هغوی د خدای په مینه بی وزلو او یتیمانو او بندیانوته ډوډی ورکوی، اوواځی» په یقینی توگه مونږ خوتاسی ته یواځی د الله تعالی د رضامندی په تکل ډوډی درکوو، له تاسی څخه د بدلی او مننی هیله مندنه یو..»
د نظر دلورتیا وسعت او کمال:

اسلامی قانون جوړونه خپل د بشر دوستی د کمال وروستی پړاوته هغه وخت رسیری کله چی هغه انسان، څاروی، نباتات، جمادات، مخکه او اسمان د الله تعالی د عبودیت او د فطرت د قوانینو د اطاعت په مزی کښی یوپر بل پسې سره وو پی ئی - قرآن څنگه په کښلی انداز کښی هر مسلمان ته د لما نڅه په هر رکعت کښی ور په زړه کوی:

الحمد لله رب العلمین ۰ الرحمن الرحیم ۰ ۳

۳- د فاتحه سورة - ۱ - ۲- ایاتونه

گردئنا او صفت یواځی او یواځی هغه الله تعالی لره دی، چی د ټولونږی والو رب او پالونکی دی، هغه الله چی خورا مهربان او زیات رحم کوونکی دی.

او په دی ډول هغه له هر مسلمان څخه غوښتنه کوی چی باید هغه هره شیبداو گری د اخبره په پام کښی وولری چی دی د هغه کائناتو یوغری دی، چی هغه د داسی هستی مخلوق دی چی خورا مهربان او نهایت رحم کوونکی دی او چی د هغه رحمت هر شی ته رسیدونکی او گردوته شامل «که» دی، له دی امله

هر مسلمان ته لازمہ ده هغه چي په کومو کائناتو کښي هستيږي او چي ورته اړتيا هم لري نو د هغو ټولو په هکله بايد د هغه الله د رحمت ښکارندوي شي چي د هغه صفتونه رحمن او رحيم دي، همداسي حال کښي چي خدای پاک دده داپول دريځ او کارته هډوارتيا نلري.

ايدا اعلانونه د پيل ځانگونه وو؟ :

د اخوز مونږ د تهذيب د بشر دوستي هغه مظاهر وو چي د هغه په اساسي تصوراتو کښي هم رول لري او فعاليت کوي او د هغه په توانينو کښي هم له هغه وخت څخه څرگنددي .

کوم وخت چي هغه خلکو ته اعلان کړای شو - اوس دا پوښتنه پيدا کيږي هغه وخت چي ده د فاتح حثيت ترلاسه کړ او د حکمراني د درجي په لاس ته راوړو بريالي شو ايا په رښتيا او حقيقي توگه هم د هغه تگلاره همدا ډول وه ؟ او که د ملگرو ملتونو د بشري حقوقو د هغه ميثاق په څير ديوي معاهدي په توگه پاتي کړای شو چي د هغه د اعلان ورځ د گردو حکو متونو له خوانماخلي کيږي خو په حقيقي توگه هغه د نړي ستر ستر حکومتونه هر وخت هره ورځ او د هر کال له مياشتو څخه په هر مياشت کښي ، له پښو لاندې سروڼي ؟ او بله دا چي دغه اصول يواځي د هغو هيوادنو ترپولو محدود کړای شو په کومو کښي چي د دوي اعلان و کړای شو - لکه څنگه چي د فرانسې د انقلاب اصول تر فرانسې پوري محدود کړای شو او د فرانسې تر حکومت لاندې په هيوادونو ، او د اکتشاف او ترانتداب لاندې سيمو دروازي د هغوي پرمخ

ترلی پاتی شوی - د ازادی هغه مجسمه چی د نیویارک په ساحل باندی نصب کړای شوی ده او هر هغه څوک چی امریکا ته ننو وځی هغه گوری - ایا د نړی په کومه بله برخه کښی هم دغه ډول کومه مجسمه نصب کړای شوی پداسی حال کښی چی له امریکا څخه په بهرنی کښی په خپله د امریکایانو له پلوه ډول ډول مانورو په صورت کښی د حال په ژبه په ازادی باندی ملنډی وهل کیری او په هغی پوری پسڅند کولای شی - د حریت او ازادی په مینا لو باندی د ظلمونو غرونه چپه کولای شی.

نه، بلکه هغه څه چی زموږ تهذیب وویل هغه په عملی ډگر کښی وو بنودل - موږ پدی هکله باید تاریخ وو پوښتو ځکه چی تاریخ ریښتونی گواه دی - موږ ته لازمه ده چی موږ د خپل تهذیب د بشر دوستی په اړخ نظر واچوو او موږ باید د خپلو حاکمانو او وگړو هغه کړنلاره و گورو چی د عالم په جریده کی ثبت ده او د دوی هغه چاری چی د تاریخ په سینی کښی محفوظی دی هغه په خپلو نارو سورو کښی د کوسو او څرنگ حقائقو اعلان کوی ؟

لمړی گواهی :

حضرت ابو ذر رضی الله عنه چی د غفار له قبیلې څخه وو په څه خبره باندی د حضرت ابوبکر رضی الله عنه ازاد کړی سړی «غلام» ته په غصه کیری - او دوی دواړه د حضرت صلی الله علیه وسلم له یارا نو څخه وو د دوی دواړو ترمنځ پښه شوی شخړه وورده شوه او حضرت ابو ذر د زیاتی غصی له امله حضرت بلال ته وویل «ابن السوداء» یعنی د تور پوستکی

زویه» حضرت بلال حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته
 ٲدی هڪه شڪايت وڪر ، نبی علیه الصلوة و السلام حضرت ابو
 ذر ته وویل «ايا تا ده ته ده دی سورپیغور وركری دی -
 معلومیڙی چی په تا کڻی اوس هم ڇه نا ڇه جاهلیت موجود
 دی» حضرت ابو ذر دا فکر وڪر چی بنائی جاهلیت کومی جنسی
 اخلاقی ناور تیا ته ویل کیری او په هغی باندي خو یواځی
 خوانان اخته کیری - له دی امله هغه وویل نه یا رسول الله
 ٲدی زر بودی کڻی؟» حضرت ورته وو فرمایل «هو د استاورور
 دی» د حضرت له دی وینا څخه وروسته حضرت ابوذر حضرت بلال
 ته په خپاه کړی خبره ډیر» پښیمانه شو، تر به ئی وویسته او خو
 را ندامت ئی څرگند کړ او په ډیره عاجزی باندي ئی حضرت بلال
 ته وویل چی زما خو له په لفته ووهه. ۱

دویمه گواهی :

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په زمانه کڻی
 یوه پیښه ؤ شوه او هغه دا چی د بنی مخزوم د قبیلې یوی بنحی غلا
 وکړه. هغه ئی حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته راوستله ترڅو
 هغی ته سزا وركری- په قریشو باندي دا خبره سخته تمامه شوم او
 هغوی په خپل منع کڻی دا فکر او پریکړه وکړه چی څوک مخور پیدا
 کړی ترڅو هغه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته د دغی
 بنحی د سزا معاف کولو سپارښتنه وکړی - تصویب ٲدی وو شو
 چی اسامه بن زید ، حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته

۱- دا حدیث په بخاری مسلم او نور وکتاؤونو کڻی روایت کړای

شوی دی.

ڊير گران دي ، هغه دا کار کولای شي ، هغوی لاپل او حضرت
اسامه ئی د سپارښتنی لپاره چمتو او رضا کړه - هغه لار او پدی
هکله ئی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته خبره وکړه -
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم سخت په غصه شو او
اسامه ته ئی وویل «ته د خدای پاک په حدودو کښی سپارښتنه
کوی ؟» او بیا ئی وورسته له دی خلک را ټول کړل او د یوی
له بلاغت نه ډکی خطبی څخه وروسته ئی خلکو ته وویل «له
تاسی څخه دوراندي ملتونو د هلاکت له عواملو څخه یو دا
وو هغه څوک چی د هغوی په وړاندي به شریف وو له هغوی
څخه به که کوم یو وغلا وکړه نو هغه ته به ئی هېڅ نه ویل او
که کوم خوار او بی وزلی به غلا وکړه نو په هغه به ئی حد جاری
کا وو - زما دی په الله تعالی سوگند وی چی که دغه غلا
فاطمه بنت محمد صلی الله علیه وسلم هم کړی وای نو ما به د
هنی لاس پری کا وو .

دریمه گواهی :

قیس بن مطاطیه چی یو منافق وو ، یوه ورځ داسی یوی
غوندی ته ځی چی په هغی کښی سلمان فارسی ، صهیب روسی ۲ او
۲- دغه دری واره حضرات د جاهلیت په زمانه کښی مریونه
وو خو که چی د اسلام خلیدونکی او ازادی بشونکی لمر
طلوع وکړه دغه دری واره قدر من ازاد کړای شو او د
مسلمانانو په افتخاری مشرانو کی شمار شول . ژباړونکی .

بلال حبشی ناست وو - قیس ته وویل «اوس او خیزج خو د دی
سړی محمد صلی الله علیه وسلم» مرسته او ملاتړ وکړ خو پدی

نپوهیرو چی دغه وگری یعنی د بلال صهیب او سلمان له ده سره ، څه کوی؟ حضرت معاذ بن جبل هم پدغه غونډه کښی موجود وو هغه له خپل ځایه څخه راوړل شو او قیس ئی له گریوان څخه و نیوو او په څکولو ئی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته ورووست او هغه ته ئی عرض وکړ چی ده داسی داسی ویل -

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مبارکه څیره له غصی څخه تکه سره شوه او خپل مبارک څادرئ په ولی واچاوو او نبوی جمات ته ئی تشریف یووړ - اعلان وکړای شو چی الصلوة جامعة یعنی لمونځ دریدونکی دی په هغه وخت کی که به چی کومه ضروری غونډه وه نو دا ډول اعلان به ئی کاوو خلک را ټول شو ، حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم خطبه ایراد کړه او داسی ئی وو فرمایل : «ای خلکو ! پوه شی چی ستاسی خدای پاک یو دی ستاسی غور نیکه یو دی او ستاسی دین هم یو دی -» ۱

خلوربه گواهی :

حضرت عدی بن حاتم طائی له اسلام راوړلو څخه وړاندی مدینې منوری ته دروسی ، او هاته گوری چی په نبوی جمات کښی

۱- پورتنی حدیث ابن عساکر له زهری څخه روایت کړی دی د حدیث پاتی برخه دا ده چی «عربیت د پلار له ملیا او د مور له سښی څخه چا ته نه ترلاسه کیږی ، بلکه دا خویوه ژبه ده او څوک چی دا ژبه وائی هغه عرب دی .

په څلور طرفه د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم یاران غونډه شوی او ناست دی ، او په همدغه شیبه کښی له کوم جنگ څخه راستانه شوی زغره او خول او د جنگ نور سامان ئی لا تراوسه ندی لری کړای - او کله چی پدوی باندي د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هیبت او له هغه سره د دوی بی لچه مینه وینی نو عدی بن حاتم ډیر مرعوب کبړی - په همدی وخت کښی د مدیني یوه بی وزله ښځه حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته راځی او ورته وائی «ای د خدای رسوله زه له تاسره په گوښه کښی څه خبره کول غواړم حضرت صلی الله علیه وسلم ورته فرمائی ډیره ښه ده د مدیني هری کوڅی ته چی وائی زه له تاسره د خبری دا وریدلو په خاطر تلوته تیاریم - بیا حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم له د سره ولاړیږی او لیر څه لیری دواړه لارل او هلته ئی تر ډیره وخته د هغی خبری او ریدلی او بیا بیرته راغی ، حضرت عدی کله چی دا منظر و لیده نو د بشر دوستی دغه بی سیاله او نه تصور کیدونکی دریځ په د خورا اثر واکړ او مسلمان شو .

پنځمه گواهی :

هغه وخت چی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم له یویشته کن کشمکش او هلو ځلو څخه وروسته مکه فتحه کړه او هغه څوک چی د ده د رسالت او دعوت تکذیب ئی کړی وو ، حضرت ئی له کوره ویستلای وو ، او له ده سره جنگیدلی وو ، په دغه ورځ هغوی ټول ماتی خوړلی د ده په وړاندی را ټول اوو درول شول ، نو حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم دوی ته هماغه دعوت ورکړ او هماغه اصول او قوانین ئی ورته

وراندي ڪرل ڊ ڪوسو اعلان ٿي چي له ڊ ڇڻه مڃڪڻي ڊ
 همدغي مڪي په لورو ژورو ڪڻي لو ڇي پڻي ڪري وو او يائي
 ڊ يوو حڪمران په حثيت په مدينه منوره ڪڻي ڪوو، او ڊ اسلام
 په تاريخ ڪڻي په بشپهه او ڄان ڪري توگه ٿي ديوو نوي تهذيب
 بنسٽ ڪيڻود - اوس هم ده ڊ هماغو اصولو ڊ نفاذ اعلان
 وڪر ڊ ڪوسو ڊ پلي ڪولو چي ده تر هغه وخته پوري تبليغ ڪوو
 چي ده ته وروستي فتح او بريالي توب حاصل شوي نوو -
 حضرت رسول اڪرم صلي الله عليه وسلم ڊ فتح په ورڃ ڊ بيت الله
 په دروازه ڪڻي و دريده او داسي ٿي و فرمايل: اي قريشو اسلام ٿي
 ستاسي ڊ جاهليت غرور او نخوت او ستاسي ڊ پلرونو افتخار او
 مباحات پاي ته و ساوو «او ڊ هغو جرڙي ٿي له بيخه وويستي -
 پوه او خبر شئي! قول بشريت دا دم اولاد دي او ادم له خاوري
 ڇڻه تخليق ميندلاي وو» هغه قريش چي تراوسه پوري دنورو عربو
 مشران وو او په ٽولنه ڪڻي ٿي خپل ڄان لوڙ گانه سرونه ڪڻته
 او په پٽه خو له ڊ حضرت صلي الله عليه وسلم ارشادات آوري -
 حضرت رسول اڪرم صلي الله عليه وسلم بيا ڊ دوي په وړاندي
 ڊ قرآن مجيد دا آيات تلاوت ڪر چي ده به هميشه لوست :

يا ايها الناس انا خلقنكم من ذكر وانثي وجعلنكم شعوباً
 وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند الله اتقكم . . . (۱)

اي خلکو : ما تاسي له يوونر او يوي پنڃي ڇڻه پيدا
 ڪري ياست او ماتاسي ڊ دي په خاطر په ڊلو او قبيلو ڪڻي

۱ - ڊ حجرات سورة ۲۶ سپاره ۱۳ - ايات لمري رکوع ۹۴

ويشلی ياست ترخو يو بل سره وو پيڙني . په يقيني توگه له تاسي
څخه هغه څوک خدای پاک ته ډير نږدې دی چی تقوی
لرونکی وی .

شپږمه گواهی :

او کله چی د حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه د خلافت
دوران را دروسی نودی (رض) دیو داسی حاکم په حیث ډگرته
را ووزی چی د هغه زړه او میلوی «روح» له بشر دوستی څخه
ډکه وی. او هغه داسی چی کله دنی خلیفه کیږی نو پدی وخت
کښی هم دی (رض) د کوڅی هغو جینکیوته ورځی چی دهغوی
پلرونه په جنگونو کښی شهیدان شوی وو او د هغوی میږی او
بیږی ورته لوه سی او فرمائی چی «زه هیله لرم چی د خلافت
د زړه او مسئولیت ما له هغه حسن خلق څخه وو نه ژغوری کوم
چی ما په و خوا له دڅخه تر سره کاوو» .

دویمه گواهی :

او بیا له هغه څخه وروسته حضرت عمر رضی الله تعالی عنه
د یو شوکت لرونکی خلیفه په توگه را دروسی ، د کمزورو
مرستیال دی . په حق باندي ټینگ دریږی ، ټول وگړی د هغه
په وړاندي په بشپړه توگه برابر دی ، خپل ځان وږی پریږدی
ترڅو نور ساره کاندی ، خپل ځان محرموی ترڅو نوروته نی ور
کړی ، دی په خپله کورونو او هستو گنځیوته د رومی او د
خلکو احوال معلوموی او پدی هکله د ده حالات خو را مشهور
دی ، د مثال په ډول ده یو ځل په بازار کښی یو سپین ډیری
سړی و لید چی گدائی نی کوله او خیر نی غوښت . حضرت

عمر (رض) له هغه څخه پوښتنه وکړه چې دی څوک دی؟
هغه په ځواب کښې ورته وویل چې زه سپین پېری یم، د جزئی
دور کولو او د خپل ژوند د اړتیا وو د پوره کولو په خاطر دا
گدائی کوم، نوموړی د مدینې منورې د یهودیانو له جملي څخه
وو. وو گوري حضرت عمر (رض) ! هغه عظیم انسان که چې
دا خبره اوري نو څه ورته وایي؟ حضرت عمر (رض) ورته
فرمائي چې ای سپین پېریه مونږ له تا سره انصاف ندی کړی
ځکه هغه وخت چې ته زلمی وی نو مونږ له تا څخه جزیه
واخستله او په زړبو دی کښې مو په ناوړه حالت اخته پری
ښودلی، بیا ئې هغه له لاسه وونیو او له ځان سره ئې بوته،
هغه ته ئې په خپل لاس ډوډی تیاره کړه او بیا ئې په خپل لاس
ورکړه او د بیت المال خازن ته ئې فرمان صادر کړ چې
د سړی او د ده په څېر ټولو وگړو ته دوسره روزینه «ورځینی
خرڅ» وو تا که، چې د دوی او د دوی د کهول د غړو لپار
کفایت وکړی.

«المه گواهی» :

یو ځل حضرت عمر رضی الله تعالی عنه د مدینې منورې
په یوه کوڅه کښې تیریده چې هلته ئې یو خواره او نری جیلکی
ؤ لیده، چې غورځیده او ولاړیده به او په لاره کښې روانه وه.
حضرت عمر (رض) نوروته وویل «د دی خورا گوتی څومره
مخت ناوړه حالت دی، دا څوک ده؟ له تاسې نه څوک هغه
پېژنی؟» حضرت عبدالله بن عمر (رض) په څنگ کښې ورسره
ولاړ وو او داسې ئې خپل پلارته وویل: «امیر المومنین! تاسې

هنه نه پيڙني». حضرت عمر (رض) ورته و فرمايل چي نه». حضرت عبدالله ورته وويل دا خوشتاسي خپله لور ده» ده پوښتنه ورڅخه وکړه چي زما کومه يوه لور ده؟ عبدالله بن عمر ورته وويل داز ما پلاني لور ده يعني ستانمسي «حضرت عمر (رض) ورته و فرمايل چي د اولي داسي ده؟» عبدالله ورته وويل : «له تا سره چي څه دي هغه کله ته مونږ ته را کوي؟ بي وزلي او فقير زما لور پدي حالت کړي ده. حضرت عمر رضي الله تعالى عنه ورته و فرمايل : زما د په خدای پاک سوگند وي د عامو مسلمانانو له وظيفي څخه زيات له ما سره ستاسي لپاره هيڅ نشته ، هغه که د تاسي اړتياوي پوره کوي او که نه - زما او ستاسي په منځ کښي د خدای پاک کتاب پرپکړه کوونکي دي - «يعني قضاوت کوونکي» .

نهمه گواهي :

يو ځل مديني منوري ته د سوداگر و داسي يو بهير راغی ، چي په هغه کښي هلکان او ښځي هم وي. حضرت عمر رضي الله عنه حضرت عبدالرحمن بن عوف ته وويل ، اياته نن شپه د هغوي ساتنه کولای شي؟ هغه و و چي حضرت عمر او هغه په گډه سره هغه شپه په وينه د بهير د حفاظت په گزمه کښي تيره کړه - او په همدغه حالت کښي دواړو د تهجد لمونځ هم وکړ - حضرت عمر رضي الله عنه په دغه شپه کښي د کاروانيانو د يوو کوچني ماشوم ژراتر غونډ شوه - هغه ته نيږدي لار او د هغه مورته ئي وويل چي له الله تعالى څخه ويره وکړه په خپل زوي پا ملرنه وکړه «او بيا بيرته ور څخه لار خوشي و

روسته ئی بیا د هغه کوچنی ژړا و اورید له ، دی بیا د کوچنی
سورته لار او ورته ئی وویل له الله څخه ووبریږه، او په کوچنی
پا ملرنه کوه - او کله چی د شی وروستی برخه راغله نو کوچنی
بیا و ژړل ، حضرت عمر رضی الله عنه د هغه سورته لار او ورته ئی
وویل - «ډیر افسوس د تا په حالت ته خو ډیره بد مرغه مور
راته معلومیږی ، څه لامل دی چی ستا کوچنی ټوله شپه په
کراری ویده نشو - بنځی ته څه معلومه وه چی هغه له امیر
المؤمنین سره خبری کوی ، هغی ورته وویل «أی د خدای بنده
تا خوزه گرده شپه له خوب نه وو یستمه ، زه هغه په زور له تی
څخه بیلوم ، خو هغه نه جلا کیږی» . حضرت عمر رضی الله عنه
ورته وویل چی داسی ولی کوی ؟ هغی ورته وویل : له دی
آمله چی عمر یواځی هغه کوچنی ته ورځنی خرڅ مقرروی چی
هغه له تی څخه جلا شوی وی» . حضرت عمر رضی الله عنه
پوښتنه ور څخه وکړه چی دغه کوچنی د څومره مودی دی ؟
بنځی په ځواب کښی یو څومیاشتی ورته ووښودلی، بیا حضرت عمر
رضی الله عنه دغی بنځی ته وویل له تی نه د کوچنی په بیلولو
کښی دومره ډیره مکوه - بیا حضرت عمر رضی الله عنه د گهیځ
له ونځ خلکوته پداسی حالت کښی ور کړ چی د ډیری ژړا له
کبله خلکو قرأت وانوریدلای شو . له سلام گرځولو څخه وروسته
ئی وو فرمایل : هلاک دوی عمر «رضی الله عنه» چی د مسلمانانو
کوچنیان ئی قتل کړل «بیانی وروسته له هغه ډنهورچی «منادی»
ته وویل چی په ښار کښی دا اعلان وکړه چی خلک د
یواځی د ورځنی خرڅ دټاکاو په خاطر کوچنیان له تی څخه نه بیلولی

نه نن نه وروسته به دهر کوچنی لپاره روزینه مقررولای شی» لنده
دا چی د هېواد پدټولو میمو کښی ددی فرمان اعلان وکړای شو.
بی میاله:

په خدای دئی زما سوگند وی! په گرد بشری تاریخ کښی
د دی په خیر عظمت لرونکی پښه په نظر نه را درومی: دنړی
په گردو تهذیبونو کښی هیڅ داسی یو تهذیب نشته چی د
حضرت عمر رضی الله تعالی عنه په خیر داسی مثال وړاندی کړای شی،
سی د خو دی په خپله وینس وی او د بویر پیره د کوی او
باروانیان د ټول ویده وی پداسی حال کښی چی دی پدغه
وخت کښی امیر المؤمنین وو، یعنی د هغه ستر اقتدار څښتن
چی هغه د قیصر او کسری په خیر په سترو سترو سلطنتونو
بریالی شو خوله دی سره سره هغه داسی کارو کړ چی د نن سبا یو
عادی پاهی به هم داسی و نکړی چی د یوو کاروان په څارنه
دی ماسور وی، «او بیا د ټوله شپه وینس او د کوچنی په
غم کی وی او تهجد د هم وکړی» حضرت عمر رضی الله عنه
دری ځلی د کوچنی مور متوجه کړه چی کوچنی کرار کړی -
اوس څوک داسی دی چی د مسافرو له کوچنیانو سره د حضرت
عمر رضی الله تعالی عنه په خیر سلوک وکړی؟ د بشری تاریخ له
سترو شخصیتونو څخه څوک دی چی د حضرت عمر رضی الله
عالی عنه د دغه بشری شعور گرد ته هم وو رسیدی لای شی؟
سمه گواهی:

او واورئ زموږ په تهذیب کښی له د څخه هم زیاتی
عظمت لرونکی پښی «واقعات» موجودی دی، د حضرت عمر

رضی اللہ تعالیٰ عنہ خدمت گارِ اسلام وائی چی زہ یوہ شپہ لہ
 حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ سرہ وو تم ، مونیر دواہ لہ
 مدینی خُخہ لری لارو ، مونیر د لری او نیر دی کورونو پہ
 ہکاه معلومات تر لاسہ کول ، د سفر پہ دوران کبئی پہ یوو
 لری حای کبئی داور رنا زمونیر پہ نظر شوہ حضرت عمر رضی
 اللہ تعالیٰ عنہ راتہ وویل «ماتہ بنکاری خوک لاروی د سرو او
 شپی لہ املہ ہلتہ پاتی شوی دی ، خہ چی مونیر ہم ہلتہ ور
 شو» ، مونیر پہ گرنڈی «چابک» قدم اخستلو سرہ ہلتہ وورسیدو،
 مونیر ہلتہ یوہ بنخہ وولید لہ چی یو خو کوچنیان ہم ورسرہ
 ناست دی او کتہوی پہ نغری بانڈی ایبئی دہ ، کوچنیان چیغی
 وعی او ژاری ، حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ تور سری تہ
 سلام وا چا وو او بنخہ ئی و پوینتلہ چی خنگہ چل دی او تاسی
 دلتہ خہ کوئی ؟ بنخی وویل د سرو او شپی لہ املہ مونیر دلتہ
 پاتی شوی یو ، حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ پوینتنہ ور خُخہ
 وکرہ «دا کوچنیان ولی ژاری» بنخی پہ خواب کبئی وویل چی
 «لہ لوڑی خُخہ» ہنہ پوینتنہ ور خُخہ وکرہ ، «پدی کتہوی کبئی
 د خہ بار کھی دی ؟» بنخی ورتہ وویل «پہ ہنی کبئی تشی
 او بہ دی چی د کوچنیانو د داد گیرنی لپارہ می پہ اور کینبودلی
 دہ تر خو ماشومان کرار او ویدہ شی او زما او د عمر رضی
 اللہ تعالیٰ عنہ پہ منع کبئی بہ اللہ تعالیٰ فیصلہ کوی» د بنخی
 ہدف دا وو چی عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ لہ ما سرہ بی انصافی
 کوی ، حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ ورتہ وویل : (ای د
 خدای بندہ عمر ستا پہ جال خہ خبر دی)؟ ہنی وویل کلہ چی
 ہنہ زمونیر لہ حال خُخہ غافل دی نویائی ولی خپل خان دوخت

خليفة تاڪلى دى ، اسلم وائى چى حضرت عمر رضى الله تعالى عنه ماته وويل خه چى خو وروره ، مونبر له هغه حايه ڊير گړندى روان شو. د وورو زير مى (گودام) ته لارو او حضرت عمر رضى الله تعالى عنه د وورو يوه توبره او د غور يو ڪوتى را واخستل او ماته ئى وويل چى دغه دواړه زما په اوږه را كښيږده، ما عرض ورته وكر چى زه به ئى پر خپله اوزه كښيږدم حضرت عمر رضى الله تعالى عنه په غصه را باندى را برند شو او راته ئى وويل : (ايا د قياست په وړخ به هم ته زما پيټى (بار) پورته كړى) ؟

همغه وو چى ما هغه دواړه د ده په اوږه كيښودل ، او بيا مونبر دواړه ڊير گړندى روان شو (او د بنځى دمه حاي ته ورسيدو) حضرت عمر رضى الله تعالى عنه اوږه او غورى بنځى ته په مخكښي كيښودل له بوجى خڅه ئى لږ خه اوږه را وويستل او بنځى ته ئى وويل چى هغه لاندې كړى اوزه به تر هغو پورى اور تيزبل كړم.

له دى خبرى سره سم حضرت عمر رضى الله تعالى عنه د نغرى اورته پوكى پيل كړ ، د ده ډيره مباركه ډيره گڼه وه ما ليدل چى د ده د ډيرى له وينتو خڅه لوگى بهر كيده - تر دى چى غذا پنځه شوه ، بيا كټوى حضرت عمر رضى الله تعالى عنه په خپلولا سو كښته كړه او هغى بنځى ته ئى وويل چى كسه يا كوم بل لوبنى راوړه ، هغى يو لگن را واخست حضرت عمر رضى الله تعالى عنه كوتوى په هغه كښى چپه كړه او هغى بنځى ته ئى وويل چى ته ئى كوچنيانو ته ور كوه اوزه به بيوزى (پكى) ورته

و همه چی سره شی ، پدی ډول تر هغه وخته پوری دی همغلته ناست وو چی هغوی ټول ماره شول او ډوډی خوړل ئی بس کړل ، او زیاته غذا چی پاتی شوه هغه ئی په لگن کښی پری بنودله . بیا له دی نه وروسته حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ولاړ شو اوزه هم ورسره ولاړ شوم . دغی پنځی ورته وویل : الله تعالی د له تا سره بڼه وکړی له امیر المؤمنین څخه خوته د خلافت زیات وړئ . (حضرت عمر رضی الله تعالی عنه ورته وو فرمایل :) ته له خولی څخه د نیکی او خیر خبری وو باسه ، سباته کله چی ته امیر المؤمنین ته راشی نو انشاء الله چی هلته به ما بیا موسی . (له دی نه وروسته بیا حضرت عمر رضی الله تعالی عنه له هغه ځایه یوه ټوټه لری لار او بیا بیرته راستون شو او د هغوی تم ځای ته لیږدی غلی او پټ کښیناست . ما ورته وویل چی دا کار ستاسی وړندی ، خو هغه ماته هیڅ ځواب را نکړ . مونږ ورته کاته چی هغو کوچنیانو په خپل منځ کښی لوی کولی ، او بیا گردویده شول . حضرت عمر رضی الله تعالی عنه الحمد لله وویل او پاڅیده او ماته ئی مخ راوارا وو او راته ئی وویل) اسلام ! هغوی لوږی خوړ ولی وو هغوی ژړل او ویده لیدلای نشوای ، او زما زړه تر هغه پوری نه بی غمه لیده چی دوی می د آرام او سکون په حالت کښی نوای لیدلی . له عمدی امله ما هغوی په پټه سره وو څارل چی اوس دوی څنگه دی ؟ (او تا هم ولیده چی هغوی ټول په ډاډه زړه ویده شول .

یوو لسمه گواهی :

د غم شریکی او مساوات په هکله د بشری تاریخ په نه

هيريدونكو پيشو ڪنبي يوه هغه پيشه هم ده چي حضرت عمر
 رضی اللہ عنہ ته «دخلافت په دوران ڪنبي» يوه سڀه پيشه شوه.
 ده دا خوي وو چي د شپي له مخي به گرزیده او حالات به ئي
 معلومول، پدي لڙڪنبي دي يوه شپه له مديني منوري ڇڻه
 ووت او په يوه زوره ڪنبي روان وو چي ناڻا به ئي زراتر غور
 شوه، او د زرا دغه ڙغ له داسي يوي خيمي ڇڻه راته چي
 د هغي په دروازه ڪنبي يوسري ولاړ وو. حضرت عمر رضی اللہ
 عنہ هغه ته سلام واچا وو او پويستنه ئي ورځڻه وکړه چي هغه
 څوک دي، سري ورته وويل زه يو اطرافي هستوگني يم او دلته
 «مديني ته» له امير المؤمنين څڻه د مرستي د غوښتو لپاره
 راغلي يم، حضرت عمر رضی اللہ عنہ پويستنه ورځڻه وکړه
 چي دغه ڙغ څنگه او ولي را د رومي، سري حضرت عمر رضی
 اللہ عنہ ته وويل چي څه وروره خپله لاردي وهه له کوم شي
 سره د چه کار نوي د هغه لټون مڪوه، سري خوار ته څه
 معلومه وه چي له امير المؤمنين سره خبري کوي حضرت
 عمر رضی اللہ عنہ په خپلي پويستني تينگرو کړ سري مجبور شواو
 ورته ئي وويل چي زما ماندينه «بنځه» ده او دي زيگندي
 دردو نه ئي دي او له هغي سره هڅوک هم نشته. د دي
 خبري په او ريدلو حضرت عمر رضی اللہ عنہ په بيره خپل
 ډورته لاړ او خپلي مير مني حضرت ام ڪلثوم بنت
 علي رضی اللہ عنہ ته ئي وويل: «آيا ته له هغه ثواب گټلو
 سره مينه لري دوم چي الله تعالي تاته تيار کړي دي؟» بي بي
 پويستنه ورځڻه وکړه «هغه څه شي دي؟» حضرت عمر رضی اللہ عنہ

ٲوله قصه ررته نيره كره او هغي ته ئي وويل چي له ده سره لاره شي او له خان سره د نوي پيدا كيدونكي ماشوم لپاره اغوستونكي او د زچه لپاره د اړتيا ٲول شيان له خان سره واخلي او له د سره سره د خوړلو او خښولو شيان او غوړي هم له خان سره واخلي. هغي هم ٲول شيان را واخستل. حضرت عمر رضي الله عنه هغه وړ سره واخستل او خپله بي بي ئي په خان پسي روانه كره. خوشبهي ورورسته دواړه خيمي ته ورسيدل، حضرت عمر رضي الله عنه ام كلثوم «خپلي بي بي ته» وويل چي د ننه خيمي ته لاره شي. او دي له هغه سړي سره د باند كښيناست او اورئي بل كړ د مغو راوړو شيانو په پخولو ئي پيل وكړ. خو تراوسه دغه اطرافي سړي ته دا معلومه نده چي دي د دنيا له يوه عظيم شخصيت سره ناست دي.

په همدې وخت لښي كوچني د ننه په خيمي كښي پيدا شو. ام كلثوم له خيمي څخه د ننه ژغ وكر چي. امير المؤمنين! خپل دوست ته د زوي د پيداينبت مباركي وو آياست. دغه اطرافي سړي كله چي دام كلثوم د ژغ الفاظ واوريدل نو پوه شو چي ده خو خوشبهي وړاندي امير المؤمنين ته ترخه خبره لري. وه او اوس له هغه سره ناست دي، په ده باندي د ويري غوندي حالت راغي او په كرار د حضرت عمر رضي الله عنه له څنگ څخه لري شو.

حضرت عمر رضي الله عنه هغه ته وويل ويريرمه بي تكلف كښينه حضرت عمر رضي الله عنه په خپله كتوي پنځه كره او ام كلثوم ته ئي وويل دا كتوي د رواخله او زچه ته خواره

ورڪره ، ڪله چي زجه خواره وُ خورل او سره شوه نو هغه پاتي ئي
 د سڀي مڃي ته ڪيڻيودل او حضرت عمر رضی اللہ عنہ ورتہ وويل
 چي واڃله وُ خوره ٽوله شپه دي په وينه تيره ڪره او تڪليف
 دي وُ گله . او بياني وروسته ورتہ وويل چي سباما ته راشه ،
 زبه ستا د اڙتيا وو د پوره ڪولو فرمان صادر ڪرم ، ڪله چي سبا
 دغه سڀي د خلافت دربار ته لار نو حضرت عمر رضی اللہ عنہ
 د ده ڪوچني زوي ته ورڃيني خرڇ مقرر ڪر او ده ته هم ئي ڏيره
 بخششي ورڪره .

ڇوڪ خود يو مثال هم داسي ورائدي ڪري :

ترڪومه خايه چي زه معلومات لرم نو په وثوق سره دا
 وليم چي د بشري تاريخ د نومياليو شخصيتونو د ڙوند په سوانحو
 نشي ما خود پورتنی پيڻي په خير داسي خرگنده او د پاملرني
 ورپيښه چي دور ورولي له احساساتو څخه ڊکه وي نده ليدلي .
 امريکا ته د نجات ورڪوونكي جارج واشنگٽن دا واقعه مشهوره
 ده چي نوموڙي يوځل په يوو واٽ «سرك» باندي تيريده ،
 هاڻه ئي وُ ليدل چي ڇوڪسه عسڪر د يوي ڊبري د پورته ڪولو
 هڃه دوي خو پورته ڪولاي ئي نشي ، د دوي څارونكي له
 دوي سره ولاڙ دي خو مرسته نه ورسره ڪوي ، ابراهام ورتہ
 وويل وروڙه ته هم له دوي سره مرسته وڪره ، مگر هغه انڪار
 وڪر او په خواب نشي ئي ورتہ وويل چي داسي ڪولي زما له
 حيثيت څخه ٽيٽ ڪار دي . واشنگٽن خپل ڇادر لڙي ڪر او په
 خپله ئي له هغوي سره د ڊبري په پورته ڪولو ڪښي مرسته
 وٺره ، تر دي چي هغوي ڊبره پورته ڪره او بيا ابراهام هغوي

ته وويل هر وخت چي تاسي ته داسي اړتيا پيښيري نو د ابراهم د لور پوښتنه کوي . په يقيني توگه هم دا يوه نادره پيښه ده چي د اخلاقو په لور والي دلالت کوي خو دا د حضرت عمر رضی الله تعالی عنه له پورتنی پيښی سره څنگه برابر یدلای شی ؟ چي هغه د شپي خپل خوب . او ارامتيا پری بندل ، او د خلکو د حالاتو د معلومولو لپاره له کور څخه ووت او که چي هغه ته معلومه شوه چي يوه بلار به ښځه د زيگندی په درد اخته ده او هيڅوک هم د هغی مرستيال نشته نو دی بيرته خپل کورته راځي او خپله ميرمن له خان سره پياښي ، په خپاه د خوراک څښاک شيان اخلي ، او ميرمن ئی جامی او نور د اړتيا وړ شيان اخلي ، او په توره شپه کښی دواړه د هغه سړی کورته د رومي «د چاچي ميرمن ناروغه وه» او هلته د حضرت عمر رضی الله عنه ميرمن چي زمونږ په اصطلاح کښی ملکه ده ، دوينځی د نده تر سره کوي او په خپله حضرت عمر رضی الله عنه اشپزی کوي . آيا په بشري نفس کښی داسي لوم لوړ مثال شته ؟ چي هغه ته تر اوسه پوری د گردی نړی د سلطنت لوم رئيس رسيدلای نشی .

دا د حضرت عمر رضی الله عنه له عظمتونو څخه يو عظمت دی او دا زمونږ د تهذيب يو روښانه اړخ دی چي د حضرت عمر رضی الله عنه په څير يو باديه نشين انسان ئی د يو داسي شخصيت په صورت او قلب کښی واچا وو چي اوس هم هغه د بشري ټولنی په نوميالیو وگړو کښی له ټولو څخه هغه ډول لوړ مقام لري لکه څنگه چي زمونږ د تهذيب مقام د گردو

تہذیبونو د اہل ایک پہ سر کنبی خای آہرای شوی دی.
دلی دلی :

پہ دی خای کنبی د دی خبری یادونه ہم ضروری ده
 باید ووايم چي زمونږ تہذيب يواځي حضرت عمر رضی اللہ عنہ
 د يو بشپړ او خورا مشفق شخصيت په شکل کنبی ندی وړاندی
 لری ، بلکه د حضرت ابوبکر صدیق ، د حضرت عثمان او د
 حضرت علی رضوان اللہ علیہم ، ژوند ہم له دغه ډول رحمت
 او شفقت څخه معمور ، او د بشپړ انسانیت په قالب کنبی ئی
 اچولی وو ، همدارنگه د حضرت عمر بن عبدالعزیز ،
 صلاح الدین ایوبی او نورو سترو سترو شخصیتونو ، علماوو
 نقیها وو ، فلاسفہ وو او رهبرانو په ژوند کنبی ہم زمونږ لپاره
 داسی بی شمیره مثالونه موجود اولاس ته راد رومی ، چي په
 هراړ خیزه توگه هغه زمونږ د تہذيب خلیدونکی گواهان دی.

تخلورم باب

مساوات :

زموڻر د نه زوال ميندونكي تهذيب دا دويم اړخ دی ،
چي هغه د توکونو ترمنځه د رښتيني مساوات بنسټونه د دی
ټکی له په نظر کښي نيولو څخه پرته ټينگ او پلي کړل چي
د چارنگ څنگه دی او څوک نه چا سره اړيکي لري ؟ لکه چي
قرآن مجيد له د اعلان څخه وروسته «چي فرمايلي ئی دی» :

«ان اکرامکم عندالله اتقکم . . .» . (۱)

ترجمه : په يقيني توگه له تاسي څخه د خدای پاک په وړاندي
ډير عزت مند هغه څوک دی چي ډير یرهيزگاروی .

حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم د حجة الوداع
«عنی خپل وروستی حج» په ژوندي او چاودانه خطبه کښي
و فرمايلي :

«الناس من آدم و آدم من تراب ، لا فضل لعربي على اعجمي
ولا لابيض على اسود الا بالتقوى» .

ترجمه : ټول انسانان د آدم اولاد دی او آدم له خاوري جوړ
کړای شوی وو . عربي په عجمي هېڅ فضيلت نلري او نه
سپين پوستکي په نور پوستکي مگر په تقوی سره .

۱- د حجرات سورة : ۱۳ آیات ، ۲۶ سپاره ، ۹۴ سورة .

دا يواځي د خولي خبره نه وه :

دا مساوات دوم داسې مساوات نوو ، چي د يو خو رسمي شونډو په وخت کښي يواځي د هغه اعلان دکړاي شو . لکه څنگه ئي چي نن سبا په عمومي ډول د لويدیځ د تهذيب پچيان لوي . بلکه دا يوحقيقي او د ژوند په مختلفو حالاتو کښي تطبيق کيدونکي داسې بشپړ مساوات وو ، چي د ورځينو چارو په څير ئي کار کاوو چي نه خو د هغه په تطبيق چا حيرانتيا ښکاره ډوله او نه په هغه کښي دوم ډول تصنع او جعل کړهون لاره . او لکه څنگه چي دغه مساوات د هغه جمات په انکړ کښي قدم نښوده . په دوم کښي چي خاک د الله تعالي د بزرگي او د هغه په وړاندي دي ئي وزلي انکسار په خاطر سو بیدل . «حاضریدل» په هغوي کښي به د هر رنگ او توکم وگړي وو او ټول به په يوو فرش باندي يوو بل ته وو په لگولي د الله تعالي په عبادت او هغه ته په عاجزي او زاري کولو باندي لگيا وو ، او هيڅ يوو سپين پوستکي به په خپل خان کښي له د امله نوم ډول زړه تگي نه احساسوله چي د هغه په څنگ کښي ، يو تور پوستي حبشي ولي ولاړدي . په همدې ډول دغه مساوات خپله لمن حج ته هم وو غځوله . او هغه وخت چي د مختلفو پاتکيو «طبقو» سپين پوستي وي او که تور پوستي په بيت الله کښي سره ټوليزي نو ټول په يوو ځاي د حج سناک پرځاي لوي . يو ډول لباس اغوندي . او په هيڅ ډول د سپين او تور په منځ نوم تو پيرنوي او نه خو کوم سپين ته په نور باندي لوړوالي او امتياز وي . او د زماني

سترگو د دی مساوات دا منظر هم لیدلای دی چی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ، د مکی د فتح په وخت کښی حضرت بلال حبشی ته حکم کوی چی د حق د اعلان په خاطر د دعبی بام ته ؤو خیزی او اذان وکړی ، د غور او فکر دونی ورخبره ده لعهه ، د الله تعالی هغه کوردی ، چی هغی ته په جاهلیت کښی هم د مقدس حرم مرتبه ورکړای شوی وه او په اسلام کښی هم د قبلی جوړیدلو لور مقام ورکړای شوی دی ، خو بونیره گورو چی یو حبشی مرئی «غلام» د هغی بام ته خیزی او دغه سپیڅلی مقام د هغه ترپښو لاندی ډیری . دا یو داسی مثال دی چی د هغه په هکله ؤ سنی مهذبه نړی هم فکر نشی ډولای . د مثال په ډول لکه امریکا ، چی هلته د سپین رنگو او تور پوتکو پاتکی اوس هم جلا جلا دی ، مگر اسلام اوس نه بلکه خوارلس سوه کاله وړاندی هغه په عملی ډگر کښی ښودلی دی . د حضرت بلال حبشی رضی الله عنه دعبی ته ختل ، په حقیقت کښی د دی خبری اعلان وو چی انسان ته د کائناتو په هر شی باندی فضیلت او لوړتیا ورکړای شوی ده . او انسان په خپل ایمان ، په خپل علم ، په خپلو نیکو اخلاقو او په خپل عقل د دغه عزت او تکریم ورگرخی نه په خپله غوښه پوست یا رنگ او توکم .

له همدی امله هغه انسان چی خپل ناوړه عملی شاته غور خولای وی د هغه ښائسته رنگ هغه مخ په وړاندی نشی بیولای . او هغه تور پوستی چی عقل فراست او اجتهادی پیاوړتیا هغه وړندی بیولای وی د هغه تور پوست هغه په شانسی بیولای .

همدغه وجه وه حضرت ابو ذر غفاری رضی الله عنه سره
 له دی چی یو جلیل القدر اصحابی وو . مگر هغه وخت چی ده
 یوه ورځ د غصی په حالت کښی حضرت بلال رضی الله عنه ته
 وویل چی : «ای د حبشی بنحی زویه ، نو حضرت رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم د ده دا خبره و نه زغملاي شوه او هغه ئی
 تهدید کړ او داسی ئی ورته وو فرمایل چی : «په تا کښی اوس
 دم د جاهلیت بوی پاتی دی چی تاده ته د نه د مور د تور
 پوستوالی پیغور وړکړ او د ده خجالت کول د غوښتل ؟» .
 دا هغه مقام دی چی د جهل او علم په منځ کښی بیلونکی
 درینه ده . او په نورو الفاظو کښی دا د ریښتینی بشری
 تهذیب او د جاهلی تهذیب په منځ کښی بیلونکی پوله ده .
 یو مثال :

هغه وخت چی مسلمانانو په مصر باندي یرغل وکړ او
 هغوی په مصر کښی تر ډیر لری لری حیونو پوری و رسیدل
 تر دی چی هغوی د بابلیانو تر لالا پوری خانونه و رسول ، نو
 د مصر والی مقوقس له مسلمانانو سره د روغی جوړی د خبرو
 اړو کولو په تکل یوه ډله هغوی به و لیر له خو پوښتنه
 ورتخه و لری چی دوی څه غواړی؟ او هغه دا هیله هم خرگنده
 کړه چی مسلمانان هم باید یو وفد هغه ته ولیری . هغه وو چی
 د مسلمانانو سالار او عموی قومندان عمرو بن العاص رضی الله
 عنه هغه ته هم خپله یوه لس کسيزه ډله و لیرله او مشر ئی
 حضرت عباده ابن الصامت رضی الله عنه و تا که او هغه ته ئی
 له مقوقس سره د خبرو کولو صلاحیت وړکړ . د حضرت عباده

رنگ خوراک توروو او دنگ لور قد ئی لاره ، کله چی دغه
 لس کسيزه ډله د مقوقس هستو گنځی ته ؤ رسیده او حضرت
 عباده ور وړاندی شونو د هغه د خیری او قاست په لیدلو سره
 په مقوقس باندی ویره او هیبت راغی ، او د مسلمانانو د هیئت
 نورو غرو ته ئی وویل : «د خدای په خاطر دغه تور پوستی
 دما له مخی لری لری» او له ما سره د خبر واترو کولو لپاره
 کوم بل سړی له خپل منځ نه ؤ ټاکی -» د هیئت گرد وغرو په
 یو ځل او یوو او ازو رته وویل : «دی له مونږ څخه په علم او
 بصیرت» فکر او پوهه کښی په هر لحاظ غوره دی - دی زمونږ
 مشر دی - مونږ ټول دده د خبری او رای په لور رجوع
 کوو او بل دا چی زمونږ امیر ده ته یو لږ خاص هدايات ورکړی
 دی او مونږ ته هغه دا حکم کړی دی چی باید مونږ دده له
 نظر از رای څخه مخالفت ونکړو» مقوقس د هیئت غرو ته وویل:
 «ناسی د خبری ته څنگه تیا ریاست چی یو تور پوستی د
 ستاسی مشر شی پداسی حال کښی چی دی باید ستاسی تر حکم
 لاندی وای» د هیئت غرو په ځواب کښی ورته وویل : «اوه
 دا کله کیدلای شی ؟ پداسی حال کښی چی دی په مونږ گردو
 باندی په علم او شرف ، بصیرت او رای کښی هم باندی او
 غوره دی . پاتی شو تور والی . دا خو زمونږ په وړاندی کوم
 عیب ندی -» د دوی په د خبره مقوقس پر او لاجواب شو او
 حضرت عباده رضی الله عنه ته ئی وویل چی : ای تور پوستیه
 را وړاندی شه خو خبری به لیر په کړاری او نرسی سره کوی ،
 ځکه چی یو خو ستا له تو روالی څخه زما بدن رپیری ، او که

ته په ڪرڻه سره خبري وکړي نو زما په ويږه کښي به لازيات والي راشي» ڪله چي حضرت عباد بن الصامت د مقوقس ويږه له نه څخه ؤ ليدله نو ورته ئي وويل : «اي وروره ! زموږ په لښکر کښي يو زر ڪسه داسي تور پوستکي موجود دي چي له ما څخه زيات ټکټور دي .»

دا کوم يواځيني مثال ندي :

تاسي فکر وکړي چي د اسلامي تهذيب دا اړخ څومره روښانه دي او پدي تهذيب کښي د انسان مقام څومره لوړ دي . گردو وگړو تور والي ډير ستر عيب گانه او هغوي ته د علم او نظر او رأي لوړ مقام ورکول او هغوي تنوير او پرمخ بوول خو پرځاي پريږده بلکه تور پوستکي ئي په انسانانو کښي نه شميرل . خو ڪله چي زموږ تهذيب منځته راغي نو هغه ددغو ټولو باطلو معيارونو جرړي وويستلي او باطلو افکارو ته ئي په توهين سره نظر وکړ او حالت داسي شو چي که د تور پوستکو د علم نظر او زړورتيا او سپراني حيثيت مخ په وړاندي تلای شوای نو اسلامي تواني د هغه په پرمختگ باندې هيڅ کم نيتي نکواڼه . حضرت عباد بن الصامت رضي الله عنه کوم داسي يواځيني مثال نوو چي هغه اسلامي تهذيب د زعامت او مشر تا به مقام ته ؤ رساوو بلکه د هغه په ډول په سلگونو مثالونه اسلامي تهذيب وړاندي کولای شي .

دويم مثال :

عبدالملك بن مروان به «د خپل خلافت په دوران كي»

د حج په موسم کښي اعلان کاوو چي له عطا بن رباح څخه پرته

د بل هيڅوڪ فتوى نور كوى ، او نوموړى د مكى معظمى
 امام عالم او مفتى وو . ايا تاسى پوهيږى چې عطا بن رباح د
 كوم رنگ او څنگه بدن څښتن توك وو ؟ هغه يو تور پوستى ،
 گوډ ، پيت پوزى كونيږ سترگى او د غوټه لرونكو ويښتانو والا
 داسى انسان وو چې له هغه سره په څو شپو كښينا ستو هم
 ويره راتله . او كه به چې هغه د زرگو نو شاگردانو په منځ
 كښى د درس په كړى «حلقه» كښى ناست وو نو داسى به ښكا
 زده لكه چې يو تك تور كارغه د دمالوچو دورى په سر ناست
 وى مگر همغه تك تور پيت پوزى كونيږ سترگى او گوډ انسان
 ته زمونږ تهذيب ، د يوو امام مقام وركړ او خلك هغه ته د
 فتوى وركولو لپاره ورتلل ، د هغه شخصيت په خپل ذات كښى
 د فكر يو داسى ښوونځى جوړ شو چې له هغه څخه په زرگونو
 ښائسته رنگى عالمان او فاضلان گټور وو تل او هغه د دوى په
 وړاندې يو عزت مند لوړ او د مېنى مقام لاره .

له هر څخه تر پښو پورې :

زمونږ د تهذيب او ټولنى ، د علم او ادب په ډگر كښى
 ډير داسى ماهر وگرې تير شوى دى چې هغوى په نسل او
 توكم كښى حبشى تور پوستى وو . خو د دوى دغه تور والى
 دوى له د خبرى څخه نه ژغورل چې هغوى دى د علم او
 ادب په ډگر كښى پرمختگ وكړى او هغوى دى داسى ادبيات
 جوړ شى چې هغوى دى د خپل وخت له نازك مزاجو اميرانو
 او خلفاوو سره كښيښى . او يا هغه فقيه شى او داسى كتابونه
 تصنيف كړى چې په اسلامى علومو او ادب كښى د هغه د

اعتماد ور مراجع و گره خیری د مثال په ډول عثمان بن علی
 زیلعی چی نوموړی په حنفی فقه کښی په کنز الدقائق نومی
 کتاب باندی یوه مستنده شرح لیکلی ده او یا جمال المدین ابو
 محمد عبدالله بن یوسف زیلعی «متوفی ۸۷۶۲» چی نوموړی د
 نصیب الرايه په څیر مشهور او مستند کتاب تصنیف کړی دی -
 او دغه پورتنی دواړه ښاغلی د حبشه دهیواد دی او دازیلع نومی
 ځای « هستوگنی وو - پدی برسیره له کافور اخشیدی څخه هم
 څوک بی خبره ندی ، چی یو تور پوستی غلام وو او په څلورمه
 هجری پیری کښی د مصر حکمران وو او دا هغه څوک دی
 چی متنبی د هغه په هکله په خپلو شعرونو کښی د هغه د ستاینی
 او غندنی په توسه د هغه نوم تر قیامت پوری ژوندی
 ساتلی دی .

د رنگ تور والی او سپین والی نه بانه د عمل تور والی

او سپین والی معتبر دی

لنډه دا چی زموږ تهذیب د تور پوستو او سپین پوستو
 په منځ کښی هیڅ ډول طبقاتی توپیر ته فائل ندی او نه په
 اسلامی تهذیب کښی د تور پوستکو لپاره داسی ځانگړی هستو
 گنځی او میمه ټاکل شوی چه په هغه کښی دوی نه سپین
 پوستو څخه لری او جلاوو هستیری او نه د هغوی په حقوقو
 کښی د داسی کمښت راوستلو قائل دی چی د هغه په توسه
 سپین پوستکی په هغوی باندی لوړوی او دوی دی د سپین
 پوستکو په تشدد او تیری زغملو قوراً او جبراً مجبور کړای شوی
 وی . بانه زموږ تهذیب یو داسی حقیقی بشری تهذیب دی

چی د هغه په وړاندې بشریت خورا ارزښت لری هغه گردو وگړو ته یواځی د حق او ښیگڼی په معیار سره گوری او د هغه په وړاندې یواځی د اعمالو تور والی او سپین والی معیار دی . او د پوست سپین والی او تور والی ته اعتبار نه ورکوی .

څوک داسی کولای شی :

داسی تهذیب چی په هغه کښی یو رنگ ته په بل رنگ او یو توکم ته په بل توکم باندی فوقیت او لوړ والی ، نوی ورکړ شوی یواځی هغه توک ئی پلای کولای شی ، چی خورا د پراخ نظر او د ښه اخلاقو څښتن وی - او همدغه عزت او تکریم لرونکی تهذیب د بشریت د سعادت او نیکمرغی ځانگو جوړیدلای شی - او هغه تهذیب چی په هغه کښی سپین پوستکی ته په تور پوستکی فوقیت ورکړای شوی وی تور پوستی بی وزلی وی ، او سپین پوستی پکښی د هوسا او سوکاله ژوند تیروولو مستحق وگڼلای شی ، تور پوستی ستړی ستومانه او سپین پوستی په ارامه باندی وخت تیر وی داسی تهذیب هغه جاهلی تهذیب دی چی بشریت په زرگونو کاونه ، د مظلومه ، قرنونو په لور تمبوی - داسی تهذیب احمقانه کبر جن جاهل اوړوند تهذیب دی که څه هم په وینا سره خو حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت ابو ذر غفاری رضی الله عنه ته فرمایلی وو چی : «انک امرأ فیک جاهلیة» خو دا جمله په حقیقت کښی د هغه وجدان ښکارندویه ده چی له هغه څخه هر هغه جاهلی تهذیب ترکیب موسی چی هغه په توکونو یا د توکونو په خاوره او وینه کښی د ژبی او رنگ په اساس تو پیر کوی - اسلام د دغه

دول باطلو تهذيبونو د ژوند په هر ډگر کښي مقابله کړي ده .
 په جمات کښي ، په محکمه کښي ، د قيادت په ډگر کښي ،
 اسلام په دغو پورتنيو ټولو سواردو کښي له خپل دوست او
 دښمن سره په يو ډول او مساويانه توگه چلن کړي دي .

فمن يعمل مثقال ذرة خيراً يره و من يعمل مثقال ذرة

شرا يره ۱

هغه چاچي يو پوتې نيکي کړي وي هم هغه به وويني او
 چاچي يو پوتې بـ کړي وي هم هغه به گوري .

پرمختللي جاهليت هم سبق ته اړتيا لري :

دا صحيح ده چي له تيرشوي پنځوس کلن دور څخه وروسته
 اوس دا حقيقت له هيجا څخه پټ نه پاتي کيږي چي د نسلونو تر
 منځه يواځي درنگ په اساس دا توپير کول يواحقانه حرکت
 او دريځ دي او دا ډول دريځ هېڅ پوپرمختللي تهذيب نشي
 زغملای او زمونږ له تهذيب څخه خو هېڅ کله هم داسي هيله
 نشي کيدلای - ځکه چي ده په خپل ټولنيز مساوات او انسان
 پالي ميني دد نياله گردو تهذيبونو څخه پدي هکله زيات نوم
 کتلي دي ، له همدې امله مونږ ته د خپل تهذيب په هکله
 بحث کول حيرانوونکي معلوميږي - خود مجبوريت له مخي پدي
 پرمختللي دور کښي او د ملگرو ملتونو «د سازمان» له جوړيدو
 او د هغه له خوا د بشري حقوقو له اعلان سره سره پدي ډول

۱- دزل زال - سورة - ۷-۸ - اياتونه . ۳- سپاره د - سورة شميره

سائنسوان باندی مونڙ ته دلیکنی اڙتیاپید آکیری، حڪه چی همدا
اوس هم په جنوبی افریقہ کښی د نسلی امتیاز انسان د بښمنه
عمل مونڙ په سترگرو وینو او پدی هڪه به مونڙ په راتلونکی
ورځ کښی زړه درده وونکی خبری واورو په گڼی کښی د بنکیلاک
«اسعمار» برنووونکی ظلمونه گرده نړی گوری، په امریکا کښی
چی په حبشو باندی شه نیریری دغه له هیچا څخه پت زدی،
او له د څخه هم رباره امرانوونکی خبره خوداده هغه څوک
چی په جنوبی افریقہ کښی د نسلی امتیاز تعریک پلی نړی او هغه ته
بلونکی دی او هغه څوک چی په گڼی کښی په تورپوستو باندی
اقتصادی ظلمونه دوی او هغه څوک چی په امریکه کښی
حبشیانو ته خورا سخت عذابونه ورتوی، له هغو ټولو څخه
یو هم د ختیځو ملتونو وگړی ندی، ترڅو هغه ته د مرتجع،
وروسته پاتی او حماقت پیغور ورکړای شی - بلکه هغه ټول د
دوی په گمان دارویا د پرمختللو او متمدنو هغو ملتونوزا من
دی چی د ملگرو ملتونو په سازمان کښی په مهمو او ارزښتناکو
هیوا دونو کښی شمیرلای شی - داروپا دغه تش په نوم د
تهذیب بچیان همیشه د ختیځ وو سیدونکو، ملتونو ته د مرتجع او
متعصب پیغورونه ورکوی، خو دوی همغله کوم څه چی کوی
هغه د هیچا له سترگونه پت ندی - او کوم هیوادونه چی
دغه ناوړه اوله شرمه ډک کارونه کوی هغوی د ملگرو ملتونو
په مهمو مبصرینو کښی شمیرل کیری. پدی وخت کښی امریکا
گرد ملگری ملتونه کنټرولوی، بریطانیه دارو پا هغه سترحکومت
دی چی په خپل جمهوریت و یاری، جنوبی افریقہ د هغه ځای

نوی کشف کرای شوی هیواد دی چی د هغه په پولو کښی
 داروپائی بنکیلاک سپین پوستی گوداگیان میشته دی ، او اوس
 په دغه هیواد حکومت کوی، دغه هیواد هم د تهذیبی نړی په
 مهمو هیوادونو کښی گڼل کیږی - همدارنگه جنوبی امریکا هم
 د ملگرو ملتو د سازمان د «هیوادونو مهم هیواددی او د ملگرو
 ملتونو د منځنی پاتکی په حکومتونو کښی د هغه خبره په بشپړه
 توگه منلای شی - دا د تهذیب د توغ هغه پورته کونکی
 هیوادونه دی ، چی د شلمی پیری په روان دور کښی ، د
 بشریت د تاریخ د هغه ناوړه جنایت ارتکاب کوی، چی د هغه
 مثال د بشریت په تیر شوی تاریخ کښی تردیره لری پوری
 نشی لیدل کیدلای او هغه دا چی په خپله یو انسان راولاړیږی
 په خپل ورور باندي ظلم او تیری کوی او هغه هم له دی
 امله نه چی هغه کمزوری او ناپوه دی بلکه له دی امله چی هغه
 تور پوستی دی .

هنداره درو اخلاست :

د لوید یخی افریقا حکومت د نسلی توپیر او استیاز پالیسی
 غوره کړی ده او هغه د سپین پوستو او تورپوستو قامونو لپاره
 ځانگړی دندی ټاکلی دی او د ملگرو ملتونو داسیائی څانگی د
 افریقائی گروپ له پرلپسی احتجاجونو او سختو مخالفتونو سره سره،
 هغه په خپله پورتنی پالیسی باندي ټینگار کوی - بریطانیه په
 کینی کښی د هغه هیواد په وطن پال او آزادی غوښتونکی نهضت
 «ماؤماؤ» باندي ډول ډول ظلمونه کوی او د هغوی ټولنیز
 قتلان لیری - بریطانیه په کینی کی د محکودویش په هکله د

۱۹۱۵ مسیحي کال د نافذکړای شوی قانون په دوام باندی
 ټنیکار کوی - په پورتي قانون کښی په گینی کښی میشته کړای
 شویو ۲۹ زور سپن پوستوته دو سره مخکه ورکړای شوی ده
 چي د گینی خاور ملیونه پنځه پنځوس زره تور پوستو خوار
 انودا حالت دی چي د سپین پوستو له خوا پر هغوی باندی د
 هغو په کورونو ، پټیو او د کار کولو په وخت کښی یرغل او
 غوټی کولای شی پداسی حال کښی چي هغوی د گینی اصلی
 هستوگنی دی او د خپل هیواد د دولت او حکومت حق دار
 همدوی دی - پناغلی «سیرالیوت» که چي په ۱۹۵۵ مسیحي کال کښی
 دسلگرو دتو په سازمان کښی د گینی د عواموله خوا دلمړی او
 ازاد نماینده په توگه وټاکل شو ، ده په خپله یوه وینا کښی
 د گینی حکومت د پالیسی په تشریح کښی داسی وویل : «د
 گینی د محکومی برخی کورنی حالت داسی دی چي هلته ټوله د
 کروندی ور مخکه د سپین پوستو لپاره ده او دا به یوډول
 منافقت وی چي زه دا خبره په ډاگه وڼه وایم چي په گینی
 کښی د سپین پوستو گټوته لمړی مقام ورکړ شوی دی - د گینی
 له سیاست د هغه د حکومت له قانون او د هغه له پالیسیو څخه
 داسی نښی پسه ډاگه څرگندیږی چي هلته یوحین ټنکیلاک
 جوړیدونکی دی - په گینی کی تراوسه پوری لویدیځ حکمران
 پدی پالیسی باندی روان دی چي مخکه د ټوله سپین پوستوته
 ورکړای شی - او هغوی دا حق لری چي د دغو مخکولاس ته
 راوړی گټی هر څنگه چي وځواپی مصرف لری .
 هغه د ځکی په هکله له نادر ووانینو څخه یودا قانون

هم دی ، کومه محکمه چی د هغی اندازه له پنځه زره هکتاره خنځه زیته نوی د هغی په هکله حاکمان ددی واک لری چی هغه دلیر معاوضی په بدل یعنی په یو کال کښی د ۹۹۹۸ د هغه هیواد دروپیو په بدل کښی په اجاره ورکړی - ددی قانون نتیجه دا شوی ده چی هلته له اروپائی وگړو سره د یو کس لپاره . . . پنځه سوه هکتاره محکمه ده خو د دی په مقابل کښی د هغه له اصلی هستوگنو سره د یو کس لپاره ۸ هکتاره محکمه ده ، پداسی حال کښی چی وروستی ډله وگړی د گینی اصلی هستوگنی دی . پدی برسیره هلته سپین پوستکو ته جلا او تور پوستکو ته جلا د هستوگنی لپاره سیمی ټاکل شوی دی او تور پوستی هېڅ کله او په هېڅ وخت کښی د سپین پوستو د هستوگنی سیمی ته نشی ورتلای او کله چی د کار او مزدوری لپاره تور پوستو ته د سپین پوستو اړتیا پیدا شی نو هغوی هلته بیانی خو څنگه چی کار پائی ته رسیری نو دغه تور پوستی د خپلو فودالانو له سیمی خنځه په منډه ووخی او ځانونه خپلو جونگرو ته رسوی او دا هم له د امله چی دوی ته مزدوری ډیره لږ ورکوی او که نه نو سپین پوستکو به دغه تور پوستی خواران په دغه حالت کښی هم نوای پری ښودلی .

دا امریکا دی :

کله چی مونږ په امریکا کښی د تور پوستکو او سیدونکو حالات مطالعه کوو نو مونږ ته پرهغوی باندی د خورا درد وونکو ظلمونو معلومات لاس ته راخی او د هغوی له معلومولو سره سم په انسان باندی ترهه او هیبت را د روسی - امریکا

يونوي پيدا ڪراي شوي لويه وچه «براعظم» ده او د مهذب
 وائي ستر مدعي دي - امريڪا ته په رسيدلو ، هر ورتلونڪي ته د
 نيويارڪ په بندرگاه ڪنبي د آزادي يوه ستره نصب ڪراي شوي
 مجسمه تر سترگو ڪيري ، جي هر ورتلونڪي ته هر ڪلي وائي -
 د دغي مجسمي لاندې داسي ليڪل شوي دي :

«خپل بي ڪسه خوريدلي او مرئي وگري ما ته راوؤ سپاري
 ترخو هغوي دلته د آزادي ژوند و ڪراي شي - تاسي خپل گن
 رتل شوي ما ته را واستوي - هغه وگري چي نه خو د هغوي ،
 هستو گنجي وي او نه هيواد ، واخلې زه حاضر يم او خپلي طلائي
 دزوازي نه ٿيردي مثال په لاس ولاړيم» .

هوي د بشريت د آزادي په دغه ستر مدعي هيواد ڪنبي
 چي د هغه په گردو پولو او بنا درو او په بنا ورو ڪنبي ، او له
 گردو څخه په ستر بنا نيويارڪ ڪنبي د آزادي دغه مجسمه نصب
 ده ، په تور پوستو باندي ظلمونه ڪيري - د بشريت په تاريخ
 ڪنبي دا له ٽولو څخه خورا ناوړه جنايت دي - زه پدي لږ ڪنبي
 له خپل ځان څخه څه ويل . نه غواړم چي پدي لږ ڪنبي
 په خپله څه وو ايم بلڪه دا په خپله د هغه ملت اعتراف دي چي
 هغه دا هر څه په خپله ڪوي - او حقيقت هم په همدې رول
 دي او هلته هر څه چي ڪيري د غور او فکر له مخي ڪولاي
 شي - جيمنز بيرنڊ چي د امريڪا د سنا د مجلس غړي دي داسي
 وائي : «هيڃ يو تور پوستي دا حق نلري چي «په امريڪه ڪنبي»
 په هغه څير د سياسي مساوات خيالات په ذهن ڪنبي راوږي لکه
 څنگه چي په جنوبي ايلالا تو ڪنبي ڪيري - دا هيواد د سپين

پوستو دی او په همدغه دریغ به د همیش لپاره وی».

ټول بدن داغ داغ دی :

په امریکا کښی ، په حبشیانو باندی کوونکی مظالم په مختلف ډول او د ژوند په مختلفو اړخونو کښی پرهغوی باندی کولای شی د مثال په ډول ثقافتی اړخ نی وگوری چی د امریکا نیوردی په شلو ایالاتو کښی تور پوستوته دا اجازه نشته چی هغوی دی له سپین پوستو سره یو ځای په یو وښو ونځی او یا یوو پوهنتون کښی تحصیل و کړای شی ، د مسیسیپی د قانون په ۲۰۷ ماده کښی په څرگنده توگه دا لیکل شوی دی :

«پدی ډگر- یعنی د ښوونی او روزنی په ډگر کښی دا خمره باید په نظر کښی ونیول شی چی د سپین پوستو او تور پوستو د کوچنیانو د زد نړی لپاره د ځانگړی ځانگړی تیاری ونیول شی ، پی اساس پدی لپ کښی لومړی اقدام دادی چی د دواړو ښوونځی د ځانگړی وی».

د فلوریدا په ایالت کښی ځوان په تعلیمی نصاب کښی هم نو پیر ضروری گڼل شوی دی او هلته د سپین پوستو او تور پوستو د لوست کتابونه هم ځانگړی دی . د امریکا په ټولو ایالاتو کښی هېڅ سپین پومتی له حبشی ښځی سره واده نشی کولای او نه کوم حبشی نرله سپین پوستی ښځی سره واده کولای شی . د مسیسیپی په ایالت کښی دا ډول واده او نکاح په قانونی توگه نسخ او باطله ده ، بلکه په هغه ایالت کی له داسی سپین پوستی شخص سره هم واده نشی کولای چی د هغه په رگوانو کښی گرزیدونکی وینه په ۱/۸ کی ونډه هم د کوم تور

پوستی وی.

د کارگرانو د کار په ډگر کښی چی کوم تو پیر هاته د د شو دواړو نسلونو ترمنځ موجودی د هغه حالت دادی چی په کارخانه کی د کوم حبشی له سپین پوستی سره په یو ومیز کښیناستل خو پربنده ، حبشیان هغو دروازوته د ننوتلو حق هم نلری کوی چی د سپین پوستو د وتلو او ننوتلو لپاره ټاکلی شوی دی.

په ټولنیز اړخ کښی ئی د نسلی تو پیر دا حالت دی چی نیردی په خو اړلسو ایالتونو کښی ، په گاډی کښی د سفر په دوران کښی ، په قانونی توگه د حبشیانو د نامتی کوتی له سپین پوستو څخه جلاوی - د اورگاډیو سرویزو او د تیفون په خونو کښی د حبشیانو د ناستی لپاره ځانگړی انتظامات نیول کیری - په روغتونونو کښی د حبشیانو خونو جلاوی - ان تردی چی د دماغی ناروغیو په روغتونونو کښی هم سپین پوستو لیونیانو ته په تورپوستو لیونیانو باندی امتیازی حیثیت ورکرای شوی دی او له د څخه هم زیات حیرانوونکی هغه اعلان دی چی د واشنگتن د مپیو د ایډیری «قبرستان» رئیس صاحب وکر او داسی ئی وویل چی په راتلونکی کښی به هغه هیڅکله هم په خپلی ایډیره

کښی د هغو سپیانو دفن کولو ته اجازه ورنکری چی د هغوی مالکان تورپوستی وی - نوموړی پدی باندی اعترف کوی چی له مړینی څخه وروسته په خپله خو ددی خبری هیڅ باک نلری چی هغوی څنگ په څنگ بلکه ټول په یوو غوجوړی «چقوری» کښی دفن کرای شی خو د هغوی مهذب مالکان دا که خونبوی چی د هغوی عزت مند سپی دی د یوو تور پوستی د سپی

ترخنگ دفن وی او پدی، خای لنبی د هم د مساوات، ناوړه، حرکت تبارز وکړی.

یواخی غولونه ده :

کله کله امریکائی دیپلوماټان، د دغه شرم ناک حالت توجیه داسی دوی چی نسلی تو بیر یواخی د امریکا په جنوبی ایالاتو لنبی ډیر زیات مندل لیری او جنوبی ایالتونه تر اوسه پوری دومره مهذب نهی - لکه څومره چی شمالی ایالات مهذب دی مگر قطع نظر له د څخه چی د دوی دغه عذر د دوی له گناه څخه ډیر ناوړه دی خو مگر برسیره پدی چی د گناه دغه معذرت له گناه څخه خورا ناوړه دی حقیقت ته هم غلط رنگ ورکوی او د هیواد اصلی حالت د دوی د پورتنی توجیه تکذیب کوی ځکه چی - د امریکا د شمالی ایالاتو په ټولو ښارونو کښی حبشی وگړی په داسی چټلو سیمو لنبی ژوند کوی چی د هغو ټولی خونی خامی او له تختو او کرکو څخه جوړی لږای شوی دی، او دغه ټولی داسی سیمی دی چی د گنګیو او ښافتونو ډیرانونه پکښی پراته دی، د پچانو او غوماشو تور غوبل وی - او زیات وختونه له لرگیو څخه په دغو جوړو لږای شویو خونو کښی اورلگږی «چی د مال او سرزیانو نه ورته رسوی» د نیریارک په هارلم نومی کو څه کښی چی د دغه ښار د حبشیانو د هستوګنو کو څه ده هلته یواخی په یوه خونه کښی نیر دی نولس کسه حبشیان هستیری - د نیو یارک یو اخبار لیکلی دی چی! «که مونږ د هارلم د کوخی د گوهستوګنو په څیر د ټولو امریکایانو میشته کیدل پیل کړو نو د امریکا

ٲول وگريز نفوس د نيو پارک د اوسني بناار په نيماي برخه کښي
 ميشته او خائيدلای شي» د واشنگٲن د رياست هستوگنځي
 «ارگ» ته مخامخ او د ابراهام لنکن د بنايسته او مشهوری
 مجسمي له سيوری لاندی يو داسي محله جوړه شوی ده چي په
 هغي کښي دوه نيم لکه حبشيان هستيري يعنی د دارالخلافة د
 ٲول نفوس خٲوربه ونډه، او دغه خواران هلته داسي ژوند تيروي
 لکه څنگه چي څاروی په خپاو غوچلو کښي ژوند کوي، او په
 همدغه دارالخلافة کښي هغو پوهنځيو، روغتونونو، سيل خايونو،
 هورټلونو او ريستيورانونو ته د حبشيانو لپاره د ورتلو اجازه نشته
 دوم چي د سپين پوستو لپاره مخصوص لراي شوی دی .

ان تردی چي دوی د سپين پوستکو کليسا گانو ته هم
 نشي ننوتلای - وائی چي يوځل په واشنگٲن کښي د پانامه د
 جمهوريت يو حبشي د کاتوليکانو يوی کليسانه د عبادت کولو
 په خاطر ننوت خو هلته ده ته يوو «راهب» يو لکي کاغذ
 پداسي حال کښي ورکړ چي دغه حبشي په عبادت کښي مصروف
 وو پدغه کاغذ کښي د واشنگٲن د هغي کليسا ادرس ليکل شوی
 وو چي هغه د تور پوستو وگړو لپاره مخصوصه ده . او کله چي
 له دغه «راهب» څخه د ده دی دغه حرکت پوښتنه وکړای
 شوه نو هغه په خواب کښي وويل، پدی بناار کښي د حبشي
 کاتوليکانو لپاره ځانگړي کليسا موجوده ده - دغه حبشي هلته د
 خپل رب عبادت کولای شي - دغه دريځ د هغو وگړو دی چي
 هغوی بشریت ته دا زيري ورکوي او وائی چي حضرت عيسيٰ
 عليه السلام د ٲولی بشری نړی ناجی او خلاصوونکی دی .

په دغه ډول سپکوونکی فضا کښی له بی وزلی او بدحالی سره مخامخ او په مختلفو زرخو نو او ناروغیو اخته زوی پنځلس ملیونه هغه حبشی تور پوستان په امریکا کښی د ژوند خورا ترخی شپي او ورخی تیروی چی هغوی د دغه هیواد د ټولو هستوگنو د نفوس نیږدی لسمه برخه ده. خو بیا هم له دی سره سره امریکا په ملگرو ملتونو کښی دا دعوه کوی چی هغه د آزادی او حریت توغ پور ته کوونکی دی او د گردی نړی د بشری ملتونو آزادی او سوله غواړی .

د خپلی کورنی غړی پری گواه دی :

سونر دلته د یوو امریکائی لیکوال «هیری هائی ورد» له کتاب «خخه چی نوم ئی د «تور پوستکو آزادی» دی یو خو داسی اقتباسات د گواه په توگه وړاندی کوو چی د هغه حریت او آزادی دی د حقیقت ښکارند وی دی ، د کومی چی امریکا په ډیر ستر طمطراق دعوه کووی «نوموړی په خپل پورتنی کتاب کښی لیکلی دی» : «پدی کښی شک نشته چی له جنوبی افریقا خخه پرته ، د نسلی توپیر په اصولو باندی کوم یو ملت په غلام گڼلو باندی دومره ذلیل او توهین کړای شوی ندی لکه خومره چی زمونږ په هیواد امریکا» کښی ذلیل کړای شوی دی، که خه هم غلامی دخپل معروف او اصطلاحی مفهوم له نظره پای ته رسیدلی ده او هغه دا چی مالک د خپل غلام داسی ملکیت نلری لکه خنکه چی هغه د خپلو نورو تمایکی شیانو په هر حیثیت مالک وی . مگر د یو طبقاتی نظام دحاکمیت په وجه غلامی اوس هم موجوده ده او اوسنی غلامی پدی ډول

ده چی د سپین پوستو لپاره خو دی د سو کاله او هوسا ژوند کولو گرد نوازم موجودوی مگر تور پوستوته دی له هغوی څخه په ټیټه درجه کښی ځای ور کړای شوی وی او د خپلی دغی پالیسی د پیاوړتیا لپاره له مختلفو لارو او ذرائع څخه کار اخستل کیږی - او هغه دا چی ځنی وختونه د وژنی او هلاکت د احکامو د صادرولو له لاری خپله دغه پالیسی نافذیږی او له قدرت څخه گټوره نړی ئی د حبشی وگړو په هکله جاری کوی . او یا د غیر منصفانه او ظالمانه قانونی احکامو په شکل کښی او کله کله د داسی رسم او رواج په شکل کښی چی د هغه په هکله خدای پاک هیڅ دلیل ندی نزل کړی .

او دا دی هم وا وری :

د اقتصاديو مشهور امریکائی متخصص بناغلی «نکتر بیرلو»

واي :

په دی کښی شک نشته هغو صنعتی وگړو چی د امریکا د خانه جنگی په زمانه کښی ئی په فدرالی حکومت قبضه کړی وه ، هغو په حقیقت کښی د حبشی قام ازادی نه غوښتله ، بلکه هغوی غوښتل چی نه یواځی دوی بلکه د امریکا جنوبی ایالات چی د تورپوستکو غلامانو یواځینی مالک ځان گڼ ، او له هغوی څخه بی دریغه گټه اخلی ، هغوی باید دغه گټه یواځی ونه خوری بلکه مونږ هم ورسره شریک شو . حقیقت خو دادی چی دیموکراتیک گوند او نظامی ځواک په گډه سره په جنوبی ایلاتو کښی دا سیاسی رول ټاوبا وو چی دتورپوستو له

په حوانيو مالکانو سره ئی دا تړون ولړ چی تور پوستی باید بیا
له سره نوی غلامان وگر زولای شی.»
دا هم وگوری :

همدغه مصنف لیکلی دی :

«د نسلی تو پیر زهر په ډیره ناوړه توگه د هیواد په طول
او عرض کښی تیت شوی دی او د امریکائی ټولنی په رگونو
کښی ئی داسی سرایت کړی دی چی اوس عام وگری ددی
خبری عادی گرزیدلی دی چی دغوی باید په هیچ صورت کښی
هم د حبشی قام او نورو اقلیتونو سپکای او تذلیل له لاسه
ورنگړی او د دغه تحقیر او استخفاف لپاره نوی او ډول ډول
تعبیرونه او اناری وضع کوی.»

دوه نور گواهان :

بناغلی «جاک لیت ، او بناغلی» «لمی مور» ويلي دی :

«د نړی په ملتونو کښی امریکا له دی امله شهرت اری
چی د هغه دی سمبول امتیاز دحریت شمال دی . او د هغه دا
معنی ده چی مونږ په خپل هیواد کښی هر یو راتلونکی او پناه
اخیستونکی ته هر کلی وایو ، برابره خبره ده که هغه له بل حایه
د ظلم او تیری له امله راتښتیدلای وی او یا پر بل باندی له
ظلم کولو او کر او رسولو څخه په نړی تښتیدلو دلته راغلی وی .
خو مگر دا ډیره د خواشیني خبره ده چی له کومه وخته دغه
د ازادی مجسمه نصب کړای شوی ده په امریکا کښی دازادی
او مساوات دغه پورتنی مفهوم پای ته رسیدلای دی.»

يوه بورنوونكي پيڻه :

په پای کښې له ټولو څخه زیاته دا پيښه د یادونې وړ ده چې په ۱۸۴۶ مسیحي کال کښې د کولمبیا په ښار کښې ، یوو حبشی ځوان او د هغه مور خپله راډیو دتخنیکي خرابیتا د جوړولو او د هغې د خرابو پرزو د بدلولو لپاره د کوم راډیو جوړه وونکي دوکان ته یوه دوکاندار د راډیو د ترمیم لگښت ورته ووايه چې دومره ډالره کيږي هغوی ورسره وټنله څه زمانه وروسته چې هغوی د ترمیم پیسې ورکړې او راډیو ئې را واخستله هغوی دده په وړاندې د راډیو د معلومولو لپاره د هغې غوړتا وکړ او یو پلو بل پلوئی ډیره وو خو څوله خوراډیو وټنه ژغیدله او د هغې په خوانی خرابیتا په خپل حال ده ، او هېڅ ډول مرمت ئې ندی کړای شوئی - د حبشی مور دوکاندار ته وویل چې تا څوله مونږ څخه د یارلس ډالره واخستل او راډیو اوس هم د په خوا په خیر کونگی ده ؟ ددی پدی خبره چې دوکاندار هغه د ده په مقابل کښې گستاخی وگنله خپلو شاگردانو ته حکم وکړ چې هغه له دوکان څخه په زور و باسي - شاگردانو دغه بی وزلی او خوار گوتی ښځه ټیل وهله او له دوکان څخه بهر پر مخی و غورځیدله - دی دوکاندار پدی عمل حبشی په غصه شو او د هغه شاگرد ئې ووايه او په محکه ئې وو پرزا وو - د حبشی له د کار سره د دوکاندار سپین پوستو گوند یا نوهی سوران پیل کړ او چغی ئې وهلی چې دغه بد چلن حبشی قتل کړ ئې ، له دغو چغو سره هم د حبشی په شاوخوا د سپین پوستو یو ستر لښکرار ټول شو او ټواو دا سوری

وهلی چی مونږ به له دی دواړو «یعنی مور او زوی» څخه بدل واخلو. د امریکنیانو په اصطلاح کښی له حبشو څخه بدله اخستل دا معنی لری چی پرته له رسمی محاکمی او قانونی فیصلی څخه سم له لاسه او په خپل واک د هغوی سردی له تن څخه پری کړای شی او د کومی بلی سزا خو تصور هم نکوی. لنډه دا چی دغه دواړه مور او زوی له د غویر غلگرو څخه خلاص کړای شو او هغه دواړه بنای خانی ته بوتلای شو مگر د سپین پوستو غصه سره نشوه، او هغوی د حبشیانو په یوه محله باندي برغل وکړ ترڅو له کومی بلی حبشی بنځی او د هغی له زوی څخه خپل انتقام واخلي خو پولیسو دغه محله محاصره کړه او د هغوی هستوگنو حبشو ته ئی وویل چی هیڅوک له کورڅخه بهر نشی. په پای کښی ددی بسندور دا نتیجه شوه چی بمیدلو سپین پوستو تخریب پیل کړ د هغوی دروازی ئی ورباتی کړی او کورونو ته ئی اور واچا وو او په دغو حبشی بی وزلانو ئی گولی و چلولی، چی پدی ترڅ کښی زیات شمیر حبشیان زخمی او هلاک شول. او دغه ټول مظالم یواځی له داسله پر هغوی و شول چی یوی حبشی بنځی د یوو جائز شکایت خړگدونه ولی وکړه او هغه دا چی دوکاندار ته ئی وویل چی مزدوری خو دی واخستله مگر رادیو لکه څنگه چی وه همغسی دی بیرته راکړه. دادی د ازادی او مساوات هغه طلائئ مثال، چی د شلمی پېړی، روشن فکرلو یدبځ تهنذیب ئی وړاندی کوی.

او زمونڙ تهذيبی روايات داسی دی :

او اوس ددی په مقابل کسبی زمونږ د تهذيب د . . .
 هجری پیری یعنی د یارلس سوه کانه په خوا یوه پښه واورى
 او هغه دا چی حضرت عمر بن عبدالعزیز به «د هغه د خلافت
 په دور کسبی» یوی تور پوستی بنخی یو لیک ؤ لیره چی په
 هغه کسبی دی لیکلی وو زما د کور د بوالو نه خو را تپت
 دی ، او خلک د شپی له مخی له هغو خڅه را اوږی او زما
 چرگان را خڅه غلاکری زه هیله لرم چی حکومت ئی راته هسک
 کړم - حضرت عمر بن عبدالعزیز هغی ته د لیک خواب ورکړ او
 ورته ئی ؤ لیکل چی ما پدی هکله خپل د مصر والی ایوب بن
 شرحیل ته هدایت ورکړی دی چی هغه په خپله د رشی او
 ستادکور دیوالونه لوړ کړی . د لیک متن دا وو :

«فرقونه ذی اصبح ازادی کړای شوی مینخی ما ته لیکلی
 دی چی د هغی د خونى دیوالونه خو را تپت د او د شپی
 غدی کوونکی غله د هغی چرگان ورڅخه غلاکوی هغه غواږی
 چی د خپل کور دیوالونه دنگ کړی - له دی امله زما ددی
 مکتوب په لیدلو سره ته په خپله په مورائی - سپورشه او
 هلته لار شه او په خپل حضور کسبی د هغه دیوالونه
 لوړ کړه.»

ایوب بن شرحیل د مکتوب له لیدلو سره سم له خپل
 کور خڅه ووت او د فرقونه د کور د پیدا کولو په لته کسبی
 شو او هغه ئی پیدا کړ فرقونه ئی ؤ لیدله چی یوه تور پوستی
 بی وزلی - بنخه ده - نوموړی والی تر خپلی څارنی لاندی د
 امیر المؤمنین حکم پرځای کړ - دا دی هغه دریغ او سلوک چی

مؤنر د یارلس سوه کا له په خوا له حبشو سره کا وو او زمونږ
د له ویاړه ډک تهذیب یو مثال دا هم دی .

پنجم باب

مذهبی پیرزوینه

زمونږ د ژوندی او همیشه پاته کیدونکی بشر پال تهذیب
بو نوی او بی سیاله اړخ مذهبی پیرزوینه ده . د اسلامی تهذیب
دغه خصوصیت هم د عقائدو او نظریاتو په تاریخ کښی نوی
دی او هم د په خوانیو هغو تهذیبونو په تاریخ کښی نوی دی،
چی خینی ملتونو ایجاد کړی وو . هغه وخت چی اسلام زمونږ
د نهذیب بنسټ کښی ښود نو د په خوانیو ادیانو په خیر فی
د تنگ نظری دریغ غوره نکړ . او نه ئی د نورو مذاهبو او
افکارو په خلاف له کوم ډول تعصب څخه کارو اخیست . بلکه
پدی لړ کښی اسلامی تهذیب داسی شعار ورکړ :

«فبشر عباد الذین یستمعون القول فیتبعون احسنه . .» (۱)

ترجمه : پس زیری ورکړه زما هغو بندگانو ته چی د زړه له
کومی او په مینه سره خبره ازری او بیا د هغو په گهورو
معقولو او ښو خبرو باندی عمل کوی او هغه خپل پلي
نوم گرزوی .

۱- د زمر سورة : ۱۷ آیات ، ۲۳ سپاره ، ۲ رکوع د سورة

د مذهبی پیرزونی اصول او مبادی :

زموږ د تهذيب په مذهبي پيرزوينه كښي اصول او مبادي

په لاندې ډول دي :

۱- قرآن مجيد د دي خبري وضاحت كړي دي چي گرد

آسماني اديان له يوي سرچيني څخه را خوتيدلي دي :

«شرع لكم من الدين ما وصى به نوحاً والذى او حينا

اليك وما وصينا به ابراهيم وموسى وعيسى ان اقيموا الدين

ولا تفرقوا فيه...» (۱)

ترجمه : الله تعالى ستاسي لپاره هغه دين ټاكي دي د كوم

چي نوح (عليه السلام) ته حكم ور كړاى شوى او د

كوم چي تاته ئي حكم در كړاى شوى دي . او چي د

هغه حكم مونږ ابراهيم ، موسى او عيسى ته هم ور كړي

وو . او هغه دا ، چي دين قائم كړي او په هغه كښي

اختلاف كوي .

۲- دا چي د گردو انبياوو عليهم السلام درجه د نفس

رسالت له حيثيت نه مساوي ده ، او پدي باب كښي هېڅ يو هم

پربل باندې فضيلت نلري . په مسلمانانو باندې فرض دي چي

هغوي په ټولو رسولانو باندې ايمان راوړي :

«قولوا امنا بالله وما انزل الينا وما انزل الى ابراهيم

واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى

۱- د شوري سورة : ۱۳ آيات ، ۲۵ سپاره ، ۲ رنوع ،

وما اوتى النبيون من ربهم ، لا نفرق بين احد منهم ونحن له
مساومون . . . » . (۱)

ترجمه : وو آيات چي مونږ ايمان راوڙي دي په الله تعالى
باندي او پرهغه څه چي زمونږ په لور نازل كړاي شوي
دي او پرهغه څه مو ايمان راوږي دي چي په ابراهيم ،
اسماعيل ، اسحاق او يعقوب او د هغه په اولاد باندي
نازل كړاي شوي دي ، او پرهغه څه مو هم ايمان راوږي
دي چي موسي او عيسي او نورو ټولو رسولانو ته د
خپل رب له لوري وركړاي شوي دي . مونږ «د نبوت
په حيثيت» د هغوي په منځ كښي هيڅ ډول تو پيرنك وو ،
او مونږ د الله تعالى فرمان وروڼكي يو .

۳- دا چي د دين په منلو كښي هيڅ ډول زور زياتي

نشته دي بلكه د دين غوره كول د وگړو خوښ رضائي او رغبت
ته پري ښودل شوي دي :

«لا اكراه في الدين . . . » . (۲)

ترجمه : د دين د منلو په معامله كښي هيڅ ډول زور زياتي
نشته .

۱- د بقرې سورة : ۱۳۶ آيات لمړي سپاره ، ۱۶ ركوع ،
دويم سورة .

۲- د بقرې سورة : ۲۵۶ آيات ، ۳ سپاره ، ۳۴ ركوع ،
۲ سورة .

«افانت تکره الناس حتی یكونوا مؤمنین...» (۱۰).

ترجمه: آیا ته غواری خلک د خبری ته ارناسی چی مومنان شی.

۴- دا چی د گردو ادیانو عبادتی مرآزو نه د درناوی وردی. د هغوی ملاتړ او له هغوی څخه دفاع هم هغه ډول واجب دی لکه څنگه چی د مسلمانانو له معبد، جمات څخه واجب دی:

«ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع

وصلوات ومساجد یذکر فیها اسم الله کثیراً...» (۷).

ترجمه: که چیرته خدای پاک ځینی خلک په ځینو نورو باندی له منځه نه وړلای نو هرو مرو به کلیسا وی، مدرسې، د عبادت خونې رنګ کړای شوی وی او همدارنگه به هغه جماتونه هم رنګ کړای شوی وو چی په هغو کښی د خدای پاک یادونه او ذکر په کثرت سره کیږی.

۵- دا چی د خلکو لپاره روانده چی هغوی یواځی د مذهبی اختلاف په وجه په خپل منځ کښی یو بل قتل کړی او یا یو پر بل تیری وکړی. بلکه هغوی ته په کار دی چی په گډه سره ښی چاری پرمخ بوزی او ناوړتیاوی له ښخ څخه

۳- د یونس سوره: ۹۹ آیات، ۱۱ سپاره، ۱۰ رکوع د

سوره شمیر ۱۰.

۴- د حج سوره: ۴ آیات، ۱۷ سپاره، ۶ رکوع د سوره

شمیره ۲۲.

«وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان...». (۱)

ترجمه : او په نيکي کښي يو له بل سره مرسته وکړي په گناه او تيري کولو کښي د يو بل مرسته مکوي .
البته په کومو ديني چارو کښي چي اختلاف راغلي دي د هغه پرېکړه او فيصله به په خپله الله تعالى د قيامت په ورځ باندې وکړي :

«قالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم يتلون الكتب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون». (۲)

ترجمه : يهوديان وائي چي مسيحيان هيڅ مذهبي حيثيت نلري او مسيحيان وائي چي يهوديان هيڅ شي ندي ، پداسي حال کښي چي دغه دواړه د خدای کتاب هم لولي . او نور ناپوهان هم د دوي په خير خبري کوي ، پس د دوي د اختلافونو فيصله به الله تعالى په خپله د قيامت په ورځ کښي وکړي .

۶- دا چي د دي دنيا په ژوند کښي د خلکو په منځ کښي يو پر بل باندې د فضيلت ورکولو معيار او همدارنگه د الله تعالى په وړاندې د وگړو د فضيلت معيار دا دي چي څوک

۱- د مائد سوره : ۲ آيات .

۲- د بقرې سوره : ۱۱۳ آيات ، ۱۴ رکوع لمري سپاره

۲ سوره .

ڊير متي دي او چا د بشریت د بنيگمني او سوکالی په خاطر
ڊير کار کړي دي .

حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم فرمایلي دي :

«الناس عيال الله فاحبهم اليه انفعهم لعياله» .

ترجمه : وگړي د الله تعالی د ملکیت غړي دي له دوی څخه
ډير غوره هغه څوک دی چې د الله تعالی بندگانو ته ډيره
گټه ورسوي .

او الله تعالی فرمایلي دي چې :

«ان اکرمکم عند الله اتقکم» .

ترجمه : په يقيني توگه له تاسي څخه د الله تعالی په وړاندې
ډير غوره هغه څوک دی چې خورا پرهيزگار متي او ځان
ژغورونکي او له الله تعالی څخه ډير ويريزي .

v- دا چې ديني او مذهبي اختلاف د نيکي ، صيله رحمي

او ضيافت په لاره کښي بايد خنډ نشي :

«اليوم احل لكم الطيبات وطعام الذين اوتوا الكتب

حل لكم وطعامكم حل لهم . والمحصنت من المؤمنات

والمحصنت من الذين اوتوا الكتب من قبلکم . . .» . (۲)

ترجمه : نن ورځ ستاسي لپاره گډ پاکيزه شيان حلال

کړای شوي دي او د هغو خلکو د پخلي خوراک هم تاسي

ته حلال دي چې هغوی ته کتاب ورکړای شوي دي

او ستاسي د پخلي خوراک هغوی ته حلال دي . او د تاسي

لپاره له سومنو ښځو څخه پاک لمني او د کتاب لرونکو

ملتونو پاک لمني ښځي د نکاح لپاره حلالې او روادې .

۲- د مائده سوره : ۵ آيات ، ۶ سپاره ، ۵ -سوره .

۸- دا چي که خه هم د پرگنيزو وگرو اديان يو له بل
 خخه مختلف هم وي نو دوي د دغو اختلافاتو په هکله يو له بل
 سره خيږنه مناظره او مباحثه ټولاي شي خو په خو شرطونو
 سره لمړي دا چي دغه بحث په ډيره مينه وي دويم دا چي په
 هغه ښي وقار او متانت له لاسه ورنکړاي شي ، دريم دا چي
 د احترام او يو بل ته د درنښت په پولو کښي د ننه وي ،
 څلورم دا چي دليل ډير معقول په زړه پوري او د مخاطب د
 تسلي په خاطر وي :

«ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن...» .

ترجمه : او له اهل کتابو سره په خورا نيکه طريقه مباحثه
 او مناظره وکړي .

اسلام له مخالفينو سره د بحث په وخت کښي نه خو تجاوز
 روا کښي دي او نه له هغوي سره د مناظري په وخت کښي د
 هغوي د باطلو عقائدو په لامل ټي هغوي ته ښکښل ډول او
 ستغي سپوري ويل روا کړي دي . که خه هم مناظره دوونکي
 بت پرست وي :

ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا
 بغير علم... ۱۰۰۰

او تاسي هغه چا ته ښکښل مه کړي چي دوي پر ته له
 الله تعالي د هغوي عبادت دوي ځکه چي دوي به په مقابل
 ښي په ناپوهي سره او له تاسي سره د ښي په وجه الله تعالي
 ته ښکښل او د هغه په شان ښي گستاخي وکړي .

۹- هو نه چير په اسلامي امت بازي د هغوي د گروهی

او نظریاتو په اساس ، تیری او تجاوز کولای شی نو په دی صورت کښی د فتنی د پای ته رسولو او د خپلی گروهی د ساتنی په خاطر د دا ډول تیری په خلاف مسلمانانو ته جنگ کول ضروری دی.

و قاتلواهم حتی لا تكون فتنة و يكون الذین کاه الله . . . ۲
۲- د بقری سوره - ۱۹۳ - آیات ۲ سپاره ۲۳ رکوع
۲- سوره.

«او له هغوی سره تر هغه پوری جنگ وکړی چی فتنه او فساد پای ته ورسیری او یواځی د یو الله تعالی بندگی وکړی ای شی.»

انما ینهکم الله عن الدین قاتلوکم فی الدین و اخرجواکم من ديارکم و ظاهرنا علی اخراجکم ان تولوهم . . .
«په یقینی توگه الله تاسی له هغو خلکو سره له دوستی او اړیکو ټینګولو څخه ژغوری چی هغوی له تاسی سره ستاسی د دین په وجه جنگ وکړی او هغوی چی تاسی له خپلو کورونو او ټاټوبو څخه وویستلی او یا ئی ستاسی په ویستلو کښی گډون کړی دی.»

۱- خو که چی مسلمان امت په داسی قام باندی بریالی شی چی هغه د اسلامی ملت د دین یا د ازادی په حکله د تیری ظلم او تجاوز دریغ غوره کړی وو بیانو د مسلمان مات لپاره د اروانده چی هغه له دغه مفتوح قام او ملت څخه داسی انتقام واخلي چی هغوی یا د خپل دین په پری بندولو مجبور کړی «او په زورئې مسلمان کړی» او یا په هغوی باندی د خپلو

غوره کرای شو یو گروهیو له امله سختی او تشدد وکړی ، بلکه د هغوی لپاره همدو سره کفایت کوی چی مفتوح ملت د اسلامی حکومت اطاعت قبول کړی او د زړه له کومی په دغه اطاعت ټینگ پاتی شی - ترڅو د هغوی د ژوند تیرونی څرنگوالی داسی شی چی :

«لهم مالنا و علیهم ما علینا»

یعنی د هغوی لپاره هغه حقوق دی کوم چی زموږ لپاره دی او پر هغوی باندی د اسلامی حکومت هغه فرائض دی کوم چی پرموږ باندی دی.

د اسلام په مذهبی پیروزیته کښی دا هغه اسلامی بنسټونه دی چی پر هغوی باندی زموږ د تهذیب عمارت پورته کرای شوی دی - زموږ تهذیب د دغو اصولو تعمیل او په نظر کښی نیول د هر مسلمان وگړی لپاره لازمی گڼی چی هغوی باید د الله تعالی په گردو انبیا وو او رسولا نو باندی ایمان راوړی او د هغوی ټولو یادونه په بشپړ عظمت او د رڼاوی سره وو کاندی - او د هیڅ یوو پیغمبر په استیانو باندی باید هیڅ ډول تیری ونکړی - له هغوی سره بایدی ښی اړیکی او معامله وکړی ، له هغوی سره باید په ډیره نرمی سره چلن وکړی او په خوږو الفاظوا وو یره تنده خندنی خیره خبری اتري و کاندی ، او د هغوی باید خو رابنه گونډی و اوسیری او ده هغه دعوت او میلمستیا قبوله کړی ، او د اهل کتابو له خویندولونیو سره نکاح هم کولای شی ترڅو د کورنیو په منځ کښی د خپلوی اړیکی پیدا شی او له یو بل سره د وینی د گډون

مزی و پیل شی - ٲدی ٲولو برسیره اسلام په اسلامی حکومت
 دا هم فرض کړی دی چی هغه دی د غیر اسلامی ملتونو د
 عبادت ځایونو ساتنه وکړی ، د هغو په گروهی چارو کښی د
 هېڅ ډول لاس وهنه نکوی ، په دعوه دننگه کښی د پرهغوی
 باندي د محاکمی په وخت کښی تیری نکوی او په ٲولنیزو
 حقوقو او فرائضو کښی دی هغوی ته له مسلمانانو سره برابره
 درجه ورکړی ، د هغوی ژوند د هغوی عفت او عصمت او د
 هغوی مستقبل په هغه ډول تضمین او کارنتی کړی لکه څنگه
 چی د یو مسلمان د ژوند د هغه د ناسوس د عفت او د هغه
 د راتلونکی ذمه واری دوی .

دا ٲول هغه بنسټونه دی چی پر هغو باندي اسلامی
 تهذیب تعبیر شوی دی او بشری نړی د لمړی ځل لپاره و
 لیدل چی د اسلام دین د یوو تهذیب تخلیق کوی پرته له دی چی
 د نور وادیانو په خلاف یو ٲوٲی تعصب هم وو لری - او دغه
 تهذیب مسلمانان پرگنی د ٲولنیزو چارو په ډگر کښی له خپلی
 ٲولنی څخه بهر نه غور ځوی - او نه هغه نا مسلمانان وگړی
 له خپل مقام او موقف څخه کښته را غور ځوی - له هغه وخت
 څخه چی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د اسلامی
 تهذیب بنسټ کښی ښود ، له هغه وخت څخه ئی دغه
 ٲورتنی لار نلاره وه - مگر که چی په مسلمانانو باندي
 زوال راغلی دی او هغوی خپل اصول پری ښودلی دی د
 الله تعالی او د هغه د رسول حکمونه ئی دیر کړی او له خپل دین

خُخه پره دی او نابله شول نو د دی ټولو په لږ کښی له مذهبی پیرز وینی خُخه هم غافل شول .

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په ژوند کښی

هغه وخت چی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مدینې منوری ته هجرت وکړ هلته گڼ شمیر یهودیان وؤ سیدل نو هلته د اسلامی حکومت د مرکزیت د جوړولو او پلي کولو په لږ کښی له ټولو خُخه لمړی کوم کار چی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم وکړ هغه دا وو چی ده مبارک د یهودیانو او مسلمانانو ترمنځه یو تړون وکړ چی د هغه له مخی د اسلامی حکومت لپاره دا لازمی وگڼلای شوه چی د یهودیانو د گروهی چارو به درناوی کولای شی او هغوی به له هر ډول زیان رسونی خُخه ژغورلای شی - دویم دا چی یهودیان به په مدینه باندی د یرغل کوونکو په مقابل کښی له مسلمانانو سره مرسته کوی - حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په دغه تړون باندی د مذهبی پیرز وینی اصول او مبادی د اسلامی تهذیب په ضمیر کښی له همغی رومی ورخی خُخه د ننه لږل .

په مدینه منوره کښی ځینی اهل کتب د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم گوندلیان هم وو - حضرت صلی الله علیه وسلم به همیشه له هغوی سره ډیر نیک چلن کاوو - هغو ته به ئی سوغاتونه لیرل - او د هغوی سوغاتونه به ئی قبول د حضور صلی الله علیه وسلم د دغه دریخ له امله یوی یهودی - بنځی د «یهودیت» خپله دښمنی په کارو اچوله ، او هغه دا چی دی یوه ورځ ئی دووزی یووریت کړی ورون په زهر و لږلی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته واستاوو ،

حڪمہ چي هغه پوهيد له چي حضور صلي الله عليه وسلم د دي ورلبريل شوي سوغاتو نه قبلوي او له هغی سره د يو ښه گاونډي په خير اړيکي ساتي - هغه وخت چي له حبشه «سودان» څخه يوه ډله مسيحيان مديني منوري ته راغلل نو هغوی ته حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم په نبوي جمات کښي ځای ورکړ او د هغوی د ميله پالنې ټول خدمت ئي په خپله غاړه واخيست - او په هغه ورځ د دوي په هکله ده مبارک چي څه ؤ فرمايل د هغی وينا له جملي څخه دا فقره د زياتي پا ملرنی ورده :

«د وگړو زسونه د ملگرو ډير د رناوي کړي دي له د امله ما دا غوره ؤ گڼله چي زه په خپله د دوي د رناوي او عزت وگرم -»

همدا ډول يو ځل د نجران د مسيحيانو يوه ډله راغله ، هغوی ته هم حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم په جمات کښي ځای ورکړ او هغوی ته ئي اجازه وکړه چي هغوی عبادت په خپل مذهبي سيستم په نبوي جمات کښي وکړي هغه وو چي هغوی د نبوي جمات په يوه گوت کښي الهی عبادت په خپله مذهبي طريقه ادا کاوو او حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم له خپلو يارانو سره د جمات په بل گوت کښي لمونځ کاوو. او کله چي دغو وگړو د خپل دين په هکله له حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم سره بحث کاوو - نو حضرت صلي الله عليه وسلم په خاصه پاملرنه د هغوی خبري اوريدلي ، او په ډيره نرمي د رناوي او ښو اخلاقو سره ئي د هغوی پوښتونوته ځواب ورکړ - نبی عليه الصلوة والسلام د مقوقس راليرل شوي سوغات

او هم د هغه رالييرل شوي مينځه قبول کړل او له هغې سره و
 واده وکړ او دی هغې له گيدې څخه د حضرت رسول اکرم
 صلی الله عليه وسلم گلالی زوی ابراهيم پيدا شو، چي بيا له
 څو مياشتو ژوندي پا ته کيدلو څخه وروسته وفات شو - او د
 حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم خپلو يارا نو ته له ژوند
 بښونکو لار شو د نو څخه يو نصيحت دا همدی «له قبطيانو سره
 ښيگڼه لونی ځکه چي په هغوی کښي ستاسي خپاوتی دی.

د راشده خلافت په دور کښي :

بيا له حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم څخه
 وروسته د هغه جليل القدر و يارانو د هغه په پلي نوم از حکومتی
 کړينو حکومت وکړ او د حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم
 همدغه د خوراهسکي بشر دوستی او مذهبي پيرزوينی پاليسي فی
 تينگه و ساتله ، لکه چي مونږه گورو هغه وخت چي حضرت
 عمر رضی الله عنه «د خپل خلافت په دور کښي» په فاتحانه
 توگه بیت المقدس ته ننووتی نو دی هلته د هغه ځای د
 مسيحيانو دا شرط منی چي هلته به هېڅ يو يهودی نه هستېری -
 هغه پداسي حال کښي د بیت المقدس په يوه ستره کليسا کښي
 دی چي دما ز ديگر د لمانځه وخت راځی ، مگر هغه يواځي
 له د امله په دغه کليسا کښي لمونځ نکوی چي د ده لمونځ
 کول په يو وخت کښي د مسلمانانو د دی ادعا سبب و نگر
 خيږی چي هغه کليسا نه بلکه د مسلمانانو جمات گرځيدلای دی
 نو له د امله هغه بايد د مسلمانانو په قبضه کښي وی - يوځل
 له مصر څخه يوه ښځه حضرت عمر رضی الله عنه ته په شکايت

را د روسی او حضرت عمر ته عرض کوی چی عمرو بن العاص رضی الله عنه د «مصر والی» د هغی کور د هغی له خوښی څخه پرته په جمات کښی شامل کړی دی. حضرت عمر رضی الله عنه حضرت عمرو بن العاص رضی الله عنه ته وویل تاوولی داسی کړی دی هغه ورته وویل چی مسلمانان زیات وو او په جمات کښی نه ځائیدل. او له جمات سره په څنگ کښی د دغی ښځی کور وو. دی ته مو د کور بیه وړاندی کړه او د کور له ارزښت څخه څو چنده زیاته بیه مو ورکوله خودی بیا هم هغه وانه خستله نو ځکه د مجبورتیت له مخی مو د دی کور په زور وران کړ او په جمات کښی شامل کړای شو. او د کور بیه په بیت المال کښی د دی لپاره کښی ښودلا شوه کله ئی چی وؤ غواړی وادی خلی. دا خو څرگنده خبره ده چی د حضرت عمرو بن العاص رضی الله عنه عذر بالکل معقول او پرځای وو، او زموږ اوسنی قوانین هم د داسی کار اجازه ورکوی. خو حضرت عمر رضی الله عنه د حضرت عمرو بن العاص رضی الله عنه پورتنی عذر وو نه مانه او حکم ئی ورته ووکړ د جمات نوی برخه چی په اصل کښی د دی ښځی کور دی هغه وو نړوئی او د دی کور بیرته کت مټ همغه ډول ورته جوړ کړی لکه څنگه چی په خواوو.

دا دی د پیرزویڼی هغه رنگ او جوهر چی په هره هغی ټولنه کښی عملی شوی دی، په کومه باندی چی زموږ د تهذیب اصولو خپل سیوری غورځولی دی. همدا وجه ده چی زموږ د تهذیب د مذهبی پیرزویڼو داسی مظاهر زموږ په وړاندی را د روسی، چی د بشریت په تاریخ کښی د هغوی هېڅ ډول ساری نه میندل کیږی ان تردی چی د اوسنی عصر په هېڅ

یوو تهذيب کښی هم نه را د روسی .

نه یواځی دا چی هیڅ ډول تشبث ندی شوی بلکه :

زسونه ژوندی او جاوید تهذيب ډیر ځلی بنودلی ده چی

جمات او کلیسا څنگ پر څنگ جوړ شوی دی د کلیسا گانو

مذهبی مشرانو ته د هغوی د خپلو مذهبی وگرو او کلیسا سره

په اړوندو «مربوطو» معاملو او چارو کښی بشپړ او هر اړخیز

واک ورکړای شوای وو او نه یواځی دا چی اسلامی حکومت

په هغوی کښی هیڅ ډول تشبث نه کاوو ، بلکه څوواړی داسی

شوی دی چی هغوی به په خپله په خپل منځ کښی د مذهبی اختلافونو

په اساس که به یوو پر بل باندي تیری کاوو ، نو اسلامی

حکومت به د دوی منځ ته د گواښ رندی په توگه ورغی او د

هغوی په منځ کښی به ئی انصاف کاوو او د هغوی د ستونځو

او مشکلاتو په لری کولو کښی به ئی له هغوی سره مرسته

کوله . د مثال په ډول د یونان د مسیحیانو «ملکی» فرقی دروسی

سلطنت په زمانه کښی ، د مصر په قبطی مسیحیانو باندي به ئی

همیشه تیری کاوو . او د همدغی فرقی غرو به د مصری قبطیانو

کلیسا وی نړولی . خو که چی مسلمانانو مصر فتح کړ نو هغوی

د قبطیانو ټول املاک هغوی ته بیرته واخیست او له هغوی

سره ئی انصاف وکړ . له دی نه وروسته مصری قبطیانو له

ملکانیانو څخه د تیر هغو ظلمونو په انتقام اخستلو پیل وکړ

چی هغوی به د عربو له فتح څخه وړاندی په قبطیانو کول .

پرغه وخت کښی ملاکی فرقی هارون الرشید ته پدی هکله شکایت

وکړ او هغه هم سم له لاسه له قبطیانو څخه د ملکانیانو نولشته

او کلیسا وی بیرته واخستلی او ملکانیانو ته ئی ورکړی .

هارون الرشید دا کار د مسیحي کاردینال له صلا مشوری خڅه وروسته وکړ .

په قسطنطنیه «انقره» کښی د سلطان محمد فاتح هر اړخیزه

پیرزوینه

اسلامی حکومت مسیحیانو ته د خپلو مذهبی مراسمو پر ځای کولو کښی بشپړه آزادی ورکړی وه او د هغوی دیني مشرانو ته د هغوی د خپل مذهب په وگړو باندی هر اړخیز واک ورکړای شوی وو .

د هغوی د چارو په پرسنل کښی اسلامی حکومت هیچ ډول تشبث هم نه کاوو . مسیحیانو په خپله د اسلامی حکومت په تابعیت کښی دی دومره بشپړی آزادی احساس وکړ، چی هنی لسمه واده هم د رومی سلطنت په دور کښی نوه ورکړای شوی . او دوی پدی لړ کښی په قسطنطنیه کښی د سلطان محمد فاتح د هر اړخیزه پیرزوینوزمانه نشی هیرو لای ، که چی هغه قسطنطنیه فتح کړه نو په هغه وخت کښی د دغه ښار گر د هستوگنی مسیحیان وو او نوموړی ښار د گردو ختیځو کاتولیکانو لپاره د کاردینال دارالخلافه وو .

سلطان محمد فاتح ټول ښار ته امن ورکړ . او هغوی ته ئی د دی خبری گارنتی ورکړه چی د دوی هر څه ځانونه مالونه ، د دوی گروهی «عقائد» د دوی کلیسا وی او د دوی مایبونه به محفوظ وی . هغوی ئی گرد له جبری عسکری ډولو خڅه مښنی کړل . د هغوی امیرانو ته ئی دا واک ورکړ چی هغوی دی په خپله د هغو شخړو پریکړی کوی چی د دوی د خپلو مذهبی وگړو تربیخ پښیری او د هغوی لپاره دی په

خپله دوی «قانون» جوړ کړی - او پدی هکله اسلامي حکومت
هیڅکله او هیڅ ډول مداخلت هم وو نکر - د هغه ځای
مسیحیانو په خپله د سلطان محمد فاتح او د قسطنطنیه د
بازنطینی حاکمانو د حکومتونو د دریځونو په منځ کښی
خو راتر پیر محسوس کړ - ځکه چی له د په خوا د قسطنطنیه
بازنطینی حاکمانو به ، په مذهبي اختلافاتو او شخړو کښی
هر و مرو مداخلت کاوو . او د خپلو کلیسا گانو وگړو ته به ئی د
نورو کلیسا گانو په وگړو ترجیح او تفوق ورکاوو - له همدی
اسله مسیحیانو نوی حکومتی سیستم ډیر خوښ کړ او په دغه
حکومت کښی د مذهبي پیرزوینی په لیدلو سره خورا خوښ
شول ، ځکه چی د دغی پیرزوینی یوه کوچنی نمونه هم د دوی
د خپلو مذهبي ورونو په حکومت کښی نوه میندل شوی - د
روم کاردینال ته سلطان محمد فاتح دومره واک ورکړ چی د
هغه موقف په ریاست کښی د ننه د ریاست په څیر شوی وو -
او دغو خلکو تر پنځه سوه کلونو پوری په دغه ډول ازاد
ژوند تیر اوو اود دوی دغه ازادی دومره محفوظه او پیاوړی
وه چی هغوی نظامی ځواک ته هیڅ اړتیا نه لرله او نه هغوی
د خپلی دغی ازادی د ساتنی لپاره مالیات ورکولو ته اړوتلی
وو ، مگر دا څومره خواستنی کورنکی حرکت وو چی په تاریخ
کښی دهغو بی سیاله مذهبي پیرزوینو په اساس چی کوم ځانگړی
رعایتونه مسیحیانو ته ور کړای شوی وو . له هغو څخه دوی
ډیره ناوړه استفاده وکړه او د نو لسمی پیری په پای او د شلمی
پیری، په پیل کښی ، لویدیځ اوسیدونکو د دغو ښارونو او
میمو د مرکزی حاکمیت د مظاهرو د پای ته رسونی په ټکل

هر ڊول له خيانت څخه ډکي ما نوزي او دسيسي په کارواچولي.
د يوحنا په کليسا کښي يو منظر :

زمونږ د تهذيب له مذهبي پيرزوينو څخه يوه دا هم ده

کله چي مسلمانانو د هغوي هيوادونه فتح کړل ، نو هغه وخت
په زياترو کليساوو کښي به مسلمانانو او مسيحيانو يو ځای
لمونځ کاوو ، په خپله حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم
په خپل وخت کښي د نجران مسيحيانو ته په نبوي جومات کښي
د عبادت کولو زمينه مساعده کړي وه . چي د جومات په يوو
لوري کښي دوي او په بل لوري کښي مسلمانانو خپل خپل
لمنځونه کول .

په همدې ډول له اسلامي فتح څخه وروسته د دمشق له
ټولو څخه په ستره کليسا يوحنا کښي . . . چي بيا وروسته
داسريانو په جامع جومات سره مشهوره شوه . . . « مسلمانانو
مسيحيان په خپل مذهب له عبادت کولو څخه وو نه ژغورل ،
بلکه هغوي په خورا پراخ زړه او وېره ټوله مسيحيانو ته اجازه ورکړه
چي د خپل مذهب په سيستم عبادت وکړي ، او مسيحيانو هم
په ډيره خوښي - سره د هغې نيمه ونډه مسلمانانو ته د عبادت
کولو لپاره پري بنودله چي پدي توگه مسلمانانو په دغه کليسا
کښي له مسيحيانو سره څنگ په څنگ لمونځ کاوو - تاسي
گورئ چي د دو مختلفو مذهبونو وگړي په يوو ځای يو د بل
په څنگ کښي په خپل خپل عبادت کولو بوخت دي - پدي
ډول چي مسلمانان دکعبې لوري ته په امانځه کښي مخ کړي دي
او مسيحيانو د ختيځ لوري «بيت المقدس» ته مخ گرزولای دي ،

دا کار دا مذهبی پیروینی یو داسی بی سیاله ښکارند وی وو چی په تاریخ کی ساری نلری او پدی خبره باندی دلالت کوی چی اسلامی تهذیب له مذهبی تعصب څخه په څومره لوړه اندازه پاک دی او په هغه کښی مذهبی پیروینه څومره په بشپړه توگه موجوده ده .

دینو امیه د خلافت په دور کښی له مذهبی امتیاز څخه پرته حکومتی پستونه وویشل شول :

په اسلامی حکومت کښی د نهئی درجی مذهبی پیروینی یو ثبوت دا هم دی چی مسلمانانو د همیشه لپاره کار اهل کارته سپارلی دی او ډیر مهم پستونه ئی ورته ورکړی دی او ډوی پدی لړ کښی عیش کاه هم د ته ندی کتلی چی د دغه لائقی او په کار پوه وگړی گروهه او مذهب څه دی ؟ د همدغه نیاوله په نظر کښی نیولو سره د اموی او عباسی خلفا وواړه دربارونو کښی مسیحی طبیانو ته لوړی لوړی د ن ی ور لپرای شوی وی ، او د پورتنی خلفا وو په وړاندی هغوی خورا لوړ موقف لاره - او همدغه مسیحی طبیان د پورتنیو خلفا وو په زمانو کښی د بغداد او دمشق د طبی ښوونځیو رئیسان وو ، چی دغه ریاست تر ډیری مودی پوری له همدوی سره وو . . . ابن آثال مسیحی د حضرت امیر معاویه رضی الله تعالی عنه خصوصی درملگر «معالج» وو او یو بل مسیحی چی نوم ئی مرجون وو ، د حضرت معاویه رضی الله تعالی عنه کاتب وو - مروان اثناسیوس مسیحی د یو بل مسیحی اسحق په ملگرتیا او کډون په مصر کښی په ځینو لوړو منصبونو نقرر کړ، چی یا

وروسته نوموړی پرمختګ وکړ او د دیوان د ریاست منصب ته
 وو رسیده او هغه د همدغه اسلامي حکومت د ماموریت په
 دوران کښی د ډیرو باغونو څښتن شو. نوموړی د اسلامي
 حکومت له برکت ډیر ستر سړی او ستر بډای شو، ده څلور
 زره مریونه لرل. اثناسیوس دومره سره او سپین زر پیدا کړل چی
 شمیر ئی نه کیده. ده په «الرها» نومی حی کښی په خپلو پیسو
 یوه ستره کلیسا جوړه کړه او د دغی کلیسا د لگښت روپی د هغو
 څلورو سوو دوکانونو کرایه وه چی هغه ټول د ده ځان کړی
 ملکیت وو. اثناسیوس دومره مشهور او و منلای شو چی خلیفه
 عبدالملک خپل کوچنی ورور د روزنی لپاره ده ته وو سپاره. چی
 بیا همدغه عبدالعزیز د مصر ولی و ټاکل شو او دا هغه
 عبدالعزیز دی چی حضرت عمر بن عبدالعزیز د هغه زوی دی.

د عباسیانو منصبی بڅښنی :

د هغو مسیحي طبیبانو له جدلی څخه چی خلفا وو هغوی
 ته لوړ منصبونه ور کړی ووریدو جرجیس بن بختیشوع هم دی -
 نومړی د خلیفه منصور د دربار له مقرینو څخه وو او ه منصور
 په وړاندی دی د لوړ مقام څښتن وو. منصور د ده د سو کالی
 او هوساینی په هکله خاصه پاملرنه کوله. د جرجیس یوه زړه
 ماندینه وه منصورده ته دری خورا کښلی ځوانی وینځی وو بخشلی
 خو جرجیس هغه قبولی نکړی او خلیفه منصور ته ئی د هغوی د
 نه قبولولو لامل داسی بیان کړ او ورته وی ویل چی. «ماته زما
 دین د دی خبری اجازه نه را کوی چی زه د یوه ماندینه لرم
 او له بلی سره د هم واده وو کړم» د جرجیس په د خبره باندي

منصور ڏير خوڻي شو او د هغه منصبی رتبه ئي نوره هم لوږه
 کړه. او هغه وخت چي جرجيس ناروغه شو نو منصور هغه د
 خلافت ميلستون «دارالضیافه» ته را وو غوښت او په خپله د
 هغه پوښتني ته لاړ. په همدغه ناروغتيا کښي جرجيس له منصور
 څخه خپل هيواد ته دتلو اجازه وو غوښتله ترڅو دي د خپلو
 پلرونو او نیکونو په څنگ کښي د فن کړای شي، پدي وخت کښي
 منصور هغه ته په درخوایتي ډول وويل چي اسلام راوړي ترڅو
 جنت ئي په پرځه شي. مگر جرجيس په ځواب کښي ورته وويل
 چي زه له خپلو پلرونو او نیکونو سره يو ځای هستيدل غواړم
 برابره خبره ده که هغه په جنت کښي وي يا دوزخ کښي.
 د جرجيس پدي خبره منصور وو خندل او د هغه وطن ته د تلو
 لپاره ئي د سفر د لوازمو د تيارولو فرمان صادر کړ او له لسو زرو
 اشرفيو سره ئي هغه خپل پلارني تاتهوبی ته وو رسا وو.

همدارنگه سلمويه بن بنان مسیحي د خليفه معتصم بالله
 خصوصي درملگر وو چ او کله چي نوموړي طبيب مرثونو
 معتصم د هغه په مړينه خورا خواشینی شو او په هغه پسي ئي
 ډير وو ژړل او فرمان ئي صادر کړ چي سلمويه دي په سلطنتي
 درناوي سره، د هغه له ديني اصولو سره سم د فن کړای شي.
 همدارنگه بختيشوع بن جبرائيل، مسیحي د خليفه معتصم بالله
 خصوصي معالج او طبيب وو او دهغه په دربار کښي د نوموړي
 خورا لوړ مقام وو، او ده د شتمو په ډير والي او د فاخره
 لباس په اغوستلو کښي د وخت له خليفه سره مقابله کوله.

دانا مسلمانو ادیبانو او شاعرانو برم او در ناوی :

د عزت او تقرب دغه پورتنی دریغ له ادیبانو او شاعرانو سره هم وو. د اموی او عباسی خلفا وو او د نورو مسلمانو امیرانو په دربارونو کښی د مذهب او گروهی له امتیاز څخه پرته ټولو شاعرانو او ادیبانو په عموسی ډول عزت لاره. د پرمختگ او مغوی ته د مقبولیت شرط یواځی کمال او لیاقت وو. لکه چی مونږ ټولو ته معلومه ده چی اخطل په اموی دربار کښی څنگه مقام او موقف درلود. نوموړی ته د خلافت له دربار څخه د دی خبری بشپړ اجازت ور کړای شوای وو. هغه هر کله چی وو غواړی نو پرته له ډیل او پوښتنی څخه همغه شیبه دربار ته تلای شی. چی د همدغه خصوصی امتیاز له مخی به هر وخت د شی او ورځی او کله به هم چی د هغه زړه وو غوښتل نو د عبدالملک دربار ته به ورته ، او کله به چی دی دربار ته ورته نو ورینیمنیه چین به ئی واغوستله او په غاړه کښی به ئی تعویذ نما صلیب واچا وو او له ډیری څخه به ئی د شرابو څاڅکی توئیدل. او اخطل هغه څوک دی چی په خپله یوه اوږده شعری قصیده کښی ئی د مدینی منوری د انصارو هجوه او سپکاوی کړی وو ، او په هغی کښی ئی داسی ویلی : «واللوم تحت عمائم الانصار» : یعنی خواری او ملامتیا او ذلت د انصارو «مرستیالانو» تر پگریو لاندی دی «چی د دی په اوریدلو سره د حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم انصار خورا مغموم او خواشیني شول ، او هغوی خپل یو مشر او سپین روپی حضرت لقمان بن بشر ، چی د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم

د اصحابي توب شرف تي هم لاره عبدالملڪ ته واستا و
 هغه له عبدالملڪ سره ملاقات وڪړ او خپله مبارکه پگړي تي له
 سر څخه را کښته کړه د هغې د ننه خوا او هم تي خپل سر
 مبارک عبدالملڪ ته ور وړاندې کړل او له هغه څخه ئي پوښتنه
 وکړه چي امير المؤمنين تاسي وو اياست چي دلته «يعني په
 پگړي او سرکي» «لوم» چيرته دي؟ عبدالملڪ په ډيره پښيماني
 له هغه څخه بڅښنه وو غوښتله، او په ډيرو زاريو جيگړوئي د
 هغه غصه سره کړه - مگر اخطل ته ئي د هغه پدغې گستاخي
 بازدي هيڅ هم وونه ويل.

د اسلامي مشرانو له اغيار سره په عمومي ډول چلن :
 له غير مسلمو سره د هر اړخيزي پيرزويني په هکله نور
 اسلامي لوړ وگړي هم د خلفا وو په خير وسيع القاب وو، او
 د هغوي دوستي او د هغوي مذهبي کړي يو تر خپلو مذهبي
 وگړو پوري محدوده نوه - د مثال په ډول ابراهيم بن بلال چي
 د مجوسيانو د يوي خاصي ډلي صائبه غړي وو د اسلامي حکومت
 د سترو سترو منصبونو په لاس ته راوړو بريالي شو. او هغه
 ته به ډير شاعران را تلل، خو دهغه ناسته ولاړه د خپل مذهب
 له وگړو پوري محدوده نوه بلکه د هغه او د اسلامي پوهانو او
 ادیبانو ترمنځ خوراښي اړيکي ټيکي وې - چي د هغوي اندازه له
 د نه معلومولای شي هغه وخت چي ابراهيم بن بلال
 مرشونو شريف رضی د هغه د مړينې په ماتم کښي يوه خورا
 اوورده شعري قصيده ووياله چي په «واليه قصيدي» باندې
 مشهوره ده، پداسي حال کښي چي په هغه وخت کښي شريف

رضی د هاشمیانو رهبر او د شیعه وو لار بنود وو ، نومبری په
خپلی قصیدی کښی ویلی دی :

ارایت من حملو اعلى الاعواد
ارایت کیف خبا ضیاء النار
ما کنت اعلم قبل خطک فی الثری
ان الثری یعلوا علی الاعواد

«تاؤلید چی هغه ئی په لرگیو کښی «کت کی» څنگه پورته
کړی وی ووړ ، او تا وولیدل چی داور زنا څنگه ورکه
شود» .

ماته ستاله دفن کیدلو څخه وړاندی دا نوه معلومه ، چی
په قبرونو کښی ستر ستر غرونه هم دفن کیدلای شی .
او بیا له د څخه وروسته هم شریف رضی هغه ډیر یاد
اوو او په هرمناسب وخت او ځای کښی به ئی دهغه ماتمی شعرونه
او مرثی ویلی - یوځل هغه د ده په قبر (۱) باندی تیریده بی
اختیاره ئی وژړل او په همدغه وخت کښی چی ده کومه مرثیه
وویلده د هغی اشعار په لاندی ډول دی :

اقول لركب رائحين تعرجوا
اریکم به فرعاً من المجد زاویا

۱- محبسونان په عامه توگه مړی سوځوی بنای د دوخ د
هائبه فرق دا خصوصیت وی چی مړی د سوځولو پرځای
دفن کوی او یا به په خوا د ټولو مجوسیانو دغسی دو د
وو. ژباړونکی

رئیتک کی اسلوب فاددت لوعه
فکان المرانی لا تعد المرانیا
واعلم ان لیس البکاء بنافع
علیک ولکنی امنی الا مانییا

»زه دی سفر خپلو ملگرو ته وایم چی دد «قبره لوری ته
راشی ، زه تاسی ته د لته د بزرگی یو ، لویه خانگه «بنه یم»
ما پرتا باندی د دی لپاره ژړاوکړه ترخو ستا په هکله زماډاډ
وو شی ، خو غم نور هم زیات شوگواکی مرثیه ویل مصیبتونه نه
محدو ده وی «کموی» ماته معلومه ده چی پرتا باندی ژړا
انگولا کول گټه نلری ، مگر ارزو گانوزه هیله مندکړی یم»

دسامون په علمی غونډو کښی :

دخلفا وو د مشرتا به ، په علمی غونډو کښی به همیشه
د مختلفو مذاهبوا و گروهیو پوهن او علماء راتولیدل - لکه
چی د سامون الرشید داسی یوه خان گری علمی غونډه وه ، چی په
هغی کښی به د مختلفو ادیانو عالمان را تولیدل - او ده به
هغوی ته ویل چی تاسی به خپل بحث د علم او فن په پو لو کښی
د ننه کوی او هیڅ یو به هم په خپلو مذهبی کتابونو استدلال
نکوی - ځکه چی له داسی کارکو لو څخه به دی دلنیزه
«فرقه وارانده» مسائلو ستونجی را منخته شی -

»په عمومی غونډو کښی هم دا حال وو : «

همدغه پورتنی دریځ د عمومی ملی غونډو و هم وو -
خلف بن المشنی وائی چی ما په بصره کښی . په یوه داسی لس کسيزه
علمی غونډه کښی گډون وکړ چی د هغی دغه لس واره غړی په

علمی سطح د کمال درجی ته رسیدلی وو او د هغوی له هر یو سره په خپل ځانگړی او مخصوص علمی فن کښی د سیالی کولو هیڅوک نوو - او هغه لس کسه دا لاندنی رجال او علمی ذوات وو :

۱ - خلیل بن احمد مشهور او نومیالی نحوی چی د گروهی له نظره سنی مذهبی وو -

۲ - حمیری شاعر چی دی گروهی له نظره شیعه وو .

۳ - صالح بن عبدالقدوس چی دی گروهی له نظره

زندیق وو .

۴ - سفیان بن مجاشع چی د گروهی له نظره د خوارجو

د صفوی فرقی غړی وو -

۵ - بشاز بن برد چی د گروهی له نظره د شعوبی فرقی

غړی وو -

۶ - حماد عجر د چی د گروهی له نظره ناسیو نالست

«قام پال» زندیق وو -

۷ - ابن رائس اطالوت نومیالی شاعر چی د گروهی له

نظره یهودی وو -

۸ - ابن نظیر فلسفی چی د گروهی له نظره مسیخی وو -

۹ - عمر بن اخت المؤید چی د گروهی له نظره

موسی وو -

۱۰ - ابن سنان الحرانی شاعر چی د گروهی او مذهب له

نظره صابی وو -

دغه پورتنی گرد وگړی به په یوو مجلس کښی کښینا ستل

او په خپل منح کښی به ئی په مسائلو باندی بحث او څیر نه

کوله اشعار به ئی سره ویل او په تاریخی پینښوبه ئی خپل نظریات او معلومات په خپل منځ کښی سره ویل او دا ټول به په دو سره دوستانه چا پریال کښی کیدل چی هیچا ته به دانه معلومیدل چی د دوی ترمنځ دومره مذهبی بعد او اختلاف شته دی -

«په کهول او کورو نو کښی :»

دغه پیرز وینه په کهول او کورو نو کښی هم په عمومی ډول جاری وه - ډیر ځلی داسی لیدل شوی دی چی په یوه خو نه او کهول کښی څلور ورو نه یو ځای او گډ سره هستیری چی یو ئی منی ، بل ئی شیعه ، بل ئی معتزلی او بل ئی خارجی دی او دغه ټول په بشپړ یو والی او اتفاق په مینه او یوله بل څخه د قربانیدلو او څاریدلو په فضا کښی ژوند سره کوی همدلکه رنگه د دوی ترمنځ دا صورت حال هم وو چی په یوه ورو نه کښی به دوه ورو نه هستیدل یو به په خپل مذهبی عبادت لگیا وو او دویم به ئی په چتیاتو او لو بوکولو کښی ارم وو ډدی لږ کښی د ادب په کتابو نو کښی یوه خونډوره او په زړه پوری پینښه «واقعده لیکل شوی ده او هغه داده - چی په یوه خونه کښی د وه کسه ورو نه رو سیدل چی په هغوی کښی یو خورا پرهیزگار او متقی وو او دغه کس د خونډی په لاندنی لوژ کښی ووسیده ، او هغه دویم ئی چی په دویم لوژ کښی وو سیده سخت فاسق او فاجروو، یوځل د دی فاسق او هیچی په خونه کښی دده په څیر ځواندلیوالان د ده سره راتول شول او د شمی تردیره وخته ئی او ازونه او سندری په خورالور او ازویلی او د کهول ټول غړی ئی یی خوبه کړل - او هغه متقی او عابد بیچاره ئی گرده شپه خوب کولوته پری نښود ، اخیر هغه د مجبوری له مخی ورته را ووت او خپل برهنی ورورته ئی په زوره

وويل جي :

«افامن الذين مكروا السيات ان يخسف الله
بهم الارض» ۱

«ايا هغه شوڪ جي ناوڙه چاري ڪوي له د خنجه بي
فڪره دي جي خداي پاڪ په دوي باندي مخڪه وو چوي او
دوي به پڪڻي ڊوب ڪري؟» دي ده ددي خبري په خواب
ڪڻي د هغه فاسق ورور سم له لاسه ورته وويل جي :
«ما كان الله ليعذبهم وانت فيهم» يعني خداي پاڪ به تر هغه
پوري پهر دوي باندي خپل عذاب نازل نڪري جي ته په دوي
ڪڻي موجود ئي .»

د نورو مذاهجو د ملتو په اخترونو او ميلو ڪڻي په خاصه
ليوالتيا او مينه گڊون :

همدارنگه د نورو مذاهجو د خاوندانو په اخترونو او ميلو
ڪڻي مسلمانانو په خورا مينه گڊون ڪاوو . لڪه جي دا موي
خلافت له زماني نه وروسته به مسحيان د ڪرم مس «حضرت
عيسيٰ عليه السلام د پيداپڻت په ورځ» سترو واٽونو ته د
مظاهري په شڪل ڪڻي وتل او غونڊي به ئي ڪولي ، پدي
وخت ڪڻي به دوي خو صليبو نه هم پورته ڪري نيولي وو

۲ په وروستني ايات ڪڻي د «انت» يعني ته خطاب
حضرت رسول اڪرم صلي الله عليه وسلم ته دي - خو پدي
خاي ڪڻي ده د دي ايات لوستل ، په خپل ذات ڪڻي
ستر معنويت لري ، او دا دي حسن ذوق او تيز ذهانت

او د مظاهری په مخ کښی بدنی وړل د دوی مذهبی لارښود به په خپل مخصوص لباس کښی د دوی په سر کښی روان وو. یو ځل د هشام بن عبدالملک په زمانه کښی د کاردینال میکائیل په قیادت او رهبری د مسیحي مظاهره کونکو یو ستر لښکر اسنکدریه ته ننووت، د ده په مخ کښی صلیبونه، مشالونه او اناجیل وو او کاهن داشعارونه ورکول چی «الله تعالی زمونږ لپاره یو سوله راوړونکی څارند وی چی نوی «جدید» مرقس دی رالیولای دی». همدارنگه د رشید په زمانه کښی به مسیحيان د کرس مس په ورځ د یوی سترې مظاهری په شکل کښی واټونو ته وتل پداسی حال کښی چی صلیبونه به نی پورته کړی وو. المقدسی په خپل کتاب احسن التقاسیم، کښی لیکلی دی چی د مسیحيانو د میلو په ورځو کښی به د شیراز ښار ښانسته کولای شو او کله به چی د نیل د او بود طوفانی لیدلو وخت راته او مسیحيانو به د صلیب د اختر ورځ لمانځله نو له دوی سره به مصریانوهم په ډیره لیوالتیا اومینه په دغومیلو کښی گهون کاوو او له دوی سره یو ځای به نی خوښی کولې. مقریدی په خپل کتاب «خطط» کښی لیکلی دی چی د اخشیدیانو په زمانه کښی عوامو به «پیتسمه» یعنی د حضرت عیسی علیه السلام د ولادت» د ورځی په میله کښی زیاتی خوښی کولی او په ۳۳ هجری قمری کال کښی دغه ورځ په ستر شوکت او احتشام سره وو لمانځل شوه. او محمد بن طنج اخشیدی د نیل په ټاپو کښی چی کوم مخصوص کور جوړ کړای وو او هستوگنه نی په کښی کوله، په دغه ورځ نی د

خبره ده - اوله همدی امله د ادب په کتابونو کښی

د دغی پېښی یا دونه شوی ده -

همدغه کور په څلورو خواوو کښې ئې زردانی قنډیلونه بل کړې وو. او قام هم د ده تقلید وکړ او هر یو کور یې شمیره مشالونه دیوی او قنډیلونه بل کړل. په زرگونو مسلمانان او سیحیان داوبو په حوضونو سره راتول شول.

د کورونو په بامونو او د ویالو پرغاړو باندې د قدم کښودلو ځای نوو. خلکو خپل قیمتی لباسونه واغوستل، د خوراک او څښاک ډول ډول او رنگا رنگ شیان ئې د سرو او سپینو زرو په لوبڼو «ظروفو» کښې راوړل. په دغه ورځ د اورگاډی دروازه وو نه تړلې شوه، او زیاتو وگړو په حوضونو کښې په اوبو او خینجکو وو لمبل، او دا پدې عقیده چې د حضرت عیسی علیه السلام د پیدایښت په دغه شپه لامبل د ډیرو ناروغیو لپاره د رمل دی.

حیرانوونکی پیرزوینه :

او له د څخه هم زیاته حیرانوونکی خبره دا ده چې دغې مینې او پیرزوینو مظاهرو په هغه زمانه کښې هم دوام د رلود چې صلیبی جنگونه په ډیر شدت سره روان وو او د مسلمانانو د په خوانی پیرزوینی په دریځ کښې د صلیبی جنگونو په دوران کښې هم هیڅ بدلون رانغی. پداسې حال کښې چې په دغو جنگونو کښې لویدیځو خوا کونو د صلیب په نوم پاڅون کړی وو او په اسلامی هیوادونو ئې یرغلونه کول. ابن جبیر په خپل کتاب الرحاله «سفر نامه» کښې پدې هکله داسې لیکلی دی :

له ټولو څخه زیاته د حیرانتیاوړ خبره دا ده چې د مسلمانانو او سیحیانو ترمنځ به جنگ روان وو او ډیر واری

داسی شوی دی چی دوارو پوځونو به یو د بل په مقابل کښی جنګی صفونه جوړ کړل خو له د سره سره او په همدغه حالت کښی گورو چی د مسیحیانو او مسلمانانو دیوبل دی دوستانو دلی له یوو ځایه بل ځای ته ځی او راځی او یو له بل سره لیده کاته کوی او پردی باندی یو پوځ هم تنقید نکوی . له مصر څخه دمشق ته او له دمشق څخه انگریزی هیوادونو ته لما فی السابق د سوداګری قافلې روانی دی ، مسلمان سوداګران په ډیره خوښی مسیحیانو ته د هغوی په هیواد کښی مالیات ورکوی او مسیحی سوداګران په اسلامی هیوادونو کښی خپل د سوداګری د مال محصول په ډیره خوښی ورکوی او د مسلمانانو له خوا له دوی سره په بشپړ نیاو او انصاف سره چلن کیږی پداسی حال کښی چی د دوی پوځونه یو د بل په مقابل کی جنګیږی مگر خلک په بشپړ امن کښی دی او دنیا د هغه چادی چی بریالی شی .

د لویدیځو څیړونکو اعترافات :

لنډه دا چی په اسلامی تهذیب او تمدن کښی پیرزوینه دومره لوړ معیار ته وو رسیدله چی د هغی ساری په تیر شوی تاریخ کښی نه سیندل کیږی او په خپله د لویدیځ حق پال لیکوالان او مصنفین هم پدی خبره اعتراف او له مونږ سره اتفاق کوی او پدی خبره گواهی کوی .

لکه چی د امریکا یو مشهوره مصنف بناغلی درپر ویلی

دی چی :

«د خلفا وو په زمانه کښی نه یواځی دا چی د مسیحیانو او یهودیانو د عالمانو د رنلوی او احترام کرای شوی دی

بلکه هغوی ته ډیر ستر ستر حکومتی منصبونه هم ورکړای شوی وو او هغوی ئی د حکومت لوړو پستونو ته رسولی وو. هارون الرشید حنابن ماسویه د ټولو ښوونځیو لیسو او پاکټو د زد کړی عموسی رئیس او مدیر وو ټاکه او د زد کړی د گردو مراکزو واک ئی هغه ته سپارلی وو. هغه «هارون» دانه کتل چی یو عالم د کوم هیواد هستوگنی دی او نه ئی د ته کتل چی هغه د کومې گروهی او مذهب څښتن دی بلکه هغه یواځی د یوو عالم پوهی او کمال ته ارزښت ورکا وو. او پرته له دی څخه ئی د هغه بل هیڅ شی ته اهمیت نه ورکا وو.

د ووسنی عصر مشهور مؤرخ ښاغلی ولز په اسلامی تعلیماتو کښی د څیړنی په ترڅ کښی لیکلی دی:

«اسلامی تعلیماتو په نړی کښی د منصفانه او له شرافت څخه ډکی کړنلاری لپاره عظیم روایات پری ښودلی دی او هغه په خلکو کښی د شرافت او پیرزوینی روح پوکی. دغه تعلیمات خورا لوړ بشری تعلیمات او د عمل وردی دغو تعلیماتو یوه داسی ټولنه ایجاد کړه چی په هغی کښی د نورو په خوانیو ټولنو په پرتله ټولنیز ظلم او سنگ دلی ډیره لږده».

بیانو موری مخ په وړاندی د رومی او داسی لیک چی:

«اسلام له نړی، پیرزوینی، حسن اخلاق او وروروی څخه ډک کړای شوی دی».

سرمارک سائیس د هارون الرشید په زمانه کښی د شهنشاهیت صفتونه بیانوی او وائی:

«مسیحی، بت پرست، یهودی او مسلمان گردو داسلامی حکومت د کارکوونکو په توگه په مساوی ډول کار کاوو».

ترنون ویلی دی :

«د مسلمانانو دین د شاعرانو او د موسیقی د کارکوونکو
په معامله کښی گوتی نه وهلی» .

لیفی برنتسالی په خپل کتاب «د لسمی پیری هسپانیه» کښی

لیکلی دی :

«لکه څنگه به چی د حکومت متر متر منصبونه ډیرو
یهودیانو او مسیحیانو ته ورکړای شوی وو ، او هغوی د
حکومت د انتظامی محکو اوان تردی چی د جنگی چارو وا کمنان
گړزولای شوی وو همغه ډول ډیر ځلی داسی شوی دی چی له
نورو حکومتونو سره به هر ډول تړون لیکونکی یا یهودیان وو
او یا مسیحیان ، او ډیر یهودیان داسی هم وو چی د خلفا وو
له پلوه په اروپائی هیوادونو کښی د سفیرانو په توگه ماسور
او ټاکل شوی وو» .

بناغلی رینو په، فرانسه سویزرلند، ایتالیا او دمنځنی بحیری په

ټاپوگانو کښی د عربو د جنگی تاریخ په لړ کښی لیکلی دی :

«د اندلس په ښارونو کښی له مسیحیانو سره مسلمانانو
خورا ښه چلن لاره او په همدی ډول یهودیانو او مسیحیانو هم
د مسلمانانو د احساساتو ډیر لحاظ کاوو د مثال په ډول
هغوی به هم خپل اولاد ختنه کاوو او د خنځیر غوښه به یی
نه خورله» .

د آرنلډ گواهی :

بناغلی آرنلډ د مسیحی ډلو د دینی افکارو د څیړنی په ترڅ

دښی لیکلی دی :

«مگر دتهذیب داسلامی پیرزونی اصولو د دا ډول چارو

هيڄڪڙهه هم اجازت نه ورکو له چي پاڻ به ئي ظلم اوتيري وو (۱).
 پدي اساس د مسلمانانو معاملو د نورو مذاهبنو له ڪرڻ لاري ڇڻه به
 بشپڙهه توڳه به عڪس د دي وه. بلڪه مسلمانانو د نورو مذهبنو
 د فرقو هڻه ظلمونه رواندي گهڻي چي هغوي به به خپل منڃ
 ڪنبي د مذهبي اختلافاتو او تعصب به وجه يوو پربل ڪول.
 ڇڪه چي زمونڙ به وراڙدي د تاريخ دا گواهي موجوده ده چي
 د مسلمانو حاڪمانو به رعيت ڪنبي چي د مسيحيانو ڪومي مختلفي فرقي
 وي د هغوي به منڃ ڪنبي د انصاف اونياو به ڪولو ڪنبي مسلمانانو
 يو پڙتي مستي هم نده ڪري. چي د هغه يو ڇرگند مثال
 دا دي چي د مسلمانانو به لاس د مصر له فتح ڪولو ڇڻه
 وروسته ڪله چي د مسيحيانو يعقوبي فرقي ته زمينه برابره شوه نو د
 به خواني بازنطيني سلطنت مسيحيانو چي پردوي باندي ڪوم
 ظلمونه ڪري وو له هغوي ڇڻه د ڪسات اخستلو به لڙ ڪنبي ئي
 د هغو به ڪيسا وو باندي قبضه وڪڙه او نور ٽول املاڪ ئي
 هم ورڇڻه زور ڳيڙه ڪڙه، مگر اسلامي حڪومت ٻنه او به
 بشپڙهه توڳه انصاف وڪڙه او د ارتجاعي مسيحيانو گرد املاڪ
 او ٽولي هغه ڪيسا وي ئي له يعقوبي فرقي ڇڻه واخستلي او هغوي
 ته ئي تسليم ڪري چي پرهغوي باندي دوي خپل قانوني حق
 ثابت ڪڙه شو» .

يا بناغلي آرنلڊ وراڻدي ليکي :

«مونڙ ڪله چي د اسلامي حڪومت به لمڙني دور ڪنبي د

۱- «د دي ڊول چارو ڇڻه» د مسيحي فرقو د ڪڙو وڙو به

لوز اشاره ده .

مسلمانانو له خپل مسیحي رعیت سره پدی انډول انصاف ، نیاو او مذهبی پیرزوینه گورو ، نو دا پور او پاکند چی اسلام د توری په زور خپور شوی، دی د تصدیق او پاسلرنی وړنده» .

د تفصیلی خبرو اترو کولو لامل :

مونږ د اسلامی تهذیب د مذهبی پیرزوینی او د مذهبی افکارو د آزادی په هکله په خپلو خبرو کښی له تفصیلی دلائلو او شواهدو څخه له د امله کارو اخیست چی :

د لویدیځ د کینه کښو تاریخ پوهانو د دی الزام د روغژن والی او لغویت په بشپړه توگه څرگند شی چی :

«اسلام د توری په زور خپور شوی دی ، او بل دا چی مسلمانانو له جبر او زور سره په استفاده وگړی په خپل دین کښی داخل کړی دی. اوبل داچی دوی وای چی مسلمانانو له نامسلمانو وگړو سره ذات لرونکی دریځ او سلوک غوره کړی دی» .

مگر دوی نه شرمیږی :

د دغو لویدیځو کینه کښو لپاره دا مناسب وو چی له پورتنی غوغا جوړونی څخه لومړی دوی باید په خپل گریوان کښی مرتبت کړی وای او کتلی وای چی هسی چپه شوی کلمی ددوی په خپلو غاړو کښی غورځیږی ؟ ځکه چی دلته خو داسی رنپورځ ده چی روند هم دا لیدلای شی چی له پورتنی الزام څخه زموږ لمن څومره پا که ده، مگر په خپله د دوی کړه وړه دومره ناوړه دی چی له خجالت او شرم څخه ئی باید تنډی لندی شی - د مثال په ډول په صلیبی جنگونو او په هسپانیا کښی د ننه

دوی د مسلمانانو په خلاف چی د خپل مذهبی لیونتوب په وجه کوم ظلمونه وکړل په هغوی باندی له ندامت او پشیمانتیا څخه دبشریت مرتیت شوی دی، بلکه دوی په خپل منځ کښی یو پربل چی کوم ظلمونه کړی د تاریخ یو طالب العلم هم له هغو څخه انکار نشی کولای. پروتستانیانو کا تولیکان قتل او تباہ کړل او بیا په خاصه توگه «د سنت بارتلمی» وینی تو یو نه خوبی ساری برونوونکی ده. او بیا هغه جنگونه هم د دوی د رسوائی او شرمندگی لپاره کفایت کوی چی د پاپائیت د توغ پورته کوونکو او د هغوی د مخالفو اروپائی ملتونو ترمنځ ؤو شول. همدارنگه په منځنیو پیړیو کښی چی د پلټنی د څانگی مسؤلینو په عوامو کوم ظلمونه وکړل، هغه په خپل ځای کښی ددوی لپاره د شرم وردی - دغه گردی پښی ددی خبری څرگند ثبوت دی چی اروپائی ملتونه د همیشه لپاره زیات متعصب او کینه کوونکی دی او هیڅ کله هم هغوی له خپل مذهب څخه مخالفه گروهه نده زغملی که څه هم د هغوی مخالفین د دوی هیواد وال او شریک نسب وی - ددوی په تیر شوی تاریخ کښی د مذهبی پیروزی هیڅ مثال نه سیندل کیږی او اوس هم دوی په همدغه مذهبی تعصب باندی ککړدی چی د دوی دا کړنلاره په حقیقت کښی د سیاسی تفوق او مستعمرانه پالیسی په پس منظر کښی کار او فعالیت کوی.

وروستی گواه :

اوس په پښی کښی، زه غواړم چی د اسلامی پالیسی په مذهبی پیروینه باندی د مسیحیت د یو جلیل القدر او د فضل

او کمال څښتن او لارښود گواهي وړاندي کړم او دغه شخصيت د انطاکیه کاردينال ميخائل دی ، چي د د ولسمي پيري په وروستي نيمايي کښي تير شوي دي او دا هغه زمانه ده چي نيږدي تر پنځو سوو کلونو پوري ختيځه کليسا د اسلامي حکومت تر قو ماندي لاندې وو سیدلي وه کاردينال ميخائيل د مسلمانانو د مذهبي پير زويني او دي ختيځو کليسا وو په رومي مسيحيانو د ظلمونو د يادوني په لړ کښي ليکلي دي چي :

«دا هغه لامل دي الله تعالی چي د ځواک «قوت» او جبروت څښتن او چي د هغه له صفتونو څخه يو هم المنتقم «بدله اخستونکي» دي او هغه چاته چي وو غواړي د ځمکي حکمراني ورکوي او کله هم دليل عزت من کوي . . .

هغه وخت چي د روم شر پسند و مسيحيانو و ليدل چي هغوي د ځواک او سلطنت له لاس ته ورورولو څخه وروسته هغوي زمونږ د انطاکیه د مسيحيانو کليسا وي ئي لوت کړلې - زمونږ کورونه ئي تالا او لوت کړل اودغه تالان په پراخه پيمانه په گرد هيواد کښي وو شو او دبشري رحم او زړه سوي جامه ئي له خپل تن څخه وويستله له مونږ سره ئي سخت ربه وونکي سلوک او چلن وکړ - هغه وخت الله تعالی د عرب په ټاپو و زمي کښي بنو اسماعيل مبعوث کړ ترڅو هغه مونږ له هغه دردناک عذاب څخه خلاص کړي په کوم باندې مونږ چي روم مبتلا

کړي وو. که څه هم دا صحيح خبره ده چي د مسلمانانو په جاکميت او قدرت نيولو سره مونږ ته څه نا څه زبان هم وو رسیده او هغه دا چي د کا توليک د مسيحيانو پيري کليسا وي

زمونڙ له لاسه ووتلی او د (خلقدونیه) مسیحیانو لاس ته ورغلی. حکه چی دغه کلیسا وی په خوا له دی هم تر ډیری زمانی د هغوی په قبضه کښی وی - او کله چی مسلمانانو د حکومت او قدرت وای په لاس کښی واخستلی نو هغوی داسی کارو کړ چی د چا په لاس او قبضه کښی چی پدغه وخت کی کومی کلیساوی وی هغه ئی همغوی ته پری بنودلی ، او هغه وخت زمونږ له لاس څخه کبری نومی کلیسا او د حوران کلیسا ووتلی - مگر د دغه کوچنی زیان په بدل کښی مونږ ته ډیره عظیمه او ستره گټه وو رسیده او هغه دا چی مونږ د رومی مسیحیانو له انتقام او تعصب، او د هغوی له ربهونو زیانونو ظلمونو او دهغوی د دښمنی له چنگال څخه ازاد کړای شو او د امن او سلامتی په زانگو کښی ژوند تیره وو.

د لیان منصفانه اعتراف :

بیا ایا د گستاف لیان دا محاکمه د تاسی له نظر څخه کله

تیره شوی چی هغه داسی ویلی دی :

«بشری تاریخ له هیڅ داسی یو قام او ملت سره تعارف نلری چی هغه د عربو په څیر زړه سوانده او پیرزو وونکی بریالی شوی وی - او نه په تاریخ کښی د مسلمانانو د دین په څیر داسی صاف او سوچه او بی زیانه دین په نظر را درومی.»

د مسلمانانو په هکله د ښاغلی لیان دغه منصفانه اعتراف

او وینا په حقیقت کښی له حق سره انصاف دی.

شپږم باب

زمونږ جنګی اخلاق :

دادی! زمونږ د تهذیب د بشر دوستی یو بل

نوی اړخ ، او ددی اړخ له نظره هم ، اسلامی تهذیب منفرد
 او بی سیاله دی ، دامن اوسولی په حالت کښی ، ښه خوی ،
 نرمی ، په کمزورو باندی زړه سوی ، په خپلوانو او گاونډیانو
 باندی پیرزوینه هر ملت کولای شی ، خو دا ټول په هغه وخت
 کښی چی د کمزوری او ناتوانی مجبه ره ژوند تیروی . . .

مگر د جنگ په حالت کښی له خلکو سره ، په انصاف
 چلن ، له دښمنانو سره نرم سلوک کول ، په کوچنیانو ، سپین
 ږیرو او ښځو باندی زړه سوی کول ، له ماتی خوړولو وگړو سره
 نرمی او پیرزوینه ، دا د هر ملت د واک نه وتلی خبره ده
 او نه په هر یوو جنگی قومندان کښی د دغو پورتنیو صفتونو
 پیدا کیدل امکان لری ، د وینی په لیدلو وینی گرمیږی دښمنی ،
 کینه غصه او غضب را پاروی - او بریالی دخپل بریالی توب نیشه
 لیونی کوی - او پداسی حالاتو کښی له هغه څخه خورانا وړه
 قلبی شقاوت او د انتقام نوښت تبارز کوی ، او همدغه د ټولو
 ملتونو تاریخی اعمال دی برابره خبره ده که په خوانی وی او
 که اوسنی ، بلکه د گرد بشریت همدغه تاریخ دی ، او
 دا له هغه وخت څخه پیل شوی دی که چی قاییل د خپل ورور
 وینی «په ناحقه سره» توئی کړی :

اذ قربا قرباناً فتقبل من احدهما و لم يتقبل من الاخر قال

لا تلتک قال انما يتقبل الله من المتقين. ۱

«هغه وخت چی دوی دواړو خپلی خپلی قربانی او نذرونه

کښی ښودل نو د یوو قبول کړای شو او د هغه بل قبول

۱- د مائده سورة ۲۷- ایات ۶ سپاره ۵ رکوع ۵ سورة.

نکړای شو «يعنی د قاييل نذر خدای پاک قبول نکړ» نو ده خپل ورور هاييل ته وويل چي تازه وژنم ، هاييل ورته وويل چي پدي کښي زما څه قصور دی خدای پاک د پرهيز گارانو او متقيانو نذر قبلوی.»

پدي وخت کښي دی چي تاريخ دروان ژوند تاج ، يواځي زمونږ د تهذيب د مشرانو او رهبرانو پر سر کښي ښود ، برابره خبره زمونږ دغه مخکښان نظامي وي که ملکی فاتح وي که حاکم وي ، ځکه چي په گردو تهذيبونو کښي زمونږ هغه يواځيني تهذيب دی چي د هغه اکبرو او لويانو په سختو جنگي حالاتو کښي هم ، له نياوا ويني څخه د ډک انسانيت تظاهر کړی دی ، اوييا په خاصه توگه پداسي شيبوکښي چي هغه انسان ويني تويولو او انتقام ته هڅوی - الله تعالی گواه دی چي که چيرته د مسلمانانو دغه جنگي اخلاق ، د تاريخ له نه منکرید ونکو پښو څخه نه ثابتدلای نومابه دغه گردی پښي يوه داسي قصه او افسانه گڼلی وای چي هغی د سڅکی پر سڅ هېڅ حقيقت نه لرلای -

د اسلامي تهذيب برکت :

هغه وخت چي اسلام دنيا ته راغی نود وگړو په خپل منځ کښي داسي حالت وو لکه څنگه چي په ځنگل کښي د ځناورو په خپل منځ کښي وی چي پياوړی به بي تکلف او له مسئوليت څخه پرته بی وزلي قتل کاوو اويووسلوال به له ډيل څخه پرته بی وسلی کس لوټ کاوو ، په گردوا د يانو او شرانعو او په ټولو ملتونو او قبائلو کښي جنگ گواکي د هغوی د ورځني ژوند

له معمولاً تو څخه وو، چي نه به په (اوم قیدپوری مقیدوو او نه
 ترکوسی پولي پوری محدود وو - دروا جنگ او ناروا او ظالمانه
 جنگ ترمنځه هېڅ ډول تسویر او امتیاز نوو. هر قوم به چي
 د دی ځواک وموند چي له بل ملت او قام څخه د هغوی
 مخکي وینسي، د هغوی بنځي او توری وینځي او د هغوی
 سړي د ځانو نومریونه کړي او هغوی د خپلو خیالاتو او گروهیو
 په پری بنودلو مجبور کړي، نو داسي ملت د غه ټولي چاري
 له زړه و هني او د گناه له احساس څخه پرته سرته رسولي،
 مگر زمونږ تهذیب دا خبره مناسبه وو نه گنله چي په بشري
 نړي کښي دی د غه کړنلاره چي بشریت ئی د سوچه حیوانیت
 سطح ته را غور ځولای دی په خپل حال پاتی وی، بلکه
 گړدی بشري نړي ته ئی دا اعلان وکړ چي د ملتونو په منځ
 کښي ډاریکو دلرلو په هکله اصل او بنسټیزشي پیژند نه او یوله
 بل سره مرسته ده نه جنگ او نفرت:

ياايها الناس انا خلقنکم من ذکر واثی وجعلناکم شعوباً
 و قبائل لتعارفوا ان اکر مکم عند الله اتفکم،

«ای خلکو مائاسی له یوو پلار او له یوی مور څخه
 پیدا کړی یاست او بیاسی ددی لپاره په ځانگواو تېرونو ووبشلی
 ترڅو په خپل منځ یوبل سره ووپېرني په یقیني توگه دخدای پاک
 په وړاندی له تاسی څخه هغه څوک ډیرغوره او هغه ته نیر دی
 دی چي پرهیزگار او له خدای پاک څخه ډیرویري دونکی وی»

۱ - د حجرات سورة ۱۳ - ایات ۲۶ سپاره لمړی رکوع ۴

۹ سورة -

چی په د اساس د بشری تپرونو او قامونو په منځ کښی
د سولی او جوړی روغی د اړیکو ټینګول یوه طبیعی او فطری
رابطه او تړون دی - لکه چی الله تعالی فرمایلی دی :

یا ایها الذین امنوا ادخلوا فی السلم كافة . . . ۴

ای مومنانو په سوله او امن «یعنی اسلام» کښی په بشپړه
او هراړخیزه توګه داخل شی .

د ځواک د وسائلو تیارول د څه لپاره ضروری دی ؟

اوس نو د اسلام له پورتنی د ستور سره سم که بیا هم
کوم قام په سوله او امن کښی او سیدل ونه غواړی او له بل
ملت سره له جنگ او پرهنه باندی له تیری کولو څخه ئی پرته
زړه او بدن آرام نه موسی ، او د همدی موخی په تکل هره
شبهه جنگ ته چمتووی ، نو پدی صورت کښی بیایدغه بل ملت
باندی هم فرض دی چی هغه د تیری او یرغل کوونکی د یرغل
د مخنیوی په خاطر ځان چمتو کړی ، ځکه کوم ملت که چیرته
هروخت له خپل ځان څخه د دفاع لپاره چمتو نوی نو تیری او
یرغل کوونکی ملت د جنگ او تیری د بریالی توب په لاره کښی
له خو رازیاتی چټکتیا څخه کاراخلي :

واعدوا لله ما استطعتم من قوة ومن رباط الخيل ترهبون

به عدو الله وعدوكم ط . . . ۲

« او څومره چی کولای شی ځواک او پیاوړتیا چمتو کړی
او د آسونو له تیارولو څخه ، د هغوی لپاره چمتو او سپری

۱ - د بقره سوره ۲.۸ - آیات ۲۵ رکوع ۲ سپاره ۲ سوره

۲ - د انفال سوره - ۶۰ - آیات ۸ رکوع ۱۰ سپاره ۸ سوره -

ترخو د خدای پاک او ستاسی د بنمنان وو دارشی او ترهه وکړی «
 اوس نو که چیرته تیری کوونکی ملت له خپلو تیری کوونکو
 هغو اوپتیلاو څخه جاروزی، او که وسلوال سوله دوستی و غواړی،
 نوسوله دوست ملت ته هم لازمه د چی هغه هم ده ته په
 زغرده د سولی د هر کلی لپاره لاس ووغځوی، بلکه
 د ده لپاره خو لازمه ده چی دی له خپل حریف څخه زیات د سولی
 په لټون کښی وی او د سولی څرگندونه په ډیر ټینگار سره وکړی :

فان جنحواللسلم فاجنح لها وتوکل علی الله ط . . .

پس که چیرته د وی د سولی لپاره غاړه کښیږدی نو تاسی
 هم هغی ته سپلان او خوښی و کړی او په الله تعالی باندی ځان
 و سپاری»

خو مگر که تیری کوونکی یواځی جنگ کول غواړی
 بیانوپدی صورت کښی د ځواک مخنیوی په ځواک سره کیدلای
 شی، و سپنه و سپنه پری کوی :

وقاتلو فی سبیل الله الذین یقاتلونکم . . .

« او د خدای پات په لاره کښی له هغو خلکو سره جنگ
 وکړی چی هغوی له تاسی سره جنگیږی »
 د جنگ اهداف :

دا هغه دریغ ذی چی د هغه په اساس زمونږ د تهذیب
 اصول او مبادی د مال د ولجه کولو د لوت او تالان جوړ
 ولو او د ملتونو د محکوم کولو په خاطر هیڅکله هم د جنگ

۱ - پورتنی سوره او رکوع او سپاره ۶۱ - آیات

۲ - د بقره سوره - ۱۹۰ - آیات ۴ سپاره ۲۴ رکوع

اجازه نه ورکوی ، ځکه چی دغه اصول داسی ډول جنگونه په
غوڅه توگه حرام گڼی - او د ده په وړاندی یواځی هغه جنگ
روادی ، چی له یود د غولاندی نیواهدافو په خاطر ووجنگیری-
۱ - د ملت له اخلاقو او نظریاتو څخه د دفاع په هکله -
۲ - د ملت د آزادی ، خپلواکی او د سولی د بقا او

تینگښت په خاطر :

وقاتلواهم حتی لا تکنون فتنة ویکون الدین کله لله ط . . . ۱
او له هغوی سره تر هغه پوری جنگ وکړی چی فتنه پاتی
نشی او بندی یواځی او یواځی الله لره ووشی په د صورت
کښی باطلو خوا کونو ته د جنگ د اعلانوونکی ملت له جنگ
اعلانولو څخه یواځی د خپلی گروهی آزادی هدف ندی بلکه په
هغه باندی لازمه ده چی د هغه د نورو د گروهیو د آزادی او
حریت کارنتی هم ورکړی او د گردو مذاهبو د عبادت خانو
ضامن هم شی :

ولو لا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع
وصلوات ومساجد یذکر فیها اسم الله کثیراً . . . ۲

۲- د نساء سوره - ۵۷ - آیات ۵ سپاره . ۱ رکوع ۴ سوره .

«نو که چیرته الله تعالی ځینی خلک په ځینو نورو باندی
له منځه نه وړلای نو هرو مرو به ړنگ کړای شوی وو هغه
کلیساوی او د یهودیانو عبادت ځایونه او نوری عبادت خانی او
جماتونه چی په هغوی کښی د خدای پاک یادونه خورا
ډیره کیږی -»

يو بل خلیدونکی اړخ :

او بیا زمونږ د تهذیب د روښانه اصولو یو خورا خلیدونکی اړخ دا هم دی هغه لکه څنګه چې په مونږ باندې دا فرض کړی ده چې مونږ به هېڅکله او هېڅ ډول خپل عزت او آزادی ته ضربه رسول نه پریرو دو همدا ډول ئی په مونږ باندې دا هم لازمه کړی ده چې د نورو مظلومو ډلو او پاتکیو په لاس نیوی سره ، پر هغوی باندې د کیدونکو ظلمو مونو په مقابل کښی له هغوی څخه دواغ وکړو :

وَسَالِكُمْ لَا تَقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا - ۳

۳- د نساء سوره - ۷۵ - آیات ۵ سپاره . ۱ رکوع ۴ سوره .
«او تاسی ولی د الله تعالی په لاره کښی نه جنگیږی او ولی د هغوی وژلو او کمزورو نرو او بنځو او کوچنیا نوله ظلم او تیری څخه د خلاصون په خاطر نه جنگیږی، چې هغوی الله تعالی ته دا سوال کوی چې ای لویه خدایه ، مونږ له د ښار څخه وو باسه چې هستوګنی ئی ظالمان دی او وګرزوه زمونږ لپاره له خپل لوری څخه ملاتړ او وګرزوه زمونږ لپاره له خپل لوری څخه مرستیال .»

په دغو اخلاقی بندیزونو کښی ښکیل شوی او نغښتلی جنگ ، هغه جنگ کیدلای شی چې هغه په گروهی او د فکر او عمل په آزادی باندې د کیدونکو ظلمونو او تیریو د مخنیوی په خاطر ډګر ته وو دانګی او همدغه ډول جنگ په اسلام کښی

روا دی او یواخی د همدغه موخی په لاره کښی جنگیدل
 الله تعالی ته نیردی والی ترلاسه کولای شی او همدوی ته به
 جنت ته د تلو ویاړ په برخه کیری . او د همدغه ډول جنگ
 په هکله اسلامی تهذیب پریکړه او فیصله کړی ده چی فی سبیل الله
 جهاد دی او له دی نه پرته نور چی هر څومره جنگو نه دی
 هغه ټول د طغیان او په محکه کښی د فساد کولو لپاره دی .
 زموږ د تهذیب د مشروع جنگ او د نورو بشری ملتونو د
 مشهورو جنگونو ترمنځه چی کوم توپیر دی هغه پدی لاندی
 آیات کښی ښه تره واضح کړای شوی دی .

الذین آمنوا یقاتلون فی سبیل الله والذین کفروا یقاتلون
 فی سبیل الطغوت فقاتلوا اولیاء الشیطن ان کید الشیطن کان
 ضعیفاً (۱) .

«هغه کسان چی مومنان دی هغوی دی الله تعالی په لاره
 کښی جنگیری او هغه څوک چی کافر دی هغوی د
 طاغوت په لاره کښی جنگیری ، پس ای مومنانو تاسی د
 شیطان له مرستیالانو سره جنگ وکړی . په یقینی توگه
 د شیطان تدبیر کمزوری دی .

جنگ له چا سره او په څومره اندول ؟

زموږ تهذیب د جنگ اعلان د الله تعالی د کلمی د
 لورتیا په خاطر کوی او د ژوند د تجویز او ټاکل شوی نظام د
 پلي کولو لپاره ئی کوی . دا نظام ، د حق نظام دی . د اخیر
 دی او همدا شریفانه معیار دی ، خود دی په مقابل کښی چی کوم

۱- د نساء سوره ۷۶ آیات ۱۱ رکوع ۵ سپاره ۴ سوره

نور وگري د جنگ اعلان کوي هغه په نورو باندي د تيري کولو ، د شيطنت او په محکمه کسبي د فساد کولو لپاره وي او شيطنت د شر ، سرغړوني او فساد نوم دی . نو که چي زمونږ د تهذيب د جنگونو مطلب او موخه دا دی پس د حق په لاره کسبي او د خير په خاطر ، دا جنگ هيڅکله هم د شر او باطل ذريعه نه شي جوړيدلای . همدغه وجه ده چي د جنگ په هکله زمونږ د تهذيب له اصولو او سبادي وو نه يو دا دی چي زمونږ بايد يواځي له هغه چا سره جنگ وکړو چي له زمونږ سره جنگيري او په زمونږ باندي تيري کوي :

فمن اعتدى عليكم فاعتدوا عليه بمثل ما اعتدى عليكم... (۲)
 «پس هغه چا چي پرتاسي باندي تيري وکړ نو ستاسي نوښت بايد په هغه انډول وي لکه څومره ئي چي پرتاسي باندي تيري کړي دي»

نو پدي اساس که چيرته زمونږ له دغو ټاکل شوو پولو څخه تجاوز وکړو او له هغه چا سره جنگ وکړو چي هغه جنگ کول نه غواړي ، او هغه چاته زيان وو رسوو چي هغه بل چاته د زيان رسولو په هڅه کسبي نوي ، پدي صورت کسبي به بيا زمونږ له دغه بشري جنگ او د هغه له لورې اهدافو څخه د انحراف په اساس ، زياتي کوونکي و گرځيږو . لکه څنگه چي الله تعالی فرمايلي دي :

۱- د بقره سورة ۱۹۴ ايات ۲ سپاره ۲۴ رکوع ۲ سورة

وقاتلوا في سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله

لا يحب المعتدين (۲۰)

«او هغه څوڪ چي له تاسي سره جنگيري نو تاسي هم د
خدای په لاره کښي له هغوي سره په ځوابي توگه جنگ
وکړي ، مگر زياتي مکوي ځکه چي خدای پاک تيري
کوونکي دوست نه گڼي»

او همدارنگه الله تعالی فرمايلي دي :

ولمن انتصر بعد ظلمه فاولئك ما عليهم من سبيل انما
السبيل على الذين يظلمون الناس ويبغون في الارض بغير الحق

اولئك لهم عذاب اليم (۳)

ترجمه : او که چيرته هغه څوڪ چي پر هغوي باندې ظلم
شوي وي او د خپل کسات اخستلو په توسه جنگ
وکړي نوهېڅ پاک نه لري . ملامتي خو په هغه چا باندې
دي چي هغوي په خلکو باندې د جنگ کولو په وجه
ظلم کوي او په مځکه کښي په ناحقه سره فساد او وراني
کوي دغه ډول کسانو ته خورا سخت عذاب ټاکل
شوي دي .

نو پدې اساس که چي د جنگ او زبل شي په موټر باندې
دا فرض دي چي په هر وخت کښي خپل جنگي اصول په نظر
کښي وو لرو . ترڅو داسي وو نشي چي موټر د بي رحمي ،

۱- د بقره سورة . ۹ ايات ۲ سپاره ۲۳ رکوع ۲ سورة

۲- د شوري سورة ۴۱-۴۲ اياتونه ۲۵ سپاره ۴ رکوع د

سورة شميره ۴۲

فساد ، تباهی او بربادی باعث شو . داسی هیڅکله هم باید وو نه شی ، ځکه چی خاص د الله تعالی د لاری په جنگ کښی جنگ کونکی بشریت ، د خپلو جنگی وسائلو له نظره هم ، همیشه باید د بشریت په پولو کښی د ننه وی که څه هم دغه جنگ خورا سخت او شدید وی .

د جنگ په هکله څو لارښودنی :

همدغه وجه ده کوم هدايات چی اسلام د جنگ په هکله کړی دی دغه هدايات د بل هیڅ یوو تهذیب په تاریخ کښی نه میندلی کیری . د مثال په ډول حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه «د خپل خلافت په زمانه کښی کله چی د حضرت اسامه په مشری اسلامی لښکر جنگ ته لیږی» نو د حضرت اسامه لښکر ته داسی لارښودنه کوی :

«د چاپښی او لاسونه به نه غوڅوی مثله به نکوی ، کوچنی هلمکان به نه وژنی د باغونوونی نه نه پری کوی ، او نه به اور وره اچوی ، هیڅ یوه سیوه لرونکی ونه به نه پری کوی په گیدی مړولو برسیره به هیڅ یو څاروی نه ذبح کوئی ، ناسی به په داسی وگرو پښیری چی هغوی به خپل ځان په کلیساو کښی عبادت ته وقف کړی وی ، هغوی ته څه مه وایاست او په خپل حال ئی پریردی او دوی هغه څه ته خوشی کړی ، چی ځان ئی ورته گوښه کړی دی» .

ناسی و کتل هغه څوک چی د شر او فساد لپاره نه بنکه خاص د الله تعالی په لاره کښی جنگیږی د هغوی دی جنگ کړه وره څنگه وی . او بل دا چی هغوی همیشه د داسی اصولو

او مبادی وو پابند و سیری چی هغه د بشریت لپاره د رحمت باعث دی ، ان تردی چی هغوی له دی دو نتیجو څخه هرو مرو یوی ته رسیری یا به سوله کیری او یا به ئی بریالی توب په برخه کیری ، که سوله وکړی نو په هغی کښی په خپلو ژمنو ټینگ ولاروی او د دواړو ډلو ترمنځه د شوو ژمنو پوره ډول لازمی گڼی ، ځکه چی د هغوی کړی ژمنه په اصل کښی نه الله تعالی سره ژمنه کول دی :

«و اوفوا بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الایمان بعد

توئید و قد جعلتم الله علیکم کفیلاً» . (۱)

ترجمه : او که چی تاسی له الله تعالی سره ژمنه وکړی نو پوره کوی ، او خپل سوگندو نه وروسته له ټینگښت څخه مه ماتوی ځکه چی تاسی پدی هکله په خپلو ځانونو باندی خدای پاک ضامن گرځولای دی .

او که بریالی توب ئی په برخه شی نو هغه د داسی یوی توانی بریالی توب دی ، چی هغی یواځی د الله تعالی لپاره قربانی ورکړی دی ، د هغی غړی د خدای په لاره کښی شهیدان شوی دی ، له بریالی توب څخه وروسته دغه ټولنه داسی اقدامات کوی چی د هغو په توسه په محکمه کی د حقانی نظام جرړی پیاوړی او ټینگی شی او د وگړو په منځ کښی د هر ډول فساد او تیری مخنیوی کوی :

۱- د نحل سورة : ۹۱ آیات ، ۱۳ رکوع ، ۱۴ سپاره ،

«الذین ان مکنہم فی الارض اقاموا الصلاة واتوا الزکوة

واسرو بالمعروف ونہو عن المنکر ولله عاقبة الامور». (۳)

ترجمہ : ہنہ وگری چی کہ مونیر دوی ته په .مخکه کنبی

خواک ورکرو نو هغوی لهونخ قائموی ، زکاة ورکوی ،

نیکی ته بلنه او له بدی خخه ژغورنه دوی او د تولو

چارو پای د الله په واک کنبی دی.

دغه دی هغه پولي چی اسلامی تهذیب له بریالی توب

خخه وروسته خپل فاتح ته د کړو وړو لپاره ټاکلی دی یعنی

لور روحانیت ، ټولنیز نیاو «عدالت» د ټولنی د سوکالی او نیکی

په چارو کنبی په خپل منخ کنبی یو له بل سره مرسته او په

مخکه کنبی له شر او فساد سره پرلپسی مبارزه — دغه دی

زمونیر د تهذیب جنگی اصول او مبادی ، او دغه زمونیر هغه

جنگی اخلاق دی چی نچورنی یواخی په دری ټکو کنبی خلاصه

او وړاندی کولای شی «انصاف زړه سوی ، او په ژمنه ټینگ

پاتی کیدل» .

دغه ټول یواخی دعوی او نظریه نه بلکه په عملی ډگر کنبی فی

بنودلی دی :

زبا فکر دا دی چی ، د جنگ په دوران کنبی ، زمونیر

د تهذیب د سوله پالی پالیسی د ثبوت لپاره دو سره وینا

کفایت نکوی . خکه چی یواخی د اصولو بیانول او د هغوی

په عمومی توگه اعلانول د یو ملت د حیثیت د لوړتیا او د

۱- د حج سورة : ۴۱ آیات ، ۶ رکوع ، ۱۷ سپاره ،

هغه د بشر دوستی د ثبوت لپاره کفایت نکوی . له ډیری مودی راپدی خوا مونږ ډیر داسی ملتونه وینو چی په پیل کښی د خورا لوړو اهدافو په منخته راوړو سره د پرگنو په وړاندی تبارز کوی ، خو له نورو ملتونو سره د هغوی کره وړه خورا ذلیلوونکی ، سخت زری د زړه سوی او نیاو له بشری اصولو څخه په سوونو میله لری وی . په خپله زمونږ په هیواد کښی چی لویدیځ بنکیلاک «استعمار» کوم رول لوبولای دی هغه کومه پټه خبره نده او نه د هغه د له شرمه ډکو او وحشیانه چارو تاریخ له مونږ څخه لیری دی . له د امله دا ضروری د چی وو گورو زمونږ د تهذیب د عروج او پرمختگ په زمانه کی د دغو اصولو عملی بنکارونی څنگه دی . د ځای ته په رارسیدلو سره ځینی ملتونه تور مخی کیری او ځینی نور سرخ رویه ثابتیری . او دا هغه مقام دی چی هغه ته په رارسیدلو اسلامی امت له نورو گردو ملتونو څخه ممتاز کیری او په بشر دوستی کښی نه خو کوم ملت له هغه سره سیال لیدل کیری او نه کوم تهذیب .

د نبوی دور شواهد :

پدی ځای کښی به مونږ له ټولو څخه وړاندی د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د سپیڅلی ژوند د څوپیښو یادونه وکړو . ځکه چی حضور صلی الله علیه وسلم په خپله «د الله تعالی له هدایاتو سره سم» زمونږ د تهذیب او د هغه د بنسټ کینودونکی او د هغه د اصولو او قواعدو واضع دی . او یواځی په خپله حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د اسلامی تهذیب له اهدافو اصولو او قواعدو څخه تعبیر کولای

شی. د انبیاء کرامو او د است د مصلحینو تاریخ گواه دی
چی هیچاهم د دوی په انډول د دعوت په لاره کښی هم د
کمیت له نظره او هم د کیفیت له مخی دومره کړا وونه
اور پرونه ندی گالی، لکه څومره چی حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم تیرکړی او زغملی دی. د حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم په مکه کښی د رسالت د یارلس کاله ژوند
خو تاسی ته بهتر معلوم دی. د مکی دور په دغه ټول وخت کښی
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم او د هغه ټولنه د
مخالفینو له پرلپسی کښی دشمنی، او دوی ته د زیان رسونی
بنکځلورتلو له کړا وونه سره مخامخ وو، ان تردی چی
د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم او د هغه د صادقو
یارانو د شهادت تدبیرونه او توطئی جوړی کړای شوی.
له د څخه وروسته که د هغه د مدنی ژوند په دورباند
طائرانه نظرو اچولای شی نو دغه ټوله زمانه هم له پرلپسی
او نه ستړی کیدونکو هلو ځلو جهاد او غزاگانو څخه ډکه ده.
حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته ترهغه پوری د
جنگی لباس له تن څخه د ویستلو زمینه برابره نشوه ترڅو چی
له رحلت او وفات څخه کمه زمانه وړاندی، ټوله عربی نړی
د ده له حاکمیت لاندی را نغله. په عمومی توگه لیدل کیږی
هغه څوک چی پدی دنیا کښی د پرلپسی دشمنیو، ظلم او تیری
او د توطئو مورد گرځیږی، هغه هرو مرو منتقم المزاج
او کسات اخستونکی گرځیږی او که بیا چی د جنگ ډگر ته
رسیږی نونابیره توره پورته کوی په قتل او مقاتله بیدریغه لاس پوری
دوی، چی بیانو له همدی امله د هغه طبیعت وینی تو یوونکی
گرځیږی. مگر د دی په خلاف تاسی وو گوری چی حضرت

رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د ټولو جگړو په دوران کښې
 څه ډول اخلاقي دريځ او چلن د رلود ؟ او ده چې د اسلامي
 تهذيب د کومو جنگي اصولو اعلان کړې وو هغه ته ئې څنگه
 عملي جامه وروا غوستله ؟

د احد په جنگ کښې ، کله چې د حضرت رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم د هداياتو او لارښودنو په خلاف د قدم پورته
 کولو له کبله کومه ماتي چې مسلمانانو و خوړله او حضرت صلی الله
 علیه وسلم دښمنانو محاصره کړ او هغوی د حضرت رسول اکرم صلی الله
 علیه وسلم د ژوند د پای ته رسولو په تکل يرغل پری وکړ او
 دی مبارک ئې تپي کړ ، او د ده غاښ مبارک شهيد کړای
 شو ، مخ مبارک ئې تپي شو او په مخ مبارک ئې د خپلو مبارکو
 وينو شپولونه جوړ شول او په همدغه وخت کښې د ده مبارکو
 او اتلو يارانو له خپلو ځانو څخه په تيريدني له ده څخه دفاع
 وکړه او د دښمنانو له کړې څخه ئې وويست ، په همدغه
 وخت کښې ځينو اصحابو عرض ورته وکړ چې يا رسول الله
 تاسي د دغو بدبختانو په حق کښې ښيرا وکړې . حضرت
 صلی الله علیه وسلم په ځواب کښې وو فرمايل : «زه الله ملامت
 کوونکی نه يم مبعوث کړې ، بلکه زه ئې د داعي او رحمت په
 توگه مبعوث کړې يم» . «او بيا ئې په همدغه حالت کښې
 داسي وو فرمايل» اي الله زما قام ته هدايت او لارښودنه وکړه
 ځکه چې هغوی نه پوهيږي» — دا ده هغه حق پالنه او حق
 پسندی چې ځينې وختونه خو جنگ کولو ته اړويستلا شي ،
 مگر دويني تو يولو د تندې د ماتيدو په خاطر جنگ نکوي ،
 بلکه عين د جنگ په ډگر کښې او د سختو شيبو د تيريدلو

په وخت کښې د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم له مبارکې ژبې څخه پورتنی الفاظ وتل د دی گواهي کوي چې ويني تو يول او هیوادنیول هدف ندی بلکه پدی هیله چې په غلظه لاره تلونکی بشریت په سمه لاره روان شی.

د احد په همدغه جنگ کښې د شهیدانو سالار حضرت حمزه رضی الله عنه چې د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم کا کا وو شهید شو، او نوموړی د عربو له نومیالیواتلا نو څخه وو. دغه په اسلام مین، یو مرنی چې نوم ئی وحشی وو شهید کړی وو. او د ده قتل هم ناڅاپي نوو بلکه د ابو سفیان د بنڅی چې هند نوسیده په لمسه او مخولو منځته راغلی وو، بیانو که چې دغه نومیالی او اتل د هغه له گذار څخه په مخکه پری ووت نو د شهیدانو په تنو کښې هند د حضرت حمزه رضی الله عنه د تنی په لټون کښې وه او که ئی چې هغه مینده کړ نو د هغه مبارک زړه او ځیگر ئی ورڅخه وویستل او په خپلو غاښونو ئی هغه دواړو ژویل چې پدی توگه ئی د دښمنی او قلبی شقاوت یوځانگړی یادگار پری منود. او بیا د زمانی بدلون ته وگوری چې بیا همدغه دواړه یعنی هند او وحشی مسلمانیري او د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مبارک حضور ته وړاندی کیری، او دی د هغو دواړو اسلام قبلوی، د هندی له پاره د مغفرت سوال او دعا کوی او وحشی ته یواځی دو مره وائی چې: «که ته لارشی او زما له سترگو څخه چیر ته لری وو سیری نو دا به ډیره ښه وی» دا دی هغه دریغ او نوبت چې حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د خپل تره له قاتل او د هغه د زړه او ځیگر له ژوونکی

سره وکړه.

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په یوو جنگ کښی یوه ښځه و لیدله چی قتل کړای شوی وه دی خورا زیات خواشینی شو او مجاهدین ئی سخت تهدید کړل او ورته ئی وو فرمایل ایا ماتاسی ته د ښځوله قتلولو څخه د ژغورنی حکم نو دکړی ؟ دی خو له تاسی سره جگړه نه کوله ؟ دا دی د الله تعالی هغه رسول صلی الله علیه وسلم چی د جنگ په دوران کښی د بشر دوستی او انسانیت درس وړاندوی او خپلو جنگی هدایاتو او لار ښودنو ته عملی جامه ورا غونډی ، پداسی حال کښی چی په خپله دی مبارک دخپلو جنگی پوځونو ستر قومندان او په مختلفو جنگونو کی ونډه اخلی .

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مکه فتح کوی ، د خپلو لسوزرو سرتیرو مجاهدینو په ملگرتیا په خورا شان او شوکت د مکی ښار ته ننووخی او دی هغی ورخی او گری منظر دا دی چی هغه یوولس کلن کینه کښی قریش چی هغوی د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په خورولو کښی هېڅ دریغ او کمی نوه کړی د ده په وړاندی سر ته پتی او ماتی خوړلی ولاړ دی او د خپلو ځانونو په هکله د نبوی فرمان او فیصلی د صدور انتظار کوی - حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د هغوی د دی حالت په لیدلو سره له هغوی څخه داسی پوښتنه وکړه : « ای قریشو ستاسی څه فکر دی چی زه به له تاسی سره څه وکړم ؟ » هغوی په ځواب کښی ورته وویل : « سونږ له تا څخه د خورا ښه سلوک هیله مند یو ته زسونږ ښه ورور او د

بہ ورور زوی ئی» حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم ورتہ
 وو فرماییل : «نن به زہ تاسی تہ ہغہ ووایم چی یوسف علیہ السلام
 خپلو ورونو تہ ویلی وو چی نن ورخ تاسی لہ ہر ڊول محاکمی
 حخہ خلاص یاست ، اللہ تعالیٰ د تاسی تہ ببنہ وکری ہغہ
 ذات خورا مہربان دی ، حئی زمالہ لوری حخہ تاسی ازاد یاست»
 دا بشری نری تہ خیر بنودونکی د دوارو جہانو سردار حضرت
 رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دی ، نہ کوم داسی جنرال
 چی ہغہ یواخی د خپل عزت او اقتدار پہ خاطر جنگیری او د
 فتح او بریالی توب پہ غرور او نیشہ کنبی ډویری .

د راشدینو خلفا وو دربخ ہم ہمدغہ وو :

لہ حضرت رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم حخہ وروستہ
 د خلفاوو او صحابہ وو ہم پہ ټولو جنگونو او فتوحاتو کنبی
 لت مت ہغہ دربخ وو د کوم چی حضرت رسول اکرم صلی اللہ
 علیہ وسلم بنسټ کینودلای وو . هغوی خپلہ ډډوہ او خراغ پہ
 همغو نلو روینانہ نری او لگولای وو . او بہ ہغہ نرہ روان
 وو او د اسلامی تہذیب ہماغو اصولو بہ نرہ حاکمہ ور
 اغوستانہ ، هغوی پہ ډیرو سختو شرانځو او مسنونو سببہ او وحانو
 کنبی ہم خپل اعصاب کنټرول نری وو . او پہ ډیرو سترو
 سترو فتوحاتو او بریالی توبونو کنبی ہم هغوی خپل اصول او
 مبادی ہیر نکړل .

والی د مجبوریت لہ مخی خپلہ پریکړہ ، بدلہ کړہ :

یو حئل د لبنان حینو شریپسندو وگرو دہغہ حای دوالی علی
 بن عبداللہ بن عباس پہ خلاف بغاوت وکړ . والی لہ هغوی سرہ

جنگ وٽر او هغوی ته ئی ماتی ورکړه - له دی نه وروسته
والی دا مناسبه وگڼله چی له د څخه وروسته دغو ور انکارو ته
د زیات فساد وخت باید په لاس ور نشی چی هغوی یو ځل بیا
د یوی ډلی په ضرورت ځانو نه «منظم او منسجم کړی او بغاوت
وکړی ، له دی امله هغوی باید یو له بل څخه جلا او تیت
او پرک کړای شی او له هغوی څخه یو شمیر تبعید او له وطن
څخه وو شړل شی - او دا کار د بغاوت لپاره کوچنی مجازات
وو چی نن سبا هم له گردو څخه د مهذبې ټوټی او هیواد
واکمن هم په ډیره اسانی سره دا کار کولای شی بلکه کوټی ئی -
مگر د هغه وخت یو پیاوړی او نومیالی عالم امام او زاعی والی
ته و لیکل چی که چیرته دی داسی وکړی نو د ده دا کار به
له شریعت څخه مخالف وی - ځکه چی له عملی باغیانو سره
نورو ذمیانو ته سزا ورنول او هغوی له هیواد څخه جلاوطن
کول په هیڅ صورت کښی هم رواندی - د چا په هکله چی
جنایت کول ثابت شی یواځی هماغه ته سزا ورکولای شی .
امام او زاعی پدی هکله د لبنان والی ته په یوخط کښی لیکلی وو
چی د هغی دا لاندی ونډه د غور او تدبر وړده .

«ماته معلومه شوی ده چی تا د جبل لبنان ځینی اهل ذمه»
ذبیان ناسلیمانانه جزیه ورکوونکی او د اسلامی حکومت په
ذمه واری په اسلامی هیواد کښی وو میدونکی» قتل کړی او
ځینی نور دی جلا وطن کړی دی چی په تبعید شویو وگړو کښی
ځینی داسی کسان هم شته چی هغوی له یاغیانو سره هیڅ ډول
مرسته نده کړی - تاسی وو ایامت چی دیو و خاص توک او
یاد لی د گناه په بدل کښی موعوموی خلکوته له ډو مواصولو

سره سزه و رکړې ده؟ ته دا خلک له خپل کور او شتو څخه د باندې شړې - پداسې حال کې چې د الله تعالی فرمان دی چې «ولا تزرو ازرة و زر اخرى» یعنی دی یو گناه په بل نشي باریدلای» دا یو خورا غوره موقف دی او ددی وړدی چې عمل پری وکړي - همدارنگه د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه و سلم د اتوصیه همیشه په نظر کېښی باید وو نیسی چې من ظلم معاهداً او کله فوق طاقته فانا خصیبه یوم القیامة - «چا چې پرکوم متعهد باند ظلم وکړ او یائی پر هغه باندی د هغه له ځواک څخه زیات پیتی کېښی ښود نوزه به د قیامت په ورځ د داسې شخص مدعی یم» ددی لیک په رسیدلو سره د لبنان والی له دی نه پرته بله چاره نه درلوده چې هغه بی گناه تبعید کړای شوی خلک ، په ډیردر ناوی سره خپلو کورونو ته بیرته راوړی.

او له مونږ سره د انگریزانو او فرانسویانو ساوک دادی :

زه نه غواړم ددی پېښی په هکله څه تبصره و کړم ، البته پدی ځای کېښی دا کفایت کوی چې زه خلکو ته د فرانسویانو هغه کړه وړه وړ په یاد کړم چې هغوی زسوزدازا دی د جنگ په دوران کېښی له مونږ سره هغه وخت کړی وو چې زسوز په هیواد باندی قابض وو.

او اوس نن سباد شمالی افریقا له عواسو عربو سره هماغه لړه وړه کوی چې له مونږ سره ئی کړې - دوی په افریقا کېښی په لکونو انسانان وژلی دی او په شلگونوودان ښارونه ئی داسې وړان کړی دی چې در ښوډ گرونو په څیردی او داسې معلومېږی

چی گواکی هلته بیخی کوم کورنوو ، او همدار نگه په فلسطین کښی د عربو د ازادی په جنگ کښی چی انگریزانو له عربو سره کوم څه کړی دی هغه هم زمونږ په وړاندی او راته معلوم دی - زه پوهیږم چی له فتوحاتو وروسته او د جنگونو په دوران کښی زمونږ تهذیب چی له انسانانو سره کوم رحیمانه سلوک کړی دی د هغه دار زښت د اندازه کولو لپاره دا او سنی دور د هغو ملتونو د توجه اړونی لپاره چی هغوی ځانونو ته مهذب وائی یواځی هغه روش او چان ته اشاره کول کفایت کوی چی زمونږ تهذیب له دوی سره کړی وو.

ایا په کوم تهذیب کښی د دی کوم مثال شته ؟ :

هغه وخت چی حضرت عمر بن عبدالعزیز د خلافت په مسند کښیناست نو د سمرقند د خلکو د سپین روږو یوه ډله ده ته

۱- او اوس د دوی بل ورور یعنی روسیه په افغانستان کښی د خپلو وروڼو فرانسویانو او انگریزانو په تگلاره روان دی روسانو تر اوسه پوری د دری کالو د جنگ په موده کښی په افغانستان کښی هیڅ داسی کلی ښار او بانډه نده پری ښودلی چی د هغه ټوله یا نیمه و دانی ئی په کنهروڼوی بدله کړی او په دغه موده کښی ئی د افغانستان اس لکه بی گناه په اسلام او ازادی مین مسلمانان د ښځو سپین ږبرو کو چنیانو او ځوانانو په گډون دعام قتلان دغډیو او یرغلونو په ترڅ کښی شهیدان کړی دی شنو کښتوته اوراچوی او په نوم سره ولاړه شنه ونه نه پری ږدی چی له دکپاه ددوی په خپل اعتراف دری سلپارده ډالره د افغانستان زیان من شوی دی اولاتر اوسه جنگ دوام لری . ژباړونکی .

راغله او داسی شکایت ئی ورته وکړ چی د هغه ځای د اسلامی
لبنکر مشر او جنرال قتیبه پرته له کوم جواز څخه له دوی نه
ښار په زور واخیست او مسلمانان ئی پکښی میشته کړی دی -
حضرت عمر بن عبدالعزیز رضی الله عنه د سمرقند والی ته داسی
مکتوب و لیکه چی دی باید «د قتیبه» او د سمرقند د خلکو د
شخړی د تصفی لپاره یوه ځانگړی محکمه وټاکي - که چیر ته د
دغی محکمی قاضی دا حکم او پر پکړه وکړی چی له دغه ښار
څخه دی مسلمانان وویستل شی نو هغوی دی سم له لاسه ووځی
او ښاردی تخلیه کړی - والی د خلیفه له حکم سره سم محکمه
جوړه کړه او قاضی ئی جمیع بن حاضر البابی چی په خپله هم
مسلمان وو وټاکه ترڅو هغه پدی هکله څیړنه وکړی - نوموړی
قاضی له تحقیق او څیړنی څخه وروسته د اپریکړه او فیصله صادره
کړه چی له دغه ښار څخه دی مسلمانان ووځی - او په فیصله کښی
ئی دا هم ولیکل چی د اسلامی پوځ سر لبنکرته دالازمه وه چی
لمړی ئی هغوی ته د جنگ التی ماتم ورکړی وای او د اسلام
د جنگی قانون له اصولو سره سم ټولی معاهدی ئی مسوخی
کړی وای ترڅو د سمرقند خلکو له مسلمانانه سره د جنگ کولو
لپاره ځانونه چمتو کړی وای، په هغوی باندی ناځانی یرغل کول
ناروا وو د سمرقند خلکو ته کله چی دا خبره څرگنده شوه او دا
حالت ئی په خپلو مترگو وو لیده چی د بشریت په تاریخ کښی
د دی هیڅ یومثال مینده کیدلای نشی چی کوم حکومت دی د
خپل کوم لبنکر او پوځ قوسندان او فوځ پداسی ضوابطو کښی
بنکیل کړی وی نو هغوی په خپل منځ کښی دا پریکړه وکړه
چی له د ټول ملت سره جنگ کول عبث خبره ده - بلکه د

داسی ملت جا کمیت د الله تعالیٰ ستر نعمت او رحمت دی - له
د امله هغوی په همغه ښار کښی د اسلامی فوځ په او سپدلو
راضی شول او د اپریکړه ئی وکړه چی هغوی باید د دوی په
منځ کښی وو او سیری .

تاسی فکر و کړی یو فوځ یو ښار فتح کوی او هغه ته
نتوخی، خلك درومی او په خپله فاتح حکومت نه تکایت کوی،
او د حکومت قاضی په خپله د خپل فاتح فوځ په خلاف فیصله
صادر وی او د لښکر د وتلو حکم کوی او د اپریکړه کوی چی
د خلکو د خوښی په خلاف دوی هلته نشی هسیدلای - ایاد
بشریت په پخوانی او یانوی تاریخ کښی داسی یو جنگ ښودلای
شی، چی د هغه جنگیالی سپایان خپل ځانونه په خپله په داسی
قیودو کښی خوندی ووساتی. او درښتین والی او صداقت د
داسی لوړو او عالی اصولو پابندی وکړی لکه چی زمونږ د
تهذیب پچیانو او شازلمو کړی او عملاً ئی ښودلی ده ؟ تر کومه
ځایه چی زه معلومات لرم په بشری ملتونو کښی ، په هیڅ یوه
ملت کښی هم په خپل ځان کښی د دی ډول اخلاقو موجودیت
او نمونه نشی ښودلای .

دژمنی او شرافت د لحاظ یوه اوږه نمونه دا ده :

زمونږ بریالی فوځ دمشق ، حمص او د شام نور ښارونه
یو پریل پسې فتح کوی، او د سولی له اصولو سره سم د هستو
گنود مال او سرد ساتی او د هیواد د دفاع په خاطر له هغوی
څه نا څه محصول اخلی ، خوییا وروسته مسلمانانو رهبرانو ته دا
خبر رسیری چی هر قل یو ستر فوځ تیار کړی دی او هغه د

مسلمانانو په خلاف دیو و قاطع جنگ لپاره د جنگ په ډگر کښې پلي کوی ، له د امله مسلمانانو مشرانو پریکړه وکړه چی د شام بریالی فوځونه باید ټول ښارونه تخلیه کړی او گرد په یوو ځای کښی سره را ټول سی او په گډه سره او ځنگ په ځنگ د هر قل د تیار لپای شوی جنگی فوځ مقابله وکړی . له پورتنی فرمان سره سم فوځونو حمص ، دمشق او نور ښارونه خوشی کړل ، حضرت خالد رضی الله عنه د حمص خلک ، ابو عبیده د دمشق او نور قومندانانو د شام د نورو ښارونو ووسیدونکی راغونډ کړل او هغوی ته ئی داسی وویل :

«له تاسی څخه چی مونږ کوسی روپی د محصول په توگه اخستلی وی هغه ددی لپاره وی چی مونږ ستاسی ځانونه او مالونه وو ساتو او له بهر نیویرغل کوونکو څخه تاسی وژغو رو - مگر د خوانسینی ځای دی چی مونږ اوس له تاسی څخه جلا کیرو او له دی نه وروسته ستاسی د ساتنی او دفاع ذمه واری نشو کولای ، له د امله ستاسی روپی دادی مونږه بیر ته تاسی ته درکوو.»

د دوی له دی وینا څخه وروسته خلکو داسی ورته وویل:
 «الله تعالی د تاسی بریالی کړی او خدای پاک مو بیر ته دلته راوله ، د تاسی حکومت او د تاسی نیاو او انصاف مونږ پرتاسی مین کړی یو ، ځکه چی مونږ له د سره سره چی له رومیانو سره په مذهب کښی گهون لرو مگر د هغوی د ظلم ناروا او تیری کولو ډیری ترخی خاطر ی هم له ځانو نو سره لرو - په خدای پاک دی زموږ سوگند وی که چیر ته ستاسی پر ځای روسی فر ځیانو له مونږ څخه دا روپی اخستلی وای نو یوه پیسه

به ئی هم بیر ته نوه را کپری، بلکه د تلو په وخت کبسی به ئی هغه تول شیان هم له مونیر خخه لوت کپری او وری وای چی د وړلو خواک ئی درلو د لای».

اوس زمونیر هدی مهذب دور کبسی هم داسی کبسی کله چی کوم فوخ د نیول شوی خای پری بنودلو ته مجبور کبسی نو هلته هیخ داسی یو شی نه پریو دی چی دینمن له هغه خخه گته واخستلای شی، مگر ایا زمونیر د تهذیب د فاض فوخونو د دریخ او چلن په خیر د بشریت په بشپړ تاریخ کبسی یو مثال هم شته؟ په خدای پاک دی زما سوگند وی چی که په وو چتو او عالی اصولو ئی ایمان نه لر لای او د هغو په بریالی توب ئی یقین نوای او یائی د اوسنی عصر د سیاستمدارانو په خیر، د سیاسی گتو په ترلاسه کولو کبسی د اخلاقو او اصولو اطاعت ضروری نه گنلای، نو ما به دا ویلی وو چی زمونیر د فوخ مشرانو او رهبرانو د غفلت او حماقت په اساس د اعلی اصولو او قواعدو تگلاره د خانو نو لپاره غوره لپی وه، خو مگر دا یو حقیقت دی چی دغه وگری حقیقی اوربشتینی مومنان وو او دا ئی نه خو بنوله چی هغوی یوه داسی خبره و لپی چی په عملی توگه ئی وو نکولای.

علامه ابن تیمه د یهودیانو او مسیحیانو د خلاصون لپاره را محته کبسی:

هغه وخت چی تاتاریانو د شام په سیمه یرغل وکړ او بی شمیره مسلمانان، یهودیان او مسیحیان ئی بندی کړل نو شیخ الاسلام ابن تیمه د تاتاریانو له امیر سره د بندیانو د خلاصون په هکله خبری وکړی - تاتاری امیر ورته وویل چی

هغه د ده په تومسه يواځي د مسلمانو بنديانو د خو شي کولو لپاره چمتو دي مگر مسيحيان او يهوديان نه خو شي کوي -
 شيخ الاسلام دا خبره ورسره وو نه منله او ورته ئي وويل چي د هغو گړدو يهوديانو او مسيحيانو خلاصون هم ضروري دي کوم چي زمونږ زميان او زمونږ تر تسلط لاندې دي - مونږه نه غواړو چي زمونږ يو توک هم بندي وي برابره خبره ده هغه که زمونږ د ملت وي او که زمونږ ذمي وي -

د مسيحي پريځو لږبريت :

خو ددي په خلاف چا ته دانه معلومه چي د صليبي جنگونو په دوران کښي مسيحي پريځو څه شي کړي دي ؟ په منځنيو پير يو کښي کله چي پر مونږ باندې دغه جنگونه مسلط کړاي شول، نو مونږ پر لپسي په ژمنو او دخپل تړون په وفاداري باندې ټينگار کاوړ او هغوي نه مونږ سره پر لپسي ټنگي کوله ، مونږ هغوي ته بخشنه کوله او هغوي هر وخت کسات اخيست - مونږ د بشري وگړو د ځانونو ساسه کوله او هغوي دومره ويني تويه کړي چي په وټو باندې په چپو چپو رواني وي او بهيدلي ، خو بيا هم دغو سخت زړو په خپلو لږو وړو وږکا وو - خو پټي ئي نولي او په خپو ويولښي د انسانانو نه شټکو وعاو څخه ئي خوند اخيست.

او هغه وخت چي دغه صليبي پريځي په خپل دويم يرغل کښي معره النعمان ته و رسيدل نو د معره هستوگني په وسلي کيښودلو خو مجبور کړاي شو ، مگر هغوي مخکښي له دي چي خپل ښار دښمنانو ته و سپاري د يرغل کوونکو له مسئولو مشرانو څخه ئي د خپلو ځانونو او مالونو د ساتني کلکه ژمنه

واخستله ، مگر بيا حه ؤ شو ؟ داسي ؤ شو چي دغو خير وونكو
وحشيانو ببارته له ننوتلو سره سم داسي ظلمونه وکړل چي د هغو
د هيت په اوريدلو سره کوچنيان له ويري خڅه سپين ږيري کيږي.
او په خپله ځيني هغه انگريزي تاريخ پوهان چي پدغه جنگ
کښي ئي گهون کړي وو وائي چي د دغه ببار د وژل شو يو
شمير يو لک ته رسيدلای وو چي په هغوي کښي کوچنيان ،
سپين ږيري مري او بنځي شامل وو .

او بيا د دغه ببار له ټولنيز قتلان خڅه وروسته دښمنان
له دغه ببار خڅه د بيت المقدس په لور ؤ خو ځيدل او هلته په
رسيدلو سره ئي هغه ببار محاصره کړ ، د ببار ؤ سيدونکي پدي پوه
شول چي دوي به هرو مرو ماتي ؤ خوري ، له د امله هغوي
د لښکر له جنرال ټنکرډ» خڅه د خپلو مالونو او ځانونو د
حفاظت غوښتنه وکړه ، هغه هم يو سپين توغ ورکړ او ورته ئي
وويل چي دغه توغ په بيت المقدس باندې ؤ دروي او دوي
دي ټول بيت المقدس ته ننووځي او دوي ته په بشپړه توگه
امان ورکړای شو — اوس نو صليبيان ببار ته ننوتل ، ليکن
افسوس ! چي دغه سپيڅلي ببار د انسانانو د وژني مذبح او مسلخ
وگرځولای شو ، افسوس ! پدغه ببار کښي د څومره زښتووير
ونکو جناياتو ارتکاب وکړای شو !

د بيت المقدس هستوگنو په مسجد اقصي کښي پناه
واخستله ، او هغوي د ټنکرډ» دامن له ورکړای شوي ژني
سره سم په بيت المقدس سپين توغ نصب کړي وو ، مقدس جومات له
سپين ږيرو ، کوچنيانو او بنځو خڅه ډک شوي وو . بيا نو فلک
په خپلو سترگو ؤ ليدل چي د ځانونو او مالونو د ساتني ژمنه

دونکی او د امن توغ ورکوونکی جمات ته ننوتل او په جمات کښی پناه اخیستونکی ټول کمزوری ئی د گهو او وزو په خیر ذبح کړل ، او دغه الهی معبد له وینو ډک شو او د جمات په غولی کښی ډنډه شوی وینی د صلیبی سپایانو د پښو تر ځنگونو پوری وو رسیدلی - او د ښار گرد هستوگنی ئی ذبح کړل او د دوی په گمان ښارو رڅخه پاک کړای شو - د ښاروا ټونه له انسانی کوپړیو او انگریو څخه وو چاو دیدل - هر لوری ته پریکړی اندامونه پښی اولا سونه مثله او مسخ کړا شوی تی تیت او پرک پرتی وی - زسونه «اسلامی» پوځونو ویلی دی چی یواخی د اقصی په جمات کښی د ننه او یازره کسان ذبح کړای شول چی په هغوی کښی په ښځو او کوچنیانو برسیره د سترو سترو عالمانو فضالانو ، عابدانو او زاهدانو هم زیات شمیر وگړی وو - او په خپله انگریزی تاریخ لیکونکو هم له دغو شرمناکو پښو څخه انکارندی کړی بلکه هغوی په ډیر ستر ویاړ بازی د دغو چارو یادونه کوی .

د صلاح الدین ایوبی زړه سوالده نوښت :

له دغی سفاکی څخه نوی کلونه وروسته صلاح الدین ایوبی بیت المقدس فتح کړ - او تاسی ته بهتره معلومه ده چی ده د هغه څو له هستوگنو سره څه ؤ کړل - هلته نیردی یولک لویدیځ هستوگنی میشته و - نوموړی هغوی ټولو ته د سر او مال امن ورکړ ، او له هر چانه هم نه بلکه یواخی د شتوله څښتنانو څخه ئی ډیری لیر روپی واخیستلی او ټولو ته ئی له هغه ځایه د لیگدیدو او تلو اجازه وکړه او هغوی ته ئی د تلو د چمتو والی لپاره څاویښت ورخی وخت هم ورکړ - چی پدی

توگه له بیت المقدس څخه د ۸۴ څلور اتیا زرو کسانو په خو را
 ډاډ امن او امان سره لیږدونه ؤ شوه ، چی د عکا او نورو
 سیمو د خپلو خپلوانو ځایونو ته لارل او ډیر بی وزلی وگری ئی
 له فدیو ورکولو څخه پرته خوشی کړل او د صلاح الدین ورور
 ملاک عادل له خپلی ځانگړی پنگی څخه د ددوه زره کسانو فدیو
 ورکړه او هغه ئی خوشی کړل او د صلاح الدین پوځونو خو
 د دینمن له پنځو سره داسی چلن او سلوک وکړ چی د نن سباله
 هیڅ یوو سهدب فاتح څخه د هغه هیله پرځای پریرده ، چی
 تصور ئی هم نشی ورڅخه کیدلای - بیا کله چی مسیحی کاردینال
 له بیت المقدس څخه د تلو اراده وکړه نو سلطان په ویره تنه هغه
 ته د تللو اجازه وکړه - پدغه وخت کښی له کاردینال سره د بیع
 "صخره" اقصی او قیاست" د کلسیاوو دوسره بی شمیره دولت وو
 ۱ - بنای دغه نومونه د هغو کلسیا گانووی چی مسیحیانو په
 بیت المقدس کښی د ځانو لپاره جوړی کړی وی او د دغو
 څلورو وارو رپرستی نوموړی پاپ کوله او په هغو کښی
 موجودشته او د هغو د عوائدو ملکیت یواځی د ده وو .
 «ژباړونکی»

چی د هغه صحیح اندازه یواځی الله تعالی ته معلومه ده -
 د صلاح الدین ځینو مشایرینو هغه ته وویل چی د کاردینال ټول
 دولت مصادره او ضبط کړی - خو سلطان هغوی ته په ځواب
 کښی وویل «زه په هیڅ صورت کښی هم له خپلی ژمنی څخه
 تخلف نشم کولای» او له ده څخه ئی هم یواځی هغو سره فدیو
 واخستله لکه څومره ئی چی له یوو عام وگری څخه اخستلی وه -

مگر کوم شی چی د بیت المقدس د فتح کولو په زمانه کښی د صلاح الدین محبوبیت او امتیاز له ټولو څخه لوړ کړ ، هغه د اوو چی هغه له بیت المقدس څخه له شپږ شویو مسیحیانو سره خپل محافظین او څارونکی هم وولېږل او هغوی ته ئی دادنده ور ورسپار له چی د وی به دغه تجرید شوی مسیحیان په بشپړ امن او حفاظت سره د صور او د صیدا د دوی خپلو مسیحی وروڼوته رسوی - پداسی حال کښی چی په همدغه زمانه کښی د گردی نړی مسیحیان له مسلمانانو سره په جنگ اخته وو . ایا تاسی د دی خبرو په او ریدلو سره په خپل ځان کښی د وینبتیا احساس کوی؟ مگر د اقصه تراوسه پوری هم نیمگری ده ، وړاندی واورئ ، د مسیحیانو ځینی هغه ښځی چی فدیہ ئی ورکړی وه سلطان صلاح الدین ته لاری او داسی عرض ئی ورته وکړ چی دد وی میړونه ، پلار او زامن یاخو په جنگ کی مړه شوی دی او یابندیان دی چی له د امله نه دد وی کوم پالونکی «سرپرست» شته او نه د پناه وړلو مرجع لری - د وی د اخبری کولی - او ژړل ئی ، کله چی دد وی - له وو ښکو ډکی سترگی نرم ژړی سلطان وو لیدلی - نو دی هم په ژړاشو - او بیانی دا فرمان صادر کړ چی د دغو ښځو د وارثانو په هکله د تحقیقات ووشی د کومو ښځو چی میړونه یا زامن ژوندی او بندیان وی هغه دی سم لاسی خوشی کړای شی ، او د کومو ښځو چی وارثان مړه شوی وو هغوی ته ئی خورا ډیر دولت ورکړ - بیانو دغه ښځی به چی هر ځای ته تللی نو د سلطان صلاح الدین ایوبی ستاینه به ئی کو له - او بیا کله چی تحقیقات بشپړشو او بندیان ازاد کړای شونو هغوی ته ئی

اجازه وکړه، چی د خپلو بنځو او د کډول د نورو غږو په گډون په ازاده توگه د و عکا خپلو مسیحي خپلوانوته لار شی . اوس لږ داهم واورئ هغه مسیحیان چی له قدس څخه خپلو خپلوانوته لارل هغوی له دوی سره څه ډول چان او سلوک وکړ . د قدس له مسیحیانو څخه یو شمیر خلک انطاکیه ته لارل مگر د انطاکیه د ښار مسیحی والی د وی ښارته له ننوتلو څخه ووژ غورل ، چی له د امله دغه خواران سرگردا نه بوی او بلی خواته گرځیدل چی په پای کښی هغوی ته هم سلمانانو ښاه ورکړه یوه ډله ددوی طراباس نه لاره چی په هغه وخت کښی دغه ښار د لاطینیانو په قبضه کښی وو مگر هغوی هم دغه اواره مسیحیان قبول نه کړل او له هغه ځای څخه یی وو شړل او ددوی هغه ټول مال او اسباب چی مسلمانانو د وی ته د هغو د ورلو اجازه ورکړی وه له هغوی څخه لوټ کړل او په زورنی ورڅخه واخیستل .

په صلیبی جنگونو کښی له غربی مسیحیا نوسره د سلطان صلاح الدین پورتنی چلن په سطحی توگه یوه افسانه غوږی معلومیږی ، او له چیرته د اسلام د دغه نسو بیالی اتیل د اخلاقو لوړ والی او د هغه خپل ځانی شرافت په حیرانتیا او تعجب کښی نوای غورځولی ، نو په یفینی توگه به اوسنی نړی ته پدی هکله د دی خبری اسکان وای چی زمونږ په تاریخ لیکونکو ئی د مبالغی او افراط تورلگولی وای خوداښه ده چی په خپله د لویدیځ او سیدونکی د دی خبری یادونه کوی که چی صلاح الدین ایوبی خبرشو چی د صلیبی یرغلگرو له ټولو

خُخه ستر جنرال «رچرڊ ناروغه دي نو ده خپل خصوصي طبيب
 د هغه د تداوي لپاره هغه ته ورواستا وو اونوموړي جنرال ته ئي
 داسي ميوي هم وليرلي ، چي هغه په دغه وخت كښي په هيڅ
 ډول لاس ته نه شوای ورتللي ، او دا خبره هغه وخت وه چي
 دد وارو ترمنځه د جنك دا ور لمبي پورته كيدلي او د دوار
 پوځونه يوله بل سره په جنك اخته وو ، همدارنگه د وي
 «غربيانو» په خپله ليكلي دي چي يوه مسيحي ښځه په ژړا
 انگولا د صلاح الدين خيمي ته لاره او هغي په زوره زوره ژړل او
 سلطان ته ئي شكايت وكړ چي د دي زوي دو كسانو حبشي
 پوځيانو يرغمل كړي بوولاي دي . صلاح الدين په خپله هم
 وو ژړل او په هماغه شيبه ئي يوخيرونكي او تحقيقاتي منصبدارته
 د هغي د هلك د پلټني حكم وكړ ، هغه هلك پيدا كړ او خپلي
 مورته ئي وسپاره - او بياني ښځه او د هغي زوي د خپلو
 څوكوسپايانو په بدرگه د هغوي خپل كپ ته ورسوله -
 ايا سره له دي بياهم څوك د داسي ويلو جرأت لري چي وواي
 زمونږ د تهذيب جنگي اخلاق بشر دوست زدي؟

د سلطان محمد ثاني له عاطفي څخه ډك چلن :

هغه وخت چي سلطان محمد ثاني قسطنطنييه « انقره » فتح
 كړه نو په خپله دي راغي او د صوفيه كيساته ننوت . او هلته
 ټولو مسيحي پادريانو پناه اخستلي وه نوموړي سلطان په ويره
 تنده او خندي خوله له هغوي سره ليده كاته وكړه او هغوي
 ته ئي دا ډاډور كړچي دي به د هغوي د رواغوبنتي او معقولي
 خبري ملاتړ او پلوي كوي او د وي بايد هيڅ ويره او ترهه

ونکری ، او کوم مسیحیان چی د لته له ویری خخه راغونډ شوی دی ، هغوی باید په پوره ډاډ او سکون سره خپلو خپلو کورونو ته لاړی - بیا وروسته له دی سلطان محمد د مفتوح هیواد د مسیحیانو د مختلفو مسائلو په لور متوجه شواو د هغوی د انتظام لپاره ئی نیاری وټیوو . او هغوی ته ئی د دی خبری تضمین وکړ چی د وی خپل ځان گړی قوانین ، دینی فرائض او خپل کلیسائی ټاکنی د ودونه په بشپړه او ازاده توگه ترسره کولای شی ، یواځی داهم نه بلکه هغه اسقفانو ته د دی خبری واک ورکړ چی د وی په ازاده توگه د ځانونو لپاره د کار دینال انتخاب کولای شی . چی د سلطان له دی اجازی سره سم هغوی حنا د یوس انتخاب کړ ، او سلطان هم د دوی د رهبر د انتخابولو په توسه په ډیر شان او شوکت هغه پول د هغه لمانځنه وکړه لکه څنگه به چی په باز نطینی د ورکښی د هغی انعقاد کیده - سلطان حنا د یوس ته وویل چی ته هر وخت او په هر ځای کښی د مسحیت د یووروحانی ششر په توگه زما دوست ئی او ته له هغو ټولو حقوقو او امتیازانو خخه گټورئ چی له د نه وړاندی ، کار دینال ته ورکړای شوی ؤو « او بیا سلطان نومړی ته یونبائسته آس د سوغات په توگه ورکړ او د هغه د څارنی او ساتنی لپاره ئی د اسقفانو له ډلی خخه د ده په خوښه یوکس وټاکه او د حکومت هغه ستر او لوړرتبه ماسورین له هغه سره د هغه تر کوره پوری په بهرگه لاړل ، سلطان محمد فاتح اعلان وکړ چی هغه د آرتودکس د کلیسا قوانین منظور کړی دی چی د دغو قوانینو څارونکی به کار دینال

وی ، د سوبی « فتح » په دوران کښی د مسیحیانو هغه ټول لرغونی آثار او نورشیان چی مسلمانانو د غنیمت په توگه اخیستی وو سلطان محمد د ویم له هغوی څخه په بیه وپیرودل او بیای کایسا گانو او نورو مربوطه ځانگوته وِسپارل - او دغه ټولی چاری سلطان محمد له مسیحیانو سره پداسی حالاتو کښی وکړی چی د قسطنطنیه د سوبی « فتح » په وخت کښی د ده او د مسیحیانو ترمنځ پدی هکله هیڅ تړون نوو شوی ، ترڅو د هغی سرته رسول پرده باندي لازم شوی وای ، بلکه د نوموړی پادشاه دغه چلن او رعایت د ده ځانگړی لورینه وه - د همدغه سلوک له امله د قسطنطنیه مسیحیانو د احساسه کړه چی د په خوانی باز نطینی واکمنانو او حکومت په پرتله ، د وی د دغه نوی اسلامی حکومت ترسیوری لاندی په زیات امن اوزادی سره خپل مذهبی مراسم پرځای او سوکاله ژوند تیرولای شی .

د عثمانی حاکمانو چلن :

همدارنگه عثمانی حاکمانو هم د خپلو نیردی مفتوحه سیمو نکه د بلغاریه او یونان له مسیحی رعایا وو سره خورا ښه سلوک کارو پداسی حال کښی چی دغه ډول چلن په هغه وخت کښی په گرده اروپا کښی له مسیحیانو سره نه کیده - ان تردی چی په نجارستان او تیرا سلفانیه کښی د کفن ملگرو او د ترانسلفانیه د توحیدی مذهب معترفو مسیحیانو هم د هیسامبرگ د افراطی مسیحی فرق د ظالمانه حاکمیت لاندی د ژوند تیروولو پرځای ، تریوی ډیری ووردی سودی پوری د ترکانو ترڅواک لاندی ژوند کولو ته ترجیح ورکړه - همدارنگه د سالیز یاد پروتستانی مسیحی

دلی دا هیله لر له چی هغوی د مسلمانانو تر تابعیت لاندی خپله مذهبی آزادی تر لاسه کړی .

د اروپا د مسیحیانو له خپلو مذهبی ورونو سره سلوک :

هغه وخت چی د ترکی خلافت په واکمنی کښی د هغه خای له مسیحیانو سره بشر دوسته چان کیده . په هغه زمانه کښی په اروپا کښی مذهبی تعصب د خوانی په مستی کښی وو . او د هغه خای افراطی حاکمانو په خپلو مخالفو فرقو هر ډول بندیز لگولای او هغوی ئی تر هر اړخیزی محاصری لاندی نیولی وو ، او په همدی ډول دعاسو مذهبی ډلو وگړی هم یو د بل په خلاف په جگړه بوخت وو هر خواته وینی بهیدلی او د هیچا همسر په امن نوو . په وومه پېړی کښی د هغو تیریو او ظلمونو په عکله چی د «پولند» روسی د «بولیا» ډنو د نغه خای په اړه د لسو فرقو باندی ډول دا نضا د «کردینال» «یکروس» د هغو داسی یادونه کړی ده .

سونی د هغو زرگونو شهیدانو په ویر دؤ ښکو پر خای له سترگونه په ژړا کښی وینی تویوو چی هغوی په د خلویښتو» پنځسو کالو کښی د ظالمو زندیقو او دین دښمنه کاتولیکانو په لاسونو وژل شوی دی . چی د دغو وژل شویو شمیر د او یازرو کسانو په شاوخوا کښی دی . ای تگمارو ! او ای ناپا کوفاسقانو ! ای دکانی په خیرزړه لرونکو ! زه له تاسی څخه پوښتنه کوم چی په دیرونو کښی د عبادت کوونکو راهبونیڅو گناه څه وه ؟ عامونیڅو څه جنایت کړی وو ؟ هلکانو ، پیغلو او کوچنیانو څه خطا کړی وه ؟ تاسی ولی هغوی ټول قتل

او له چری تیر کړل؟ ز به ولی دغو پولنديانو ته ملعون نه وایم؟ پداسی حال کښی چی هغوی د خپلو مسیحي وروڼو په مقابل کښی له سخت زړو او مفسدو بت پرستانو څخه زیات نرسوونکی او وحشیانه دریځ غوره کړی دی - هغوی په دی تکل په مسیحیانو باندی ظلمونه وکړل چی د آرتودکس د کلیسانوم او نښه ورکه شی - الله تعالی دی د ترکانو حکومت ترقیاست پوری ټینگ کاندی ځکه چی هغه خپل و جائب «جزیه» اخلی او د نورو د یانو له وگړو سره هڅه ډول کینه نکوی برابره خبره ده چی د دغه حکومت رعایا مسیحیان وی که ناصریان، یهودیان وی که سامریان - مگر د پولیندو ملعون حکومت له خپلو مسیحي وروڼو څخه یواځی د جزیه په اخیستلو باندی اکتفا ونکړه، سره له دی چی مسیحیان په خپله خوښه د هغه هر ډول خدمت کولو ته چمتودی، خودوی خپل مسیحي وروڼه د هغو ظالمو یهودیانو پنجو ته ورکړل چی هغوی د حضرت مسیح سخت د بنمنان دی، او دا هغه یهودیان دی چی مسیحیانو ته ئی دیوی کلیساد جوړولو اجازت هم ورنکړ او نه ئی مسیحیانو ته داسی یو راهب ژوندی پری ښود چی هغوی ته ئی د خپل دین زدکړه ورکړی وای».

د مسیحیانو د خپلو مسیحیانو څیرونی ته لیوالتیا:

د اوه له صوفیه څخه له راغلو مسیحیانو او د قسطنطنیه له میشتو مسیحیانو سره د سلطان محمد فاتح بشر دوسته او مهربانه چلن او د هغوی د حقوقو په ورکړه کښی د نوموړی د پراخه زړه د کړو وپولنډه یا دونه - اوس نوددی په مقابل کښی داروپائی مسیحیانو د چلن او کړو وړو په هکله هم لږڅه واورى:

هغه وخت چي هغوی په ۱۲۰۳ هـ کال کښي قسطنطنيه ونيو له

نو هغه مال هغوی له خپلو ارتودکسو مسيحيانو وروڼو سره څه
وو کړل، او ددی پرځای چي زماله خولی څخه ئی واورى ،
ښه به داوی چي پدی هکله د روسی، پاپ ددریم انستت له خولی
څخه واورى - نوسوری ویلی دی چي :

« د مسیح د پیروانو او د هغه د دین د پلویانو دنده

خود اوه چي هغوی د خپلو تورو او برچو مخ د مسیحیت د
ستر دښمن اسلام» په لورگر ځولای وای، خود خواشینی
ځای دی چي هغوی د خپلو مسیحي وروڼو وینی و بیولی- چي د
هغوی دوینی توپول هغوی ته د مذهب له مخی حرام وو.

خو هغوی دغه حرمت هیڅ په نظر کښي ونه نیوو او

دوینو درباب ئی روان کړ، او نه ئی د دین څه احترام وکړ، او
نه ئی د ښځی او نرپه منځ کښي کوم توپیر وکړ او نه ئی د
کوچنیانو، ځوانانو او سپین ږیرد کوم لحاظ وکړ - په رڼا ورځ
ئی زناوی وکړی - او د دوی د دغه شیطانی هوس په وړاندی
راهبی «عبادت کونکی» ښځی اولاد لرونکی میندی ، او پیغلی -

تولی بی وا که او پی اختیاره وی، او د دغه لښکر حیروونکو او
غرمبیدونکو ځناورو د پادشاه او نورو حاکمانو یواځی د شتو او
دولت په لوټ کونی اکتفاونکړه بلکه له هغو سره سره ئی د
کلیسا گانو شته او جای دادونه هم لوټ کړل - او ددی پر
څنگ کښي هغوی د کلیسا وو هرار خیزسپکاوی هم وکړ - د
هغوی مقدس تصویرونه ، صلیبونه او نور متبرک اثر ئی هم
لوټ کړل» .

او نویسیالی مؤرخ بنو غلی شارل پیل لیکلی دی چی :

« دغه مست او بی دونه لیکر که چی صوفیه ته راغی نوکبساته نتوت، مقدس کتابونه ئی ضائع کړل د شهیدانو تصویر ونه ئی له پنبولاندی او غوبل کړل - او د هغوی له ډلی څخه یوه فاحشه کنجره څخه د کلیسادکار د ینال پر کرسی کینا ستله او په لور او ازئی سندری ویل پیل کړل، د صوفیه د ښار ټول علمی او دینی عرفانی اثار تباہ او له منځه یوړل او له سرو سپینو څخه جوړی کړای شوی مجسمی ماتی او ټکړی ټکړی کړی ترخوله هغوی څخه روپي جوړی کړای شی».

او د دغه برونونکو حالاتو په خپلو ستر گولیدونکی راهب

داسی گواهی کوی چی :

«ر بنیتیا خبره خوداده چی د محمد پیرو انو له دغه ښار سره هغه ډول سلوک وټکر کوم چی په خپله د مسیحیت نوم آخستونکو راهبانو وکړ»

هو په رښتیاهم مسلمانانو که چی دغه ښار فتح کړ داسی ئی نوو نړی، لکه چی د سلطان محمد فاتح چل هرچا ته معلوم دی - او مسلمان ترخو چی مسلمان وی څخه هم د داسی کم ظرفی په ښکاره کولو جرأت نکوی او د دغه ډول نرم لرونکی مذهبی تعصب ترڅنگه هم نه شی تیریدلای، کوم بشر د سیمه او دردوونکی چلن چی په خپله رومی کاتو لیکانوله خپلو مسیحی آرتودکس ورونو سره وکړ

د اندلس او هسپانیه یوه قصه :

پدی حای کښی زه د اندلس د مسلمانو فاتحینو د هغه

حای له اقلیتونو سره د هغوی بڼه چلن، زړه سوانده روش او د هغوی د ننګیرونو «احساساتو» د خور ادرناوی کولو د داستان خپره کول نه غواړم او نه غواړم چې هغه له هغی لږنلازی سره مقایسه کړم کومه چې هسپانوی هستوګنو هغه وخت له مسلمانانو سره وکړه چې دوی د مسلمانانو په وروستی ریاست، غرناطه، باندي قبضه کړی وه او داهر څه هغوی هغه وخت او وروسته له هغه څخه وکړل چې دوی د فتح په وخت کښی له مسلمانانو سره ووه باده ئی تړون هم لاس لیک کړای وو او هغه دا چې دوی به د مسلمانانو د دین، د هغوی د جماتونو د هغوی د عزت او پت او د هغوی د شتوساتنه کوی مگر دوی له د غوږښتو څخه یوه هم تر سره او پوره نکړه - او نه ئی د مسلمانانو په هکله خپل کوم مسئولیت پر حای کړ - بلکه هغوی له وینوتو یولو څخه هم ډډه ونکړه - او بیاد غرناطه د سقوط د دیر شوکالو په زمانه کښی د ننه په ۱۶۳۴ مسیحي کال کښی اروپا اعلان وکړ چې د هغه حای ټول جماتو نه دی په دیر و نو او کلیساګانو بدل کړای شی لکه چې له همدغه اعلان څخه وروسته په څلورو کلونو کښی د ننه د ننه له هسپانیه څخه د مسلمانانو نښه او نوم لری کړای شو - دادی د مسیحيانو په خپله ژمنه «وفا کول» - او هغه وو زمونږ په خپله ژمنه وفا کول.

د پنځ غوښتنه ئی همدا ده :

دلرم دلشکی په پنځ «فطرت» به څه حیرانتیا وکړئ؟ حیرانتیا خو پدی خبره ده چې د هغوی بیرحمه چلن او د هغوی ژمنه ماتونه له خپلو منډوب شریکو وګرو سره وه او د هغوی دغه

تیری له هغو تیریو څخه کم نوو کوم چی له مسلمانانو پره
 نی کول او کوی نی - هغوی به هر هیواد چی فتح کړ نو هلته
 نی د خپلو تیریو او ظلمونو مظاهره وکړه برابره خره ده که هغه
 په کوم یو ختیځ هیواد او یا کوم لویدیځ هیواد باندی یرغل
 کاوو خو د یوو داره مارخناور په څیر به هلته څرگندیده ، که
 بی وزلی مسلمانان به وو یا مسیحیان دواړه به نی په یوو ډول
 څیړول - د هغوی لیکوالان او مصنفین په خپله د هغوی په
 دغو کړو وړو باندی ژرا کوی .

(کاردینال) او ډو د ویلی چی د اووم لونی ماو
 «خاص» درباری وو او په خپله نی په دویم صلیبی جگړه کښی ل
 هغه سره گډون کړی وو ، نوموړی په دغه جنگ کښی د خپلو
 سترگو د لیدلو حالاتو په ترڅ کښی لیکلی دی :

«هغه وخت چی په ۱۱۴۸ مسیحي کال کښی مسیحیان د
 کوچنی اسیاله لاری څخه بیت المقدس ته تلل نو هغوی د فریجیا
 د غرونو په درو کښی د ترکانو په لاسونو سخته ماتی و خوره .
 او دوی په ډیر مشکل سره د ایتالیا ساحلی ښارته ورسیدل ،
 او په دغه ښار کښی هغو مسیحي پوځیانو چی یونانیانو ته د هغوی
 له پلوه د روند تا کلی حق العبور ورکړای شو هغوی د انطاکیه
 ښارته د سمندر له همدغی لاری څخه ورسیدل . مگر خپل
 ناروغه ، تپیان بی وزله جنگیالی ملگری نی همغله خیانت
 کوونکو یونانی دشمنانو ته پری ښودل ، لونی هغوی ته پنځه
 سوه مارک ورکړل چی هغوی د دغو پاتی کسانو گوینکه وکړی
 او د تپیانو د رمل پری وکړی ترڅو هغوی د بیرته تلووړ و
 گرځیږی او له خپلو ملگرو سره یوځای شی . مگر له ایتالیا

ڇڻه ڊ لوڻي او ڊ هغه ڊ فوڇيانو له وتلو سره سم يونانينانو
 ترڪانو ته ڊ پاتي صليبينانو په هڪه خبر ورڪر ترڪان راغلل
 او پردوي ئي يرغل وڪر يونانينانو ئي ميل ڪاوو اوڪتل ئي چي دغه
 بدمرغان ڇه ڊول ڊ لوڻي ، ناروغي په حالت ڪڻبي ڊ دشمن
 ڊ نيزو او تورو مقابله ڪوي . او بيا هغه وخت پردوي باندي
 ڊ تباهي او ٽولنيزي وڙني ڊ طوفان ڇپي راغلي چي
 دوي ڊ خپلي قشلي او چوڻي په لور روان وو . له دوي ڇڻه
 يوي ڇلور زره ڪسيزي ڊلي ، ڊ مايوسي په حالت ڪڻبي ڊ
 دتبنستيدو هڻه وڪره ، ترڪان چي ڊ دوي قشلي ته له دوي ڇڻه
 مڃڪڻبي رسيدلي او سٽگرونه ئي نيولي وو پردوي باندي په يوڄل
 يرغل وڪر او ڪرد صليبي فوڇ ئي تارو مار ڪر . له دغي تباهي ڇڻه
 چي ڪوم وڪري سلامت خلاص شوي وو هغوي هم له خپل
 ژوند ڇڻه نااميده وو خو مسلمانانو ڊ هغوي په در بدر حالت
 باندي زره سوي وڪر او ڊ ميرڇي «دشمني» پرڇاي ڊ هغو په
 زړونو ڪڻبي ڊ دوي په هڪه مهرباني پيدا شوه . هغوي ڊ دوي
 ڊ ناروغانو په ڊ رمل ڪولو لاس پوري ڪر ، له وڍو او بي وزلانو
 سره ئي مرسته وڪره او هغه ڇوڪ چي ڊ هلاڪت په حالت
 ڪڻبي وو له هغوي سره مسلمانانو ڊ زره له اخلاصه هر ڊول
 مرسته وڪره . او ڇينو مسلمانانو ڊ دوي هغه روپي چي لوڻي
 يونانينانو ته ڊ دوي لپاره ورڪري وي له يونانينانو ڇڻه په
 بيه و پيروڊلي دوي ته ئي ورڪري . «چي پدي اساس» ڊ دوي ڊ
 خپلو يوناني مذهبي ورونو او ڊ ڪافرو ، «مسلمانانو» له دوي
 سره په چلن ڪڻبي ڊير توپير موجود وو .

يونانينانو پردوي باندي ملندي ووهلي دوي ئي وٽڪول او له

دوی خځه نئ هغه ټوله نغدی پنگه په زور واخستله چی لوئی دوی ته ورکړی وه. چی دی دوی ډوله چارانگونو «عکس العملونو» نتیجه دا شوه چی ځینی صلیبیان د خپلو خلاصوونکو اوسرستیانو دین په ډیره خوښی سره قبول کړ. لکه چی زموږ یو مؤرخ ویلی دی : «پردوی باندی د دوی سخت زرو وروڼو ظلم وکړ مگر کفارو «مسلمانانو» دوی ته امن ورکړ او له دوی سره ئی خورا پنه سلوک وکړ» — مونږ ته معلومه شوی ده هغه وگړی چی بیرته لارل له هغوی خځه له دری زره کسانو خځه زیات وگړی له ترکانو سره ملگری شول اوه ! دغه ډول سهربانی له ظلم او تگی خځه ډیره ناوړی ده. هغوی خو دغو مسافرو ته مړی ورکړه مگر له هغوی خځه ئی د هغوی ایمان واخیست که څه هم دا خبره خو صحیح ده چی هغوی هیڅوک هم په زور باندی ایمان پزی بنودلو ته اړنه ویستل بلکه یواځی د هغوی په خدمت کولو او پر هغوی باندی پراحسان کولوئ اکتفا وکړه.

په اوسنی رڼا کښی ئی ؤ کوری :

ډیر لری تلو ته ضرورت نشته دی ، په تیرو دو نړی، والو جگړو کښی د لویدیځو ملتونو د بی رحمی او سخت زری توب آثار او د منځنی ختیځ په اسلامی سیمو کښی د هغوی اخلاق او کره وړه په څرگنده توگه گواهی کوی چی د حاکمیت په دوران او د جگړی په ډگر کښی د دغو وگړو کره وړه او چان خورا ظالمانه او د دوی د بربریت ستره نمونه ده. د دغو وگړو دغه مناققانه پالیسی اوس له هیچا خځه هم پته نده چی هغوی په بین المللی غونډو کښی خو د خپل تهنذب او تمدن ، بشر دوستی او شفقت باتی وهی مگر په خپلو جگړو کښی ،

په خپلو نیول شو یو سیمو او په خپلو کوڅو او بازارونو کښی
 په ډاگه سره د خپل وحشی خوی او وینو څښلو دود ښکارونه
 کوی . ځینی وگری د لویدیځو قامونو د چلن په هکله دا عذر
 وړاندی کوی چی دوی په منځنیو پېرلو کښی دو سره مهذب
 او تمدن نوو چی له دوی څخه د ښه چلن هیله شوی وای .
 مگرمونږ له دوی څخه دا پوښتنه کوو چی اوس خو دوی مهذب
 څه چی ځانونه د تهذیب ټیکداران بولی ، او در گرده لگیادی
 گرده نړی له علومو فنونو او نوو ایجاداتو څخه گټوره وی ؟
 د حالت اصلی صورت داسی ندی بلکه زمونږ په وړاندی پوښتنه
 دا ده چی د هغو ملتونو اصلی مزاج څه دی ؟ چی په پای کښی
 پردغو جعلیاتو او تصنیعاتو بانندی بریالی کیری . حقیقت دا دی
 چی په لویدیځو هیوادونو کښی اوس هم هغه گرد خو یونه
 او عادتونه موجود دی ، کوم چی په دوی کښی د بربریت
 او وحشی توب او بت پرستی په زمانه کښی موجود وو .
 په منځنیو پېریو کښی دغو فضائلو د دینی تعصب لباس واغوست ،
 چی له د امله د هغوی د وحشی توب دروز پټی په دین
 بانندی پورته لږای شو او اوس د دوی هغو منگ دلانه
 او وحشیانه خو یونو د تهذیب جامی واغوستی او کار کوی .
 چی پدی توگه اوس د دوی د بشر دښمنی او سنگلی
 پټی امن او سوله تهذیب او تمدن پورته کوی . چی پدی
 اساس اصلاً په هره زمانه کښی دغه مدونه مفسد
 وینی ، بیوونکی ، ځواک طلب متعصب او وحشی دی . چی
 ه د امله ویلای شو دوی په لومه خوله د اسلامی

فتوحاتو په لږ کښې زمونږ د سنگ دلی داستانونه او قصې بیانوي. او خپل لږ کښ بنکیلاک د رحمت او زړه سوی په رنگ کښې وړاندې کوي. چې پدې ښکله اصلی حقیقت زمونږ دی دریغ او د دوی د کړو وړو اصلی خیره یوو شاعر داسې تمثیل او بیان کړی ده چې :

ملکنا فکان العفو مناسجیه

فلما ملکتم سال بالدم ابطیح (۱)

وما عجب هذا التفاوت بیننا

فکل اناء بالذی فیہ ینفح (۲)

۱- مونږ چې حاکمان شو نو بڅښنه او تیریدنه زمونږ خصوصي عادت وو، مگر که چه تاسی حاکمان شوی نو تاسی د وینو دریاب روان کړ.

۲- زمونږ او تاسی ترمنځ دغه توپیر هڅیکه هم د حیران تیاور ندی ځکه چې له لوبښې څخه هغه څه توښیږی چې ورپکښې وی.

ووم باب

په څارویو باندې مهربانی او زړه سوی :

زمونږ د تهذیب د زړه وړونکو اړخونو په لږ کښې دا یوه خورا بې ساری او د خبرو اترو عجیبه موضوع ده. که څه هم زمونږ په عصر کښې به دا دوسره زیاته د اهمیت وړنوی. ځکه چې تردی نیردی زماني پوری خلکو د دی خبری تصور هم نه کاوو چې څاروی او حیوانات د رحم او انصاف مستحق و گنلای شی. او په ځینو ملتونو کښې خو اوس هم دا دود جاری دی

جي نوزن، خوشي و سي سبو به ورخو کسي مڃو، توڻي و
 وڙن، تعريخ و - تيڙي ذريعه - لاري نئي. مگر پئي هڪه ۱۰ مڃو
 ٽيٽ ۽ ڇيو هيو و کي لاري به خرا ۱۰ مڃو شري
 شعور وڙه سو ۱۰ - سر به ۱۰ مڃو کسي خرگه شو جي به به
 به خجه به خرا سو ٽيٽ لاري وڙه به مڃو ٽيٽ
 خجه وڙه ۱۰ - کيو مڃو شري مڃو ۱۰ - لاهه مڃو به
 خرا سو و خرا سو ۱۰ مڃو لاري مڃو ۱۰ مڃو
 وڙه مڃو ۱۰ مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو
 خرا مڃو ۱۰ مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو
 مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو
 مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو

خراي و حيوات به پوڄه مڃو :

مڃو - ٽيٽ - مڃو و مڃو به مڃو به مڃو به مڃو به
 مڃو و کي جي حيوات و خراي به مڃو مڃو مڃو به
 خرا مڃو پوڄه مڃو جي مڃو به مڃو مڃو مڃو مڃو
 مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو
 مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو

۱۰ - مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو

مڃو مڃو

مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو

مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو

مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو مڃو

خاروی هم د مینی او زره سوی مستحق دی :

نوله د امله هغوی هم د مینی او مهربانی هغه ډول
وردی . لکه څنگه چی یو انسان د هغه مستحق دی :

«الراحمون یرحمهم الرحمن ومن اعطی الرفق فقد اعطی
حظة من خیر دنیا والآخره». (۲) .

ترجمه : په رحم کوونکو باندی ډیر مهربانه خدای پاک رحم
کوی ، چاته چی نرمی ورکړای شوه ، هغه ته د دنیا
او آخرت د نیکی یوه ونډه ورکړای شوه .

سزا او جزا :

بلکه ډیر ځلی داسی کیری چی پر حیواناتو باندی زره
سوی او مهربانی د یو انسان لپاره جنت ته د تلو ذریعه
جوړیږی «لکه چی په یو حدیث کسبی حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی - بینما رجل یمشی بطریق
اذا اشتد علیه العطش فوجد بئراً فنزل فیها فشرّب ثم خرج
فأذکلب یلهث یأکل الشری من العطش فقال الرجل لقد بلغ
هذا الکلب من العطش مثل الذی کما بلغ منی فنزل البئر
فملاء خفه ماء ثم أمسکه بفيه حتی اتى فستى الکلب
فشکر الله تعالی له فغفر له - قالوا یا رسول الله او ان لنا
فی البهائم لاجر - فقال فی کل ذات کبد و رطبة اجر :

رواه مسلم - بخاری - مالک - احمد و ابوداؤد .

«یو سړی چیر ته په سفر باندی روان وو - په لاره کسبی

۲- د دی حدیث روایت ابوداؤد ، ترمذی ، حاکم او امام

سخت تری شو - په لاره کښې یو کوهی مخی ته ورته راغی
په هغه کښې کښته شو او او به ئی وو خښلی بیاور خڅه
راؤوخوت - ده د کوهی په خنگ کښې یو سپی ولید چی زبه ئی
راویستلی وه او له تندی خڅه ئی خاوره خټله - دغه سپی په
زړه کښې له خان سره وویل چی داسپی هم له تندی خڅه داسی
وار خط، دی لکه خنگه چی زه ووم - نودی بیرته کوهی ته
کښته سواو خپله د پښی سوزه ئی له او بو خڅه ډکه کړه او په
خوله کښې ئی وو نیوله او راؤوخوت او بیانی سوزه د سپی په
خواه کښې ورؤنیوله او په او بوئی مورکړ . خدای پاک د ده
دغه بښگنه قبوله کړه او د هغه ټول گناهونه ئی وو بخشل -
له ناستو کسانو خڅه یوو پوښتنه وکړه « یا رسول الله ایاله
دغو خاړو یو سره بښگنه کول هم زمونږ لپاره د ثواب باعث
گرځیری ؟ حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په جواب
کښې ورته و فرمایل : له هرڅیگر لرونکی او روزی خورونکی
خاړوی سره نیکی کول د اجر او ثواب باعث گرځیری.»

او د دی په خلاف ځینی و ختونه له خاړویو او حیواناتو
سره دظالمانه او سنگدلانه سلوک په ټولو انسان دوزخی کیدلای
هم شی : لکه چی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
فرمایلی دی : «دخلت امرأة النار فی هرة ربطتها فلم تطعمها
ولم تدعها تأکل من خشاش الارض : رواه البخاری . «یو بښخه
یواځی دیوی پیشو په توسه دوزخ ته لاره چی ټینگه ئی تړلی
وه نه ئی په خپله د خورلویڅه ورکول او نه ئی خوشی کوله چی
د مځکی خو ځنده ئی څه خورلی وی »

په اسلامي تهذيب ڪنبي « يواڻي په ترغيب او ترهيپ باندی آڪتفانده ڪراي شوی ، بلکه په ڄارویو باندی د شفقت او رحيم ڪو لو په. باره ڪنبي قوانین هم جوڙ ڪراي شوی دی ، چي د هغوی له جملي څخه يوه ماده دا هم ده څوڪ چي په ڄاروی سپوروی اوله چا سره د خبرو اترو ڪولو لپاره هغه وڏرووی او دی به هغه باندی د سورلی په حالت ڪنبي مجلس ڪوی نو دا شرعاً ممنوع دی لکه چي حضرت رسول اڪرم صلی الله عليه وسلم فرمایلی دی:

« لا تتخذوا اظهور دوابکم ڪراسی » « رواه احمد والحاڪم »

د خپلو ڄارویو له شاگانو څخه د خپلی نامتی ڪرسی به جوڙوی همدارنگه د ڄارویو وڙی تڙی ساتل او د هغوی خوار او ڪمزوری ڪول ممنوع ڪراي شوی دی - يو ڄل حضرت رسول اڪرم صلی الله عليه وسلم پداسی يو اوش باندی تیر شو چي له لوڙی څخه د هغه گياه په ملا پوڙی نشتی وه د هغه په لینلو سره حضرت رسول اڪرم صلی الله عليه وسلم و فرمایلی :

اتقوا الله في هذه البهائم العجمة فاركبوها سالحة واطرکوها سالحة . (رواه ابو داؤد) .

«د دغو ڄارویو په هڪه چي خبری نشی ڪولای له خدای پاک څخه ویره وکړی ، پر هغوی باندی هغه وخت سورلی ڪوی چي د سورلی جوگه وی او هغوی ڪه چي خوشی ڪوی نو پداسی حالت ڪنبي ئی خوشی ڪړی چي روغ رست وی .

په څارو يو باندي د هغوي له څواک څخه زيات

کارکول ناروادی

همدارنگه په څارو يو باندي دومره کارکول رواندي چي هغه ئي څواک نلري - حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم يوځل د يوو انصاري بن ته تشریف يووړ ، هلته ئي يو اوښن وليد - او کله چي دوښن سترگي په رسول اکرم صلي الله عليه وسله باندي ولگيدلي نور مباري ئي کړي ، او له سترگوئي وښکي رواني شوي . حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم اوښن ته نير دي راغي او د هغه او ښکي ئي وپي کړي ، او بيا ئي وو فرمايل : ددي اوښن څښتن څوک دي ؟ « د اوښن څښتن وويل : «زه يم اي د خدای رسوله !» حضرت هغه ته خير شو او داسي ئي ورته و فرمايل : اياته ددي څاروي په هکله له خدای پاک څخه ويربري ؟ چي خدای پاک ستا په ملکيت کښي درکړي دي ، ده ما ته شکايت وکړ چي ته خو له هغه څخه کا راخلي ، خو هغه وري پرېر دي .» همدارنگه له ضرورت څخه پرته ، يواځي د ساتيري او تفريح په خاطر د حيوانو تو ښکار کول هم حرام کړای شوي دي ، حضرت رسول اکرم صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي :

من قتل عصفورا عبثا حج الى الله يوم القيامة يقول يا رب ان فلانا قتلني عبثا و لم يقتاني منفعة «رواه نسائي- و ابن ماجه.»
 «چا چي بي هدفه او د تفريح په خاطر چرچنه هم قتل کړه نو هغه به د قياست په ورځ خدای پاک ته د قاتل له لاسه شکايت وکړي او داسي به ووايي چي اي خدایه زه ستا دغه ښته

عبث او د ساتیری په خاطر وژلی ووم اوزه ئی د کومی گتی د
ترلاسه کولو په تکل نیم وژلی.»

همدارنگه د څاروی او حیواناتو د نخشی او تمرین د
پخولو په خاطر استعمالول هم ممنوع دی حضرت رسول اکرم
صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی :

لعن رسول الله من اتخذ شيئاً فیه الروح غرضاً.

«رواه البخاری و مسلم»

رسول الله صلی الله علیه وسلم په : هغه چا باندی لعنت
ویلی دی چی کوم ساه لرونکی «ذی روح» د نخشی په توگه
استعمال کړی.»

دا لاندی چاری ممنوع دی :

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د حیواناتو په
خپل منځ کښی له جنگونی څخه د ژغورنی حکم کړی دی :
۱- لکه بتیر چرگان سپی غوایان او ښان وو زی گهی زرکی او
داسی نور «چی ځینی ئی د ساتیری او ځینی ئی د پیسو په
خاطر جنگوی.

او ددی لپاره چی هغه ورک نشی او معلوم وی نو د هغه کوم
ځای سوځول او یا په گرمو سیخونو دا غل «او یائی غوړونه
غوځول د ئی ښکر دوندی کول» دا ټول دښانی کولو په تکل
ناروا دی - حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم یوځل یو
داسی څر و لید چی د هغه په منځ باندی داغ لگول شوی وو :
«حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم و فرمایلی په هغه چا
باندی دی د خدای پاک لعنت وی چی دغه کار ئی کړی دی»

که چیر ته څاروی داسی وی چی د هغه غوښه خوړلای شی نو
 پر هغه باندي زړه سوی دادی چی د هغه له حلالولو څخه
 وړاندي دی چاره ښه تره ورته تیره او تیزه کړی ، او هغه ته
 دی او به ورکړی او کله ئی چی حلال کړی نو تر هغه پوری
 دی پستوکی نه ورڅخه باسی چی ښه سوړ شوی نوی - حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم فرمایلی دی :

«الله تعالی له هر شی سره ښیگڼه او نیکی کول لازم کړی
 دی - له د امله که څوک قتل کوی نو په ښه توگه
 ئی قتل کړی او که حلاله او ذبح کوی نو په ښه توگه ئی ذبح
 کړی ، حلالوونکی د خپله چاره ښه تره تیره کړی او ذبیحه
 د سوړوالی ته پری ښودلای شی.»

بی سیاله ښودنی «تعلیمات» :

ښه پدی هکله دومره احتیاط کړای شوی دی چی له
 چری تیره کولو څخه وړاندي د څاروی ترل او څملول هم
 بی رحمی او سنگدلی گڼل شوی دی - یو سړی خپله وو زه د
 ذبح کولو لپاره ترلی او څملولی وه او ده چاره تیره کوله ،
 حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم هغه ته وو فرمایلی :
 «اترید ان تمیتها موتات» ، ایاته غواړی چی هغه مرداره شی ؟
 او بیا ئی و فرمایلی : «تا ددی له څملولو څخه ولی وړاندي
 چاره نه تیره کوله» . له د څخه نو رورا ندي واورى چی له
 حیواناتو سره د ښه او زړه سوانده چلن په باب کښی دا لاندی
 پښه څومره مؤثره ده او زمونږ د تهذیب د روح په روښانه
 کولو په کوم اندول اغیزه کوونکی ده ؟ حضرت عبدالله بن

مسعود رضی الله عنه فرمایلی دی چی :

«زه په یوو سفر کښی له حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم سره ملگری ووم - په یوو خای کښی مونږ یوه «سره رنگی مرغی» ؤ لید له چی له هغی سره د هغی دوه بچونږی هم وو - مونږ د هغی دواړه بچونږی ؤ نیول ، چی له دی امله همدغه «سره رنگی» مرغی زموږ په سرونو گرده چور لیده - رسول الله صلی الله علیه وسلم مونږ ته راغی او داسی ئی ؤ فرمایلی : د دی مرغی د بچونږو په اخستلو سره چا دی ته صدمه او خواشیننی رسولی دی ؟ د دی بچونږی بیرته ورته ورکړی او د همدغه سفر ایوه بله پښه ده او هغه دا چی په یو خای کښی حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ؤ لیدل چی د سیرتنو خو نه سوخول شوی ده ، حضرت ؤ فرمایلی : «دا چاسو خولی ده» ؟ حضرت ابن مسعود رضی الله عنه وائی چی مونږ په خواب کښی ورته وویل چی «مونږ» حضرت صلی الله علیه وسلم ؤ فرمایلی : «له الله تعالی څخه پرته هیڅوک هم د دی حق نلری چی څوک په اور باندی ؤ سو خوی» رواه ابو داؤد ، ددی حدیث روایت ابو داؤد کړی دی .

خو فقهی احکام :

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د پورتنیو ښودنو او تعلیماتو په رڼا کښی اسلامی فقهاوو له حیواناتو او څارویو سره د نیک او زړه سواده چلن په هکله داسی احکام وضع او ټاکلی دی چی د هغوی هیڅ تصور نشی کیدلای - د مثال په ډول دوی فرمایلی دی چی د څاروی پرڅښتن باندی لازم دی چی هغه د خپل څارویو اړتیاوی او لوازم پوره او تیاری کړی -

او که چیرته هغه د خپلو څارویو اړتیاوی نشی پوره کولای نو په قانونی توګه دی از ویستلای شی چی یا خو دی د خپلو څارویو اړتیاوی تامین کړی او یا د هغه و پلوری او یادی هغوی په آزاد ډول په ځنګل کښی خوشی کړی ترڅو هلته دوی ته د پناه چاره وکړای شی ، که چیرته هغه حلال او پاک څاروی وی ، چی د هغوی غوښی خوړلای شی نو هغه د ذبح کړای شی - او ځینو فقهی وګرو خوله د نه سخت الواک ورکړی دی - هغوی ویلی دی «که چیرته یوه ړنده پیشود چا خونى ته لاره شی او یوو او بل لور ته نشی تللای نو د هغی خوراک ځښناک د کهول په اوسیدونکو باندی لازم دی - همدارنگه فقهاوو په څارویو باندی د هغوی له ځواک څخه زیات بار وړل منع کړی دی - دوی له دغی مادی څخه ډیر داسی حقوقی قوانین استخراج کړی دی چی که څوک کوم څاروی په کرایه باندی اخلی او بیا په هغه باندی د هغه له ځواک څخه زیات دومره باروړی ، چی د هغه له امله هغه مړشی ، نو پدغه شخص باندی د هغه ضمان «تاوان» لازمیږی .

همدارنگه اسلامی فقهاوو د بار هغه اندازه هم ټاکلی چی په خر او کچر باندی وړلای شی - او پدی هکله حیرانوونکی خبره خو دا ده چی یوو فقهی د خر او کچر د بار اندازه یو ډول بنودلی ده مګر دویم فقهی له هغه سره پدی هکله اختلاف کړی او ویلی ئی دی : «د ټاکل شوی د بار د اندازی په ټاکلو کښی له ټټو سره نیا وکړای شوی دی مګر له خره سره ستره بی انصافی شوی ده -»

همدارنگه دوی ویلی دی چی که یو خاڙوی بل خاڙوی
 و خوروی او هغه ته زیان و رسوی نو هغه لغو دی ، چی پدی
 اساس مجرم خاڙوی ته د هغه د تیری او جرم په ارتکاب سره
 سزا نشی ورکولای ، مگر د هغه خښتن محاکمه او مجازات کیدلای
 شی پدی شرط که دا خبره ثابته شی چی هغه د خپل جانی
 خاڙوی د ترنی او خاڙنی په هکله تغافل کړی وی - داو هغه
 خو زرین او بی سیاله اصول چی زسونه تهنیب او زسونه شریعت
 د خاڙویو او حیواناتو په هکله وضع کړی دی - او پدی خای
 کښی یواخی دومره پوښتنه پیدا کیری چی د دغو اصولو د عملی
 نفاذ او پلی کولو کیفیت څنگه دی؟
 د نیکوچ لمن خو نور مثالونه :

حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په یوو سفر کښی
 روان وو چی د انصارو یوی ښخی خپلی او ښی ته وویل «لعنت
 دی پر تاشی» په داسی حال کښی چی دا پری باندي سپره هم
 وه - که چی په او ښه باندي ددی د لعنت ویلوڅغ د حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم مبارکو غوږونو ته ورسیده نو
 دی مبارک پر دغی ښخی باندي سخت په غصه شو او فرمان ئی
 صادر کړ «پدی او ښه چی څه وی هغه واخله او اوښه پریرده
 ځکه چی هغه «ملعون» ده - ښخی سم له لاسه اوښه خوشی کړه
 او هغه د خلکو په منځ کښی په آزاده توگه گرځیدله او هیچا
 هم هغه نه خوروله د دی حدیث روایت مسلم کړی دی -

«حضرت عمر رضی الله عنه یو سری و لید چی ووزه ئی
 له پښی څخه نیولی او پر مخکه ئی کشوی ترڅو هغه ذبح او
 حلاله کړی - حضرت عمر رضی الله عنه دغه سری ته وویل :

«وو خو رول شي هغه خو مرگ ته بياني په بڼه توگه خوئي بوزه»
 دا وو د هغه نيك چلن او نرم سلوك رنگ چي د
 اسلامي حكومت او نورو ټولنيزو ادارو له پلوه له څارويو او
 له حيواناتو سره كيده .

د اسلامي حكومت مسئوليتونه او د ندي :

پاتي شوه دا خبره چي اسلامي حكومت له څارو يو سره بڼه
 او نيك چلن ته څومره اهميت وركا وو؟ پدي هكله له د
 څخه زيات ثبوت او دليل څه كيداي شي چي خلفا وو به وخت
 په وخت عوايوته داسي ټولنيز هدايات جاري كول ، چي په
 هغوي كښي به ئي دوي ته په تينگه سره ويل چي څارويو ته
 څور او تكليف ورنكړي او له هغوي سره خورا نرم او نيك چلن
 اختيار كړي .

حضرت عمر بن عبدالغزير رضی الله عنهما په خپل يوو

ليک كښي خپلو واليانوته هدايتونه وركړي وو چي هغوي بايد
 وگړي له د كار څخه په كلكه سره و ژغوري چي آسونه په
 ناحقه سره و نه وهي او نه هغوي ته قيزي واچوي ، او ترافيكوته
 ئي و ليكل چي وگړي پري نږدي چي د آسونو په خولو كښي
 دزندی واگي واچوي او نه داسي تازينه استعمال كړي چي د
 هغي په مر كښي و سپنه وي يعني سرنئ له و سپني څخه جوړ
 كړاي شوي وي . همدارنگه د ده د خلافت په زمانه كښي د
 محاسبانو په دندو كښي دا هم وو چي هغوي دي وگړي په
 څارويو باندي له درندو بارونو وړلو څخه و ژغوري ، او همدارنگه
 دوي بايد وگړي د څارويو له ناحقو سزا وركولو او د سفر په

وخت کڻبي له زياتو وهلو څخه هم و ژغوري . او که چيرته
محتسب داسي څوک وويني چي له څارويو سره دغه چاري کوي
نو دي دا دنده لري چي هغه سمي لاري ته برابري او
پدي هکله دي هغه ته د سزا ورکولو صلاحيت هم لري پدي
هکله دوي «قانون» دا دي :

«محتسب دا صلاحيت لري چي هغه د پورتنيو چارو مباشر
د هغه له ارتکاب څخه په زور و ژغوري . ځکه چي پدي کڻبي
ټولنيز مصلحت پروت دي ، وگړوته هيڅکله هم د دي خبري
اجازه نشته چي هغوي په څارويو باندي د هغوي له ځواک
څخه زيات پيټي او بار يوسي او نه دوي ته دا اجازه شته چي
څاروي گړندي و چلوي پداسي حال کڻبي چي پر هغوي باندي
پيټي هم باروي . او نه هغوي ته اجازه شته چي څارويو ته
ناوړه او درنده سزا ورکړي همدارنگه هغوي ته روانده چي
هغوي بار کړي څاروي په عامو واثونو کڻبي او پارکونو کڻبي
و دروي . دغه ټولي چاري په بشپړه توگه له اسلامي شريعت
څخه خلاف دي . ځښتانونه لازمه ده چي هغوي د خپلو
څارويو په هکله له الله تعالي څخه ويره په نظر کڻبي و نيسي .
خيره بايد دومره ورکړاي شي چي پر هغوي باندي څاروي مور
شي . همدارنگه د څاروي خيره بايد خرابه او لږ نوي» .

د څارويو د پالنې لپاره اوقاف :

پاتي شوه دڅارويو د پالنې لپاره ټولنيز مرکزونه او اداري ،
نو هغه هم په زيات اندرل موجودي وي . او پدي هکله خورا
غوره ثبوت او گواه دا دي چي د لرغونو اوقافو په لاس ته
راغلو اسنادو کڻبي مونږ ته د داسي اوقافو په هکله معلومات

لاس ته راغلی دی چی زرو او له کار څخه وتلو څارویو د څر لپاره خاص کړای شوی وو - چی یو د دغو اوقافو له جملی څخه د دمشق «مرج احضر» دی چی په هغه کښی بناړ والی اوس د لوبو سټدیوم جوړ کړی دی - دغه څر ځای د هغو زرو آسونو لپاره وقف وو چی هغه خپلو څښتانو له کار څخه د لویدلو په وجه شړلی او د هغوی له پالنی څخه ئی لاس اخستلای وو - دغه آسونه به دغه څر ځای کښی خریدل او همدغلته به مړه کیدل ، همدارنگه د دمشق له اوقافو څخه یو د پشیانو لپاره خاص کړای شوی وو - چی په دغه وقف ځای مرکز کښی به پشوگانو خوراک څښاک کاوو او هستوگنه به ئی کوله او هلته به ملاستی وی - چی پدی ډول په دغه مرکز کښی په سلگونو څرې او ځوانی پشیانی هم، را ټولی شوی وی او هغوی ته هره ورځ په دغه مخصوص هستوگنخی کښی خوراک ورکول کیده او هغوی هم له مستی سینئ او چکر وهلو څخه پرته د بل هېڅ کار لپاره له دغه هستوگنخی څخه نه خوځیدلی .

دغه هر څه د اسلامی امت د روح څرگندونه کوی چی هغوی په څارو یو باندي د شفقت او زړه سوانده چلن داسی ځلی د رولای دی چی د هغه سیال مونږ ته په گرده وگړوا له نړی کښی نه تر سترگو شوی دی او نه به ئی بیاؤ نمو .

د زړه سوانده چلن بی سواله او عجیبه مثالونه :

له څارو یو سره د زړه سوانده سلوک یو زړه وړونکی او روښانه مثال هغه دی چی یو جلیل القدر صحابی «حضرت ابو درداء» وړاندي کړی دی . ده د مرگ په وخت کښی

خپل اوښي ته د وينا په ترڅ كښي داسي وويل : «اي اوښه
ته د قيامت په ورځ د خدای پاک په وړاند جگړه و نكړي
ځكه چي ما هيڅ كله هم پرتا باندې ستاله ځواك څخه زيات
پهتي ندی بار كړی». همدارنگه يو بل صحابي حضرت عدی
بن حاتم به سیره تنوته چوري جوړو له او ورته اچوله به ئي
او داسي به ئي ورته ويل: «دا زما گاونډيان دي. له دي امله هغوی
پر ما باندې هم حق لري» — امام كبير ابو اسحاق شيرازي
يوه ورځ له خپلو ملگرو سره چيرته روان وو چي په مخه كښي
يو سپي ورته راغی . د سپي څښتن په خپل سپي باندې منت
وكړ او هغه ته ئي له لاري څخه د چپيدلو حكم وكړ ،
امام ابو اسحاق هغه تهديد كړ او داسي ئي ورته وويل :
آيا تـه خبر نه ئي چي لاره زمونږ او د سپيو ترمنځ گډه او
مشترك ده .

په تيرو زمانو كښي له څارو يو سره چلن :

د اسلامي تهذيب دغه روښانه اړخ او له حيواناتو او
څارو يو سره د هغه د شفقانه او زړه سوانده چلن صحيح اندازه
مونږ تر هغه پوري نشو معلومو لای ترڅو چي دا راته معلومه
نشي چي په تيرو زمانو او منځنيو پيړيو كښي له څارو يو سره
څه كيدل او بل دا چي د هغوی د ځورولو او تعذيبولو په هكله
د نورو ملتونو دريځ څه وو .

په دي لړ كښي له هر څه نه وړاندې كوم شي چي د
پاملرنې وړدي هغه دا دي چي د نورو ملتونو په ښودنو او
تعليماتو كښي له سره مونږ ته داسي هدايات او لارښودني لاس

ته ندي راغلي چي په هغوی کښي له څارو يو سره د ښه چلن او نرمي حکم شوی وی او يا پر هغوی باندي زړه سوی لازم گرځولای شوی وی . همدغه وجه ده چي د نورو قومونو په وړاندي د څارو يو په خپلو څښتنانو باندي د نفقي او د هغوی د پالنې په هکله اصول او فرائض نشته .

له دي نه وروسته هغه غريب او حيرانوونکي حالت زمونږ مخي ته را د روسي چي په منځنيو پيړيو ، ان چي تر نولسمي پيړي پوري جاري وو ، چي په هغه کښي يو څاروی د هغه د جرم په بدله کښي او ياد هغه د څښتن د جنایت په بدل کښي د سزا مستوجب گڼل کيده . او له څارو يو سره داسي سلوک کيده لکه څنگه چي له يوو عاقل او هوښيار انسان سره کيږي د يوو څاروی په خلاف داسي فيصلې صادریدلي لکه څنگه چي د انسان په خلاف صادرېږي . هغه بندي کولای شوه . او له هيواد څخه تبعيد کولای شوه او ان تردی چي د مرگ سزا هم ورکولای شوه لکه څنگه چي يوو مجرم او جاني انسان ته ورکولای شي .

د يهودی شريعت ځيني مادي :

له څارو يو سره «د چلن په هکله» په يهودی شريعت کښي دغه لاندني مادي ميندل کيږي : «که چيرته يو غواڼی کوم سړی يا ښځه په ښکر باندي ووهي او هغه مرشي نو پدی صورت کښي د دغه غواڼی رجم کول «سنگسار» لازم دی . او که چيرته د دغه څاروی ښکر وينه عادت نوی او په ناڅاپي ډول ئي په ښکر ووهي او سړی مرشي . نو څښتن ته ئي هيڅ

هم نه شی ویل کیدلای «یعنی غیر مسؤل دی» مگر که بنکر وهنه د هغه عادت وی او خلکو دی خبر کړی هم وی چی د ده څاروی په بنکر باندی وهنه کوی او له د نه وروسته بیا هم هغه د خپل څاروی څار نه ونکړی او هغه کوم سړی یا بنڅه ووهی او دهغه مرگ لامل وگرځیری نو پدی صورت کښی باید څاروی رجم کړای شی او د هغه څښتن ته د مرگ سزا ورکړای شی . یو بل هم داسی صورت دی چی په هغه سره له یهودی شریعت سره سم څاروی ته سزا ورکولای شی او هغه دا چی که یو شخص له کوم څاروی سره ناوړه عمل وکړی «یعنی جنسی مباشرت ورسره وکړی» نو پدی صورت کښی د دغه شخص او څاروی دواړو قتل واجبیږی .

د یونان په لرغونی او په خوانی قانون کښی :

په خوانیو یونانیانو داسی یوه محکمه جوړه کړی وه چی په هغی کښی د هغو جنایت کارو څارو و په هکله پریکړه او فیصلی کیدلی ، چی هغوی به د کوم انسان د هلاکت لامل گرځیدل . ان تردی چی په نوموړی محکمه کښی به د داسی جماداتو «لکه کانی و سپنه او داسی نور» په هکله هم فیصلی کیدلی ، چی د هغوی په توسه به انسان هلا کولای شو . د دغی محکمی نوم «بریتانیون» وو . او دا هغه مرکز وو چی په هغه کښی به د مجرمینو او جانیانو په هکله ټولوی کیدلی او بیا به دغونډو په نتیجه کښی پریکړی صادرولی شوی .

افلاطون په خپل کتاب قانون کښی دا هم لیکلی دی چی که کوم څاروی او حیوان به کوم انسان قتل کړ نو د مقتول د کهول غرو د دی حق لاره چی د قاتل حیوان په خلاف په

پورتنی محکمہ کنبی دعویٰ دائرہ کړی - او د مقتول وارثانو حق لاره چی له کروند گرو څخه د پریکړی لپاره قاضی خوښ کړی - د جرم د اثبات په صورت کنبی د هغه څاروی قتل د کسات په توگه واجبیده او پس له مرگه به ئی د هغه تنه او جسم له هیواد څخه بهر غور ځاوو - مگر له د قانون څخه هغه څاروی مستثنی وو چی هغه له انسان سره د مقابلی لپاره روزل او پالل کیدل او د میلو په ورځ به د هغه او د انسان ترمنځ مقابله کیدله - پدی صورت کنبی یعنی د مقابلی په ډگر کنبی به که حیوان انسان قتل کړ نو بیا دغه حیوان مجرم نه گنل کیده - که چیرته به کوم جامد شی په انسان راؤ غورځید او هغه به مرثونو د مقتول له گوندی خپلوانو څخه به یوسری پریکړه کوونکی و ټاکل شو - هغه به فیصله وکړه چی دغه جملا، دی له هیواد څخه بهرؤ غورځولای شی - څاروی به یواځی د قتل په جرم باندي نه محکومیدل بلکه له قتل څخه په کم جرم هم هغوی محاکمه کیدل - د مثال په ډول که یو سپی به انسان و ډاره نو د هغه پرځښتن باندي لازم وو چی خپل سپی د یو مجرم په توگه په ځنځیرونو تړلی هغه چاته ورولی چی دی ئی خوړلی دی او بیا نو هغه پوره واک درلود هر څنگه به ئی چی خوښه وه خپل کسات به ئی ور څخه اخیست برابره خبره وه که به ئی قتل کاوو ، او یا به ئی بله کومه سزا ورکوله .

همدارنگه ځینی وختونو به یوو څاروی ته د هغه د ځښتن د کهول د غرو په جرم هم سزا ورکول کیدله - د مثال په توگه که یو سری به د مذهب او یا حکومت په خلاف د

کوم سخت جرم مرتکب شو او هغه ته به د مرگ سزا تصویب کړای شوه نو دهغه څاروی او مرثیونه به یې هم قتل کول خونی ته به یې او را چاوو او کښتونه به سوځول او یا به یې له هیواد څخه د تبعید کولو سزا ورکوله .

د پخوانیو رومیانو قانون :

د پخوانیو رومیانو په قانون کښی دا یوه ماده هم وه چې که د کوم بزرگ غواڼی به د کرهڼی او یوی کولو په دوران کښی په فصل کښی گډ شو او یا به د فصل په هغه ونډه تیر شو چې هغه به له کرهڼی لاندی وه او یا به هغی ته په څیر مه پتی کښی تیر شو او یا به د هغه د گوندی په کښت کښی تیر شو نو په دغو ټولو صورتونو کښی به هم ده ته او هم د ده غواڼی ته د مرگ سزا ورکول کیده - او هغه سږی چې کوم انسان به یې و داره نو د هغه لپاره کوچنی سزا دا وه چې هغه به یې هغه کس ته و سپاره ، او د هغه به چې څه خو ښه وه ورسره کولای یې شوای - همدارنگه که د چا څاروی به د خپل څښتن له مملو که څکي څخه پرته د بل چا په ځمکه و څورود اوو ښه به یې و څورل نو هغه به هم د هغه د کښت څښتن ته د سزا ورکولو لپاره سپاره -

په پخوانیو المانیانو هم د څارویو په هکله هغه قوانین جاری کړی وو چې رومیانو او یونانیانو نافذ کړی وو -

په پخوانی فارس کښی :

او د پخوانیو فارسیانو خو پدی هکله له د څخه هم اصول او مقررات زیات حیرانوونکی او عجیب وو - «د مثال په ډول» که لیونی سږی به وو زه یا کوچنی وو داره او یا به له همدی

امله هغه مږ شو او يا به ئي کوم شخص و داره او هغه به تپي شو نو د فارسيانو د قانون له مخي به د دغه مپي ښي غوږ ورڅخه غوځلاي شو ، او که به هغه بيا داسي وکړه نو د هغه کس غوږ به ئي ورڅخه غوځاوو - دريم ځل به ئي که بيا هم داسي وکړه نو د هغه دواړه ښي پښي به ئي ورڅخه غوځولي او په څلورم مباشرت کښي به ئي دواړه کسي پښي ورڅخه غوځولي او که هغه به پنځم ځل بيا څوک و خوړل نو د هغه لکي به ئي له بيخه ور څخه ويستله .

د اروپايي ملتونو قوانين :

په منځنيو زمانو کښي ، د اروپايي ملتونو له جملې څخه فرانسه هغه لومړنی هيواد دی ، چي هغه په ديارلسمه پيري کښي څاروي هم د خپلو کړو وړو مسئلو و گړځول - اوپر هغوي باندې په منظمه توگه په محکمو کښي هغه ډول مقدمه چلولاي کيده لکه څنگه چي په يو توک «انسان» باندې چلولاي شي ، او دڅارويو محاکمه هم له هغو قوانينو سره سمه کيدله کوم چي د بشري وگړو د محاکمي لپاره کيښودل شوي او جوړ کړاي شوي وو . له هغه نه وروسته د څوار لسمې پيري په ورستيو کښي سرويڼيا هم پدې هکله يو قانون تصويب او نافذ کړ - او همدغه قانون په پنځلسمه پيري کښي د بلجيم حکومت هم په خپل هيواد کښي نافذ کړ ، او د شپاړسمې پيري په نيماي کښي د هالينډ ، المان ، اټاليا او سويډن حکومتونو هم په خپل خپل هيواد کښي همدغه قانون نافذ کړ - او د مقلبه په ځينو قانونو

کڻي خو دغه قانون ان تر نولسمي پيري پوري جاري وو .

په څارويو باندې به يا خو په خپله هغه سړي مقدمه دايرو له چي هغه ته به د څاروي له خوا تکليف رسيدلي وو او يا به په خپله حکومت جاني څاروي محاکمه کاوو . يا به د مجرم څاروي له پلوه مدافع وکیل وړاندې کيده او له څاروي څخه به ئي دفاع کوله . او ځيني وختونه به د احتياط په ډول محکمي مدعي عليه څاروي بندي خانې ته ليرېه . او يا به کله چي د جاني څاروي په هکله حکم صادر شونو هغه به په هغه ډول د گردو خلکو په وړاندې اعلانيده لکه څنگه به چي د يو مجرم توک د محاکمي د حکم اعلان کولای او تطبيق کولای شو . ځيني وختونو به څاروي ته په کابو د سنگسار په توسه د مرگ سزا ورکول کيدله او يا به ئي سرور څخه غوڅاوو او يا به ئي هغه په اور باندې سو څاوو او يا به ئي له وژني څخه وړاندې د هغه ځيني اندامونه ورڅخه غوڅول . لوستونکي دا خيال و نکړي چي دغه محاکمي محض د تفریح او ساتيري او ډاډ گيرني لپاره جوړي کړای شوي وي بلکه دا په ډير غور او منجيدگي سره منځته راوړي شوي او جوړي کړای شوي وي . ځکه چي د هغوي له پريکړو او د قانوني احکام له سياق او چلنت څخه داسي څرگنديږي چي هغوي پدي هکله خورا منجیده وو ، د مثال په ډول د فيصلې دا جمله چي «څاروي ته د مرگ سزا ورکولای شي . ترڅو دنياو او انصاف غوښتنې پوره کړای شي» يا دا چي هغه د په سولي و څيرولای شي ځکه چي هغه خورا د وحشيانه او قبيح ډول جرم ارتکاب کړي دي .

خبي کوائف:

په د لږ کښي له ټولو څخه خورا حيرانوونکي هغه روايتونه دي چي په هغوي کښي ويل شوي دي دغو وگړو په څارويو باندې له د امله مقدمې چلولي چي دغو څارويو ددوي له نظره سره سم ، د پنځ «فطرت» په قانون او طبعي اصولو کښي گډوډي راوستلي ده . دوي به په څارويو او حيواناتو باندې د جادوگري تور هم لگاوه . حيواناتو ته د سزا ورکولو په وخت کښي به ستري ستري غونډي او سلمستياوي جوړولاي شوي جلاد به لرگي راوړل او په ميدان کښي به ئي ځلي کړل . او هغه پشوگاني به راوړلای شوي چي د هغوي په خلاف به له محکمي څخه پرېکړي صادري شوي وي . يو پشو به دؤسپني په پنجره کښي بندي کړاي شوي وه . او کله به چي د سزا د نفاذ شيبې راغلي نوځيني راهبان به راغلل او له دوي سره به ځيني حا کمان هم وو . دراهبانو له جملي څخه به د يوو په لاسونو کښي دوه مثالو نه وو ترڅو په هغو ځلي کړاي شويو لرگيو ته او رواچولاي شي . کله به چي لرگيو ته او رواچولاي شونو حکامو به حکم وکړ چي پشوگاني په اور کښي واچوي ترڅو هغوي ايره شي ځکه چي هغوي د جادوگري په څير د ناوړه عمل ارتکاب کړي دي .

د څو مقدمو د تطبيق په هکله بيان :

اوس نوپدي ځاي کښي دا مناسب ښکار ريزي چي لوستونکو ته د منځنيو پيړيو ، د ځينو هغو مشهورو مقدمو پيښي بيان کړاي شي ' چي د څارويو د مجازات په هکله دائري کړاي شوي وي چي دهغوي له جملي څخه يوه مشهوره مقدمه او محاکمه

د فرانسې د اوتون د بناوړه چې د مرکانو په خلاف جوړه کړای شوی وه - او دا پېښه په پنځلسمه پېړۍ کې منځته راغلی وه - او هغه داسې وه چې په دغه مقدمه کې په مورکانو تور لگول شوی وو چې هغوی زیات وختونه ، په ویره وونکي شکل کې په کوڅوکښې سره غونډه پېری ، چې د دوی د دغه کار په تونده وگړو په سکون او آرام کې کښې گډوډی پیدا کېږي -

او له مورکانو څخه د دفاع په خاطر ، د فرانسې مشهور وکیل شناسا نیه د مدافع په توگه ډگرته راووت - نوموړي له محکمې څخه مهلت وغوښت ځکه چې په دغه وخت کې تورن مورکان محکمې ته نو حاضر شوی - او د دی لامل د اوو چې په هغوی کې ځینې زاره ، کوچنيان او ناروغه وو نوکه چيرته هغوی ته مهلت ورکړای شي نو هغوی کولای شي په راتلونکې مناسب وخت کې محکمې ته حاضر شي ، له د امله محکمې هم د مدافع وکیل له معذرت وړاندې کولو سره سم مورکانو ته تړیوی تا کلي مودی پوری مهلت ورکړ - مگر بیا کله چې تا کلي موده پوره شوه بیا هم مورکانو محکمې ته حاضر نه شول - پدی هکله مدافع وکیل د دفاع په ترڅ کې وویل که څه هم مورکانو غواړي چې د عزت مندی محکمې حکم پرځای کړي مگر که هغوی د لته راشي نو د پشوگانو له پلوه هغوی ته د زبان رسولو ویره ده - د وکیل د دی دلیل په وړاندې کولو سره د محکمې رئیس وویل چې اوس نو دا زمونږ فریضه او دنده ده چې مونږ محکمې ته د محکومینو د راتلو لپاره د امن او سلامتی زمينه برابره کړو او نوموړي مدافع وکیل له محکمې څخه غوښته وکړه

چی محکمه دی دا فرمان صادر کړی کله چی موږ کان محکمی ته
د حاضرې له پاره را د رونی نو په هغه وخت کښی دی گردی
پشو گانی بندی کړای شی ترڅو هغوی ته د زیان رسونی ویره
پاتی نشی. محکمی د وکیل دا درخواست منظور کړ او حکم ئی
و کړ چی ټولی پشوگانې او سبې دی. په عامو واتونو تک راتک
نکوی ترڅو محکمی ته د موږ کانز د راتلو په وخت کښی کومه
ویره نوی خوښگر ښاریانو د دغه حکم تعویل وټکر یعنی
پشوگانې او سبې ئی له عامو واتونو څخه بند نکړای شو» له دی
امله محکمی پریکړه صادره کړه چی مونږ کان بری او خلاص دی
حکمه چی هرچا ته د قانون له مخی له ځان څخه د دفاع لپاره
باید زمینه او اسانتیا برابره کړی شی. پدی اساس کله چی موږ کان
له دغه حق څخه محروم دی هغوی هم بری الذمه گنلای شی.
پدی مقدمه کښی نوموړی وکیل د دغی بی سیاله دفاع په خاطر
خوراستر شهرت او نوم ترلاسه کړ، خو مونږ دانشو ویلای چی
چی ده د خپل دغه پورتنی دفاعی زیار فیس هم له موږ کالو څخه
واخیست او که نه؟ او دا خبره هم امکان لری چی له دغی
مقدمی گنلو څخه وروسته موږ کانو دده د کتابونو او اسناد وله
سپونی کولو څخه ژغورنه کړی وی. او له د څخه هم
زیاتسه حیرانوونکی محاکمه داگی کوونکی نرچرگ د او دغه
مقدمه هم د منځنیو پیړیو له عجیبو او نادر وپیشو څخه ده. په
۱۴۸۴ ق مسیعی کال کښی د سویزرلیند په بال نومی ښار کښی
محکمی ته یومقدمه وړاندی کړای شوه. د مقدمی استغاثه دا وه
چی نرچرگ اگنی کړی ده او داله دی امله جنایت وو چی
جادوگر د نرچرگ داگی په لټه کښی وو، او هغه دغه اگی د

خپل شیطاني عمل په سرته رسولو کښي استعمالو له . چرگ
 محکمي ته حاضر کړای شو . د چرگ مدافع وکیل وویل چي
 چرگ پدې هکله مجبور وو او له ده سره هيڅ داسي وسائل نه
 وو چي د هغو په واسطه له دغه ناوړه کار څخه ژغورل شوي
 وای . مگر محکمي د مدافع وکیل وينا د اعتنا وړ نه گڼله او نه ئي
 هغه ته اهميت ورکړ او چرگ ئي واجب القتل وگڼه او هغه ته
 ئي د مرگ سزا ورکړه . او په خپله فيصله او پريکړه کښي ئي
 دا ويليکل چي بايد له د سزا څخه نور چرگان عبرت واخلي ،
 او داگني له کولو څخه ډډه وکړي که نه نو د دي چرگ په
 خیر دي د خپل شوم سرنوشت انتظار وکړي .

۱ - تاسي تعجب او حيرت وټکړي چي نرچرگ څنگه اگي
 وکړه ، ځکه چي دا کوم له فطرت څخه مخالف کارندي کيدای
 شي چي الله تعالی په هغه کښي د دي استعداد او ځواک
 کيښودلی وي ترڅو د الله تعالی په بشپړ او کامل قدرت
 باندي گواهي او دلالت وکړي . زمونږ په هيواد کښي
 په عوامو کښي مشهوره ده چي که په کوم کهول کښي
 نرچرگ اگي وکړي او ښځه چرگه اذان وکړي او يا
 نرچرگ په ماز ديگر کښي اذان وکړي نو هر ورو به د
 دغي کورني پوستر شخصيت مرشي له د امله هغه بايد
 سم له لاسه ذبح کړای شي . دغه ډول عقیده ، لرل له
 اسلام څخه خلاف دي او د اسرائيليا تو له جملې څخه
 گڼل کيږي . ځکه چي د هرچا مرگ په نيټه وي .

ژباړونکي

په حیواناتو باندی د حیرانو ونکو مقدمو په لړ کښی یوه بله مقدمه په ۱۴۹۴ مسیعی کال کښی د فرانسې د سان جولیان په ولایت کښی پښه شوه ، او هغه دا وه چی باوغانونو په محکمه کښی د چینجیو په خلاف داسی دعویٰ دائره کړه چی هغوی « دانگورو خانکو او میوی ته سخت زیان رسولای دی - چی له د امله د هغوی سوداگری او صنعت سخت زیان من شوی دی - پدی دعویٰ کښی د وکسو قانون پوهانو د مدافع وکیلانو په توگه کارکړی دی - او دغه دعویٰ پوره حلویښت کاله چلید له - د فیصلی او پریکړی د ډیرو ځنډیدلو له کبله مدعیان ډیر په تنگ شوی وو ، له همدی امله هغوی له د پریکړی سره توافق وکړ چی د چینجیو لپاره دی یوه خانگری تکره محکمه مختصه کرای شی او هلته چی د دوی څنگه خوښه وی ژوندی کوی او هر ډول کښت اوونی چی خوری نوخوری دی -

دروستی تکی :

ماستاسی په وړاندی د حیواناتو په هکله د اسلامی تهذیب او د نورو ملتونو د تهذیبونو د نظریاتو او قوانینو ترمنځ په لنډه او برسیرن ډول موازنه وړاندی کړه چی له دغی موازنی څخه اسلامی امت له پخوانیو او اوسنیو ملتونو څخه په داسی دو خبرو کښی غوره او ممتاز دی چی د هغوی ساری نه په هغوی کښی میندل شوی او نه به وښیندل شی - « او هغه د وه خبری دادی »

لمری دا چی له گردو څخه وړاندې مسلمانانو د کمزورو، ناروغو او زړو څارویو دد پالنې درمان او کویکني مرکزونه جوړ کړل او د دغو ادارو اومزاکزو په ذریعه ئې د هغوی د ژوند د تامینولو په زړه پوری انتظام وکړ۔

د ویم دا چی له نن څخه څوارلس سوه کاله پخوا اسلام د حیواناتو او څارویو محاکمی او د هغوی د جنایاتو او جرائمو تحقیق او هغوی ته سزا ورکول او د هغوی مسئولیت موقوف کړ۔ پداسی حال کښی چی د دی کار دعوه او لافی نوی تهذیب اوس کوی۔ له همدی امله زموږ د تهذیب او تمدن تاریخ د څارویو او حیواناتو له محاکماتو او مقدمو څخه خالی دی۔ او برسیره پردی اسلامی تهذیب په خپل منع کښی د څارویو د جنگولو ظالمانه لوبه هم بنده کړه۔ پداسی حال کښی چی د یونانیانو او رومیانو په وړاندی دغه لوبه په قانونی توگه رواوه او په هسپانیه کښی خو اوس هم دغه لوبه قانونی او ممتازه لوبه ده، پدغه هیواد کښی پدی هکله ستړی ستړی میلی او غونډی جوړیږی، چی په هغو کښی دغوايانو خپل منعی مقابله کیږی۔ او پدی کښی خوشک نشته چی دغه لوبه د لویدیځو پخوا نیواو اوسنیو ملتونو او د منځنیو پریو د وحشی توب یوه نمونه پاتی شوی ده اوله د څخه زمو تهذیب پپخلی او سوچه دی۔

۱۔ که څه هم زموږ په ځینوا سلامی هیوادونو کښی د حیواناتو د جنگولو جاهلی لوبه زموږ په ځینو مسلمانو عوامو کښی رواج لری لکه دی ورپرزو، چرکانو، سپیو، او ښانو او نورو جنگول۔ خو داله د امله لدی چی گنی

اتم باب

د ټولنيزې سوکالی ادارې مرکزونه

يو ملت ته ژوندی ملت ويل او د پر مخکې په پراوونو کښې د هغه له يوې پورې څخه بلې پورې ته په پرلپسې ختلو باندې له گردو څخه دا ستر دليل گڼلای شي ، چې د هغه د وگړو زړونه د بشر دوستي له لورې احساساتو څخه معمور او ډک وي چې يانو د هغوی دغه احساسات د دې خبرې د فيصلې او پرېکړې په هکله هم د پياوړې دليل حيثيت لري چې داسې ملت د نړۍ وال قيادت او رهبري وړ او مستحق دی .

داسې احساسات چې له هغو څخه نه يواځې په ټولني باندې د خير برکت او ښېگڼې شگيره «باران» و اوړوي بلکه

اسلامي تهذيب دغه جاهلي عمل مباح گڼي بلکه د نورو لويديځو جاهلي دو دونو په ترڅ کښې دغه عمل هم د مکروب په څير له لويديځو عقيدې وي او اخلاقي ناروغانو څخه زموږ په ټولنه کښې سرایت کړی دی او زموږ خپلواکه او خپل سړی واکمنان هم د دغې لوبې د مخنيوی او بندیز په لاره کښې کوم مثبت گام ندی پورته کړی او هم په خپله ځينې بي پروا وگړي د اسلامي شريعت او تهذيب له دريځ څخه بي خبره دي خواوس د خدای په فضل نوی اسلامي توکم پرېکړه کړی چې د ښکيلاک له هر ډول جاهلي دودونو څخه ټولنه پاکه کړی هيله ده چې بريمن شي : ژباړونکی .

هغه ٽول بشریت او حیوانات ، چی د مٽکی پرمخ ژوند کوی
 له هغو څخه گټور او مستفیدوی ، چی له همدغه معیار سره سم
 د ملتونو تهذیبونه بقا او دوام کولای شی او د دوی دتهذیبونو
 په منځ کښی یو پر بل باندی د لوړ والی او غوره والی پریکړه
 هم له هغو اثارو سره سمه کیدلای شی چی هغه ئی په عملی ډگر
 کښی پریږدی .

دا مقام هغه چا ترلاسه کړ چی ییائی ؤ موند :

له نیکه مرغه اسلامی ملت پدی ډگر کښی هغی هسکی
 څوکی ته ؤ خوت چی هغی ته له ده څخه پخوانی ملتونه په مطلق
 ډول هیڅوک هم وو نه رسیدلای شو او نه له هغه څخه وروسته
 تراوسه پوری کوم ملت رسیدلای دی . د پخوانیو ملتونو او
 تهذیبونو د نیکی او ښیگنی ډگر تر عبادت ځایونو او دښوونځیو
 تر محدودو دائرو پوری محدود وو . پاتی شو موجوده دور پدی
 کښی که څه هم لویدیځ ملتونه د ټولنیزو ادارو په ذریعه د
 ټولنیزو اړتیاو د پوره کولو او بشپړولو په باره کښی ، لوړو
 څوکوته ختلی او رسیدلی دی ، مگر هغوی خاص د الله د
 رضا مندی او خوښی په خاطر ، په بشر پالنه کښی هغه مقام
 ته وو نه رسیدلای شو ، کوم ته چی اسلامی ملت د خپل عروج
 سمورتیا او شوکت په دوران کښی رسیدلای وو ، بلکه لویدیځو
 ملتونو خو د بشر دوستی هغه مقام هم ترلاسه نکړای شو ، کوم
 چی اسلامی ملت د خپل انحطاط او بر غنچورتیا په دوران کښی
 لاره . د لویدیځو ملتونو د ښیگنی او خیر د گردو چارو دکولو
 ترشا همیشه د قدرت غوښتنی ، نوم گټنی ، پور او پاگندونو او
 شهرت پیدا کونی احساسات کارکوی او همدغه عوامل دی چی

دوی ئی د بشری سوکالی او ټولنیزی رفاه د مختلفو چارو په لور مائل کړی دی ، مگر د اسلامی امت په وړاندی د ښیگڼو او خیر په گردو چارو کښی یواځی یو موخی وی - او هغه د الله تعالی د رضا مندی او خوښی لاس ته راوړل دی - برابره خبره ده د ده له ښیگڼو او نیکو چارو څخه وگړی خبر شی او که نه دا دواړه ورته بی تفاوته دی - او پدی هکله د صلاح الدین ایوبی د ژوند کړه وړه یو غوره مثال لوره او روښانه نمونه ده ، چی نوموړی خپل ټول دولت او گرده پنگه د ټولنی د هوساینی او سوکالی په چارو کښی ؤ لگوله او د اوسنی مصر او شام سیمی ئی د ټولنیزو ادارو ، جماتونو مدارسو ، ښوونځیو سرایونو او داسی نورو له جوړولو څخه ډکی کړی وی . مگر له دغو ټولو څخه ئی یو هم په خپل نوم ونه نوما وو ، هغه به داسی مرکزونه او اداری د خپلو نظامی منصبدارو ، وزیرانو او مرستیالانو په نومونونو مول .

د ښیگڼو د چارو په لړ کښی خاص د خدای پاک د خوښی او رضامندی د ترلاسه کولو په تکل دا هغه هسک معیار دی چی په هغه کښی د ځان غوښتنی بوی هم نشته .

یو بل ممتازوونکی اړخ :

پدی هکله د اسلامی تهذیب یو بل اړخ هم د پاملرنی وړدی او هغه دا چی د لویدیځو هیوادونو له تاسیس کړای شو یو ادارو څخه یواځی هغه وگړی استفاده او گټه اخستلای شی چی د هماغه هیواد هستوگنی وی او یا هلته میشته وی مگر کومی اداری او مرکزونه چی مسلمانانو جوړ کړی وو د

هغوی دروازی د هر چا پرمخ خلاصی او پرانستی وی او هر چا کولای شوای چی له هغو څخه گټه واخلي پرته له دی چی هغه په قام څوک دی ، د هغه مورنی ژبه کومه یوه او یا د هغه مذهب کوم دی ؟

همدارنگه زموږ ټولنیز مراکز او ادارې د داسی ټولنیزو کفالت کونکو عواملو له مخی جوړ کړی دی چی د هغو په هکله لویدیځ ملتونه اوس هم علم نلری او خبر ندی . او دغه اسباب او عوامل داسی دی چی اوس هم اوریدونکی د هغو په اوریدلو حیران پاتی کیږی او له دغو عواملو څخه څرگندیږی چی د اسلامی ملت په وړاندی د نورو ملتونو په پرتله د بشر دوستی تصور زیات پراخه زیات سوچه او زیات ټولنیز دی .

د ټولنیزی سوکالی په هکله د اسلامی تهذیب بنسټیز تصورات :
مخکښی له دی چی موږ د اسلامی تهذیب د ټولنیزی سوکالی د مختلفو او متنوع ډولونو په هکله بحث وکړو، دا ضروری معلومیږی چی د ټولنیزی سوکالی په هکله د اسلامی تهذیب په بنسټیزو تصوراتو او اصولو رڼا واچوو ، ځکه په حقیقت کښی همدغه اصول او افکار وو چی د اسلامی است په روح او ځانونو ئی حیرانوونکی تاثیر وکړ چی د هغه په نتیجه کښی دغه مرکزونه او ادارې منځته راغلی چی د هغو انځیر «مثال» د بشریت په تاریخ کښی نه میندل کیږی .

اسلام د ښیگڼی او نیکی په لور وگری داسی دعوت کوی، چی په بشری نفس کښی بخل ، زړه تنگی له بی وزلی او مسکین والی څخه ویره چی دا ټولی شیطانی وسوسی دی هیڅکله تیریدلی

هم نشی - لکه چی قرآن کریم وروسته له دی چی د خدای
 په لاره کښی دانفاق له هخونی خڅه یادونه کړی داسی فرمایلی دی:
 الشیطن یعدکم الفقر ویامرکم بالفحشاء والله یعدکم مغفرة
 منه وفضلاً ط والله واسع علیم . ۱

۱- د بقره سوره - ۲۶۸ - آیات ۳ سپاره ۲ سوره ۳۷ رکوع.

شیطان دتاسی په زړونو کښی دانفاق په کولو سره دبی وزلی
 ویره غورځوی او د ناوړو چارو په کولو حکم د رته کوی او
 خدای پاک دا نفاق په کولو سره له تاسی سره له خپل پلوه
 د بخشنی او رحمت ژمنه کوی او الله تعالی دروزی پراخه
 وونکی او له ټولو خڅه د ستر علم څښتن دی» .

پدی توگه اسلام هر څوا کمن او مستطیع ته ، بلکه هر
 انسان ته د خیر او ښیگنی په لور بلنه ورکوی ، برابره خبره
 ده که هغه شتمن وی ، یا بی وزلی خو د ښیگنی چاری به د
 خپلو شتو او مرتبی په انډول هرو مرو کوی ، پاتی شو هغه
 بی وزلی چی دشتو له لاری نیکی نشی کولای نو هغوی به دا کار
 په خپل لاس ، په خپل زړه او په خپله ژبه سرته رسوی - په
 اسلام کښی هیڅ داسی وگړی نه میندل کیږی چی له یوی نه
 له یو لاری خڅه د ښیگنی و نشی کولای - د حضرت رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم په زمانه کښی ځینی بی وزلانو حضرت
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته گپه وکړه چی له دوی
 خڅه د نیکی او ښیگنی په ډگر کښی شتمن وگړی وړاندی
 شوی دی ځکه چی هغوی خپل شته د ټولنیزی سوکالی
 په چارو کښی لگوی او د بی وزلانو په لاس کښی هیڅ هم

نشته چي صدقه ني کړي - هغوی ته حضرت رسول اکرم صلی
الله علیه وسلم د دی خبری وضاحت وکړ چي د ښيگڼي کار
یواځي د شتو مصرف کول ندي - بلکه هغه ټولي چاري د
ښيگڼي او نيکي دي ، چي له هغو څخه بشریت ته گټه رسيري
بيا حضرت ورته و فرمايل : «تاسي چي يو ځل د الله تعالی
تسبیح او پاکی بيان کړئ دا هم صدقه ده ، يو چاته په ښيگڼه
حکم کول هم صدقه ده ، له ناورو څخه ژغورنه هم صدقه ده ،
له لاري څخه دا غزي او نورو زيان رسوونکو شيانو لري کول
هم صدقه ده ، د دو کسانو ترمنځ سوله کول هم صدقه ده او
که ته له يو چا سره د هغه په سورلي باندي په سپريدلو کښي
مرسته وکړي ، ترڅو هغه په اسانتيا سره پري سپور شي نو دا
کار هم صدقه ده» . (۱)

چي پدي ډول اسلام د گردو ، وگړو لپاره د ښيگڼي او
نيکي کولو دروازي پرانيزي او يو عادي مزدور ، سوداگر ،
ښوونکي ، زده کوونکي ، ښځه بي وزلي ، سپين ږيري ، روند او
کم خوا که هم د نيکي چاري کولای شي او يواځي شتمني او
پنگه په ټولنه کښي د نيکي او ښيگڼي د چارو دکولو په لړ کښي د
محک او بنسټ په توگه نه گڼي او له د څخه هم پورته اسلام
انساني نفس د بشر دوستي په هغه محک مقام کښي دروي له
کوم نه چي د ښيگڼي او خير گڼي او فيوض د گردی بشری
ورورگوي لپاره عموميت پيدا کوي که څه هم د هغوی مذهب ،

۱- د دی حدیث روایت بخاری او مسلم کړی دی .

د هغوی مورنی ژبه ، د هغوی هیواد او د هغوی ملت
یوله بل څخه مختلف وی۔ حضرت رسول اکرم صلی
الله علیه وسلم فرمایلی دی : «الخلق عیال الله فأحبهم
الیه انفعهم لعیاله» وگړی د خدای پاک د کهول غړی دی
او له دوی څخه د خدای پاک په وړاندې هغه څوک ډیر
محبوب او نیردی دی چی د هغه د عیال لپاره زیاته گټه رسوونکی
وی» او له دی نه وروسته اسلامی شری توک نیکی او ښیگڼی
ته د بانی او ترغیب په تکل هغه ته دارنگه خطاب کوی چی په
ښیگڼی او نیکی کولو کوی دده خپله گټه هم ده او هر هغه څوک
چی د خیر او ښیگڼی کار وکړی نو له ټولو څخه وړاندې د
هغه گټه په خپله ده ته رسیری۔ او هغه دا چی په ټولنه کښی
محبوبیت او درناوی لاس ته راوړی .

په دنیا کښی گرانښت او محبوبیت د وگړو ترلاسه کړی ،
په هر ځای کښی به ئی ستاینه کیری او همیشه به ئی یادونه
کیری او په آخرت کښی به نیکه بدله او ثواب ورکړای شی :
«وما تنفقوا من خیر فلانفسکم» .

ترجمه : او هغه څه چی تاسی ئی لگوئ د هغه گټه په خپله
ستاسی لپاره ده .

«من عمل صالحاً فلنفسه» .

ترجمه : څوک چی نیکی چاری کوی نو هغه ئی د خپل ځان
لپاره کوی .

د دی بنوونی نتیجه او اغیزه :

ترڅو پوری چی په انسان کښی د انفرادیت احساس او غریزه وی نو هغه له هر څه نه وړاندی د خپل ځان د سوکالی او ښیگنی په فکر کښی وی ، او دغه ډول فکر په بشری نفس باندی یو مخصوص تاثیر کوی ، بخیل سخی گرزوی او کنجوس په ورکړه او د بی وزلو په لاس نیوی پیل کوی ، او خپل شته او دولت د خلکو په خدمت کښی لگوی ، پداسی حال کښی که چی د اولاد او خپلو انودپالنی او گویگنی احساس په زړونو او فکر نوکښی پیدا شو. نو الله تعالی په تنبیهی توگه و فرمایل :

«من ذا الذی یقرض الله قرضاً حسناً فیضعفه اضعافاً».

(د بقری سورة : ۲۴۵)

ترجمه : څوک دی چی خدای پاک ته حسنه قرض ورکړی ، ترڅو خدای پاک یو پردوه بدل ورته ورکاندی .

د دی آیات په ناز لیدلو یو صحابی ، چی نوم ئی ، ابو دحداح وو ، داسی وویل : «یا رسول الله صلی الله علیه وسلم ! آیا خدای پاک هم له خپلو بندگانو څخه قرض غواړی ؟» . حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ورته و فرمایل چی «هو» ده بیا حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ته وویل چی تاسی ماته لاس راؤ غځوی او پدی خبره گواهی وکړی چی ما سرله اوس څخه خپل هغه پلانی بن د خدای پاک په لاره کښی صدقه کړ د کوم چی زه څښتن یم او په هغه کښی له ما سره هیڅوک هم شریک ندی . پدغه بن کښی نوموړی

صحابي وو سوہ د خرما سيوہ لرونكي وني د رلودي . او بيا له
د خبري کوني څخه وروسته نوموړي ولاړسو او خپل کاله
ته لاړ . د ده ماندينه او اولاد پدغه بن کسبي ؤ سيدل . ده
خپله ميرمن له خپله دغه اقدم څخه خبره کړه ، او د خپلي
بنځي او اولاد په گډون ئي دغه بن تخليه کړ او بختوري ميرمن
ئې ورته وويل : «اي ابو دحداح ! ستا دغه سودا ستا لپاره ډيره
گټوره ده» .

په اسلام کسبي لمړني وقف :

کله چي دا آيات نازل شو چي : «لن تنالوا البر حتى
تنفقوا مما تحبون» . «يعني تر هغه پوري تاسي نبيگني ته
رسيدلای نشي ترڅو چي خپل خورا محبوب مال د خداي په
لاره کسبي ؤ نه لگوي» . حضرت ابو طلحه انصاري حضرت
رسول اکرم صلي الله عليه وسلم ته وويل : «اي د خداي پاک
رسوله ! ماته له خپلوگر دوشتو څخه د پيرجا کاريز ډير محبوب (۱)

دي . او زه سر له نن څخه هغه د خداي پاک په لاره کسبي
صدقه او وقف کوم او له الله تعالي څخه د هغه د نيکي بدلي
او اجر غوښتونکي يم ، تاسي چي څنگه ؤ غواړي په هغه کسبي
تصرف او وا کمني کولای شي» . حضرت رسول اکرم صلي الله

۱- پورتنی کاريز خورا خوړي او خوندوري ؤ به لرلي او دغه
کاريز د حضرت طلحه رضی الله عنه په يووگن باغ کسبي وو
او دغه ټول بن د همدغه کاريز په نوم نومولای وو
او په همدغه نوم مشهور وو .

عليه وسلم ورته و فرمايل چي: «نه نه دا گهور مال دي،
 دا گهور مال دي. اصل بن په خپله خاږنه او توليت كښي و
 نيسه او حاصلات ئي صدقه كړه». دا صدقه په اسلام كښي
 لمړني وقف وو. او بيا له دي نه وروسته د وقف لړي پيل
 شوه چي پدي توگه وقف هغه ستره ذريعه ثابته شوه چي له دغي
 لاري نه ټولنيزو مركزونو او ادارو مالي مرسته تر لاسه كړه
 خپل اهداف او اغراض ئي په خورا نيك ډول تر سره كړاي
 شو بلكه وقف زمونږ د تهذيب په تاريخ كښي د محك او بنسټ
 داسي رول و لوباوو چي په هغه باندي د گردو ټولنيزو سوکاليو
 او د ټولني د گټي مركزونه جوړ كړاي شول.
 د وقف ډيروالي:

په د لړ كښي حضرت رسول اكرم صلي الله عليه وسلم
 د اسلامي امت لپاره يو اعلي او ارفع مثال قائم كړ. او هغه
 داسي چي د ده يوو نظامي منصب اردسپيني په وخت كښي
 وصيت وكړ چي ما خپل بن حضرت رسول اكرم صلي الله عليه
 وسلم ته بخښلي دي هر څنگه چي و غواړي او خوښه ئي وي
 په هغه كښي تصرف كولاى شي. حضرت رسول اكرم صلي الله
 عليه وسلم دغه باغ بي وزلانو مساكينو، او اړه لرونكو
 غازيانو او نورو محتاجو وگړو ته وقف كړ. او بيا له د نه
 وروسته حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنه د خيبر د سيمي
 خپله محكه وقف كړه. او بيا نورو اصحابو او نبوي يارانو لكه
 حضرت ابو بكر صديق رضی الله عنه، حضرت عثمان رضی الله عنه،
 حضرت علي رضی الله عنه، حضرت زبير رضی الله عنه، حضرت

معاذ رضی الله عنه هم هر یوو په خپل خپل وار سره دخپلو جايدادو
 نوڅه ناڅه برخی وقف کړی او بیا له دوی نه وروسته گردو
 نبوی یارانو د خپلو جايدادو نوڅینی ونډی د وقف لپاره لمړنی
 اسلامی حکومت ته وړاندی کړی. بیا د حضرت عمر رضی الله عنه
 د خلافت په زمانه کښی د وقف موضوع له سر نه پیل شوه، اولمړی
 ده په خپله یوه ټوټه محکه د الله تعالی په لاره کښی وقف
 کړه. او په همدغه کښی ئی د مهاجرینو او انصارو سپین روپی
 راغونډه کړل او هغوی ټول ئی په خپل دغه نیک عمل باندی
 گواهان کړل. حضرت جابر بن عبدالله انصاری رضی الله عنه
 فرمایلی دی: «د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم له
 یارانو څخه هر څو مړه چی زه پیژنم هغوی هر یوو څه ناڅه
 د محکی خپله ونډه هرو مرو د الله تعالی په رضا باندی وقف
 او صدقه کړی ده. چی هغه نه پیرودلای شی، او نه بخشش
 کولای شی او نه هغه په وراثت کښی انتقال کیدلای شی.
 او بیا د حضرت عمر رضی الله عنه له زمانی نه وروسته په هره
 پیری کښی د اسلامی توکم په منح کښی د وقف لړی دوام و
 موند او دوی به خپلی محکی باغونه کورونه اوغلی د ټولنیزی
 سوکالی په هغو چارو کښی خپلی اسلامی ټولنی ته وقف کولی
 چی د هغوی لپاره به اسلامی ټولنی اړتیا لرله. او پدی لړ کښی
 دومره زیات مرکزونه جوړ کړای شول چی شمیرل ئی ناممکن
 وگرزیدل».

دوه ډوله وقف :

د وقف مرکزونه په دوه ډوله باندي وو. ځینی ئی دا ډول

وو چی هغه به حکومت جوړول او هغوی د خپلو مالیاتو لپاره
 ډیر پراخه وقفی مرکزونه جوړول او دویم هغه ډول دی چی
 هغه امیرانو ، نظامی جنرالانو ، بهایانو او د اسلامی امت نورو
 شتمنو وگړو جوړول .

د ټولنیزی سوکالی خو مرکزونه :

زمونږ لپاره دا ممکنه نده چی پدی حای کښی «د اسلامی
 تهذیب» د ټولنیزی سوکالی د مرکزونو گرد ډولونه ذکر
 کړو له د اسله مونږ د لاندنیو ضروری مواضعوپه راوړلو باندی
 اکتفا کوو :

۱- د ټولنیزی سوکالی له مراکزو څخه لمړی مرکز
 جماعت دی . وگړو د خدای پاک د رضامندی د تر لاسه کولو
 په تکل د جماتونو په جوړولو کښی سیالی کوله ان تر دی چی
 مسلمانو سلاطینو هم په دی لړ کښی د جوړ کړای شو یو
 جماتونو په لوی والی او وسعت کښی یو له بل څخه د وړاندی
 والی هڅه کوله او د جماتونو په ښه او ډیرو جوړولو کښی به ئی
 مقابله کوله . ولید بن عبدالملک د دمشق له ټولو څخه په
 ستر جماعت جامع اموی باندی په کوم اندول چی دولت و
 لگاوو او هغه ستر شمیر وگړو چی د هغه په جوړولو کښی
 گډون کړی وو عقل د هغه له منلو څخه قاصر دی .

۲- له دی نه وروسته د ټولنیزی سوکالی په مرکزونو
 کښی په دویمه درجه کښی خورا مهم وقفی مرکزونه مدارس
 ښوونځی او روغتونو نه دی ، چی که خدای کول پرهغوی
 باندی به مونږ وړاندی په ځانگړی توگه بحث او څیړنه وکړو .

۳- د هغو مسافرو لپاره چی له کاروان څخه به پاتی شوی وو د شپي تیروولو او ډوډی خوړلو لپاره ئی مرکزونه جوړ کړی وو چی په هغو کښی به مسافرو او نورو ضرورت او اړتیا لرونکو وگړ هسټوگنه کوله.

۴- داسی عبادت خانی چی په هغو کښی به هغه وگړی ؤ سیدل چی له شر او شور څخه به ئی گوښه او سیدلو او انزواته ترجیح ورکوله او هلته به د الله تعالی په عبادت باندي لگیا وو.

۵- د داسی بی وزلانو او سسا کینو لپاره د خونو جوړول، چی هغوی به د ځانونو لپاره د کور جوړونی ځواک نه لاره او نه به ئی د کرایه ورکولو وس د رلود.

۶- په عامووا تونو کښی د لارو یو لپاره د او بوڅښلو د سرو بیو «سبیل» جوړول.

۷- داسی لنگر ځایونه چی په هغو کښی د بی وزلو معذورو او بی کاره وگړو لپاره به مجانا «ډوډی» غوښه، شورو، او حلوا پخیدلی او ورکولای به شوی. په دمشق کښی د سلطان سلیم او د شیخ محی الدین لنگر ځایونه د نمونو په ډول زمونږ تر زمانی پوری موجودی دی.

۸- په مکه معظمه کښی د حج په ورځو کښی د حاجیانو د هسټوگنی لپاره کوتی او هسټوگنځی جوړول او دغه هسټوگنځی اوسم ځایونه دومره زیات جوړ کړای شوی وو چی د مکی معظمی ټوله سیمه ئی نیولی وه. همدغه وجه ده چی ځینی فقها وو د مکی معظمی په چاپریال کښی په کرایه باندي د کور ورکول ناروا گنبلی دی. ځکه چی د دوی په وړاندي

دغه ټول کورونه اصلاً د حاجیانو لپاره وقف دی.

۹- په د ښتو او کند و کښی د کاریزونو او ډنډونو جوړول ترڅو په هغوی کښی له جمع کړای شوو بارانی او بوخڅه څاروی کروندگر او مسافران گټه واخلي - دغه ډنډونه او کاریزونه د بغداد او مکی معظمی په منځنی فاصله کښی کنل شوی او جوړ کړای شوی وو او همدارنگه دغه جوړ کړای شوی کاریزونه د مدینی منوری او بغداد ترمنځ هم خورا زیات جوړ کړای شوی وو او په پورتنیو سیمو برسیره د اسلامی سلطنتونو د سلطنتی او نورو ښارونو مزارونو او دربارونو ترمنځ هم جوړ کړای شوی وو ، او دغه کاریزونه دومره زیات جوړ کړای شوی وو چی په هغه زمانه کښی د مسافرو لپاره د سفر په دوران کښی له تندی سره د مخامخ کیدلو هیڅ ډول مشکل نه پیدا کیده -

۱- د اسلامی هیوادونو په بریدلیکو «سرحاداتو» باندی د څارونکو او ساتونکو لپاره چونی او د تانو جوړول ، ترڅو کوم غلیم او اجنبی مبرخن «دښمن» د هیواد برید لیکو ته په نیږدی ودانیو او هستوگنو باندی ناڅاپی یرغل و نکړای شی - او پدی ډول باندی ډیر داسی مرکزونه او اداری وی چی د دغو برید لیکو د ساتونکو لپاره مخصوص کړای شوی وی ، په دغو مراکز و کښی به د بریدلیکو ساتونکو په بشپړډاد هستوگنه کو له او د ژوند ټولی اړتیاوی ئی بی له ځنډ او خنډڅخه پوره کولای شوی - د مثال په ډول لکه ډودی ، کالی ، دوسلی زیرمه او د ژوندنور لوازم - د دغه ډول د مرکزونو جوړونو نوبت او تاثیر دا و شو چی د مسیحیانو په دور کښی په بریدلیکو

باندي د روميانونا حاي يرغلونه په بشپړه توگه پای ته ورسيدل او همدغه ډول په شام «سوريه» او مصر باندي دلويدیڅو هیوادونو د صلیبی یرغلونو مخنیوی و شو -

۱۱- له د څخه وروسته د آسونو، تورو او نیز و او نورو جنگي الاتو د حای او خوندي ساتلو لپاره د اوقافووار راڅی چی له دغو مرکزو نوڅخه د مجاهدینو لپاره دغه شيان تعبیه کيدل - او د دی کارنوښت او تاثیر د او وشو چی په اسلامي هیوادونو کښی د جنگي وسلو جوړولو یرپرختگ وکړ، او زمونږ په ښارونو کښی متری متری کارخانی جوړی کړای شوی- دلويدیڅو هیوادونو د سولی په ورځو کښی صلیبی بریڅی زمونږ هیوادونوته راغلل اوله مونږ څخه ئی وسله پیرودله چی له همدی امله زمونږ عالمان د فتوی ورکولوته اړوتل چی په غلیم باندي وسله پلورل شرعاً ممنوع دی .

د حای ته په را رسیدلو مونږ تم کیر و او بایدوگورو چی زمونږ په دغه دور کښی حالات څه ډول الیه شوی دی - او اوس مونږ له لوید یڅو هیوادونو څخه دوسلی گدائی کوو او هغوی مونږ ته زمونږ د ضرورت وړ وسله پداسی شرطونو باندي راکوی چی د هغو منل په بشپړه توگه زمونږ د خپلواکی ازادی او ټولواکی خلاف دی -

۱۲- ځینی داسی اوقاف هم وو چی د هغوی گټه او عوائد د هغو وگړو لپاره مخصوص کړای شوی وو چی هغوی د خدای په لاره کښی د جهاد لپاره و تلی وو او له غلیم سره په جنگ بوخت وو او حکومت د هغوی ټولو دلگښتونو له ورکولو څخه عاجز وو - چی د دغه کار او ابتکارمښته نتیجه داسی لاس

ته راغله هر هغه څوک به چی د خدای په لاره کښی د جهاد
لپاره وتل او د دغی عظیمی فریضی داداء کولو په تکل به تی
و تلوته ځان چمتو کړنو په پوره ډاډ او اطمینان سره به ته او
ده ته به د جنگ لوازم او دارتیاور شیان په ډیره انسانی لاس ته

ورتلل - چی پدی ډول به دغه غازی او مجاهد ددی دنیا په
مقابل کښی د هغه جنت ور او مستحق گرزیده چی د هغه پراختیا
او وسعت د مخکی او اسمانونو له پراختیا څخه څو ونه ی زیات
دی - خو اوس زموږ دا حال دی چی موږ د وسیلی وئی لمانځو
او په دغه لمانځنه کښی مرسته غوښه وو تر څوله د لاری
څخه فوځ و سلوال کړای شو، که چیرته په موږ کښی ټولنیز
فهم او بصیرت او پیاوړی ایمان وای نوموږ به هره وئی نه
بلکه هره ورځ له خپلو شتو څخه څه نا څه د همدی موخی
لپاره و یستلای او د خپل فوځ لپاره به مو د جنگی او دفاعی
اسبابو د جوړونی ستری ستری کارخانی جوړی کړی وای ترڅو
زموږ فوځ او دفاعی ځواک د هیواد د دفاع لپاره په ځواکمنو او
پیاوړو فوځونو کښی و شمول شی او د یرغل کوونکو اجنبی
فوځونو په وړاندی دخپل هیواد ساتنی ته خپلی مینی سپر کړای شی.

۱۳- داسی اوقاف چی د هغوی گڼه دپلونو و اتونو د
نعمیر او جوړونو او ترمیم لپاره خاص کړای شوی وه -

۱۴- او ځینی داسی اوقاف هم وو چی دایدیرو او قبرونو
لپاره تخصیص کړای شوی وو او خلکو خپلی پراخه مخکی د
ایدیرو لپاره وقف کړی وی -

۱۵- ځینی داسی اوقاف چی دی بی وزلو او لاوارثو
توکونو لپاره اختصاص کړای شوی وو -

۱۶- د ټولنيز كفالت لپاره خوبې شميره مركزونه او

اداري وي - خوپردی برسیره ځینی داسی خاص مركزونه هم وو چی په هغو کښی د بی کسو کوچنیانو یتیمانو د ختنه کولو او د هغوی دروزنی او تعلیم لپاره سرشته او انتظام نیول کیده -

۱۷- داسی اداری چی په هغو کښی د ړندو ، گودو ،

شلو بی وزلو او نورو معذورو افرادو د ساتنی او په هغوی کښی د دوی گرد لوازم او اړتیاوی لکه خوراک څښتاک ، لباس هستوگنه بنوونه او روزنه په نیک ډول کیدل او دوی هلته په خورا د رنایوی او عزت خپل ژوند تیرا وو .

۱۸- داسی مركزونه چی په هغوی کښی د پوځیانو د

هر اړخیز حالت د ښه کولو ، او د هغوی د ژوند د سطح د لوړولو ، د هغوی لپاره د خوراک څښاک او د هغوی د روغتیا

د ساتنی لپاره په بشپړه توگه گرد لوازم تهیه کړای شوی وو .

۱۹- د داسی مركزونو جوړول چی د هغو گټی پر هغو

کسانو باندی په ځانگړی توگه د لگوی چی هغوی د شلو ، گودو ، ړندو او نورو کم خوا که کسانو په خدمت مؤظف شوی دی . «او د دغه مصروفیت له امله هغوی نشی کولای له کومی بلی لاری او مدرک څخه د خپل ژوند هر اړخیزی اړتیاوی او لوازم د ځانونو او کهلول لپاره تهیه کاندی .»

۲۰- داسی مركزونه او اوقاف چی د هغو له لاری څخه

د هغو زلمینو هلکانو او پیغلو نجونو دواډه او ازدواج سرشته وکړای شی چی د هغوی مشرانو او سرپرستو وگړو به د هغوی دواډه د لگښتونو او د مهر د ورکولو ځواک نه لاره چی - د ننگیرونو په لړ کښی دغه ننگیر څومره زړه سوانده او له مهربانی

خُخه پک وو او په اوسنی عصر کښی مونږ دغه ډول مرکزونو ته خومره اړتیا لرو .

۲۱- داسی مرکزونه او اداری چی د کوچنیانو د میندو د پالنی 'پاره جوړ کړای شوی وو - له دغو مرکزونو خُخه له هغوی سره نیغ په نیغه مرسته کیدله - دغو مرکزونو به ئی ورکوونکو میندو ته شو دی او بوره برابر و له - چی اوس دغه اداره زمونږ جمعیت «اخوان المسلمین» «د نقطة الحلیب» په نوم جوړه کړی ده ، او زمونږ دغه اداره او مرکز ډیر پخواجو پکړای شوی وو او د هغه بنسټ خدای پاک د ته نیردی والی او د هغه د رضامندی د ترلاسه کولو په نیت او ننګیر کینودلی شوی وو - سلطان صلاح الدین ایوبی د هغو نیکو چا روپه لږ کښی چی ده کړی دی یوه دا هم وه چی ده خپل هستوګنځی او کلا ته نیردی چی اوس هم هغه په دمشق کښی موجوده ده ، دوه چینی جوړی کړی وی - چه له یوی خُخه به شودی روانی وی او له بلی خُخه به خوړی او به بهیدلی - دتی خوړونکو کوچنیانو میندی به په و ئی «هفته» کښی دوه واری هلته راتللی او د خپلو کوچنیانو لپاره به ئی له خپلی اړتیا سره سم شودی او بوره ور له .

۲۲- بنائی تاسی ددی خبری په اوریدلو تعجب وکړی

چی یو شمیر داسی مرکزونه هم جوړ کړای شوی وو چی د هغوی د نده او هدف یواځی دا وو چی د هغو کوچنیانو او مرثیونو لپاره کتوی جوړی کړی چی له هغوی څخه به د سودا دراوړو په وخت کښی له لاسه غورځیدلی او ماتی شوی وی۔ داسی وگړی به یا دغو اداروته را تلل او د خپلو ماتو کړو کتوو په بدل کښی به ئی نوی کتوی اخستلی چی پدی توگه به د کهول مشران هېڅ نه خبریدل چی له دوی څخه کتوه مانه شوی او که نه۔ او دوی د کومی خطائی ارتکاب کړی دی او که نه۔

۲۳۔ د پورتنیو ټولو مرکزونو او ادارو وروستی ډول هغه مرکزونه او اداری دی چی د ناروغه څارویو ددرمل کولو او هغوی ته د وښواو اوبو برابر ولو لپاره جوړی کړای شوی وی او همدارنگه دغو ادارو د څارویو د نارو غتیا په وخت کښی هغوی ته څر ځایو نه هم جوړ کړی وو۔ چی د هغو له جملی څخه یوه دمرج الاخضر» سیه وه چی اوس هغه دښار والی له خوا د لوبو لپاره ټاکل شوی ده۔ او دغه ځیل ځایونه ډیر ضروری وو ترڅو ناروغه څاروی د مړینی تر وخت هلته هوسا او سوکا له وخت تیر کړی۔

لنډه دا د اوقانو هغه مرکزونه او اداری چی زمونږ تهذیب د ټولنیزی هوساینی او سوکالی لپاره جوړی کړی وی په ډیرش ډوله دی او دا هم د نمونی په ډول وړاندی کړای شوی دی۔ ایا تاسی ددی کوم انځیر «مثال» د پخوانیو امتونو په کوم تهذیب کښی میندلای شی ؟ بلکه له هغوی څخه زیات شمیر داسی وو چی د هغوی انځور په اوسنی هغه لویدیځ تهذیب

کڻبي هم نه ميندل کيڙي کوم چي د سوکلي او رفاهي چارو
د کولو ډنډوږي وهي او خان د هغوي ټيکدار معرفي کوي.

الله تعالي گواه دي داد ژوند ددوم هغه لاره ده چي پرهغي
باندي مونږ يواځي او تنها روان وو پداسي حال کڻبي چي
گرده بشري نړي د غفلت ، ناپوهني او وروسته پاتي کيدلو په
تور تيارو کڻبي سرگردانه اولاهانده وه.

و الله دا د هميشني ژوند انه هغه لاره ده چي پردي

باندي په تلو سره په يوو وخت کڻبي مونږ په عذاب کڻبي
مبتلا بشريت ته د هغه له کړا وو نو او مصيبتونو حغه نجات
ورکړي وو.

خو مگر افسوس صد افسوس ! چي نن مونږه په کومه
لاره روان يو - څه شو هغه لاس چي د يتيمانو و بنکي به ئي
پاکولي ، او په ټپي زړونو به ئي ملهم لگا وو څه شو هغه خلک
چي زمونږ ټولنه ئي يوه داسي ټولنه گرزولي وه چي په هغي
کڻبي گړدو کړي په امن او سلامتي ، عزت او عافيت کڻبي په
ډير خو بنډي خپل پتمن ژوند تيرا وو.

نهم باب

مدارس بنونځي او علمي اداري :

په تيره وينا كښي مونږ ، د اسلامي تهذيب د ټولنيزي سوکالي د مرکزونو او ادارو د حيرانوونکو او مختلفو جولوونو «اقسام» د يادونې په ترڅ کښي دا يادونه کړي وه چې د اسلامي امت بشر دوستي ، پدي هکله د ملت په روح باندي څه ډول اغيزه وکړه . او هلته مونږ د نوو مدرسو او روغتونونو د يادونې په هکله د ځانگړي بحث او وينا ژمنه کړي وه ، چې له خپلي ژمنې سره سم اوس مونږ پدي لړ کښي ليري د اسلامي مدرسو او بنوونځيو په هکله وينا او څيړنه پيل کوو .

اسلامي مدارس :

اسلامي مدارس او بنوونځي د نورو سترو سترو وقف کړاي شويو جايدادونو له کښي او زيرمي څخه جوړ کړاي شوي وو . چې دغه اوقاف په مختلفو وختونو کښي د مختلفو حکامو رهبرانو ، علماؤ ، سوداگرو او پادشاهانو له پلوه جوړ کړاي شوي وو او دغه مدرسي دومره ډيري وي چې د اسلامي حکومت په سيمه کښي هيڅ داسي کلي ښار او بانډه نوه چې هلته مدرسه نوه جوړه کړاي شوي او بيا په هني کښي په منلگونو بنوونکي او استاذان په بنوونه او تدريس باندي لگيا او مصروف نوو .

زمونږ په تهذيب کښي جمات هغه ليري بنوونځي وو چې

له هغه څخه د مدرسې تدریسی وده او پرمختګ پیل شو - په تیره زمانه کښې جمات یواځې عبادت خانه نوه بلکه د جمات په انګر «صحن» کښې مسلمانو کوچنیانو د قرانی علومو، فقه او شریعت، لغت او ادب او نورو علومو زدکړه لیک لوست هم ترلاسه کاوو چې پدی اساس جمات د مسلمانانو یواځینې معبد او لمړنی ښوونځی او د روزنی مرکز وو» -

ښوونځی :

بیانو کرار کرار د وخت په تیریدلو سره د جماتونو په څنګ کښې داسې ښوونځی هم جوړ کړای شو چې هته به د قران مجید په لیک لوست برسیره د نورو عربی علومو او ریاضی درس هم ورکول کیده - دغه ښوونځی زموږ او سنیو لمړنیو ښوونځیو ته وو او دا دوسره ډیر وو چې د ابن حوقل له احصائی او شمیرلو سره سم یواځې په صقایه کښې چې یو متوسط ښاروونیز دی شپږ سوه ښوونځی وو ، او هر یو د ورسره پراخه وو چې ځینی وختونه به په یوو یوو ښوونځی کښې په سلګونو او زرګونو طالبانو او زده کونکو تعلیم او زدکړه کوله - لکه چې ابوالقاسم بلخی په خپل تاریخ کښې په خپله د خپل ښوونځی او مدرسې په هکله لیکلی دی چې په هغه کښې به په یوو وخت کښې درې زره زدکونکو تحصیل کاوو او د ده دغه ښوونځی دو سره پراخه وو چې دهغه پلن والی او وړ دوالی دوسره وو چې څارونکی به دزدکونکو د حالاتو د څارنی او خبرا خستی لپاره په سورلی سپورله یوسر څخه بل سرته ته - ”او پرته له سورلی څخه ورته ډیر سخته وه چې د هغی په انګر کښې له یوسر څخه

بل سرته لارشی او په تا کلی وخت ورسپال شوی د نده سرته
 ورسوی او نه دا چی په دی آندول یواخی یوڅو نمایشی ښوونځی
 وو بلکه هریو او په هر ښار کښی دغه ډول ښوونځی په لسگونو
 او زرگونو موجود وو“ -

مدارس :

دښوونځیو له تعمیر څخه وروسته دجماتونو په څنگ کښی
 مدرسې هم جوړی کړای شوی د دغو مدرسو تعلیمی معیار
 د او سنیو ثانوی بکلوریا او فاکلتو معیارته ورته او له هغه سره
 برابر وو په دغو مدرسو کښی زدکړه په بشپړه توگه د هرچا
 لپاره مجانی وه او د هری پاتځی « طبقی » وگری به په هغو
 کښی له کوم خنده او مانع څخه پرته دا خلیل او زموڼر دنز
 سبا د ثانوی او لوړو زدکړو د مرکزونو په څیر په هغو کښی
 هیڅ ډول فیس نه اخستل کیده - همدارنگه په دغو مدرسو کښی
 زدکړه د کومی خاصی پاتځی لپاره مخصوصه نوه بلکه د هغو
 د روازی په عامه توگه د هرچا پرسخ پرانستلای شوی وی او
 هرڅوک به چی ورته راته نوبی له ډیل نه به پکښی دا خلیلای
 شوای هلته دبی وزلانو او بدایانو لپاره کوم امتیاز تو پیراو
 کتگوری نوی او د دغو د وارو پاتځیو وگری به په دغو
 مدرسو کښی دزد کړی لپاره څنگ په څنگ ناست وو - د امیران،
 سوداگر، بزگر، زیار کښ او د کارخانو د کارگرا نوزامن او
 داسی نور دوی ټول به په یووصف کښی سره ناست وو -
 د دغومد رسوشا گردان په دو ونه وویشل شوی وو یو ډول
 هغه بی وزله زدکوونکی وو چی د هغو مور او پلار او خپلوانو

د خپل اقتصادي حالت د کمزورتيا له امله نشوای کولای
د هغوی اړتياوی په مناسب ډول تامین کاندې دغوز د کورونکو ته
په مدرسه کښې د ننه هراړ خبزی اسانتياوی مهیا کړای شوی
وی - د هغوی د خوراک خښاک دارو درملو د ملاستی او
عبادت لپاره هر ډول د اړتیا وړشیان تیار کړای شوی وو - او
دویم ډول هغه زدکونکي وو چی د هغوی د کورنیو اقتصادي
حالت په زړه پوری او یا متوسط وو ، دوی ته که څه هم دې
وزلو زدکونکو په خیر ښوونه او روزنه مجانی وه خودورځی به
دوی په مدرسه کښې سبق وایه او د شپې به خپل کور او یا
د خپلوانو کورونو ته تلل او دلایله هغه امتیازات چی دې وزلانو
لپاره وو له هغو څخه دوی گټه نشوای اخستلای ځکه چی د
هغو مستحق نوو . همدغه وجه وه چی په هر جماعت کښې به
مدرسه او په مدرسه کښې به درس گاوی ، د زدکونکي د ملاستی
خونی « اطاق » کتاب تونونه ، پخلنځی او حمام هر ورو
موجود وو - او په ځینو مدرسو کښې د زدکونکو لپاره د لوبو
پراخه میدانونه هم جوړ کړای شوی وو ، چی په هغو کښې به
زدکونکو بدنی سپورټ کا وو - او تراوسه پوری د اسلامی
نړی په ځینو سیمو کښې د پورتنیو مدرسو لمونی موجودی دی
چی په هغه وخت کښې گرده اسلامی نړی له دې ډول مدرسو
څخه ډکه وه -

زما دین په توم، زما پسرلی و پېژنه :

اوس هم په د مشق کښې نوریه مدرسه موجوده ده - چی
شهید امام نور الدین مرحوم جوړه کړی وه - اوس هم په
« سوق الخیاطین » هغه د تیر شوی عظمت قصی او روی او د

اسلامی تهذيب د عروج په زمانه كښې د مدرسو د عامو نقشو
 څرك ښې - او كله چې په ووهه هجري پېړۍ كښې مشهور
 سياح ابن حبيب دغه مدرسه د لمړي ځل لپاره وليدله نو
 د حيران نتيا په حالت كښې ئې د دې مدرسې په هكله داسې
 وويل چې :

”د نورالدين رحمة الله عليه مدرسه د دنيا په خورا ښائسته
 مدرسو كښې شميرل كېږي ، دا مدرسه نه بلکه يولور او عالی
 محل دی ، پدې مدرسه كښې دا و بويوه ستره ويا له تيره كړای
 شوی ده ، او د هغې په منځ كښې يوه فواره نصب كړای
 شوی ده - او له هغې څخه توييدونكي او به په دوځانگو ویشل
 كېږي ، او بيا دغه د واړه ځانگي په هغه متر حوض كښې سره
 توييږي چې د دغه محل په منځ كښې وو - او د دغه منظر په
 ليدلو سره سترگي حيراني پاتي كېږي“

سره له دې چې د زمانې ناخوالو پدې مدرسه پير ظلمونه
 وكړل او وخت په وخت له هغې څخه پيري ونډې جلا كړای
 شوي ، خو سره له دې اوس هم د هغې تعبير ، درس گاوې ،
 جومات او دا ستاذانو هستوگنځي او د هغوي د تدريس خوني
 موجودي دي - او په هغه وخت كښې له دغو خونو څخه
 داوسنيو فاكولتو د هستوگنې د خونو كار اخستل كېده - پدې
 مدرسه كښې تراوسه پوري هغه خاصه خونه هم شته چې په
 هغې كښې به سرښوونكي د خپل كهول او تېر په گډون هستوگنه
 كوله - دزدكونكو او د مدرسې د خدا موخوني ، هم تراوسه
 پوري موجودي دي - نن سبا د دې مدرسې گاونډيانو د مدرسې

په پڅلنځي ، د خوراک څښاک په متر تالار ، او دغلو دانو اوسابو په زيرمه ځاي « گودام » بالدي قبضه کړي ده . د دي مدرسي تعمير د مسلمانانو د تيري زماني د مدرسو يوه ژوندي نمونه ده .

همدارنگه « د شام » د حلب په ښار کښي . د تيري زماني ملي ، سلطنتي او عثماني مدرسي اوس هم موجودي دي ، چي په هغو کښي اوس هم د زدکونکو هستوگنځي او د زدکړي درس گاوي جلا جلا موجودي دي ، ليري په دغو مدرسو کښي د زدکونکو لپاره د خوراک څښاک انتظام هم وو مگر وروسته بيا داسي پريکړه وکړاي شوه چي د هري مياشتي په پای کښي دي زدکونکو ته مياشتني نغدي پسي ورکړاي شي چي بيا همدغه ليري جاري کړاي شوه او د ډوډي پرځاي به وچ خرڅ ورکول کيده .

همدارنگه د دغو مدرسو يوبل ژوندي انځور د مصر جامع از هر هم دي ، چي هغه په حقيقت کښي يوجمات دي ، او د هغه په مختلفو ونډو کښي د زدکړي او درس ټولگي جوړيږي د جمات په څلورو خواوو کښي کوټي جوړي کړاي شوي دي چي په هغو کښي زدکونکي هستيري « رواق » ويلي دي چي په دغه مدرسه کښي د هر هيواد طالبان جلا جلا وسيري . د مثال په ډول ، شاميان ، ترکان ، سوډانيان او عراقيان تناتنا وسيري . اوس هم داز هر وسيدونکي له مجاني تعليم سره سره د هغه جائيداد له گټي څخه چي از هرته وقف کړاي شوي دي مياشتني تنخواه هم ورکول کيږي .

دنبوونکو حالات او د هغوی تنخواوی :

د اسلامی مدارسو د حالاتو د بیانونو په لړ کښی مونږ ته لازمه ده چی مونږ د دغو مدرسو د دنبوونکو او د هغوی د تنخواوو په هکله هم یا دونه وکړو. د دغو مدرسو سر دنبوونکی به همیشه په نورو باندي په هراړخیزه توگه ډیرستر فاضل او لوړ عالم وو. چی په خپل مساک کښی به خورامشهور او نومیالی وو. د نومیالیو عالمانو د ژوند له بشوگرافيو څخه څرگندیری چی هغوی به چیرته او په کومو مدرسو کښی تدریس کا وو. د مثال په ډول امام نووی ، ابن صلاح ابو شاتقی الدین سبکی او عماد الدین د دمشق په دارالحدیث کښی تدریس کا وو. "غزالی ، شیرازی ، امام الحرمین ، علامه شامی ، خطیب تبریزی ، قزوینی ، فیروز آبادی او داسی نورو د بغداد په نظامیه مدرسه کښی تدریس کا وو. دنبوونی او روزنی یه لمړنیو زمانو کښی دنبوونکو د تدریس او ښوونی په چارو باندي هیڅ ډول مزدوری او بدله نه اخستله مگر که چی اسلامی تهذیب د عروج پړاوته ورسیده ، ستړی ستړی مدرسې جوړی کړای شوی او هغوی ته ستر ستر جایدادونه وقف کړای شو بیانو د مدرسینو او دنبوونکو لپاره هم میاشتیښی تنخواوی وټاکل شوی. پدی لړ کښی د ماوراءالنهر د علما وو په څېر دنیا او هونهار نیا باندي د لاندی دلالت لرونکی پښی یادونه بی سلسبه بده او هغه دا که چی نظام الملک «طوسی» د ماوراءالنهر په سیمو دی ، خپلی مشهوری مدرسې جوړی کړی او په هغو کښی د دنبوونکو لپاره ئی میاشتیښی تنخواوی وټاکلی نو د ده په دی اقدام باندي

علما وو د یوی غونډی په ترڅ کښی احتجاج وکړ او د نوسوړی
 دغه ابتکاری په کلکه سره وغاڼده . علما وو پدی کار خپله خواشینی
 څرگنده کړه او داسی ئی وویل اوس نو د علم د فضیلت د هغه د
 برکت او درناوی زوال پیل شو . له د نه وړاندی سپیڅلو
 نفوسو او د لوړ عزم څښتنانو د پوهی او علم زدکړه کو له او
 هغوی به د علم زد کړه یواځی د هغه د مجد او شرف او د
 کمال د لاس ته راوړو په تکل کوله ، مگر که چی اوس له
 علم سره مادی گټه ترلای کیری نو له د نه وروسته به د
 دنیوی اهدافو د ترلاسه کولو په خاطر د شخصی گټو حریص
 وگری د علم د زدکړی په لوری مخ کړی ، چی ددی کار
 نتیجه به داسی چی علم به په خپله خپل درناوی او فضیلت
 له لاسه ورکړی او په هغه کښی به ضعف او کمزورتیا هم جوته
 شی او د هغه به توهین او سپکاوی هم وکړای شی . مگر د دغو
 وگړو د پورتنی خطر دغه اژیر او د هغوی دغه معقوله نظری
 څرگندونه دژوند د بدل شوو حالاتو او د تمدن د نوو نوو
 غوښتنو له امله ونه منل شوه . چی په نتیجه کښی داستاذانو
 او ښوونکو د تنخاد ټاکو تصویب شوی اعلان عملاً نافذ کړای
 شو ، او هغه به د چاپریال او سیمو ، د مدرسو او د هغوی د او
 قافو په تناسب په ځینو سیمو کښی کمی او په ځینو کښی زیاتی
 وی مگر په د وارو صورتونو کښی په دومره اندول تنخا ټاکلی
 شوی وه چی مدرس او استاذ په هغی باندی په زړه پوری او ارام ژوند
 کولای شو او د وخت له غوښتنو سره سم د هغوی گردی
 اړتیاوی ئی پوره کولای شوای . بلکه د دوی له اړتیاوو څخه په

هره سیانت کښی به تا کای تنخا زیاتید له هم سلطان صلاح الدین
 د خپلی ملاحیه مدرسی سرښوونکی یو ستر عالم شیخ نجم الدین
 جوشانی مقرر کړی وو ، ده ته سلطان صلاح الدین د میاشتی
 خلویښت پونډه د تدریس او ښوونی تنخا ورکوله ، لس پونډه
 به ئی د اوقافو د څارنی په بدل کښی ورکول او د ډوډی لپاره
 به ئی هره ورځ شپيته مصری رطل ورکول او د څښاک لپاره به ئی
 دوه ژبه د نیل د دریاؤ به ورته ورکولی . د ازهر د مدرسی
 سرښوونکی ته په نورو خرڅ ورکولو برسیره د سپرلی خرڅ هم
 ورکول کیده چی ده به د ازهر له هغه خاص او ځانگړی وقف
 څخه اخیست کوم چی ازهر د سرښوونکی د آس لپاره ټاکل
 شوی وو . چی دغه خرڅ په دغو نیردی وختونو کښی نیردی
 سل پونډه کیده، چی بیا وروسته دغه خرڅ هم د ازهر درئیس په
 تنخا لښی و شمیرل شو .

د ښوونی او تدریس د نده څنگه خلکو به غاړه لرله :

د تدریس او ښوونی د نده یواځی هغو وگړو تر سره کولای
 شوای چی د هغو د علمی استعداد په هکله به ټاکلی هیئت د دی
 خبری تصدیق وکړ چی هغه په بشپړه او هر اړخیزه توگه د
 تدریس او ښوونی صلاحیت او اهلیت لری . د اسلام په لمړنیو
 زمانو کښی خو دا دود وو چی استاذ به په خپله لایق شاگرد ته
 د دی خبری اجازه ورکوله چی که دی و غواړی نو د استاذ د
 درس له ټولی څخه گوښه کیدلای شی او په خپله د استاذ په
 توگه یو علمی ټولگی تشکیلولای شی او یا به د استاذ له مرگ
 نه وروسته د هغه د شاگردانو له جملی څخه له ټولو څخه
 غوره ، او ممتاز شاگرد د استاذ پرگدی د تدریس لپاره کښیناستلو

ته انتخابو لای شو ، او که چیرته به داسی یو شاگرد له دی
 کار څخه سرغړونه کوله نو هر چا به پر هغه باندی پره «ملاستی»
 غورځوله او په هغه باندی به سخته نیونه «اعتراض» کیدله د
 قاضی ابو یوسف چی د امام ابو حنیفه یو عزت مند شاگرد وو او
 د هارون الرشید د خلافت په دور کښی قاضی القضاة وو - د ده
 د ژوند له پیلو څخه یوه دا ده چی دی د امام ابو حنیفه په
 ژوند کښی یو ځل سخت رنځور شو - امام ابو حنیفه «رحمه الله»
 د ده پوښتنی ته لار او د ته ئی وویل چی ستا له سختی ناروغتیا
 څخه زه ډیر خواشینی یم ځکه چی ستا په هکله زما نظر دا دی
 له مانه وروسته به یواځی ته وکولای شی چی د مسلمانانو
 هیلی پوره کړای شی - امام ابو یوسف ته الله تعالی صحت ورکړ
 او ده له روغتیا څخه وروسته ډیره زمانه و نکړای شول چی د
 خپل استاذ امام ابو حنیفه ریما رک و زغمی همغه وو چی ده په
 ځنگړی توگه د تدریس یوه کړی جوړه او تشکیل کړه - امام
 ابو حنیفه ته معلوم وو چی ابو یوسف تر اوسه پوری غښتلاي
 تنوی ندی - له همدی امله هغه پنځه داسی دقیقی او سختی
 پوښتنی چی د هغوی د ځواب لپاره تفصیلی وضاحت ته اړتیاوه
 د چا په لاس ابو یوسف صاحب ته و لیرلی ، ترڅو هغه د دغو
 پوښتنو ځواب وواي - او کله چی امام یوسف صاحب د دغو
 پوښتنو ځوابو نه غلط وویل په همغه وخت کښی ده دا خبره
 احساس کړه چی له استاذ څخه په گوښه کیدلو ده غټه اشتباه
 کړی ده همغه وو چی خپله ځانگړی د ښوونی کړی ئی بیرته
 ښکته کړه او د استاذ په کړی کښی ئی زد کړی ته زنگون وواهم
 امام ابو حنیفه ورته و فرمایل : «ته له پوخ والی څخه وړاندی

وچ شوی ئی - او که شوک دا فکر وکری چی دی نور د علم له زد کری او تحصیل خخه مستغنی دی نو داسی کس باید په خپل دغه فکر کولو باندی ژړا انگولا او ماتم وکری» دا وو ابتدائی حالات مگر که چی مدرسی جوړی کړای شوی بیابنه نوهغو طالبانو ته لیکلی بری لیک او ډگری ورکول کیدله چی هغوی به د خپل تحصیل تاکی دوره پای ته ورسوله - او بیا په خاصه توگه د طب زد کونکو ته خو تر هغه وخته د کار کولو اجازه نوه چی رسمی سند به ئی په لاس نه لاره - او دغه سند به د مدرسی سترو سترو استاذانو ورکاوو او د هغوی لاس لیک به پری شوی وو .

د ښوونکو کالی :

د مدرسی د استاذانو او ښوونکو به یو خاص ډول لباس وو چی د هغوی په اغوستلو به دوی له نورو خلکو خخه ممتازوو - د ابام ابو یوسف په وخت کښی چی کوم لباس استاذانو اغوست هغه توره پگړی او تور خادر وو - او د فاطمیا نو په زمانه کښی د استاذانو شنه پگړی او له شپږ ډوله ټوټو خخه جوړ کړای شوی طلائی رنگ لباس به وو چی په هغو کښی به ډیره مهمه خولی او خادر وو - پاتی شوه هغه چین چی علماوو او ښوونکو به اغوسته او د هغوی لپاره به مخصوصه وه - د هغی اختصاصی اغوستل داسویانو د خلافت له دور خخه پیل شوی وو - د اندلس د مدرسینو او علماوو خصوصی لباس د ختیخ علماوو له مخصوص لباس خخه څه نا څه مختلف وو - او زیات اختلاف د پگړی په کیفیت او کمیت کښی وو ، هغوی به

کوچنی پگری' په سر کوله . او ځینو خو بیخی په سر کوله هم نه . او همدغه وجه وه کله چی مشهور ادیب امام ابو علی ناسی ، اندلس ته لاړ نو د هغه ځای علما وو د ده تو د هر کلی وکړ او کله ئی چی د ده په سر باندی غټه پگری ؤ لید له ټول ورته حیران شول او ځینو نا پوهانو خود هغه په پگری' پوری مسخری او ملنډی هم وکړی او هغه ئی په کوچنیو کوچنیو شگو وویشت . لویدیځو قامونو د لباس اغوستل د اندلس له مسلمانانو څخه زده کړل او د اروپا په پوهنتونونو کښی استاذانو به چی دپیژند گوی لپاره کورتی او د غاری روی مال استعمالول چی تر اوسه پوری هغه دوام لری د هغوی ماخذ د مسلمانو استاذانو لباس دی .

د استاذانو انجمن :

په هغه دور کښی په منظمه توگه د ښوونکو او مدرسینو خپلواکه داسی انجمنونه جوړیدل لکه څنگه چی نن سبائی زد کورنکی ، ښاریان او د مختلفو کسبونو اتحدتی ئی په ځانگړی ځانگړی ډول کوی . استاذانو به له خپل منځ څخه نمایندگان او رئیس ؤ ټاکل او دوی پدی عکله خپلواک وو . حکومت به هغه وخت پدی موضوع کښی مداخلت کاوو چی د دوی په منځ کښی به په خپل منځی انتخاباتو کښی اختلاف پیدا شو ، ابو شامه «په خپل کتاب ' روضتین کښی له مقلد دولعی څخه روایت کړی دی او ویلی ئی دی کاه پی حافظ مرادی وفات شونو په هغه وخت کښی زمونږ د خلکو یعنی د علما وو جماعت په دو ډلو منقسم وو. عرب او کرد. او زمونږ په منځ کښی اختلافات پیدا شول . له مونږ څخه د

خينو وگرو تمايل د فقه په لوري وو. له همدې امله د دغه ډول وگرو غوښتنه او زيار دا وو چي د حافظ مرادي پرځاي بايد شيخ شرف الدين ابو الخضرون ؤ ټاكل شي او د خينو نورو تمايل دنظري او اخلاقي علومو په لوري وو، او هغوي غوښتل چي قطب الدين نيشا پوري دي د حافظ مرادي پرځاي ؤ ټاكل شي. او دهمدغه اختلاف له امله زمونږ په منځ كښي يو ستر فساد پورته شو. او پدي اختلاف تو باندې شيخ نور الدين خبر شو، هغه سم له لاسه د جماعت مخور او پوه وگړي ځان ته ورؤ غوښتل او له هغوي سره ئي د مجد الدين بن الدايه د سلطان له پلوه د كفيل او مرستيال په توگه مخامخ كړ او هغه دوي ته وويل چي سلطان وائي چي ما نوريه مدرسه د دين او علم د زد كړي او خپروني لپاره او د هر ډول دودونو او بدعتونو د پای ته رسولو په تكل جوړه كړي وه او هغه مو د خپل منځي اختلافاتو او شخړو لپاره نده جوړه كړي ستاسو حضراتو دغه اوسني خپل منځي اختلاف په هيڅ ډول مناسب ندي. له همدې امله مونږ د تاسي دواړو ډلو مطلوب دواړه شخصيتونه را غواړو. همدغه وو چي دغه دواړه ئي راوستل او شرف الدين ئي د نوريه مدرسې او قطب الدين ئي د «نغري مدرسې» رئيسان ؤ ټاكل.

څو مشهورې مدرسې او د هغوي بنسټ كښي ښودونكي :

مدرسي او بيا په خاصه توگه لوړې تعليمي ادارې او مركزونه دومره ډيرې وې چي گرده اسلامي نړي له لوړو مدرسو څخه ډكه وه. اسلامي تاريخ په ډير افتخار او تعجب سره د ځيني داسي اسلامي نومياليو نومونه وړاندې كوي چي هغوي د اسلامي نړي په سترو سترو ښارونو كښي د مدرسو په

جوړولو کښې مهم او په زړه پورې رول لوبولای دی ، د دغو وگړو سالار او لمړی شخصیت صلاح الدین ایوبی دی. نوموړی د مصر ، دمشق ، موصل او بیت المقدس په سیمو کښې ځای په ځای د مدرسو د جوړونې هر اړخیزې هلې ځلې کړې وې. نور الدین شهید هم له هغو شخصیتونو څخه وو کومو چې د علمی مدرسو په جوړونه کښې تاریخي رول لوبولی وو . نوموړی یواځې په شام کښې څوارلس مدرسې جوړې کړې وې چې شپږ په دمشق ، څلور په حلب ، دوه په حماة دوه په حمص او یوه هم په بعلبک کښې وې . همدارنگه د آل سلجوق لمړی وزیر نظام الملک طوسی هم په خپل وار سره پدې هکله اسلامي نړۍ ته په زړه پورې خدمتونه کړي دي نوموړی عراق او خراسان له مدرسو څخه پک کړي وو . مؤرخینو ویلي دي چې نوموړی د عراق او خراسان په هر ښار کښې د عالی تحصیلاتو یوه مدرسه جوړه کړې وه . او په نورو نږدې او لرې سیمو کلیو او بانډو کښې ئې هم مدرسې جوړې کړې وې د مثال په ډول «نظام الدین طوسی» د ابن عمر په ټاپوګي کښې یوه عالی مدرسه جوړه کړې وه چې خورا ښائسته وه . او په هر ځای او هره سیمه کښې به چې د کوم علمی فن د ماهر له موجودیت نه خبر شونو په هماغه سیمه کښې به ئې هغه ته یوه مدرسه جوړوله او د دې په څنګ کښې به ئې هماغلته د اوقافو لپاره تدارکات نیول او یو ستر کتابتون به ئې هم جوړا وو .

د بغداد نظامیه مدرسه د ده د مدرسو له جملې څخه د پاملرنې وړ او خورا مهمه مدرسه وه د پنځمې او نهمې پېړیو په منځني زمانه کښې له دغې مدرسې څخه خورا ستر ستر عالمان

فارغ شوی وو. په یو وخت کښی به د دغی مدرسې دطالبانو او زد کوونکو شمیر تر شپږو زرو پوری رسیده - او پدغه مدرسه کښی به د اسلامی هیوادونو د سترو سترو رئیسانو او امیرانو زامن او د خورا بی وزلو وگړو زامن ټول په یوځای او څنگ په څنگ او دا جرت له اخیستلو څخه پرته ناست وو او پوهه به ئی ترلاسه کوله ، بلکه د بی وزلانو د زامنو لپاره په مجانی تعلیم برسیره تنخواوی هم مقرری کړای شوی وی ، او هغه به ئی د وقف کړای شوو مخکو له حاصلاتو او گټو څخه ورکولی .

یو لړ داسی منصب دار ، سودا گر او غنیان وگړی هم وو چی هغوی یو پر بل پسې د مدرسې په جوړولو او د اوقافو په پیاوړتیا کښی یو له بل څخه د سبقت هڅه کوله ترڅو د اوقافو په وجه مدرسوته وتښتیزه مرسته حاصله وی او زد کوونکی په پوره ډاډ سره په دغو مدرسو کښی د زدکړی لپاره زړه ښه کړلای شی - او ځینی ډیر داسی شخصیتونه هم تیر شوی دی چی هغوی خپلی خونی او کورونه په مدرسو تبدیل کړی وو او په هغوی کښی به چی هر څومره کتابونه وو او یا له هغوی سره کوم جایدادونه تړلی وو هغه ئی ټول د زد کوونکو لپاره وقف کړی وو .

د همدغو پورتنیو عواملو له کبله په گرده اسلامی نړی کښی عموماً او په ختیځو سیمو کښی خصوصاً مدرسې خورا ډیری شوی وی . د اندلس مشهور گرځندوی «سیاح» ابن جبیر د دغو مدرسو ډیر والی د هغوی د اوقافو د پراختیا او د هغوی د پریمانه گټو په لیدلو سره په حیرانتیا کښی پری وتلای وو -

او کله چی خپل هیواد اندلس ته بیرته ستون شونو خپل هیواد
وال به ئی د ته هڅول چی هغوی ختیځ ته لارشی او هلته علم
ترلاسه کړی - هغه ویلی دی .

«په ختیځو سیمو کښی د زد کونکو لپاره بی شمیره اوقاف
دی ، او بیا په خاصه توگه په دمشق کښی - زسونه لویدیځ
«اندلسی» زد کوونکی که غواری چی په ډاډه زره علم زد کړی
نو هغوی باید هلته لارشی - دوی ته به هلته ډیری داسی گڼی
لاس ته ورشی چی هغه به په زد کړه کښی له دوی سره
مرسه وکړی - او بیا په خاص ډول په وتییز اړخ «اقتصادی»
کښی خو به بیخی بیغمه وی -»

د ابن جیر دا گواهی له ستر ارزښت څخه ډکی دی ځکه
چی هغه د پښو او واقعاتو په بیانولو کښی ، له ټولو څخه
زیات ریښتین او دیانت لرونکی گرزوندوی «سیاح» دی - او
نوموړی د مدرسو او اوقافو په ډیر والی کښی دمشق په خاصه
توگه ستایلی دی . او دا هم یو تاریخی حقیقت دی ځکه چی
په دمشق کښی څلور سوه ودانی مدرسې وی چی هغوته به د زد
کړی لپاره له لری څخه زد کوونکی او طالبان را تلل او پدی لړ
کښی دا تاریخی یادونه هم له دلچسپی څخه خالی نده په دمشق
کښی د مدرسو د ډیر والی دا حالت وو چی که یو طالب به
دمشق ته د یو کال د هستوگنی لپاره د زد کړی په تکل راغی ،
نو هغه ته به په هره مدرسه کښی د یوی شپې له تیروولو څخه
زیاده زمینه نه برابریدله او په هره مدرسه کښی به په یوی شپې
تیروولو کال ختم شو .

ابن عساکر په خپل تاریخ کښی د سلطان بن علی منقذکتانی هغه قصیده نقل کړی ده چی هغه د دمشق د فضیلت په ستاینه کښی ویلی ده . نوموړی په خپله دغه قصیده کښی د دمشق د مدرسویادونه په لاندنیو توروکی کړی ده .

هلهته داسی درس ورکونکی دی ، چی که چیرته ته د هغو په وړاندی ډیره مشکله پوښتنه هم وړاندی کړی ، نو د هغوی له جملی څخه به ته هر یو داسی زلمی بیاموسی چی هغه به تا ته سم لاسی . تحلیل کاندی . هلهته هر څوک چی هرډول علمی رڼه له خانه سره یوسی نو د هغه رڼه به هرو مرو لری کړای شی او هغه به سمه لاره بیاموسی او که څوک له فکری نظره بی وزلی وی سم له لاسه به شتمن او بدهای شی د دغو مدرسود او قافوله گټو څخه بندیان ازادی ترلاسه کوی او بی وزلان شتمن کیږی . هلهته داسی امامان دی چی د علومو درس ورکوی او د تزکیی داسی سالاران هلهته شته چی د نارو غوزرونو او نفسونو لپاره درمل دی که څه هم دغه نارو غتیاوی ډیری کړ کیچنی وی» .

د مدرسو لپاره د او قافو څو مثالونه :

اوس به مونږ یوڅو داسی مثالونه وړاندی کړوچی له هغو څخه د او قافو د ډیروالی اندازه معلومه شی . د دمشق د نوریه کبری د مدرسی د او قافو ، هغه فهرست چی د دغی مدرسی په دروازه باندی ثبت شوی دی د هغه له شمیر سره سم د دغی مدرسی اوقاف په لاندی ډول دی .

د دمشق د بخار د غنمو د منهنی ټول حمامونه او د

باب السلامه نه بهر دوراقه دوه نوی حمامونه او دغو
 د وارو حمامونو ته نښتی تعمیر «عویشه حمی» کارخانه د اوراق
 او وزیر باغچه ، دارزه د جوزه بن نیمائی او حلورمه ونډه -
 له باب جایبه ححه بیربوولس د کانونه او د داریا نه فصلونه -
 د حلب د نوری روغتون اوقاف په لاندی ډول وو :

د معرا ټول کلی ، د جیل سمعان میمه او ورسو، د عسل
 د مزروعه او کښتمنی مڅکی نیمائی ونډه ، د کفرتا ناکی له
 مڅکی حخه پنځه کلبی «فدان» جوزه او د خالدی د کښت یوه
 ونډه او د مطبخ یوه ونډه همدارنگه د باب الیخان په وړاندی
 خومره مڅکه چی وه د هغی ټول عوائد او د اعزاز د ابو
 مرایا د کښت دری کولبی مڅکه - او د پخلنجی لپاره
 د سابو خای له حمیر حخه اته کولبی مڅکه، د معرکه کښت
 د فرزل یوولس کولبی مڅکه د غزیات ټول کلی د «بیت راعبل»
 له ټولو عوائد و حخه یوه ونډه د سوهوا ، بازارلس دکانونه
 د الطایکیه ، حاح او جنان له بابو نو حخه بهر ټول دکانونه.

د دمشق د جماتو او مدرسو لپاره د اوقافود ډیروالی
 اندازه له د نه معلومید لای شی چی امام نووی متوفی ۸۶۷۶
 په خپل ټول ژوند کښی په دمشق کښی پیدا کیدنکی میوه
 هیڅکله و نه خرړله - حکه چی د «غوطه» زیاته برخه
 او د دمشق د نورو خا یو نو هم زیات باغونه
 په حقیقت کښی وقف وو . چی بیا وروسته د یکتاتورو او ظالمو
 وگړو غصب کړل .

د مختلفو علومو او فنونو لپاره خانگری مدرسی :

پیری مدرسی داسی وی چی په هغو کښی به هر علمی فن لوستل کیده . مگر ځینی داسی مدرسی هم وی چی په هغو کښی خاص د یوو فن زد کړه او تعلیم کیده . د مثال په ډول په ځینو مدرسو کښی یواځی د قرآن مجید تفسیر ، قرأت او د هغه حفظ کیده . او په ځینو کښی یواځی د حدیثو عام او په هغه پوری مربوط فنون لوستل کیدل . او ځینی نوری داسی مدرسی هم وی چی په هغو کښی یواځی فقه او اصول فقه لوستل کیدل چی د نورو مدارسو په انډول د فقهی مدرسو شمیرله ټولو څخه زیات وو . او بیا د هر مذهب او مسلک د فقهی د لوست لپاره ځانگړی مدرسی وی . همدارنگه ځینی مدرسی د غلم طب د لوستنی لپاره خاص کړای شوی وی او ځینی داسی مدرسی هم وی چی د یتیمانو لپاره خاص کړای شوی وی .

علامه نعیمی چی د لسمی هجری پیری په علما وو کښی یو ممتاز شخصیت وو ، په خپل کتاب الدارس فی تاریخ المدارس کښی د دمشق د مدرسو او د هغوی د او قافو بشپړ او مکمل فهرست لیکلی دی . چی له دغه کتاب څخه مونږ ته دا خبره معلومسیری چی په دمشق کښی یواځی د قرآنی علومو د زد کړی لپاره وو مدرسی وی . او د حدیثو د زد کړی لپاره شپاړس . د قرآن او حدیثو لپاره مشترکی دری مدرسی . د شافعی فقه لپاره دری شپيته ، د حنفی فقه د زد کړی لپاره دوه پنځوس مدرسی ، د مالکی فقه د زد کړی لپاره څلور مدرسی ، او د حنبلی فقه د زد کړی لپاره یو ولس مدرسی وی . په د برصیره د طب

مدرسی په هر ځای کښې لنگر خانې او جامع جماتونه هم زیات شمیر وو. چې په دغو ټولو کښې هم د مدرسو په څیر زد کړه کیدله او علمی شخصیتونه ورڅخه فارغیدل.

په هغه وخت کښې د اروپا څه حال وو؟ :

له د سره سره که مونږ د غریبانو هغه حالت بیان کړو چې دوی په هغه زمانه کښې په هغه باندې مبتلا وو بنایي زمونږ له پورتنی بحث سره مناسب وی. تاسی به د دی خبری په او ریدلو سره حیران شی چې اروپایان په هغه وخت کښې سل په سلو کښې جاهل ناپوه او بی سواده وو. په اروپا کښې هغه وخت علم یواځې د راهبانو تر سینو او د کلیسا گانو تر څلورو د یوالونو پوری محدود وو او د هغه زد کړه یواځې په کاهنانو او کشیشانو پوری مخصوصه کړای شوی وه. له دغه تقابل څخه په آسانی سره څرگندیږی چې زمونږ د تهذیب په عروج کښې اسلامی ټولنه د پوهی تمدن او فرهنگ څومره د نګواو هسکو څوکو ته رسیدلی وه. د ټولنیزو مراکزو او علمی ادارو د تاریخ له نظره زمونږ د تهذیب فعالیتونه څومره عالی او بی سیاله دی؟ او بل دا چې اسلام څنګه په پراخه پیمانه د علم د خپرونی، او د اسلامی تهذیب د سطح د لوړوالی او هسکولو، او د هر مذهب او ملت د گردو وګړو لپاره د پورتنیو شیانو د لاس ته راوړو لپاره داسانتیا وو او زینتی په برابرولو کښې هراړ خیزه ونډه واخستله؟

علامه ابن کثیر په خپل کتاب البدایه والنهایه کښې د

۶۳۱ هجری کال د پېښود یادونی په لړ کښې په لاندی ډول

یادونه کړی ده :

«په همدغه کال کښې د بغداد، د مستنصر د مدرسې
 تعمير بشپړ شو. او له د نه وړاندې هيچيرته هم داسې
 مدرسه نوه جوړه شوي. دغه مدرسه د خلورو وارو فقهي
 مذاهبو لپاره وقف کړای شوي وه، او د هر مذهب د وه شپيته
 ښوونکو فقهاوو په دغه مدرسه کښې کار کاوو. چې له هغوي
 څخه به خلور کسه متخصصين وو. د هر مذهب به يو يو
 مدرس، يو شيخ الحدیث، د وه قاريان، لس کسه سامع يود
 طب استاذ، او لس کسه داسې مسلمانان وو چې طب به ئې زده
 کاوو. «په دغه مدرسه کښې» د يتيمانو لپاره يو ځانگړی
 ښوونځی هم وو، د هر زد کوونکی او طالب العلم لپاره ټاکل
 شوي دودې، غوښه بوره او د نورو لگښتونو يوه خاصه
 اندازه ټاکل شوي وه چې د هغوي له اړتيا وو څخه به هم
 زياتيد له».

«علامه ابن کثير» وړاندې ليکي چې :

«او د دغې مدرسې لپاره يو داسې کتابتون وقف کړای
 شوي وو چې د هغه ساری تر اوسه پوري ندی او ريدل شوي،
 په دغه کتابتون کښې په ستر او زيات شمير داسې کتابونه
 وو چې په خورا ښه او کښلی خط ليکل شوي وو او د هر فن
 خورا ښکلی کتابونه پکښې را ټول کړای شوي وو».

لسم باب

روغتونونه او طبی مدرسی :

زمونږ تهذيب چي په کومو بنسټونو پورته کړای شوی دی له هغو څخه یو دا هم دی چي په هغه کښي د بدني او روحاني دواړه جولونو اړتیا وی په نظر کښي نیولی شوی دی .

اسلامي تهذيب بدني ودی او روغتیاته پوره پاملرنه کړی ده تر څو له روښانه روح لرلو سره سره بشریت د پرمختګ هسکو مدارجو ته ورسیدلای شی . پدی لړکښي د اسلامي تهذيب د بنسټ کښودونکی حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم له ارشاداتو څخه دا لاندنی توری د غور او پاملرنی وړدی .

«ان لجسدک علیک حق» (رواه البخاری و مسلم) . «په یقیني توګه پرتا باندي ستا بدن حق لری» . د اسلام ګرد عبادتونه له په غور او دقت سره مطالعه کړای شی نو په هغوی کښي به هرو مرو و میندل شی چي د علم طب په مهمو اهدافو کښي، دروغتیاد حفظان هغه ډول اصول په نظر کښي نیول شوی دی. (۱) لکه چي د

۱- علی بن عباس د علم طب د اړنگه تعریف کړی دی :
 «دا یو علم دی چي په هغه کښي د روغتیا د ساتنی او د ناروغانو لپاره د روغتیا د اعاده کولو په هکله څیړنه او بحث کیری .

لمانحه، روژی او حج لپاره خومره شرطونه او قیود وضع کرای شوی دی او هغه څه چی دهغو داداء کولو په دوران کښی د هغو په کولو جسم ماسور کرای شوی دی هغه ټول د روغتیا د حفظان او ساتنی او د بدن د روغ رست او تازه ساتلو لپاره خورا گهور دی . او د دی پرڅنگ کښی مونیو گورو چی، اسلامی تهذیب څرنگه د ناروغیو او د هغوی له خپریدلو سره د مخنیوی او له منځه وړلو په ټکل مقابله او مبارزه کړی ده ، او له هری ناروغی سره ئی د مقابلی په لاره کښی د هغی د درمل کولو ترغیب ورکړی دی چی د دی اړخ له معلومولو څخه وروسته به د اراته څرگنده شی چی د طب په ډگر کښی هم زمونیو تهذیب په خومره پیاوړو او ژورو اصولو د رول شوی دی .

او پدی ډگر کښی د هغه فعالیتونه تر کوم ځایه پوری رسیدلی دی ، هغه داسی متر متر روغتونونه او طبی مرکزونه جوړ کړی دی چی له هغو څخه گرد بشریت گټه اخستلی ده او داسی طبییان ئی بشری نړی ته وړاندی کړی دی چی د هغوی په علمی او طبی کارنامو باندی اوس هم بشریت ویاری .

عربوان د جاهلیت له زمانی څخه د طب زد کړه تر لاسه کوله ؛ عربی وگړی د ایران د نیشاپور له هغه طبی پوهنځی څخه خبر وو ، کوم چی د ایران کسری د شپرسی مسیحی پپری د نیمائی په وروستی برخه کښی په دغه ښار کښی جوړ کړی وو . په دغه پوهنځی کښی ځینی عربی ډاکټرانو تحصیل کړی وو .

د مثال په ډول لکه حارث بن کله چې د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم په زمانه کښې تیر شوی دی او د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم څو کسه یاران ئی د طبی مشاورینو په توګه له ځان سره ساتلی وو او کله به چې ناروغه کیده نو هغوی به د ده درمل کول.

له ټولونه لمړی روغتون :

د ولید بن عبد الملک په زمانه کښې مسلمانانو خپل لمړی ځانګړی داسې یو روغتون جوړ کړ ، چې د جذام د ناروغی د رنځورا نو لپاره مخصوص وو . او هغه دا کټران چې په دغه روغتون کښې مقرر کړای شول ، د هغو لپاره پراخه جایدادونه ورکړای شول او پدی برسیره په زړه پوری تنخا وی هم د هغو لپاره مقررې کړای شوی ، او پدغه روغتون کښې د تداوی کوونکو ناروغانو لپاره دا حکم وو چې هغوی باید همیشه پدغه روغتون کښې ؤ هستېږي ، د ناروغانو لپاره څیره مقرر وه . او همدارنګه د زردو لپاره هم ځانګړی څیره مقرر کړای شوه . او بیا د دی روغتون له جوړولو څخه وروسته په هره سیمه او هر ځای کښې روغتونونه جوړ کړای شول . چې هغو ته «بیمارستان» ویل کیده یعنی د ناروغانو هستوګنځی .

دوه ډوله روغتونونه :

د اسلامی تهذیب روغتونونه په دوه ډوله وو (لمړی) ډول ګرځنده روغتونونه وو او دویم ځیل ئی مقیم روغتونونه . د ګرځنده روغتونونو له جملې څخه داسې معلومیږي چې یوان د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم د زمانې هغه روغتون

وو چي د خندق په جنگ کښي جوړ کړای شوی وو. او په جنگ کښي د تپيانو لپاره يو ځانگړی خيمه جوړه کړای شوی وه. او کله چي حضرت سعد بن معاذ تپي شو او د ده د دست په ا لخل نومي رگ باندي تپ راغی نو حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم حکم وکړ چي نوموړی د تپيانو خيمي ته بوزی ترڅو ماته نيردي وی او په اساني سره ئي پوښتنه وکولای شم. او دغه په اسلام کښي لمړی گرځنده روغتون وو. چي بيا په وروسته زمانو کښي خلفاو او پادشاهانو هغه زيات کړل. تردی چي په گرځنده روغتونونو کښي هغه ټولی اسانتياوی تياری کړای شوی وی د دومي لپاره به چي ناروغانو اړتيا لر له يعنی درمل، خوراک، څښاک، تداوی، لباس، ډاکټران او درمل جوړوونکی به په هغه کښي موجود وو. دغه گرځنده روغتونونه به له يوو کلی څخه بل هغه کلی ته تلل چي هلته به مقیم روغتون نوو.

عیسی بن علی بن جراح ابن ثابت منان وزیر دولت، چي په هغه وخت کښي له بغداد پوري د ټولو اړوندو روغتونونو رئیس وو داسي متحد المال مکتوب لیکه :

د کلیو د هستوگنو په هکله زه ډیراند یښمن یم چي په هغو کښي به ډیر نڅوران وی مگر د هغو د درمل کولو لپاره به هیڅوک هم نوی ځکه چي په دغو کلیو کښي له سره ډاکټر نشته. له د امله تاسی ژرتر ژره د ډاکټرانویو گروپ تيار کړئ او د هغوی لپاره د درملو او مشروباتویوه پراخه زیرمه هم تياره کړئ. ترڅو دغه گروپ کلیوته لاړشي او په هر ځای هرڅومره چي د اقامت لپاره اړتياوی هلته ؤ او سیري

در نخورا نو در مان و کړی اوله در سل کولو څخه وروسته
بیابل کلی ته لارشی» .

د سلطان محمود سلجوق په زمانه کښی گرځنده روغتونونه
دومره پراخه شوی ووچی دیوو روغتون اړتیاوی لوازم او
سامان به په څلو یښتو او ښانو باندي بار کړای شوی وو .

پاته شوی ځای پرځای و میدونکی شفاخانې او روغتونونه
هغه خو دومره ډیروو چی د اسلامی نړی په ټولو کوچنیو او
سترو ښارونو کښی هغه جوړی کړای شوی وی او ټولو ښاریانو
به له هغوی څخه گټه اخستله . او له گردو څخه هیڅ یو کوچنی
ښارهم داسی نوو پاتی شوی چی په هغه کښی به له یووڅخه
زیات روغتونونه نوو | د مثال په ډول یووخت داسی وو چی
یواځی په قرطبه کښی پنځوس ستر روغتونونه وو .

مختلف ډوله روغتونونه :

بیا دغه روغتونونه هم په مختلف ډولونو باندي وو . پدی
ډول چی ځینی یواځی د فوځیانو لپاره ماو «مختص» شوی وو او
د هغوی به مخصوص او ځانگړی ډا کټران وو . او دغه
ډا کټران به برسیره په هغو ډا کټرانو وو کوم به چی د لښکر د
رهبرانو او جنرالانو او امیرانو لپاره خاص وو . د بندیانو لپاره
ځانگړی روغتونونه وو ، ډاکټر به هره ورځ ټول بندیان معاینه
کول او د هغوی د تداوی لپاره به ئی ضروری اسانتیاوی تیارولی
لکه چی عیسی بن علی بن جراح بن ثابت د دولت وزیر په
یوولیک کښی د بغداد د روغتیا ریس ته لیکلی وو :

« زه د بندیانو په هکله خورا اندیښمن یم ، د هغوی ډیر
والی او د بندی خاڼر حالت پدی خبره باندي گواهی کوی چی

په هغوی کښې به ډیر وگړي ناروغه وي - پدی اساس زمانظر
خودادی چی د هغوی لپاره ځانگړی ډا کټر مقرر کړی شی ترڅو
هره ورځ هغوی معاینه کړی او هغوی ته مشروبات او درمل
ورکړی - او هغه باید ټولی بندی ځانی وگوری او په هغوی
کښې د موجودو رنځورانو تداوی وکړی» .

د لمرنی طبی مرستی مرکزونه :

د لمرنی طبی مرستی نپاره هم مرکز و نه جوړ کړای شوی
وو او د دغو مرکزونوزیاته برخه به په جامع جماتونو او د هغو
په څیر په نورو داسی عاموځایونو کښې جوړ کړای شوی وو چی

هلته به وگړي ډیر تلل - مقریزی په دی هکله لیکلی دی :

« ابن طولون که چی په مصر کښې د خپلی زمانی خپل
مشهور جامع جمات جوړ کړنو د هغه په وروستی برخه کښې ئی
یوځای د او داسه لپاره او یوکوچنی روغتون هم جوړ کړل
چی په هغه کښې به هر ډول درمل موجود وو او د هغه لپاره
ئی ساتونکی مقرر کړی وو - او د جمی په ورځ به یوډا کټرهم
هلته مؤظف وو - او که دلمو نڅ کونکو له جملی څخه به په
ناڅاپی توگه څوک ناروغه شونو په همغه ځای کښې به ئی سم
لامی تداوی کید له» -

ټولنیز روغتونونه :

ځینی روغتونونه عام او ټولنیز وو او د هغوی دروازی د
هرچاپر مخ خلاصی وی اوهر وخت به د مراجعینو لپاره
پرانستلی شوی وی - دا ډول روغتونونه هم په دوه ډوله وو :
۱- د نرو لپاره مخصوص روغتونونه -

۲- د میرمنو لپاره مخصوص روغتونونه، او دغه دواړه ډوله به یوله بل څخه په بشپړه توګه ګوښی وو، او په هریوو ډول کښی ګڼی څانګی وی، چی هره څانګه ئی د مخصوصو او څانګرونا روغیو لپاره مخصوصه وی - د مثال په ډول :

۱- د داخلی ناروغیو څانګه -

۲- د سترگو د ناروغیو څانګه -

۳- د جراحی څانګه -

۴- د هډوکو او د ماتو شوو اندامونو د تداوی اوپر

هغوی باندی د پټی لګولو څانګه -

۵- د دماغی ناروغیو څانګه -

او بیاد داخلی ناروغیو لپاره هم په خپل منځ کښی بیلی

بیلی څانګی وی :

۱- د تبو لپاره څانګری څانګه -

۲- د ګیدی او بدهضمی د تداوی لپاره څانګری څانګه -

د هری یوڅانګی لپاره څانګری رئیس او مسنول وو- د

مثال په ډول د جراحی څانګی لپاره څانګری سرطیب - د

سترګودنا روغیو لپاره ګوښی دادوکو او داسی نورو لپاره ګوښی

ګوښی مشروو. او دهری څانګی لپاره به څانګری متخصصین وو-

او بیا به د ټول روغتون یورئیس وو، چی هغه ته به «ساعور»

ویل کیده -

د ډاکټرانو لپاره د رسمی کارو ختونه ټاکل شوی وو چی

هغوی به هریو په خپل ټاکلی وخت کښی په خپله شعبه کښی

ناست وو او رنځوران به ئی معاینه اوتداوی کول - او په

هریوو روغتون کښی به عطار، نرسان او د ټیټی درجی «امورین

او خدام هم وو ، او په دوی برسیره به نور مرستیالان هم وو۔
 او د دغو ټولو کار کوونکو لپاره ټاکلی تنخواوی ورکول کیدلی۔
 په هر روغتون کښی به یو درملتون وو چی هغه ته به «د
 مشروباتو خزانه» ویل کیدله۔ په دی درملتون کښی به د
 خوړلو لپاره زیات ډولونه درمل موجود وو ، نفیس ډول
 معجون، او په اعلی درجه مربا گانی به پکښی وی، او پر دوی
 برسیره نوری ډیر خپله درملونه او داسی ارزښتناک عرقیات به هم
 پکښی وو۔ چی هغه به یواځی په همد غور و غتونونو کښی
 پیدا کیدلای شوای۔ او همدارنگه په دغو درملتونونو کښی
 د جراحی داسی نازک ډول الات او د شیشو لوښی او داسی نور
 ظروف موجود وو چی هغه به یواځی د پادشاهانو په ارگونو
 کښی استعمالیدل۔

له پوهنځیو سره د روغتیا اړیکې :

له دغه ډول روغتونونو څخه د پوهنځیو کار هم اخستل
 کیده ، په هر یو روغتون کښی یوه ستره خونه وه چی په هغی
 کښی به د طب د استاذانو له خوا د کوونکو ته طبی لیکچر
 ورکول کیده۔ او هلته به د ډاکټرانو ستر مشرله زد کوونکو او
 ډاکټرانو سره یو ځای کیده او په دغه خونه کښی به هر
 ډول طبی لوښی وو ، د نارو غانو له معاینه کولو درمان او
 تداوی څخه وروسته به زد کوونکی له ډاکټرانو سره کښیناستل
 بحث او خبر نه به ئی پیل کړه۔ د استاذانو او شاگردانو ترمنځ
 به گپور بحثونه کیدل۔ او گپور کتابونه به مطالعه کیدل۔ زیات
 وختونه به سر طبیب له شاگردانو او ډاکټرانو سره یو ځای
 روغتون ته د ننه ته ترڅو په هغوی باندی عملی کار وکړی۔

لکه څنگه چې نن سبا عملي او نظري دواړه ډوله په روغتونونو کښي په طبي شاگردانو باندې پريکټس کيدلای شي - ابن اصبغه، چې د دمشق په نوري روغتون کښي ئي طبي تحصيل کړی وو داسي ليکلي دي :

«کله به چې حکيم مهذب الدين او حکيم عمران په روغتون کښي ، د رنځورانو معاینه او تداوي پای ته رسوله نوزه به له هغو سره وم ، او همدارنگه زه به له شيخ رضی الدين رجمي سره کښي ناستلم - او د رنځورانو د ناروغی د معلومولو په هکله به می د هغه استدلال ، ابتکار او تشخيصي سیستم کوت او ورڅخه زدکاوو به می - او د ټول هغه څه چې نوموړی به ناروغ ته د هغه درنځ په هکله ويل او بیا به ئي د روغتیا لپاره ورته ليکل د هغو د زیات شمیر په هکله به ما له نوموړي سره بحث او څیړنه هم کوله».

ډاکترانو ته به له بري ليک اخستلو څخه وروسته د تداوي کولو اجازه ورکول کيدله :

هر چا ته په خپل سړي د تداوي او د رمل کولو اجازه نوه بلکه که چا به د طبابت دعوه لرله نو هغه د قانون له مخي مجبور وو چې لمړی د طبي پوهنی لوی رئیس ته امتحان ورکړی - او طبیب به چې د طب په هر شق کښي بري ليک غوښت مجبور وو چې په هغه شق کښي يوه رساله و ليکي دغه رساله به يا په خپله دده تصنيف وو او يا خو به د بل طالب العلم وو مگر ده به په هغی باندې د ریسرچ په ډول تبصره ليکله او بیا به ئي د طبي پوهنی رئیس ته وړاندې کوله - پدی برسیره نوموړی رئیس به له ده څخه زباني امتحان هم اخيست او د طب

په هڪه به ئي هر اړخيزي پوښتني او سوالونه ورڅخه كول -
 بيا به نو که ده د پوښتنو ټول ځوابونه ډاډ ورکونکي ورکړل
 نو رئيس به ده ته د طبابت د پريکټس اجازه ورکړه په ۱۹۳۱ هـ
 کا کښي له ۱۹۳۱ مسيحي کال سره سم داسي يوه پيښه ؤ شوه
 چي د مقتدر با الله د حکومت په زمانه کښي يوو ډاکټر د يو
 ناروغه غلط او ناسم علاج وکړ او هغه مړشو ، خليفه حکم
 وکړ چي د بغداد له ټولو ډاکټرانو څخه دي بيا له سره امتحان
 واخستل شي په دغه وخت کښي يواځي په بغداد کښي د ډاکټرانو
 شمير له ۸۶ ، اته سوه شپيته نه هم زيات شو - او دغه شمير
 په هغو ډاکټرانو برسیره وو چي هغوي په خپل فن کښي حاذق
 وو او له هغوي څخه د امتحان اخستلو ته اړتيا نوه او هغوي
 ټول د دولت د لوړ رتبه مامورينو ځانگړي او خصوصي
 ډاکټران وو .

په روغتونونو کښي د طب د پوهني کتابتونوله :

دا هم بايد په پام کښي ؤ نيول شي چي په هر يو روغتون
 کښي به يو ستر کتابتون وو چي له هغه څخه به ډاکټرانو
 او زد کوونکو گڼه اخستله - ويل کيږي چي د قاهري «د ابن
 طولون په روغتون» کښي له يو لک څخه د زياتو کتابونو يوه
 لائبريري وه - او په هغو کښي د طبي پوهني د مختلفو ځانگو
 کتابونه وو .

پرته له اجرت څخه :

هر څوک به په ډيره اسانتيا سره روغتون ته ننوتلای شو
 او له هيج څخه هم هېڅ ډول فیس نه اخستل کيده - د بلواي
 او بي وزلي ، لري او نير دي ، خپل او پردي ، ماڼي او غير

مانکی» او د عوام او خواص ترمنځ هېڅ تو پیرنوو - د روغتون په بهرنی ونډه کښی د رنځور ښه ژوره معاینه کیدله ، که ناروغی به سپکه وه نو هغه ته به ئی نسخه ورکړه او له در ملتون څخه به ئی د رمل واخستل او ناروغ به رخصت شو، او د کوم ناروغ به چی په روغتون کښی د بستر کولو ضرورت وو د هغه به نوم لیکل کیده - لمړی به ناروغ حمام ته واستول شو - پخوانی جامی به ئی ورڅخه وویستلی او هغه به ئی په مخصوص ساتنځی کښی کیښودلی او ده ته به ئی دا غوستنی لپاره د روغتون مخصوصی جامی ورکړی - او یا به ئی مریض د خپل رنځ مخصوص وات ته و لیبه - د هر ناروغ لپاره به مخصوص او ځانگړی چپرکت وو چی پر هغه باندي به سپیڅلی او سوچه بستره پرته وه - او د ډاکتر تجویز کرای شوی د رمل به ئی پیل کړل ، او داسی غذا به ئی ورکوله چی د هغه د روغتیا لپاره به خورا گټوره وه - د خوراک اندازه به هم ټاکل شوی وه - او د رنځورانو لپاره به دا لاندی مواد د غذا په ډول ورکول کیدل - د وُزی غوښه ، غوښنه ، د مرغیو او نورو الوتونکو مرغانو - د ناروغ د جوړتیا ښه به دا وه چی که هغه به د جوړ شخص لپاره ټاکلی ډوډی او یو گرده مرغی په یوځل وُ خور له او هغه به هضم شوه - نو هغه به روغ بلل کیده - که ناروغه به په روغتون کښی له نقاهت سره مخامخ شو نو هغه به ئی د کمزور ناروغانو وات ته لیگد او واو هلته به ئی تداوی ورته کوله - او کله به چی د ناروغ هراړ خیزه تداوی او درمل وُشو نویا به ئی هغه ته یو جوړ نوی لباس داغوستلو لپاره ورکړ او د دی پرڅنگ کښی به ئی ناروغ ته دومره پیسی هم

ورکړی چی ترهغه به د ده اړه پری چلیده چی د کارکولو جوکه به شو - د روغتون ټولی خونی به خورا پاکي او صافی وی - هر وخت به په هغو کښی او به بهیدلی - او پدغو خونو کښی به ارزښتناک فرش هم غوړول شوی وو - په روغتون کښی به د صفائی لپاره څارندوی مقرر وو او همدارنگه په هر یورو غتون کښی به یولور رتبه منصبدار د (ACCOUOTANT) اکاوتینت یعنی محاسب یو توکه وو او زیات وختونه به د وخت خلیفه په خپله په روغتونونو باندی گرزیده او ناروغان به ئی معائنه کول او د هغو په چارو کښی به ئی تشبث کاوو -

د اووهغه اعلی او ارفع نظام چی د گردی اسلامی نړی په روغتونونو کښی په عملی توگه پلي کړای شوی وو - او پرته له کوم توپیر او امتیاز څخه په گرد روغتونونو کښی برابره خبره ده که هغه په ختیځ کښی وویالویدیځ کښی - په بغداد ، د مشق ، قاهره کښی وو او که په بیت المقدس ، مکه مکرمه ، مدینه منوره او که په اندلس کښی وو دغه نظام جاری او پلي وو - اوس زه غواړم د اسلامی نړی د څاو رومسترو ښارونو د څلورو روغتونونو په خاصه او ځانگړی توگه یادونه وکړم -

۱ - د بغداد عضدی روغتون :

دغه روغتون په ۵۳۷۱ کال کښی عضدالدوله بن بویه جوړ کړی وو - نوموړی دغه روغتون د خپل وخت د مشهور او نومیالی ډاکتر رازی د ځای په انتخاب او خوښه جوړ کړ او امام رازی د ځای د ټاکلو لپاره داسی وکړه چی د بغداد په څلورو مجوزه ځایونو کښی ئی د شپي له مخی یوه یوه ټوټه غوښه

۱ خړوله - او کله ئی چی گھیخ د غوښی دغه څلور واړه توتی
 معاینه کړی نو د کوم ځای غوښه چی مړاوی شوی او خرابه
 شوی نوه په هغه ځای کښی ئی پورتنی روغتون تعمیر کړ -
 په پورتنی روغتون باندی ډیر زیات لکښت و شو او بیا په دغه
 روغتون کښی د کارکولو لپاره ۲۴ څلرویشته ډاکټران وگمارل شو
 او استخدام کړای شول - په دغه روغتون کښی یو در ماتون
 یو پخلنځی یو کتابتون ، او یو گودام جوړ کړای شول بیا په
 ۱۹۴۹ کال خلیفه قائم باسرا الله دغه روغتون له سره نوی منظم
 کړ - پدی کښی ئی ډول ډول درمل ، طبی بوتی او جرړی او نور
 داسی درملونه تهیه او تیار کړل - چی د هغو پیدا کول اولاس
 ته راوړل خورا ډیر گران وو - در نڅورانو لپاره فرش او پرستنی
 تیاری کړای شوی - او پدی برسیره خورابنی خوشبویانی ، واوړه ،
 خدمت گران ، چپراسبان ، درواز واران ، څرکیداران او په هر
 وخت کښی څارونکی ډاکټران او داسی نور مهیا او مقرر کړای
 شو - همدارنگه د روغتون په انگر کښی دننه یولوی حمام
 جوړ کړای شو او هم ئی هلته داسی یوین جوړ کړ چی په هغه
 کښی د هر ډول گلانو او میووونی موجودی وی - په بیړیو
 کښی به کمزوری او کم ځواکه اوبی وزلی ناروغان دغه
 روغتون ته راوړل کیدل او گھیخ او بیگا به مؤظفو ډاکټرانو
 هر یو په خپل خپل وخت کښی د هغوی څارنه کوله -

۲ - لوری روغتون :

دغه روغتون شهید ، ملک نورالدین ، سلطان عادل
 په ۱۹۷۹ کال کښی له ۱۱۵۴ م کال سره سم په هغو پیسو جوړ

کپر کومی چی د انگریزی پادشاهانو به جس حخهئی له یو انگریز
 پادشاه نه د فدیہ په خیل اخستلی وی - په هغه وخت کښی
 د دغه روغتون د تعمیر ساختمان او ډیزاین د اسلامی
 نړی له گردو روغتونونو خخه کښلی او اعلی او بی ساری وو -
 نوموړی پادشاه په دغه روغتون کښی د امیرانو په داخله
 باندی بندیز لگولی وو او هغه ئی یواخی د بی وزلانو او فقیرانو
 وکړو لپاره مخصوص کړای وو - او شتمنو ته یواخی هغه
 وخت له دغه درملتون خخه درمل ورکول کیدل کله به چی
 سخت اړووت او ناروغه به هم شو ، او درمل به یواخی د گهیخ
 په مهال کښی ورکول کیدل - مشهور اسلامی گرزندوی «سیاح»
 ابن جبر په ۵۰۸۰ کال کښی دغه روغتون ته ننوتلی وو -
 په دغه روغتون کښی به ډاکتر چی له ناروغانو سره په
 مینه او محبت عاطفه او زړه سوی کوم چلن کا وو ، او هغوی
 ته به ئی درمل تیارول او هغوی ته به ئی هر ډول اسانتیاوی
 برابرولی ، نوموړی په خپل کتاب کښی د هغو ډیره ستاینه کړی
 ده په دغه روغتون کښی د دماغی ناروغانو لپاره یوه خانگری
 خانگه جوړه کړای شوی وه - چی په هغی کښی به لیونیان
 «مجانین» په زولنو او خنخیرونوترلی شوی وو ، او هلته به
 په مناسبه توگه د هغوی د خوراک او درمان بندوبست کیده -
 مؤرخینو لیکلی دی چی په ۵۸۳۱ کال کښی داسی یوعجمی
 شخص د مشق ته راغی چی په پوهی او تقوی برسیره د سلیم
 ذوق خښتن هم وو ، دغه سړی پورتنی روغتون ته د لیدلو
 لپاره هم لار ، هغه هلته کله چی د ډاکترانو ډیروالی ، او له

رائخورانو سره د هغو اخلاقی نیک چلن او پا ملرنه ، درنخورانو لپاره مختلف ډولونه خوراکی مواد او د نور واساتیا وو برابری ولیدل نو حیران پاتی شو - او په اسانتیا وو بر سره دا چی هلته دارایش او عیش وسائل هم موجود وو - نوموړی و غوښتل چی د ډاکترانو د طبی استعداد امتحان واخلی نو خان ئی په د رواغونا روغه کړ او تر دری ورځو پوری په روغتون کښی بستر شو - دغه دری واړه ورځی د ډاکترانو رئیس پرلپسی د ده نبض کوت او د هغه د کم ځواکی عامل ئی معلوما وو - مگر هغه په لمړی ورځ معلومه کړی وه چی هغه په رښتیا نا روغه ندی او هغه یواځی له طبیبانو څخه امتحان اخلی - له همدی امله هغه له لمړی ورځی نه هغه ته د مکفی ډوډی ورکولو حکم وکړ کهیڅ او بیگاه به ئی تازمزی غوښه ، حلوا ، مفرح ، مشروبات او د میوو مختلف ډولونه ورکول - او تر دری ورځو پوری دغه ټول شیان ده ته بلا ناغه رسیدل - له دری ورځو څخه وروسته ده ته سرطیب یوه نسخه ولیکه چی په هغه کښی داسی لیکل شوی وو -

”په مونږ کښی د میلستیا ورکولو رواج تر دری ورځو پوری دی“ عجمی ته د دی نسخی په لیدلو او لوستلو سره دا معلومه شوه چی هغوی د ده د امتحانولو په اراده باندي پوه شوی وو ، او هغوی دی تر دری ورځو پوری د میلمه په ډول وساته -

دغه روغتون تر ۱۳۱۷ هـ کال پوری په همدغه سیستم کارکا وو - مگر له هغه نه وروسته دغه روغتون بیا د مسافرو په

روغتون بدل کرای شو۔ دا هغه روغتون دی په کوم خای کښی
چی نن سبا د سوریه د پوهنتون « جامعه سوریه » طبی پوهنځی
دی په خوانی روغتون پای ته ورسول شو او هلته اوس پوهنځی
او مرکزی مدرسه جوړه کرای شوه۔

۳۔ منصورى ستر روغتون :

دغه روغتون «د قلادون په مستشفی» باندی مشهور دی۔
دغه خای لمړی د کوم امیر هستوگنځی وو ، ملک منصور ،
سيف الدين قلادون ، په ۵۶۸۳ کال کښی له ۱۲۸۴م کال سره
سم ئی هغه په روغتون باندی تبدیل کړ۔ او بیانی د دغه
درملتون لپاره خانگری جایداد وقف کړچی له هغه څخه به په کال
کښی یوزر درهمه عوائد ورته ورتلل۔ او د دی پرڅنگ کښی
یو جمات ، یوه مدرسه او د یتیمانو لپاره یوشوونځی هم جوړ
کرای شول۔ د دغه روغتون د تاسیس او جوړوونی په هکله
مؤرخینو لیکلی دی هغه وخت چی په ۱۶۷۵ مسیحی کال کښی،
امیر قلادون د ظاهر بیبرس په زمانه کښی د لښکر د امیر په
توگه ، درومیانو د مقابلی لپاره واوت نو په د مشق کښی ناروغه
شو ، طبییانو د ده درمل او تداوی وکړه او د ده په معالجه
کښی له نوری روغتون څخه د واء راوړی شوه او ده ته ئی
ورکړه ، چی د هغه په نتیجه کښی نوموړی روغ شو او بیا په
خپله لار او نوری روغتون ئی وکوت۔ په همغه مهال کښی
نوموړی د نوری روغتون په لیدلو سره خورامتاثر شو او دا دعا
ئى وکړه چی که الله تعالی ماته ځواک راکړ او د حکومت واگی
زما په لاس شوی نوزه به همداسی روغتون جوړوم۔ بیانو کله

چی دی پادشاه شو - نو د روغتون لپاره ئی همدغه حای خوښی کړاو هغه ئی وپيرو داو په روغتون ئی تبدیل کړ- چی له بشپړتیانه وروسته دغه روغتون د تنظیم او ترتیب له نظره په ټوله دنیا کښی بی سیا له او بی ساری وو - او د گھیڅ په وخت کښی به هرچا او ټولو وگړو ، مرئی وو که بادار ، پادشاه وو که رعیت ، نراوینخی گڼه ورڅخه اخستله ، او کوم ناروغان به چی له دغه روغتون څخه روغ رست و تل هغه ته به ئی نوی کال ورکول- او کوم چی په کښی مرکیزه دهغه تجهیز او تکفین به په بشپړه توگه کیده - دطب د مختلفو څانگو ډاکتران په ځانگړی ځانگړی توگه مقرر کړای شوی وو . د ناروغانو د کالیو مینځلو او هغوی ته د غسل ورکولو ، د خونو او بسترو د صفائی او د نورو اسانتیاوو لپاره خدام او نرسان مقرر کړای شوی وو . چی پدی دی ډول د هر یو رنځور لپاره دوه کسه خدمه ټاکل شوی وو چی د هغه خدمت به ئی کاوو . هر ناروغ ته ځانگړی بستر او چپرکت ورکول کیده - او د هر ډول ناروغانو لپاره ځانگړی ځانگړی واپ وو . د طبی څېړنو او لیکچرونو لپاره ټاکلی ځایونه وو چی هلته به عسکری زد کوونکو ته په طبی موضوعاتو کښی سبق ورکول کیده . د پورتنی روغتون یو امتیاز دا هم وو چی په هغه کښی یواځی د بستر کړای شو یو ناروغانو پالنه او تداوی نه بلکه پدی کښی د هغو رنځورانو لیدنه کتنه هم کید له چی هغوی به په خپلو خپلو کورونو کښی د تداوی په دوران کښی ؤ میدل غوښتل او دروغتون له پلوه به هغوی ته د هغوی په کورونو کښی غذا او درمل ورکول

کيدل . د پورتنی روغتون د کار سيستم په پورتنی ډول وو .
 د دغه روغتون د مترگو د خانگی د يوو ډاکټر وينا ده چی په
 دغه روغتون کښی هره ورځ په مجموعی ډول د څلورو زرو
 کسانو تدوای کيد له او کاه به چی ناروغ جوړ شو او د تلو
 جوگه به شونو هغه ته به کالی او دو سره پیسی ورکول کيدلی
 چی ديځنی جوړيدلو ترمهال پوری چاته اړنه شی

د دغه روغتون د وقف له يوو لاس ته راغلی سند څخه

داسی څرگنديږی چی په دغه روغتون کښی د هر ناروغه لپاره
 د خوراک څښاک خانگري لوبی وو چی په هغو کښی به بل
 ناروغه ته غذا نه ورکول کيدله او دا لازمی خبره وه
 چی هغه له غذا سره هغه ته ورکړای شی همدارنگه د دغه
 روغتون يو عجیب خصوصیت دا وو چی په هغه کښی د هغو
 رنځورانو لپاره چی خوب ئی تبتيدلی وو يو خانگري ځای وو ،
 چی په هغه کښی به ددوی لپاره زړه راښکونکی او خوشحالوونکی
 تنگ تکور او موسیقي وه ، هغوی ته به زړه وړونکی قصی
 بيانيدلی او دغه کار په قصو ويلو کښی يو وارد او لایق
 شخص ته سپارل شوی وو او هغه ته دا دنده ورکړای شوی
 وه چی د قصی د بيانو لو په ترڅ کښی داسی (ACTING)
 ايکټنگ يعنی انځور او تمثيل وکړی چی کمزوری ناروغان
 و ځندوی ، همدارنگه د هغوی په وړاندی به کلاسیکی يعنی
 ديهاتی اتن هم کولای شو - روغتون ته د نيږدی جماتونو
 مؤذنانوته امر شوی وو چی هغوی دی دوه ساعته له گهيځ
 څخه مينه «وړاندی» اذان وکړی او په کښلی او ازدي اشعار

ووانی ترخو ناروغان خوبی شی او د رنج تکلیف لږ احساس کاندی ، حکه چی بی خوبی او د شی اوږد والی د هغوی لپاره دخوریدنی باعث گرځیږی، ددی روغتون دغه حالت وو کله چی په ۸۹۷۱ مسیحی کال کښی فرانسویان مصر ته ننوتل او دغه روغتون فرانسوی پوهانو په خپلو سترگو و لید نو د هغه په هکله ئی بشپړ تفصیلات په خپلو کتابونو کښی و لیکل .

په الله تعالی دزما سوگندروی دا دانسانیت هغه هسک معیار دی چی هغه ته نوی نړی اوس په مشکل رسیدلی ده - پدی ترخ کښی ماته هغه خبره را یاده شوه چی ما په طرابلس کښی اوریدلی وه او هغه دا چی هلته داسی یو عجیبه وقف دی چی د هغه عوائد د داسی دو کسانو لپاره مخصوص کړای شوی دی چی هغوی هره ورځ روغتونونو ته لار شی او د رنخورانو په وړاندی یو بل ته په غوږ نیږدی کولو داسی خبری په خپل منع کښی سره وکړی چی هغه ناروغ واوری او هغه په رنخور دا اغیزه وکړی چی هغه په خپل زړه کښی دا خان په هکله دا تیره کړی چی اوس د ده حالت خوراښه کیدونکی دی ، د هغه رنگ او جوله سور او تازه معلومیږی او په سترگو کښی روڼ والی راغلی دی .

د منصوروی روغتون وقف نامه :

پدی حای کښی دا ضروری معلومیږی چی د دغه ستر روغتون د وقف ناسی بشپړ عبارت دلته لوستونکو ته وړاندی کړای شی لکه چی د «المستشفیات فی الاسلام» یعنی اسلامی روغتونونه مصنف لیکلی دی .

«لورو همتونو ته چي د سترو ثواب لرونكو د ښيگڼو د كولو زمينه لاس ته ورشي او د كومو چارو او ښيگڼو كول زيات گټور گڼي ، د دغه ډول د قدرور ښيگڼو د ډيرو ثوابونو د ترلاسه كولو لپاره ځيني ويده وينيد لاي شي او د كومو غوره ښيگڼو په لور مخ اړونكي متوجه كيدلای شي او يا كوم پاڅيدونكي پاڅيدلای شي ، نو دا هغه ښيگڼي دي چي د هغو نتائج د هميش لپاره د ښيگڼي په شكل كښي وي او له هغو څخه له نورو نه زياتي خوښي او گټي رسيري او بيا د دغو ښيگڼو ثواب پلرونو او نيکه نوته رسيري او هغه ښيگڼي چي د هغوي بنسټ له لري هيلو سره په ټينگي تقوي كېښودل شوي وي. څرگنده خبره ده چي دا ډول ښيگڼي يواځي اوقاف دي چي د هغوي ښيگڼي ټولنيزي دي ، او اجر او ثواب ئي هميشه رسيدونكي دي ، گټي ئي خورا زياتي او بي شميره او اخروي بدله ئي خورا ارزښتنا كه ده ، چي په حقيقت كښي همدغه ډول ښيگڼي جنت دي او همدغه يو داسي ډول قرباني ده چي د هغه په توسه د الله تعالي رضامندي ترلاسه كيږي ، دا هغه صدقه ده چي د پي محو «حسينو» حورو ولور «مهر» دي ، دا خيرات يواځي ملغلري او مرجان نه بلكه د عقي د ثواب او اجر سمندر هم دي ، لور څه له ځانه سره دا فكر وكړي چي د يو بي كسه ناروغ په زړه كي څومره د خوښي څپي مستيري ، او يو وليدلي او مات شوي ته څنگه اسره لاس ته ورتلای شي ؟ او هغه په پناه وركولو او د هغه په درمل كولو باندي هغه څرنگ بي پروا كولای شي ؟ لنهه دا چي د وقف ثواب دومره

زیات دی چی په الفاظو کښی د هغه څرگندونه ممکنه نده، هغه
 څوک ډیر بختو را و نیکمرغه دی چی هغه له خپل هغه بخشوانکی
 او مهربان الله تعالی سره دا سودا وکړه . او په خپل لگښت
 او عواندو کښی له هغه الله سره سودا وکړه چی د ده په
 پټه او ښکاره باندی خبر دی او ده د خپل ځواک او شتو په
 انډول لوی خدای ته حسنه قرض ورکړ او چی د ښیگڼی په
 ډگر کښی ئی له ټولو څخه د لوږی د وړلو زمینه ولجه و گټله .
 او له یو ناروغه مسلمان سره ئی د هغه په تداوی او درملو
 لگښی مرسته وکړه او د هغه درد و غم ئی لری کړ چی د دی
 ټولو بداهه به د ده لپاره د الله تعالی په دربار کښی له هر ډول
 عذاب څخه خلاصون وی او پدی برسیره دا هیله لرل هم دی
 چی د خدای پاک په دربار کښی به د ده نوری هم لوړی
 مرتبی په برخه شی او خدای پاک ته به نیږدی والی د ده په
 نصیب شی ، چی هلته به له هیچا سره هم د ظلم او زیاتی ویره
 نوی - لنه دا چی وقف یوه داسی ښیگڼه ده چی د وقف کوونکی
 لپاره د هغه د گردو گناهونو د بخشنی سبب گرځیری ، او
 هیڅکله به دی خواهشینی او غمجن نه شی» نو له دی امله د
 دغو درجو او ثوابونو د تر لاسه کولو په مینه ملک عادل
 منصور د منصوری روغتون د وقف فرمان صادر کړی دی . . .
 «پدی ځای کښی د اوقافو د وقف نامی او د هغه د ځای څلور
 طرفونو یادونه کیږی» .

دغه روغتون د گردو وگړو ، امیرانو بی وزلانو شتمنو ،
 سړیو او میرمنو د تداوی له پاره وقف دی برابره خبره ده . که
 ناروغان د قاهری وی او یا د هغی د چا پریال او یا نورو سیمو

خځه راغلی وی له هر تو کم او رنگ خځه چی وی . . . هغوی چی په هر ډول ناروغی اخته وی ، د بدنی ناروغیو په لومه کښی پریوتی وی او که په روحانی یا داعصابو په رنځ ککړوی ، او یا دغه رنځوان لږ وی او که ډیر ټول په یو څیروی او که مختلف وی ، او دغه رنځونه پت وی که ښکاره وی ، او یا په داسی دماغی رنځونو کښی راگیروی چی د هغوی درمل خورا ضروری دی او هغه په هیچ وخت کښی هم له نظره غور ځولای نشی او نه د هغو له درمل کولو خځه انحراف او مخ اړونه کیدلای شی - او یا له دی نه پرته هغه ته بل کوم تکلیف پښی شوی وی چی د هغه اصلاح او مخنیوی د انسان لپاره ډیر ضروری وی . . . پدی روغتون کښی به په هغه جرړو بوتو او درملو باندی تداوی کولای شی چی هغه ډا کټرانو ته معلوم دی او پدی روغتون کښی د ډا کټرانو په خپلو طبی علومو او د هغوی په پریکټس کښی مصروفیت او مشغولا به د رنځورانو لپاره ډیره گټوروی .

پدی کښی به خلک په وگړیزه او ټولنیزه ، سپین پوړی او ځوانان ، نابالغ ، هلکان او جینکی بستر او تداوی کیری - بی وزله رنځوران نرویی او که ښځی د بشپړی روغتیا تر مهال پوری به په روغتون کښی هستیری او د تداوی گرد وسائل به په هغوی باندی مصرف کیدلای شی او د ټولو په منع کښی به د هغوی د اړتیا وړشیان ویشل کیری ، برابره خبره ده دمرستی وړذوات ، اجنبی وی او که خپلوان ، مسافرویی که مقیم ، ځواکمن وی که بی ځواکه ، له عوامو خځه وی که له

خواصو ، شریف وی که وضع ، امیروی ده غریب ، منصبدار
وی که مادون ، روند وی که بینا ، اعلی وی که ادنی ، نومیالی
وی که بی نومه ، قدر من وی که بی قدره ، بهای وی که
بی وزله ، مالک وی که مملوک ، تولو ته به بجانی تداوی او
درمل کولای شی او پر هغوی باندی به هیچ دول اعتراض
نوی - دغه تداوی او د رمل به خاص د خدای په رضا او د
اخروی اجر د لاس ته راوړو په تکل او د تونیزی بیگنی په
وجه کیری ، حکه چی الله تعالی فرمایلی دی چی د ناروغانو د
بیگنی په تکل لگنت و کوی - او بل په هغو کسانو چی د
رنخورانو خدمت او پالنه کوی - لکه ډاکتر ، جراح ، عطار ،
بڼه او خوندوری غذا جوړوونکی ، معجون جوړوونکی ، دسترگو
د ناروغیو دوا جوړوونکی ، د مفرد مسهل او مرکب مسهل
جوړوونکی ، منتظم ، چپراسی ، خزانیچی ، معتمد ، متولی او برسير
پر دوی نور ټول هغه کارکوونکی چی په عمومی دول په
روغتونونو کښی کارکوی - همدارنگه په هغو شیانو باندی چی
د رنخورانو د علاج په لړ کښی ضروری وی ، همدارنگه د
ناروغانو په لباس او غذائی موادو ، د بصری روغتون د استعمال
شیان ، دیگونه او نور لوبڼی او معجون ، مختلف دول مله مونه ،
تیل ، مشروبات ، مفرد او مرکب د رملونه ، فرشی او بستری ،
لوبڼی او نور داسی شیان چی پدی لړ کښی په کاریری - پدی
روغتون کښی» به ناظم د اوک لری چی هغه دوقف له عوائدو
خځه د رنخور په عمومی اړتیاو باندی لگنت وکړی د مثال په
دول هره ورځ د عنبرو د لگونی لگنت ، د هغوی د خوراک

لپاره کاسی ، د خټنک لپاره د شیشی او کاشی گلاسونه ، گری او خورینی صراحی گانی ، خورینی دیوی او په هغوی کښی سوه خیدونکی تیل د ناروغانو د خټلو او د خوراک د لوښو د سینځلو لپاره د نیل درود په او بورا وړلو ، په گرمی کښی د خرمله پانو څخه د جوړ کړای شویو بیوزو «پکیو» اخستل ، بدغو ټولو شیانو باندی ناظم ته د دغه وقف له گټی څخه د لگښت اجازه ده خو لگښت به په اسراف باندی نوی او نه به کوم شی له ضرورت څخه پرته او په قصد تلف کولای نشی ، د اړتیا له پولو څخه به په هیڅ شی کښی تجاوز نشی کولای - ټول لگښتونه به د حقیقی اړتیا په پولو کښی د ننه کولای شی ترڅو خورا ډیر اجر او ثواب و گټلای شی .

د اوقاف رئیس ، دی د دغه وقف د عوائدو په لگښت دوه کسه مقرر کړی چی مسلمان او امین ، او دینداروی - یو د شیانو د ویشلو د مرکز مسئول وی ، چی په ناروغانو به د خټلو د رمل ، د سترگو د ناروغیو د رمل ، طبی بوتی او جرړی ، معجون ، تیل او شافی وویشی او دی به ئی هغه شیان ورکوی چی د منصبدار د هغو د ورکولو اجازه ورکړی وی - د دویم کس د نده به داوی چی هغه به هر گهیڅ او بی گاه په رنځورانو باندی نروی او که ښځی د هغوی د درمل خوړلو بیالی ویشی او هغوی ته به هغه د واوی ورکوی چی د هغوی لپاره تجویز شوی وی ، د ده به دا د نده وی چی د هغه پخلنځی څارنه به کوی په کوم کښی چی د رنځورانو لپاره مقوی خورا کونه ، چرکان ، چرگوزی او غوښه پخولای شی - دی دا د نده په غاړه لری چی هر ناروغه ته به تجویز کړای شوی

خوراک ، په یوو مخصوص او خانگري کاسه کښي ورکوي او په هغه کښي به له هغه سره بل ناروغ نه گډيږي ، همدارنگه دې وظيفه لري چي دودې په کاسو کښي واچوي او په ټولو رنځورانو ئي وويشي . او تر هغه مهاله به کارکوي چي ترڅو پوري گړدو ناروغانو ته تجويز کړاي شوي غذائوي ورکړاي شوي . او دغه وظيفه به د ده سهار او ماښام وي . . . همدارنگه رئيس ددې واک لري چي دوقف له عنواناتو څخه په عمومي لگښت ډاکټر ، دسترگو ډاکټر او جراح ، په مروجو او معقوله تنخواؤ نيسي او هغوي ته ظروفو حالاتو او د رنځورانو له اړتياو سره سم تنخواوي وټاکي . دې د تنخوا په اندازه او تعداد کښي واکمن دي مگر په هغې کښي به افراط او تفريط نکوي بلکو د دواړو ترمنځ منځني چلن به غوره کوي . د روغتون د عملی به دا دنده وي چي هغوي به هر وخت د دغه روغتون د ناروغانو او مصيبت رسيدلو ليدنه کتنه کوي وظيفي ته د سوبتيا «حاضري» په هکله دوي واکمن دي د دوي خوښه ده که ټول په گډه رسميات ترسره کوي او که په خپل منځ کښي وارودي د کار کولو وختو نه د په خپل منځي خوښه او د اوقافو د رئيس په خوښه او اجازه وټاکي . په دوي لازمه ده چي د هر ناروغ پوښتنه وکړي . او دا وټاکي چي د هغه رنځ کم شوي دي او که زيات شوي دي او د اوقافو د رئيس له حکم سره سم بايد د ناروغ به Sheet يعني شپټ هغه کاغذ چي د ناروغ د رنځ د حالاتو لپاره له هغه سره کښي بنودل شوي وي «هره ورځ د ناروغ لپاره د رمل او غذا تجويز کړي او له هغه سره سم عمل وکړاي شي پر عملی باندي لازمه ده چي هغوي د شپي له هغې

په روغتون کښی موجود وی او دا د دوی خوښه ده چی ټول پاتی کیری او که په خپل منځ کښی د ساعتونو ویش کوی - د سترگو ډاکټر باید هره ورځ حاضر وی او د سترگو د ناروغانو درمان وکړی ، او هغه کوم د سترگو ناروغان چی له بهر څخه د معاینی او د رسل وړلو لپاره را د رومی هغوی باید له تداوی څخه پرته رخصت نکړای شی - ډاکټر به هرو مرو د هغوی د رسل کوی او له هغوی سره به په خورا نرمی سره چلن کوی او د کومو ناروغانو چی سترگی خرابی شوی وی له هغو سره نرمی کولی لازمی دی - که چیرته په سترگو کښی د ننه تپ پیدا شوی وی نو پدی هکله معالج ډاکټر باید هرو مرو له (Surgeon) سرجن یعنی جراح سره مشوره وکړی، که چیرته هغه لازمی وگنی نوناروغ باید له خپل ځان سره جراح ته ورولی، او هغه باید یواځی پری نړدی او بیاله د نه وروسته هم ډاکټر درنڅور ترجوریدو پوری باید دهغه څارنه وکړی... داو قافور رئیس ته لازمه ده چی د دغه وقف د عوائد و په لگښت یو سرطیب مقرر کړی چی هغه هر وخت د طبی چارو او مسائلو په هکله ریسرچ وکړی دغه حاذق باید په هغه دار المشوره کښی کښی کومه چی په وقف نامه کښی ټاکل شوی د . - ددی حاذق دننه به د اوی چی هغه به د مختلفو طبی چارو په هکله څیرنه کوی - او د هغه دکار لپاره به وخت ټاکونکی ناظم هرڅومره چی د کار لپاره لازم وگنی دکار وخت تعین او وټاکي... مگر خبردار چی د روغتون د عملی تعداد به په ټاکل شویو اسایانو کښی دننه وی - د وقف رئیس ددی وقف له عوائد و اوگڼوڅخه په روغتون کښی د مؤظفو کارکوونکو

او خادمانو، نرو او پنځو لپاره مناسب تنغا ورکړی - او دغه
 تنغا د هغوی د دندی د نوعیت په اساس وی - د غوکار
 کوونکو ته له د امله تنغا ورکولای شی چی په دغه روغتون
 کښی د ناجوره پنځو او نرو خدمت کول او پالنه د دوی
 مسئولیت او وجیبه د او بل دا چی دوی به د ناروغانو د
 ناستی اوسلاستی خای پاک او ستره ساتی - د هغوی کالی به
 مینځی او په کوم اندول اسانتیاوی چی رنځورانو ته د روغتون له
 خوا مهیا کړای شوی دی، هغه به نه ورڅخه ژ غوری - او دغه
 اسانتیاوی هم باید د حالاتو او ظروفو له غوښتنی سره سمی
 برابری کړای شی د وقف مسئول دادنده هم په غاړه
 لری چی په روغتون کښی دسره کیدونکو ناروغانو تجهیز او
 تکفین هم وکاندی - هغوی ته غسل ورکړی او د حنوط
 «خوشبوی» لگښت په غږه واخلي - د قبر کیندلو یه ورکړی
 او له نبوی ص سترو سره سم هغه دفن کړی که
 کوم سړی په کور کښی ناجوره پروت وی او د تداوی
 کولو ځواک نلری نو د وقف رئیس باید د هغه د اړتیا ورمعجون
 او شربت هغه ته کورته ورواستوی ، مگر دا هله چی په
 روغتون کښی د موجودو رنځورانو په درملو کښی کمښت را
 نشی ، او که چیرته داسی یوبی وزلی ناروغ په خپل کور کښی
 مړشی نود وقف مسئول ، باید د هغه د کهول له سوی ئی سره
 سم د هغه د تجهیز، تکفین ، غسل ورکولو ، قبر کنلو او قبر
 ته د هغه د رسولو ټولگښتونه ورکړی - او هغه رنځوران چی
 په روغتون کښی بستر دی او بیاله درمل کولو څخه د لوی
 خدای په فضل جوړشی نو د وقف مسئول باید هغوی ته د

عام دو دو کالیو منڃنی درجه نوی کالی وکری چی د ناروغ له
 حثیت سره هم برابر وی - مسئول باید پدی اړخ دومره زیات
 لگښت ونکړی چی د هغه په تومسه د روغتون په داخلی اړتیا
 وو ناوړه اغیزه وکړی - خوییا هم دا کار د هغه مناسب گڼلوته
 پریږدو . . . د دی وقف رئیس ته په کار دی چی هغه په
 پتو او څرگندو دواړو حالاتو ویره وکړی - او د کوم لوری
 مرتبی له شخص سره د کوم ټیټی مرتبی او پاتکی له شخص
 څخه د هغه په پرتله زیات ښه سلوک او چلن و نکړی او نه
 خپلو هیواد والو ناروغانوته په پردیو او غیر ملکی هیواد والو
 ترجیح ورکړی بلکه په لگښت کښی له هرڅه نه زیات د خدای
 ۱- د نوی تهذیب بچوړی د پورتنی بیلکه «جمله» په غور
 مطالعه کړی او وگوری چی دوی سره له د چی د
 اسلامی مبارزی د عوه هم کوی او خپل ځان یواځینی
 مسلمان گڼی مگر د بی وزله رنځور په مقابل کښی له
 بهای او منصبدار سره څنگه چلن کوی او هغه درمل چی
 د دغو بی وزلو او غم خپلو په نوم راځی هغه یا پلوری
 او یا خوئی منصبدارانو خپلواکو او د نوم څښتنانوته
 ورکوی او بی وزلوته وائی چی له باز اړخه ځان ته درمل
 و پیری دا زمونږ د مسلمانو ډاکترانو چلن دی ژباړونکی -
 پاک چی رب الارباب دی رضامندی او خوښی په نظر کښی
 و نیول شی -»

۴- د مراکش روغتون :

دغه روغتون سلطان منصور ابو یوسف، چی دلویدیچ د

مؤحد ینو په لړۍ کښې یونومیالی حکمران وو جوړ کړی دی ،
 نومړی د دغه روغتون لپاره د مراکش خورا یومعتدل پراخ ډگر
 انتخاب او غوره کړا . - معمارانوته حکم ورکړای شو چی
 د دغه روغتون تعمیر تروسه وسه پوری په بی ساری او بی
 میاله ډیزاین او ډول باندی جوړکړی او دا حکم ئی هم وکړ
 چی د روغتون په انگر کښی د هرډول میوه او خوشبوئی لرونکی
 ونی ولگوی . او پدی برسیره د روغتون د ټولو خونو او کوټو
 ترمنځ ویالی تیری کړای شوی، څلورستر داسی مخصوص
 حوضونه جوړ کړای شو چی د هغوی له جملی څخه د یوو په
 منځ کښی د مرمروکانی ولگول شو . د روغتون د خونو لپاره
 داسی بنائسته رنگه بستری جوړی کړی چی ټوکی «رخت» ئی
 کتان، وریشمن او څرمن وو . او هغه د ویره کښلی وی چی له
 ستاینی نه هم پورته وی د ننه په روغتون کښی د درمل جوړونی
 مرکز جوړ کړای شو چی په هغه کښی په مختلف ډول شربتونه،
 روغنیات د سترگو درمل او دنورو رنځونو درمل جوړیال . د
 رنځورانو لپاره دژمی او وړی لپاره بیلی بیلی جامی جوړی کړای
 شوی . او کله به چی رنځور جوړشونو که به بی وزلی وو نو
 هغه ته به ئی «Discharge» د سچارج یعنی دویتلو په وخت
 کښی دوسره سرمایه ورکو له چی په هغی باندی به دکار کولو
 جوگه گر زیدلای شوای . او که به ئی شته هم لرل مگر بیابه
 ئی هم ټاکلی پیسی ورکولی . دا روغتون یواخی د بی وزلانو
 لپاره مخصوص نوو بلکه شتمنو او بدایانو هم له هغه څخه گټه
 اخستله، او د مراکش په هره ونډه کښی به چی که څوک رنځور

شونو هغه به ئی راو وراو په همدغه روغتون کښی به ئی بسترکا وو - چی بیابه تر هغه پوری پدی روغتون کښی وو» چی هغه به یاخو روغ شو او یا به هم په همدغه روغتون کښی د ننه مرشو - سلطان منصور ابو یوسف به په خپله په هره وئی کښی نوموړی روغتون ته یووارته د ناروغانو له حالاتو د ډاکټرانو له فعالیت او له رنځورا نو سره د ډاکټرانو لو نرسانو له چلن او سلوک څخه به ئی ځان خبر او و او پدی هکله به ئی د نوی نظم هوډ «تصمیم» نیوو .

دیوو المانی مستشرق سیالی هوس :

لنډه چی ما د اسلامی تهذیب له هغو سلگونو روغتونونو څخه دغه څلورنونی وړاندی کړی چی په هغه وخت کښی له داختیځ څخه ترلویدیځ پوری رسیدلی وی او دا په هغه وخت کښی وی په کوم کښی چی اروپائی نړی دناپوهی او جهالت په پور په پورټیارو کښی لالهانده وو - او له ډول روغتونونو څخه، د هغوی له باریکیو، د هغوی له صفائی اویاکی او په هغوی کښی د ننه د بشر دوستی له عالی او لوړی کارکوونکی روح څخه لری نابله او جاهل وو - او په دی هکله د مشهور المانی مستشرق ماکس مایر هوف ویناهم واورى چی هغه د هغه وخت داروپائی روغتونونو په هکله څه وای پداسی حال کښی چی هغه وخت زمونږ د روغتونونو حالات او څرنګو الی په پورتنی ډول باندی وو - ډاکټر ماکس ویلی دی :

«عربی روغتونونه او په تیره زمانه کښی د اسلامی هیوادونو نظام مونږته یوداسی سبق را کوی چی ډیر پریشانوونکی

او تريخ دی او مونیر د هغه درناوی تر هغه پوری په صحیح توگه نشو کولای ترڅو چی مونیر دغه نظام د هغه وخت داروپائی روغتونونو له نظام سره په ژوره توگه مقابله او موازنه نکړو» -

د پاریس دیو ستر روغتون ویجاړ حالت :

له نن څخه نیږدی دری سوه کاله بلکه له د نه هم ترلیر زمانه وړاندی پوری اروپاد روغتون مفهوم هم نه پیژانده او نه ورڅخه خبر وو بلکه که ووایم چی هغوی تر ۱۷۱۰ مسیحی کال پوری ئی دغه حالت وونومنائی مبالغه منوی کړی - هغوی به د رنځورانو درمل یا خو په خپلو خړنو کښی کول، او یا به په دارالغریبانی کښی وو او له دی نه وړاندی دار وپایانو روغتون دارالمساکین وو، چی په هغو کښی به بی کوره وگری که به جوړ وو او که ناجوره او یا معذور وگری که ناجوره به وو او که جوړو سیدل به - داروپا د روغتونونویا په بل عبارت د دارالمساکین غوره نمونه د پاریس «او تیل ذیو» کیدلال شی، ځکه چی هغه ته په خپل وخت کښی له ټولو څخه ستر روغتون ویل کیده - ما کسی ټورډو، او تینو دواړو په خپلو لیکنو کښی د پورتنی روغتون حالات په لاندی ټورو کښی خلاصه کړی دی :

«پدی روغتون کښی ۱۲۰۰ د بستر چپرکټونه دی، چی

له هغو څخه ۴۸۶ بستره د یوو یوو رنځور لپاره مخصوص دی او د بستر نورپاتی شمیر . . . چی پلن والی ئی له پنځو قدمو څخه زیات ندی، . . . په عامه توگه له دری وو څخه نیولی ترشپږو

ناروغانو د بستر کید لپاره وو، دروغتون دودانی ستري خونى بوى گنى،
لندی او همیشه تياره او پرته له هوادارو کړکيو او روشندانونو
څخه وى - چي د هغوى په هري خونى کښي به هر وخت نير دى
له اتوسو څخه زيات رنځوران ، په مځکه باندي پراته وو -
او حاي دومره تنگ وو چي رنځوران به په ناوړه توگه يو پر بل
برسیره پراته وو - او پدغه روغتون کښي په همدغو خونو
کښي داهم بي تفاوته وه چي دغه رنځوران په پا که مځکه پراته
وى او که په چټلي او د گندگي په ډيران باندي، او که چي
انسان د رنځورانو دغه حالت وگوري نو په هغوى ئي زړه سوي
راځي، په يوو متوسط چپرکت باندي به پنځه او شپږ رنځوران
له يوبل سره پيوسته پراته وو، ديوو رنځو رېښي به د بل ناروغ
په سر باندي پرتي وي، کوچنيان له سپين ږيرو سره، او پنځي به
د ترانو په څنگ کښي پرتي وي، که څه هم عقل دانه مني ،
مگر دا يو منلای شوى حقيقت دى . . . له يوو پلوه به ميرمنى
د حيض په ناروغى مبتلاوى او د هغى په څنگ کښي به يو
هلاک (Typhoid) تايفائيد يعنى په سره جوشنده تبه کښي د
تشنج په حالت کښي پروت وو او د تبي د زور له امله به خوت
کيده او يو خوابل خوابه غورځيده او بيادغه دواړه د يوداسي
رنځور په څنگ کښي پراته دى چي هغه په جلدی ناروغيو
ککړدى او هغه خپل پولی پولی «ابله» پستوکی په وينولت پتو
نوکانو شلوى چي د هغه له امله ئي د بدن زوى په بستر ورواني
دى - او دغو مريضانو ته چي په پورتنى روغتون کښي په کوم
اندول گنده ډوډي او غذا ور کول کيږي ، د هغى د کيفيت

او خرنگوالی لپاره یواخی دومره ویلای شی چی ترخومره پوری د کثافت او گندگی تصور کیدلای شی، په هغه نهائی درجه کثیفه غذار نخورانو ته ورکولای شی - او هغه هم بیا په ډیره کمه اندازه کښی او په شیر منظم ډول له طولانی وقفو څخه وروسته -

د دغه روغتون څارونکی راهب میرمنی ، بهای او شتمنو ناروغانو ته په بی وزلو رنخورانو زیاته ترجیح ورکوی د نورو حقوق له پنبولاندی کوی او هغوی ته شراب ورکوی ، ځینی وختونه به له بهر څخه د خیرات په توگه راغلی حلوه او چرک داسی رنخورانو ته ورکولای شو چی هغوی ته به د داسی شیانو له خوړلو څخه پرهیز کول ضروری وو . چی له همدی امله به ځینی رنخوران د بدهضمی له امله او ځینی نور به د هیضه «وبا» له امله مړه کیدل . د دغه روغتون دروازی به همیشه پرانستی پاتی کولای شوی . او هر څوک به هر وخت روتلای او ننوتلای شوی . چی له د کبله د ناروغیو د سرایت ویره به وه . د تشواوډکو بولو امبارونه پدی باندی مستزاد ! د ډوډی انتظام یواخی په خیرات پوری منحصر وو . او که شتمنو وگرو له بهر څخه ډوډی روغتون ته نه لیرلای نورنخوران به له لموړی نه مړه شوی وای . لکه څنگه به ځینی چی وختونه د بدهضمی او ډیرو شرابو له څښلو څخه مړه کیدل .

د ناروغانو په بسترو کښی سپرتنو او حشرات الارض په پراخه پیماننه مندی ترپی وهلی . د خو نو فضا دومره گنده او بدبویه وه چی هیچا نشوای زغملاي خادمانو او نرسانو به

پوزه په خادر او پرونی پاندي پته كړه او بيا به ورته ننوتل او كه چيرته به كوم ناروغ مرشو نولر تر لړه حلرويشته ساعتته به په عام چيركت كښي پروت وو، او ځيني وختونه به مري ؤ پرسیده او وروست به شو پداسي حال كښي چي د ده څنگ ته به بل رنخور هم پروت وو او نيږدي به وو چي د هغه بي وزله سالم ؤ كارې.

دا ده هغه لنډه غوندي موازنه چي د اسلامي تهذيب د عروج په دور كښي د روغتونونو د لويدیځو هيوادونو د روغتونونو توپير څرگند وي، او له دغی موازنی څخه دا معلومسیری چي په هغه زمانه كښي لویديځ قامونه د علمي انحطاط او د روغتونونو له اصولو او قواعدو څخه د بي خبری او جهالت په خورا ژورو او تورو كندو كښي پراته وو، هغوی د روغتیاله اصولو څخه له سره خبرنوو. بلکه هغوی د روغتیاله هغو عامو او بدیهی اصولو څخه بیخي جاهل وو چي د هغو د زد كړی لپاره د كوم خاص علم چندان ضرورت هم نوو، مشهور او نومیالی حكیم آسامه بن منقذ په خپل كتاب «الاعتبار» كښي دوه داسي پښی لیكلی دی چي له هغو څخه د لویديځ د مسیحيانو طبي پوهی ته د رسیدو صحیح اندازه ښه تره معلومیدلای شی.

نوموړی لیكلی دی :

«د انگریزانو د طبي چارو له حیرانوونكو پښو څخه یوه دا پښه هم د چي د منیطره حاكم زما كا كا ته ؤ ایكل چي زه داسي یو دا كتر ته اړتیالرم چي هغه زما د ملگرو د رسل

و کولای شی . زما کا کا هغه نه یو مسیحی ډا کتر چی نوم ئی ثابت وو ؤ لیږه مگر هغه لسمه ورځ بیرته راغی ، ما له هغه څخه پوښتنه وکړه : «آیا تا په دوسره بیړه د رنځورانو د رمل وکړل» . هغه په ځواب کښی راته وویل : «هغه ما ته یو داسی عسکر اووست چی په پښه باندی ئی دانه ختلی وه ما هغه ته یوه پتی جوړه کړ چی د پتی په کښی بنودلو سره دانه ؤ چاود له . همدارنگه هلته یوه ښځه وه چی هغی ته د پستوکی «جلد» له خرابی څخه د خاښت رنځ پیدا شوی وو ، ما هغی ته پرهیز ورکړ او د هغی د مزاج د لندوالی لپاره سی مسهل جوړل کړ مگر ناڅا په یو انگریز ډا کتر هلته راغی او هغه زما په هکله د هغه ځای خلکو ته وویل چی دی په څه پوهیږی چی د هغه د رمل ؤ کاندی . یا دغه ډا کتر هغه عسکرته چی په پښه ئی دانه وه وویل : «ووايه له خپلو دواړو پښو سره مرگ غواړی او که له یوی پښی سره ژوند» ؟ هغه په ځواب کښی ورته وویل چی زه له یوه پښی سره ژوند غواړم ، ډا کتر سم د لاسه حکم وکړ چی یو تکړه او ځواکمن عسکر راوی او هم یو خورا تیره تبرگی راوړی ، د ادواړه ورته حاضر کړای شو . ا ما ورته کتل . نوموړی ډا کتر د عسکر همغه ناروغه پښه د لرگی په یوه ډبله او غتی تختی باندی ؤ ترله او بیای ئی دغه غښتلی هسکر ته وویل : «چی تبرگی واخله او په یوو وار باندی دغه پښه ورڅخه غوڅه کړه» . عسکر هم د ډا کتر له حکم سره سم په خپل ټول زور سره د هغه په پښه د تبرگی وارو کړ او مائی سیل کاوو چی د هغه مظلوم پښه غوڅه نشوه .

همغه وو چي هغه په زور باندي دويم گذار هم پري وکړ
او پښه له بيخ څخه راو وختله او ويني ورڅخه رواني وي
او رنځور په همدغه حالت کي مرشو» .

او بيا د دي پيښي له بيانولو څخه مصنف په تفصيل
سره ليکلي دي چي همغه دا کتر په هغي رنځوري ښځي باندي
خوبت کيدلي او جوش و به تويه کړي او هغه خواره هم
سمدلاسه وفات او له دي فاني دنيا څخه ئي رحلت وکړ .

د موازي نتايج :

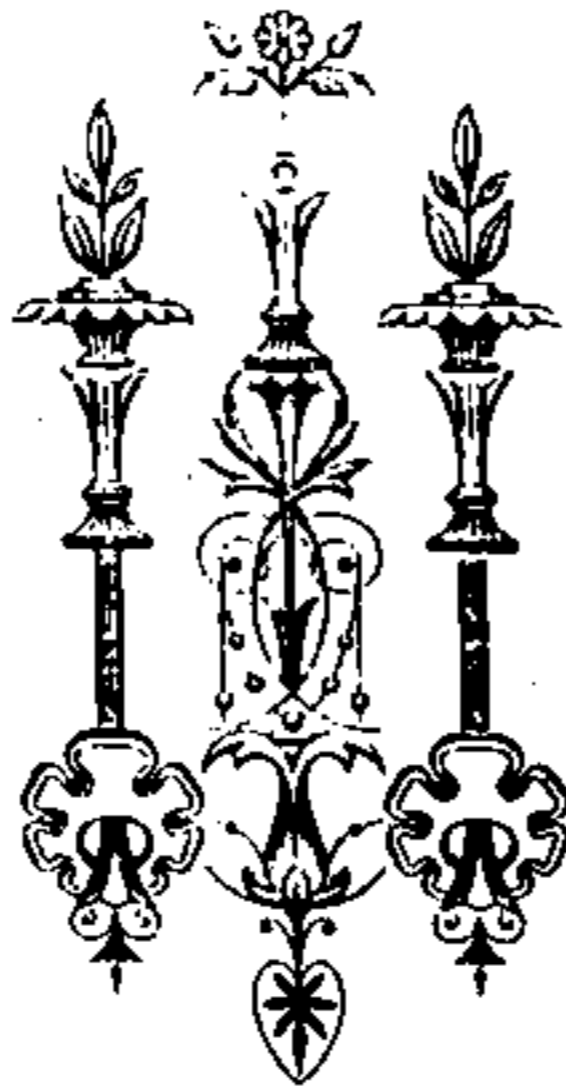
۱- د دي بحث له پای ته رسوني څخه مخکښي زه غواړم
د گرانو لوستونکو پاملرنه د هغو نتايجو په لورو اړووم چي له
پورتني موازي څخه څرگندديږي . لمړي دا چي اسلامي تهذيب
د لويديځ تهذيب په پرتله زيرهي نهه سوه کاله پخوا د روغتونونو
په هکله ډير لوړ معيار قائم کړي دي .

۲- چي زموږ روغتونونه د داسي لوړو بشري ننگيرونو ،
په بشريت باندي د زړه سوي او له نياو نه ډکو اصولو په
اساس جوړ کړاي شوي وو . چي د هغو نمونه او سيال نه په
پخواني تاريخ کښي ميندل کيږي او نه دغه ننگيرونه او اصول
تر اوسه پوري په لويديځو هيوادونو کښي ميندل کيږي .

۳- مسلمان له ټولو څخه هغه لمړي ملت دي چي هغوي
دا درک کړ چي خوش آوازي ، مزاحيه ادب او په روحي ډول
رنځور ته د تاثر ورکول چي هغه منځ په جوړيدو دي ، دا ټول
خورا گهور ابتکارو نه دي .

۴- دا چي په ټوليز كفالت كښي مونږ دوسره لور معيار
 د رولي دي چي هغه ته تر اوسه پوري هم د لويدښخ پرمخ تللي
 تهذيب ندي رسيدلای. د ناروغانو به مجاني د رمل كيدل
 او د هغوي هستوگنه او د خوراك څښاك تياري هم په بشپړه
 توگه مجاني كيده. بلكه له روغتون څخه د ويستلو په وخت
 كښي بي وزلو رنځورانو ته دوسره پيسي هم وركول كيدلي چي
 د هغو په توسه هغه ؤ كولاى شي د خپل ژوند روان سيم ته
 آساني سره وچولولاى شي.

۵- دا چي دا د بشر دوستي هغه لور مقام دي چي هغه
 ته مونږ هغه وخت ؤ رسيدو چي د نړي د قيادت توغ زمونږ په
 لاس كښي وو. آيا كه هم مونږ فكر كړي دي چي اوس مونږ
 په كوم مقام ولاړ يو او دغه لويدښخ هيوادونه كوم ځاي ته
 رسيدلي دي؟

یوولسم باب

خان کڙی او عمومی کتابتونونه :

په اسلامی تهذیب کښی د ټولنیزی سوکالی د مرکزونو او ادارو د یادونی په لږ کښی د کتابتونونو یادونه هم بی مناسبه نده : ځکه چی پدی هکله تر ډیره حایه دغو مرکزونو هم د نورو په څنگ کښی د عوامو ستونځی لری کږی او ټولنی ته ئی په زړه پوری خدمتونه تر سره کږی دی . د زد کږی او تعلیم لپاره بی شمیره مدرسې وی او پرهغوی برسیره نور داسی علمی مرکزونه هم وو چی پرهغوی باندي علما وو ځا کمانو او د نفوذ څښتنانو لگښتونه کول، او بیا په خاصه توگه په هغه وخت کښی چی د چاپ او خپرونی اوسنی اسانتیا وی موجودی نوی او کتابونه به د مخصوصو کسانو دلاسونو په ذریعه لیکل کیدل او په یوو کتاب به دومره لگښت کیده او دومره وخت به پری خرڅ کیده چی د بشپړ کتابتون برابرول خو پرخای پریږده یو تنگ لاسی وکږی او یا طالب العلم به د هغه یو کتاب له پیرو دلو څخه بی ځواکه وو . له همدی کبله زمونږ په پخوانی ټولنه کښی د کتابتونونو جوړول ، یواځی او خالص د بشر دوستی د ننکپرونو نتیجه او د پوهنپالنی نهائی ثمره وه .

د دنیا څومره چی پخوانی ادب دی په غالبه توگه له هغوی څخه عربی ادب هغه یواځینی ادب دی چی د کتابونو

۷ په معامله کښې د بډای او شتمن ویلو وړدی . ځکه چې په
 ۲ دغه قام کښې هر وگړی په کتاب مین معلومیږی . د کتاب
 په هکله خبرې اتری کیږی او د هر یو وگړی له کتابونو
 سره مینه ده او داسې معلومیږی چې کتاب د دوی هر یو
 داسې دوست دی چې گواکې له هغه سره له پیری مودی
 را پدی خوا د هغه لیده کاته ندی شوی . خو نه هم پیره لری
 ده او زړه هم هغه ته د تللو مینه نلری او سترگی د دیدن
 مینه لری . احمد بن اسماعیل ویلی دی :

« د شپې له مخې کتاب یو داسې مرکه کوونکی چې دوست دی
 چې له تا سره د مجلس کولو په حالت کښې د خبرو په څیرنه کښې
 ستا د ځورونې باعث نه گرځیږی د آرام او خلاصون په وخت
 کښې تا ته د بلنې تکلیف نه درکوی ، او کله چې له تا سره
 لیده کاته و غواړی نو تا ته د هیڅ ډول سنگار او ارایش ضرورت
 نشته . او کتاب یو داسې همشین دی چې له خپلې اندازی څخه
 زیات د تا ستاینه نکوی او هغه یو داسې ملگری او انډیوال دی چې
 تا ته د روهه نه درکوی او یو داسې ملگری دی چې ستا د
 خفگان عامل نه گرځیږی او یو داسې ناصح او بنودونکی دی چې
 تا غولیدلو ته نه پریر دی . ۱

۱- یو داسې مشغولا چې هره شیبه ئی د دنیا او اخره د
 بریالی توب او کامرانی ده ، داسې وسله چې د دښنه له
 فکری اومعنوی هلاکت څخه ژغورنه کوی داسې رڼا ډیوه
 چې تیت والی نلری او د هغه په توسه بصیرت نور هم
 زیاتیږی . خو دا صفتونه هر یو کتاب نلری ځکه چې په

له کتابونو سره مینه :

مسلمانو ادیبانو به ، له خلکو سره په هر ډول غوندو کښې د گډون کولو پرځای د کتابونو مطالعې ته ترجیح ورکوله او باچاهانو ته د نیرزی والی په پرتله به ئی کتابونو ته نیردی والی زیات زړه خوښه وو نکې او د ډاډورگانه - محمد بن عبدالملک الزیات چی د هغه وخت د اسلامی حکومت یو پاتیل وزیر او د عرفان او ادب یوه روښانه ډیوه وه د یو څو مودی لپاره په کور کښې منزوی شوی وو - جاحظ له هغو سره د لیدلو او ملاقات هـوډو نیوو او دا فکر ئی وکړ چی زه باید د سیویسه کتاب چی د عربیت امام وو د تحفی په ډول هغه ته د لیدلو او ملاقات په ترڅ کښې وړاندې کړم - هغه ئی له خان سره واخیست او د نوموړی وزیر کورته لاړ - او له هر کلي نه وروسته ئی دغه تحفه ورته وړاندې کړم - وزیر د جاحظ دغه تحفه قبول له کړه او ډیر خوښ شو او داسی ئی ورته و فرمایل : په الله تعالی می دی سوگندوی چی تر اوسه پوری ما ته هیچا

دوی کښې داسی کتابونه هم شته چی د هغو په ملگرتیا له انسان څخه وحشی جوړئ او د هغو د محتویاتو په عملی کولو سره بشری وگری د اخلاقی رذائلو شرارت او فساد کتله گرځیږی لکه دا بیفور ، هیر اکلیت ، ارسطو ، هگل ، مارکس ، لینن ، ماووه او لا مارک الحادی کتابونه ، بلکه دا صفتونه د هغو کتابونو دی چی د هغو لیکوالان د الله تعالی په وجود حساب او کتاب او قیامت معترف دی . ژباړونکی .

هم له دی حُخه زیته او ښه تحفه نده را کړی کوم خلیفه یوه شپه یو دینی عالم د مرگی او خبرو اترو کولو لپاره راؤ غوښت - کله چی دباچا قاصد د ملا خونی ته لارنو هغه و لید چی د کتابونو په یوه ستره زیرمه کی را گیر دی قاصد ورته وویل «تاسی امیر المؤمنین غوښتی یاست» ملا ورته وویل : «امیر المؤمنین ته ووايه چی اوس خو له ما سره ستر ستر علماء او فیلسوفان ناست دی ، او زه له هغوی سره خبری اتري کوم او کله چی بی کاره شم—نو د ربه شم» خادم بیرته لار او خلیفه ته ئی د هغه وینا تکی په تکی و رسوله - خلیفه په حیران تیا سره له خادم حُخه پوښتنه وکړه چی دا کوم علماء او فیلسوفان دی چی له ده سره خبری اتري کوی - خادم ورته وویل په خدای می د قسم وی چی ما خو له ده سره هیڅوک هم و نه لیدل - خلیفه همدغه خادم بیاورو استاوو او ورته ئی وویل چی ورته ووايه هر څنگه چی وی ماته سم د لاسه راشه، کله چی نوموړی عالم راغی نو خلیفه پوښتنه ورڅخه وکړه هغه کوم علماء ووچی له تا سره ناست وو .

د خلیفه د پوښتنی په ځواب کښی هغه دا لاندنی اشعار

ورته وویل :

هم جلساء ما تمل حدیثهم
امینون ، ماسونون غیا و متهدا
اذا ما خلونا کان خیر حدیثهم
معینا علی نفسی الهموم مؤیدا

يفيد وثنا من علمهم علم ما مصي
وعقلاً وتاديباً ورأياً وسودوا
فلا ريبة تخشى ولا سوء عشرة
ولا تقى منهم لساناً ولا يدا
فان قلت اموات فلست بكاذب
وان قلت احياء فلست مفند

ترجمہ : ہنگہ داسی ملگری دی چی خبری ئی سری نہ خفہ
کوی برابرہ خبرہ دہ کہ دوی حاضروی او کہ غائب ،
او ہغو امین دی او د اعتبار وردی۔ کہہ چی بہ تنہائی
' کنبی راشی نو د ہغوی خبری دیری گہوری وی ، د
غمونو پہ لری کولو کنبی مرستیالان او داد ورکوونکی دی
ہغوی دخیل علم پہ تومہ مالہ پخوانیو علمونو خخہ مستفید
کوی او لہ د سرہ سرہ عقل تہ بنائست او حکمت او
رأی ہم را تہ را کوی۔ نہ بہ تہ لہ ہغوی خخہ اندیبنمن
شی، او نہ بہ در سرہ دبد اخلاق ویرہ وی او نہ بہ لہ تا
سرہ د ہغوی لہ لاس او ژبی خخہ چا تہ د زیان رسیدلو
اندیبننہ وی۔ کہ زہ ووایم چی ہنگہ مرہ شوی دی نو
دروغ بہ می نوی ویلی او کہ ووایم چی ژوندی دی نو
کومہ توقہ بہ می نوی کری۔»

د دہ لہ د وینا خخہ خلیفہ پوہ شو چی د دہ مطلب

کتابونہ دی ، لہ د املہ د ہنگہ غصہ سرہ شوی۔ او د سم لاسی
نہ حاضر تیا پہ وجہ ئی ہنگہ تہ نہ کومہ سزا ورکیرہ او نہ ئی سپکی
سپوری ورتہ وویلی۔

صاحب بن عباد ، د نوح بن منصور سامانی په شاهی محل کښی د هستوگنی او د یوی لوری او عالی د ندی د قبلولو پرځای د کتابتون په څنگ کښی هستوگنه ډیره خوښه کړه او دا له د امله چی ده له خپل کتابتون سره ډیره مینه لر له ، همدا وجه وه چی هغه په خپلو تلو سره هغه نشوای پری ښودلای. او حالت هم څه داسی غوندي وو چی خپل کتابونه ئی له ځان سره هم نشوای وړلای ، له همدی امله هغه په لوری د ندی او شاهی محل ته په تلو باندي په خپل کتابتون کښی پاتی کیدلو ته ترجیح ورکړه او په خپل کتابتون کښی په هستوگنی باندي خوښ وو - دا وه هغه د پوهن پالنی روح چی د هغه په اساس علماوو حاکمانو او شتمنو وگړو له کتابونو سره خپله ولوله انگیزه بی ساری مینه څرگنده کړه او هغه ئی سره را غوندې کړل - ان تردی چی په هغوی باندي د خپلو کورونو او شتوله ابته کولو څخه د کتابونو تلف کیدل خورا زیات گران تمامیدل. کتابوله چی سلامت وی بل هیڅ غم نشته :

د یوو جنگ په دوران کښی ، د ابن عمید په کور باندي جنگی عسکرو یرغل وکړ د هغه ساتونکی او مرثیونه ئی بندیان کړل او ابن عمید د دارا لا ماره په لورؤ تښتیده فوخیانو د هغه د کور ټول کالی او اسباب لوټ کړل ، کله چی فوخیان لارل نو ابن عمید کورته راغی او وی کتل چی د کاله ټوله اثاثه لوټ کړای شوی ده ، ان تردی چی د هغه د کښی ناستلو لپاره هم هیڅ شی نشته او د او بود څښلو لپاره گلاس هم پاتی نوو - مگر سره له دی بیا هم له هغه سره له خپل کتابتون څخه پرته چی په هغه کښی ئی د مختلفو علومو ادب

او د حکمت د ټولو فنونو بی شمیر، کتابونه را ټول کړی او هغه دوسره ډیر وو چی په ډیر مشکل سره سلو اوښا نو ورلای شوای د بل هیڅ شی اندیښنه غم او فکرنوو، کله چی ابن عمید د خپل کتابتون مسئول او امرؤ لیدنو له هر څه نه لمړی ئی له هغه څخه د خپل کتابتون پوښتنه وکړه، هغه ورته وویل چی کتابتون په خپل حال او روغ رست دی هغه ته چا گوتی هم ندی وروری - د دغه زیری په اوریدلو سره د ابن عمید څیره له خوښی څخه و غوریدله او د کتابتون مسئول ته وائی چی زه ددی خبری گواهی کوم چی ته خو را نیک کتاب دارئ - د کور ټول اسباب او ظروف خو بیا هم تیاریدلای شی او د تلف شوی متاع بدل کیدلای شی مگر ددی زیر می «یعنی کتابتون» بدل په اسانی سره ممکن ندی.

د کتابونو په پیرودلو او ډیرو والی کښی سیالی :

بیا د همدغه علمی ذوق او مینې په اساس وگړو له یو بل سره سیالی کوله او یو له بل څخه دواړا ندی والی په لټه او هڅه کښی وو او د هر کوم کتاب تصنیف او لیکنه به چی پای ته و رسیدله خلکو به د هغه په پیرو دلو کښی یو له بل څخه سبقت کاوو - د مثال په ډول د اندلس امیر حکم ته چا وویل چی ابو الفرج اصفهانی د خپل مشهور کتاب الاغانی تصنیف او لیکنه پیل کړی ده - نو مورې امیر د دغه کتاب د یوی نسخی د پیرودلو په خاطر ابو الفرج ته یو زر دیناره د هغه دبی په توگه ورو استول او دا پیغام ئی ورسره ورکړ چی د کتاب له پای ته رسیدلو سره سم باید یوه نسخه د هغه ما ته راوگیری،

همدغه وجه وه چي دغه كتاب د مصنف له ټاټو بي عراق څخه
هم وړاندي لمړي د اندلس په خير په يوو خو را لري هيواد
كښي مطالعه او ولوستلای شو .

د كتابتونو نو ډير والي :

د دغه ادبي ذوق او علمي روح په وجه په گرده اسلامي
نړي كښي په هره سيمه او هر ځاي كښي كتابتونونه جوړ
كړاي شو ، او داسي مدرسي ډيري كمي وي چي له هغوي سره
به كتابتونونه نوو او بناي په ډير لږ اندول كوم داسي كوچني
كلي سيندلاي شوي واي چي په هغه كښي به كتابتون نوو -
ټاټي شو ستر ستر بناونه او دارالخلافي هلته خو كتابتونونه او
كتاب پلورنځي دومره ډير وو چي په منځنيو پېر يو كښي دهغوي
تصوير هم نشوای كيدلای .

د كتابتونونو ډولونه :

دغه علمي عرفاني او ادبي كتابتونونه به په عمومي توگه
په دوه ډوله وو - ځانگړي او عامه كتابتونونه به د
خلكا وو ، اميرانو علماوو او نورو شتمنو وگړو له لوري څخه
جوړيدل - او د هغوي لپاره ځان گړي عمارتونه جوړ كړاي شوي
وو او بيا په دغه ډول تعمير ونو كښي به ډيري خوني وي چي
د هغوي په منځ كښي به لوي تالار وو چي د وي به ئي يوه له
بلي سره تړلي وي او بيا به په دغو خونو كښي كتابونه په د
يوال كښي په جوړ كړاي شويو (Cornice) كارنسو يعني رېكيو
باندي كښنو دلای شوي وو - د دغه تعمير هره خونه به د
يوو ځانگړي علمي فن د كتابونو د كښي بنودني لپاره مختص

کڙای شوی وه - د مثال په ډول له ادب د کتابونو نه ، د فقه له کتابونو نه له طبی کتابونو نه او پدی ډول د نورو فنونو او علومو د کتابونو لپاره ځانگړی ځانگړی خونه وه ، پدغه عمارت کښی د کتاب کتونو « مطالعه کوونکو » لپاره بیلی بیلی خونی وی - او ځینی خونی به د کتابانو لپاره مخصوصی وی چی هر وخت به ئی کتابونه لیکل - او په ځینو عمارتونو کښی به یوه خونه د موسیقی « ساز » لپاره هم مخصوصه کڙای شوی وه چی هلته به رد کوونکو ذهنی ستړیا د ساز په او ریډلو لری کوله او بیا به بیرته په کتاب کتنی لگیا کیدل له همدی امله ، ویلای شو چی اسلامی تهذیب پدی هکله منفرد او ځانگړی مقام لری همدارنگه په دغو د اینو کښی به داسی خونی هم وی چی هلته به په دغه کتابتون کښی میشتو فاضلانو په خپل منځ کښی یوله بل سره په مختلفو موضوعاتو بحثونه مناظری او څیړنی کولی - او دغه ټولی خونی به په بنائسته کرسیو باندي کښلی کڙای شوی وی - او همدارنگه په دغو ودانیو کښی به د خوراک او څښاک لپاره ځانگړی خونی جوړی کڙای شوی وی - او د بی وزلانو لپاره د خوب او ویده کیدلو خونی هم وی - لکه چی د علی بن یحیی بن منجم د کتابتون په هکله منقول دی چی بغداد ته نیو دی د قفص په چاپریال کښی په یو کرکر نومی کلی کښی د کتابتون لپاره یو خوراستر تعمیر وو ، په دغه تعمیر کښی د کتابونو یوه ستره زیرمه وه چی هغی ته « د حکمت خزانه » ویل کیدله - له هری سیمی څخه به خلک راتلل او د لته به میشته کیدل او د مختلفو علومو تحصیل

به ئی کاوو ، پدی مدرسه کبئی به هغوی ته هر ډول کتابونه پریمانه پیدا کولای شول ، او د ژوند ټولی اړتیاوی رفع کولای شوی او دغه ټول لگښتونه د علی بن یحیی له خپل ځانی جايداد څخه ورکولای شول - پدی کتابتون کبئی ځینی داسی اسانتیاوی هم برابر ولای شوی چی اوس هم د لویدیځ تهذیب او تمدن د خورا پر مخ تللی هیواد په دارالحکومت کبئی مونږ د هغو تصور قدری هم نشو کولای - د موصل په ښار کبئی ابوالقاسم جعفر بن محمد حمدان موصلی یو تعمیر جوړ کړ چی نوموړی د خپل دغه نوی تعمیر نوم « دارالعلم » کبئی ښود - په دغی نوی ودانی کبئی نوموړی دزکوونکو لپاره یوستر کتابتون وقف کړ چی دغه کتابتون ته د هیچا په راتلمو هم بندیز نوولگول شوی او که کوم بی وزلی طالب العلم به راغی او د هغه موخه به یواځی د عرفان او ادب تحصیل او زدکړه وه نو هغه ته به (Stationery) ستشتری یعنی د مطالعی او لیکنی د لوازموله برابر و لو سره سره په زړه پوری پیسی هم ورکولی - او دغه کتابتون به هره ورځ پرا نستل شوی وو -

اوس نوتاسی په خپله وو ایامت چی ایا اوس په لندن یاواشنگتن او یا د نړی په نورو حکومتی مرکزونو کبئی داسی کتابتون شته چی د پوهنی او عرفان تریوته ئی داسی اسانتیاوی مهیا کړی وی چی له کتابونو سره سره هستوگنځی او د لگښتونو اسانتیاوی ئی هم ورته رسولی وی او یا ئی ورسوی -

په عامه کتابتونونو کبئی به مامورین مقرر یدل چی د هغوی مشر منصبدارته به « خازن المکتبه » ویل کیده - او د دغی

دندی لپاره به همیشه د مشهورو علما وو له جملی څخه یو کس
 ټاکل کیده - او ځینی نور به طالبانو او زدکونکو ته د کتابونو
 ورکولو او له هغوی څخه د کتابونو اخیستلو لپاره مقرر شوی وو -
 او د وی ته به «متناول» ویل کیدل - او پردوی برسیره ځینی
 وگرو به د ژباړی د نده تر سره کوله او غیر عربی تصنیفات به
 ئی په عربی ژبه ژباړل داسی خطاطان او کاتبان هم مقرر کړای
 شوی وو چی په خپل روښانه او ښائسته لیک به د کتابونو غوره
 نسخی تیارولی ، صحافان به هم مقرر وو چی کتابونو ته به ئی
 پخی د پتی او کښلی پوښونه جوړول ترڅو کتابونه له ضیاع او
 شلیدلو څخه وژغورل شی - د دغو مشهورو د ندو په ماسورینو
 برسیره یو شمیر داسی نور وگړی هم مقرر کړای شوی وو چی
 هغوی به د کتابتون نوری اړتیاوی پوره کولی -

د هری کوچنی او ستر کتابتون د کتابونو یو فهرست به
 لیکل شوی وو ، ترڅو د هغه په لیدلو سره مطلوبه کتاب په
 اسانی سرا مراجعین ترلاسه کړی - دغه فهرست به د مختلفو
 علومو له نظره مرتب کیده له هری الماری سره به داسی یولست
 څړول شوی وو چی په هغه کښی به د هغو کتابونو تفصیل لیکل
 شوی وو چی په دغه الماری کښی به موجود وو - د زیاتو
 کتابتونونو په هکله به دا خبره په عوسی توگه وگړو ته معلومه
 وه چی په ضمانت ورکولو سره د مطلوبه کتاب له کتابتون څخه
 بهر هم هر چاته د وړلوا اجازه وه مگر مشهو عالمان او فاضلان
 له دی کړول «قید» څخه هم مستثنی وو او هغوی نه کتابونه
 له ضمانت ورکولو څخه پرته هم ورکول کیدل -

د دغو کتابتونونو د هغو عوائدو چی له هغو څخه د کتابتونونو ټولی پورتنی اړتیاوی رفع کیدلی د هغوی ذرائع مختلف وو. یوه ذریعه خوئی هغه او قاف وو چی د دغو کتابتونونو لپاره مخصوص کړای شوی وو او د زیاتو کتابتونونو د عوائدو ذریعه همدغه د دوی خپل او قاف وو. او بله ذریعه ئی دا وه چی امیرانو، عالمانو به په خپله کتابتونو نه جوړ کړی وو او په خپله همدوی به د هغوی ټولی اړتیاوی هم له خپلو شتو څخه رفع کولی د مثال په ډول محمد بن عبدالملک الزیات به د خپل کتابتون کاتبانو او ناقلینو ته په هره میاشت کښی دوه زره پونده ورکول. ماسون الرشید به د حنین ابن اسحق هر هغه کتاب له سپینو زرو سره ټول کا وو چی له غیر عربی ژبی څخه به نوموړی په عربی ژباړلی وو او هغه ټول سپین زره ئی د هغه معاوضه له نوموړی ته ورکوله.

اوس زه غواړم چی د کتابتونونو د تاریخ د راخستلو په ترڅ کی پدی ځای کښی د مثال په ډول د ځینو شخصی او عامه کتابتونونو یا دونه هم وکړم.

۱. په قاهره کښی د فاطمی خلفاؤ کتابتون :

د فاطمی خلفا وو له کتابتونونو څخه یو کتابتون په قاهره کښی هم وو. دایو داسی عجیب کتابتون وو چی په هغه کښی خورانیس قرآن مجید او کتابونه موجود وو. په دغه کتابتون کښی د قرآنی نسخو او کتابونو مجموعی شمیر د زیاتو مؤرخینو له وینا سره سم شل لکه «د وه ملیونه» وو او مقریزی لیکلی دی چی د دغه کتابتون د کتابونو شمیر شپاړس لکه وو.

۲ - دارالحکمت ، په قاهره کښی :

دغه کتابتون حاکم بامر الله د خپل خلافت په دوران کښی په قاهره کښی جوړکړی وو ، د دغه کتابتون پرالسته « افتتاح » د ۳۶۵ هجری کال د جمادی الاولی په لسمه نیټه وکړای شوه او کله ئی چی د هغه تعمیر پای ته ورسا وو او په ارزښتناکو مفرو شاتوئی فرش کړ په کړ کیو او د ورزو ئی پردی وڅړولی - بیا ئی منتظمین پکښی مقرر کړل او د کتابو ترتیبوونکی او نور ماسورین او خدمت گاران هم مقرر کړای شول - پدی کښی د کتابونو یوه دوسره متره زیرمه غونډه کړای شوه چی له ده نه مخکښی هیڅ یووباچا په هیڅ ځای کښی نوه جمع کړی - د دغه کتابتون څلویښت برخی وی په هره ونډه کښی ئی اتلس زره ، . . . ۱۸ کتابونه وو چی په هغو کښی د پخوانیو علومو هر ډول کتابونه وو - دغه کتابتون ته هر څوک ورتلای سوای ، ځینی به یواځی د مطالعی لپاره هلته تلل ، او چا به نقل کا وو او ځینی به هم یواځی د زدکړی د تحصیل لپاره هلته تلل - او هر چاته به د کتابتون له پلوه قلم، مشوانی، کاغذ او هر ډول د لیکنی رنگ ورکول کیده -

۳ - په بغداد کښی ، د بیت الحکمت کتابتون :

دغه کتابتون په بغداد کښی هارون الرشید جوړ کړی وو او د مامون په زمانه کښی خورا پیاوړی او د عروج بام ته ورسیده - دا کتابتون نه بلکه یوستر پوهنتون وو چی په هغه کښی څیړونکی « محققین » مفکرین، مطالعه کوونکی بحث او استفاده کوونکی ټول راتول شوی وو - پدی کتابتون کښی کاتبان

او ژباړونکی مقرر کړای شوی وو - او دغه وگړی به د هغو کتابونو په ژباړه باذی مصروف او لگیا وو چی هارون الرشید او ماسون له عموریه ، انقره ، او قبرص څخه د سوبی «فتح» په وخت کښی راغونډه کړی وو ، ابن ندیم ویلی دی چی د ماسون او د روم د هغه باچا ترمش یو طولانی لیک لیر نه شوی وه چی په جنگ کښی ئی هغه ته ماتی ورکړی وه - او یا هغه ماسون ته د جوړی روغی پشنها د کړی وو - ماسون ورسره ژمانه او یوپرو توکولئ لاس لیک کړ چی د سولی د شرطونو په ترڅ کښی ماسون یو شرط دا هم لیکلی وو چی دی به د هغو گردو کتابونو د ژباړی اجازه ورکوی چی له دوی سره موجود دی - او ژباړه به عم هغه وگړی کوی چی ماسون ئی ورته و لیری - ماتی خوړلی رومی باچا دغه شرطونه ورسره و منل او ماسون داسی تاپه ژباړونکی ورواستول چی هغوی ټوله رومی علمی زیرمه عربی ژبی ته انتقال کړه - داد تاریخ یوزرین مثال او نمونه ده چی د یوو فاتح په نظر کښی له د څخه بل هیڅ شی دومره ډیرا زینت نلری لکه څومره ئی چی هغه د علومو او فنون خپل قام ته د هغوی پ ژبه لیر د ونی ته ورکوی -

۴- په اندلس کښی ، د حکم کتابتون :

دغه کتابتون هم ډیر لوی او پراخه وو ، او ویل کیری چی پدغه کتابتون کښی څلور لکه کتابونه وو ، او د کتابونو فهرستونه ئی خورا منظم او مفصل وو ، ان تردی چی یواځی د شاعرانو هغه کتابونه چی پدغه کتابتون کښی موجود وو ، د هغوی فهرست په څلویښتو ونډ ویشل شوی وو - د کتابت

د فن ماهر وگري به هلته موجود وو۔ او همدارنگه د پتی اچوونکی وگري هم مقرر کړای شوی وو چی په نتیجه کښی د دغه کتابتون په توسه په اندلس کښی د کتابونو یوه دوسره ستره ذیرمه غونډه کړای شوه چی نه له هغه څخه مخکښی وه او نه له هغه نه وروسته د هغه انډول او سیال چا بیا په دغه هیواد کښی و لید .

۵- په طرابلس کښی ، د بنی عمار کتابتون :

دغه کتابتون په خپل عظمت او پراختیا کښی د الله تعالی له براهینو څخه یو برهان وو . پدغه کتابتون کښی یواځی د هغو کتابانو شمیر چی کتابونه ئی یو له بل څخه نقلول یوسل اواتیا کسه وو د هغوی د کار وختونه به په شپه او ورځ کښی بدلیدل را بدلیدل ترڅو د کتابونو د لیکنی لړی پرلپسی جاری ؤ ساتلای شی او نه د ورځی او نه شپه باید منقطع کړای شی . د نوو کتابونو له غونډولو سره د بنو عمار ډیره مینه وه ، هغه ځینی سوداگران او منصبداران یواځی د دی کار لپاره مقرر کړی وو چی هغوی مختلفو سیموته لاړ شی او په هیواد کښی د ننه او له هیواد څخه له دی باندی نیړدی سیمونه ددغه کتابتون لپاره د هر فن کتابونه را غونډه کاندی له دغه کتابتون څخه مصر هم په خپلو لیکنو کښی گټه اخستلی ده او په خپلو ځینو کتابونو کښی ئی د هغه یادونه هم کړی ده . پدی خبره کښی اختلاف دی چی د دغه کتابتون د کتابونو شمیر څوسره وو ۔ معتدل قول دا دی چی پدغه کتابتون کښی یو میلیون «لس لکه» کتابونه جمع کړای شوی وو .

شخصی کتابتونونه :

د مخصوصو او خانگرو کتابتونونو په لړ کښی به مونږ یواځی د هغو کتابتونونو یادونه وکړو چی هغوی تاریخی ارزښت لری ، دغسی خو د اسلامی نړی لویدیځ او ختیځ ټول له کتابتونونو څخه ډک وو ، ډیر لږ به داسی یو عالم میندل کیده چی هغه به له زرگونو کتابونو څخه ډکځ خپل کتابتون نه درلود . له دی ډول ځان گرو کتابتونونو څخه د فتح بن خاقان چی په ۲۴۷ هجری کال کښی قتل کړای شو ، کتابتون ډیر مشهور دی د نوموړی خورا پراخه کتابتون وو . هغه د خپل وخت مشهور علم او ادیب علی بن یحیی المنجم ته دنده ورکړی وه چی د دغه کتابتون لپاره د کتابولته او هغه را عونه کړی . نوموړی عالم د کتابونو په زیرمه کښی داسی کتابونه را غونډه کړل چی په بل هیڅ یوو ځای کښی نه مینده کیدل .

د ابن خشاب متوفی ۵۶۷ مسیحي کتابتون هم په دغه ډول کتابتونونو کښی شمیرل کیږی . نوموړی د نحو په علم کښی ډیرو ارد وو ، او په تفسیر ، حدیث ، منطق او فلسفه کښی ئی هم په زړه پو ادراک درلود وائی چی نوموړی دلیونتوب ترپولی په کتابونو باندی مین وو او دغی لیواله مینی دی مجبور کړ چی هغه د کتابونو په غونډه ولو کښی د ځینی جنایتونو ارتکاب هم وکړی . کله به چی هغه بازارته ته او غوښتل به ئی چی کوم ښه کتاب ؤ پیری نو دوگرو سترگوته به ئی کتل او په پټه سره به ئی د کتاب له منځه یو څو پانی وویستلی او هغه به ئی له ځان سره پټی کړی بیا به ئی کتاب

پلورنگی ته وویل چی دا کتاب خدنیگری دی - په هم دی
 ډول به ئی هغه کتاب په نیمه یه ورڅخه و پیرود او کله به ئی
 که له چا څخه کوم کتاب په مستعار ډول وی ووریا به ئی
 هغه کتاب خپل څښتن ته نه ورکاوو او ورته ویل به ئی چی هغه
 د کتابونو په ډیری کښی ورک شوی دی او هر څومره ئی چی
 لټووم نه پیدا کیږی .

د جمال الدین قفطی (متوفی ۶۴۶ هجری) کتابتون هم
 ډیر مشهور وو - نوموړی په خپل کتابتون کښی ډیر کتابونه
 غونډه کړی وو او د ده د سخاوت له کبله به له هر لوری څخه
 خپلک ورته را تلل - او په هغه وخت کښی د ده د کتابتون
 کتابونه له ټولو څخه زیات منلی وو ، او نوموړی خپل خان
 کتابونو ته وقف کړی وو - او همدغه لامل وو چی د ژوند
 تر وروستی شیبی پوری نوموړی واده ونکړ ترڅو له خپلی
 پورتنی عرفانی دندی څخه د کهول د اړتیا وو په برابرولو
 مصروف نشی - نوموړی د خلکدن په وخت کښی د خپل
 کتابتون په هکله دا وصیت وکړ چی هغه د ناصرته ورکړای شی.
 د ده د مرگ په وخت کښی د ده د کتابتون مجموعی یه پنځوس
 زره پونډه وه .

د حلب د بنی جراده «قبیلی» د عالمانو کتابتون هم ډیر
 مشهور دی . د هغوی له جملی څخه یوو کس ابو الحسن ابن
 ابی جراده (متوفی ۵۴۸ هـ) په خپله لیکنه باندی د خورا غوره
 کتابتونونه لیکلی دی . یوه د خپل خان اپاره ، او یو د خپل
 زوی ابو البرکات اپاره او یو کتابتون د هغه د زوی
 عبدالله اپاره .

د موفق بن مطران دمشقی (متوفی ۵۸۷ هـ) کتابتون هم
 ډیر مشهور وو. هغه د کتابونو په لاسته راوړو او غونډولو
 کښې له لوړ همتې څخه کارواخیست. او کله چې دی وفات
 شو نو هغه وخت د ده د کتابتون د کتابو زیرمه لس زرو
 کتابونو ته رسیدلی وه. نوسوړی دری کتابان نیولی وو چې
 هغوی به هر وخت له دغو کتابونو څخه د تکثیر په تکل نور
 کتابونه لیکل. او دغو دری وارپوته به ئې په زړه پوری تنغا
 ورکوله او هم به ئې د دوی نوری اړتیاوی پوره کولی.
 له دغو کتابونو سره د دښمنانو چلن:

زمونږ د تهذیب د پرمختګ په زمانه کښې که له یوې
 خوا په اسلامي نړۍ کښې د کتابتونونو په ډیر والی باندې زمونږ
 زړونه خوښیږي، خو له بل پلوه که چې مونږ د ارایادوو چې
 د دغو کتابتونونو پای څرنگه شو؟ له هغه څخه زیات زمونږ
 زړونه خوږ من او غمجن کیږي، دا ځکه که چې مونږ را په
 یاد ډرو چې دغه عرفانی زیر می د دښمنانو له خوا څنګه تباہ
 کړای شوی؟ او هغه په څومره زیات قلبی قساوت سندونه او
 اورته واچولای شول او په څومره بی رحمی وښوولای شول؟
 او د مودو مودو په زیار دغه غونډې کړای شوی ارزښتناکی
 زیر می او د علم او عرفان دغه بی سیاله پانګې څنګه او په څه
 ډول له منځه یوړلای شوی؟ چې د علم او عرفان د پالونکو
 توکونو زړونه د هغه په یادولو باندې کړم کړم کیږي ځکه چې
 دا داسې زیان دی چې تر قیامت پوری هم نشي جیره کیدلای.
 زمونږ په دغو کتابتونونو د بربادې او زوال داسې طوفان راغی،
 چې دهغه په توسه بشریت دهمیشه لپاره له داسې په لکونولکونو

کتابونو څخه بي برخي شو چي هغه د بشري فكري تخليق او
ابتكار تاريخي نموني وي .

هغه وخت چي د تاتاريانو د وران كاري او تباهي سيلاب
(د گوبي له دښتي څخه) د بغداد په لور په خپلو مستو څپو راغي
نو له هر څه نه لمرڼي دغه كتابتونونه له ځان سره لاهو كړل ،
او لكه څنگه چي ټولو ته معلومه ده چي تاتاري بي سواده
لښكرو ته په دغو كتابتونونو كښي چي هر څه په لاس ورغلل ،
هغه گرد دجله سيند ته ؤ غورځول - ان تردى چي د دغو
كتابونو په غورځولو سره د سيند گيډه دومره ډكه شوه چي د
تاتاريانو وگړي به پلي پكښي تلل راتلل - او په مياشتو مياشتو
د دغه دريا د او بورنگ د كتابونو د سياهي له امله تكتور
گرځيدلاى وي .

له تاتاريانو څخه وروسته د صليبي جنگونو په څيره كښي
دغه علمي تباهي منځته راغله د طرابلس ، معره ، بيت المقدس ،
عسقلان او نورو ښارونو ټول ارزښتناك كتابتونونه تباه كړاى شو ،
ځكه چي دغه پورتنى ټول ښارونه مسيحيانو د فتح كولو په لړ
كښي تباه او برباد كړل - تاريخ پوهانو ليكلي دي چي يواځي د
طرابلس په ښار كښي مسيحيانو درى مليونه ټوكه كتابونه تباه
كړل - چي د دغه يوو ښار له علمي ضائعي څخه دا اندازه لگولاى
شي چي دغه صليبي تباهي څومره برونونكي او متره تباهي وه .

په اندلس باندې د هسپانويانو تسلف چي بشريت له كومو
مترو سترو كتابتونونو څخه محروم كړ د هغه داستان ډير لړزونكي
دي - دغو مذهبي متعصبو وگړو چي د كتابونو كومى ستري

زیرمی و سوخولی او تباہی کړی ، د هغوی اندازه له د څخه وکړی چی هغوی یواځی د غرناطه په یوو پراخه ډگر کښی یواځی په یوه ورځ کښی یو ملیون کتابونه و سوخول - دا خو یواځی زموږ د اسلامی نړی د کتابتونونو هغه ستره تباہی وه چی د غلیمانو له خوا ورته و رسیدله ، پدی برسیره هغه عرفانی زیانونه چی د خپل منځی فتنو په تومسه زموږ عملی پنگوته رسیدلی دی هغه هم له د نه څه کم نوو - د مثال په ډول کله چی په مصر باندي د عبید «مرثی» د کورنی تسلط راغی نو د هغه حای د فاطمیانو د کتابتون سرنو شت دارنگه شو چی د هغه ټول کتابونه و سو خولای شو د هغوی د وقایو پښائسته حرمنی وو بستلای شوی او له هغو څخه ئی خپلی او کلوشی جوړی کړی بی شمیره کتابونه ئی د نیل په دریا کښی و غور خول - او ځینی کتابونه خلکو و تبتول او مختلفو سیموته ئی له ځانونو سره وی وړل او کوم چی پاتی شول نو هغه ئی په رین ډگر گذار کړل اویا د به د هغوی په کښلو پانولو بی کولی - او په هغه وخت کښی ځینی داسی غونډی وی چی د کتابونو په غونډیو باندي مشهوری شوی -

په حلب کښی یو مشهور کتابتون وو - چی د هغه نوم «خزانة الصوفیه» وو - د عاشوره په ورځ د شیعه او سنیانو ترمنځ جنک منځته راغی چی د دغه جنک په دوران کښی دغه کتابتون خلکولوت کړ او له یوڅو کتابونو څخه پرته نور هیڅ کتابونه پاتی نشول -

د اندلس د حکمران مستنصر د کتابتون پای دا شو کله چی
د بربر قبائل هلته په فاتحانه ډول ننوتل نو هغوی له هرڅه نه
وراندی دغه کتابتون برباد او تباہ کړ - او هغه داسی چی ځینی
کتابونه د آسونو د تازیني په نرخ لیلام کړای شو او کوم چی
پاتی شول هغه ضائع کړای شول -

د کتابتونونو د بربادولو په لړ کښی یوستره خندوونکی
حرکت دامیر «ابن فاتک» ماندنی وکړ - نوموړی د پنځمی هجری
پیری د مصری حکمرانانو له جملی څخه وو - دده یوستر
کتابتون وو - دده میرمن له خورا بدهای شتتی او عزات مندی
کورنی څخه وه مگر له د امله چی ابن فاتک د خپل وخت
زیاته برخه په دغه خپل کتابتون کښی تیروله ، له همدی امله
دده میرمن له دغو کتابونو سره کینه پیدا شوی وه - او کله
چی ابن فاتک وفات شو بیانو دده میرمن او د هغی وینځی
کتابتون ته ننوتلی او کتابونه به ئی را اخستل او داوبو په ستر
حوض کښی به ئی غورځول - او د کتابونو له غورځولو سره
به ئی ژړا انگولا هم کوله او ویل به ئی چی ددی میره ددی
له مینی څخه دغو کتابونو ژغورلای وو او هیڅ کله هم هغه
زمالورته د مینی مخ نه اړاوو . . . دا وو د هغی میرمنی
انتقام چی هغی له کتابونو څخه د میره د هغی مینی له امله
چی ددی پر حای ئی له دغو کتابونو سره کوله د هغه له وفات
څخه وروسته واخیست - په اسلامی تاریخ کښی ددیرو داسی
میرمنویا دونه شوی ده چی هغوی له کتابونو څخه هغه ډول
کړ که کوله لکه څنکه چی د ابن فاتک میرمنی ور څخه کوله
د امام زهری میرمنی به هر وخت امام زهری صاحب په کتابونو

شکستی چی دوب او منهمک لیده نو داسی به ئی ویل :
 «په خدای پاک دزباسو گندوی چی دغه کتابونه ماته له
 دری سوه بنوڅخه زیات زیانین دی» -

د اوو زموڼر د تهذیب او تمدن په عروجی دور آن کښی
 زموڼر د کتابتونونو د غم اوویر داستان او دهغه خواشینی
 کونکی انجام -

په حق باندی اعتراف

که څه هم دغلیمانو په ښه کار کولو باندی اعتراف
 کول په بشری نفس باندی خورا گران تاسیږی مگر دا زموڼر
 وجیبه ده چی موڼر پدی خبره په ډاگه اعتراف وکړو چی اروپا
 په خپلو مختلفو کتابتونونو کښی زموڼر د دغه میراث له بقایا
 ووڅخه ډیر ارزښتناک شیان محفوظ ساتلی دی - او په دغو
 کتابتونونو کښی اوس هم داسی زیرمی موجودی دی چی د
 هغو ساری په گرده اسلامی نړی کښی نه میندل کیږی -

دولسم باب

علمی او عرفانی غونډی او مجلسونه :

«د علمی او عرفانی غونډو او مجلسونو جوړول» زموږ د بي سياله تهذيب يو عجيب رنگ دی . د ثقافت په ترويج او د علم په خپرولو باندی د دغه عمل خورا ښه اثر شوی وو . له هغه څخه د ټولنيزی سطح د لوړوالی او په علمی مینه کښی له زیاتوالی سره سره د ثقافت هم پرمختگ په برخه شوی وو . دا رنگ د هغو علمی غونډو او مجلسونو رنگ دی کوم چی د مسلمانانو په دارالحکومتونو او نورو سترو سترو ښارونو کښی په پراخه پیمانہ کیدل . پداسی حال کښی چی د دی غونډو په څنگ کښی ستري ستري مدرسې ، عرفانی ادارې او کتابتونو نه هم ډیر زیات وو ، دغه غونډی د خپل ډیروالی او په هغوی کښی د پورته کیدونکو بحثونو د تنوع له نظره ، د اسلامی امت د عزت او شوکت په دور کښی ، د علمی وینبیا خورا روښانه څرگندوی وی . ځکه که چی تاسی دا و گوری چی د امت مختلفې پاتکی امیران ، عالمان ، ادیبان او شاعران په خپلو خاصو او عامو مجلسونو د مختلفو علمی ، ادبی او فلسفی موضوعاتو د څیړنی او بحث لپاره یو له بل سره مقابله کوی نو تاسی به د هغوی په لیدلو سره یقین وکړی چی اسلامی ټولنه په خپله علمی مینه او د خپلی عرفانی تندی د ما ټولو لپاره هغه هسک مقام ته رسیدلی ده چی له هغه څخه په یقینی توگه د هغه په پرمختگ او عظمت باندی به پیاوړی

گواه لاس ته درشو

مختلف ڊولونه :

دغه غونډې او مجلسونه متنوع او په څو ډوله وو ،
 ځينې به د وخت د خلفا وو تر قيادت لاندې جوړيدل ، او په
 خپله خليفه المؤمنين به د هغو صدارت کاوو . او په دغه ډول
 غونډو کښې به د دارالحکومت نومياليو علما وو ، فقها وو
 او اديبانو گډون کاوو . او د اسلامي تهذيب او ثقافت دودې
 او پرمختگ د دغو غونډو په ټاکل شوي هيئت کښې به هم
 بدلون راته . د راشيدينو خلفا وو په زمانه کښې به په دغو
 غونډو کښې د واليانو د فعاليت او کار کولو او د مملکت د
 چارو په هکله بحثونه او څيړنې کيدلې او د دې ډول غونډې
 حيثيت به د يو داسې پارلمان وو چي په هغې به کښې د قام
 او ملت سترو سترو مشرانو په ورته د پيښو شويو مختلفو
 سترو او مهمو مسائلو او مشکلاتو په هکله د خيالاتو څرگندونې
 کولې . د حضرت عمر بن الخطاب رضی الله عنه يو ځل د
 حکومت د يوو خورا مهم کار لپاره يوو څارونکي ته اړتيا پيدا
 کړې شوه ده په را بلل شوي غونډه کښې د غونډې له گډون
 کونکو څخه غوښتنه وکړه چي ماته داسې يو شخص پيدا
 چي زه هغه ته يوه سمهه د نده ؤ سپارم او دې هغه سرته ور
 سولای شي ، د غونډې گډونکوونکو ورته وويل چي پلانی ،
 سړی د دې کاروړ دی ، حضرت عمر رضی الله عنه ورته وويل
 چي زه هغه ته اړتيا نلرم . د غونډې گډونکوونکو ورته وويل
 چي ته نويا څنکه سړی غواړی ؟ حضرت عمر رضی الله عنه

ورته و فرمايل : «ما ته د داسی شخص ضرورت دی چی که هغه موجود وی او د ملت رئیس نوی نو داسی خلکو ته ښکاره شی چی د ده موجودیت د رئیس د نه موجودیت خلاف که کړی ده او که د ملت رئیس وی نو بیا هغه د یوو عادی وگړی په څیروی». د غونډی گډون کونکو ورته وویل چی داسی صفت یواځی په ربیع بن زیاد حارثی کښی میندلای کیږی ، حضرت عمر رضی الله عنه ورته و فرمايل چی شاباس ستاسی نظر په یقینی توگه په یوو صحیح مړی باندی پری ووت بیا حضرت عمر رضی الله عنه نوموړی په نظر کښی نیولی منصب باندی مقرر کړ.

دا سویانو د خلافت په دوران کښی له دغو مجلسونو څخه د علم ادب شعر او حکمت اکادمی جوړه شوی وه. یو ځل عبدالله بن هاشم د امیر معاویہ رضی الله عنه په مجلس کښی حاضر شو حضرت معاویہ رضی الله عنه وویل : «څوک دی چی د سخاوت ، زړورتیا او میرانی صحیح تعریف وکولای شی ؟». عبدالله رضی الله عنه وویل : «د سخاوت تعریف دادی چی مال او عطیه ، له سوال کولو څخه وړاندی ورکړای شی». زړورتیا د اقدام او قدم ښویدلو په وخت کښی استقامت او ټینگار ته ویل کیږی». او میرانه : «په دین کښی اصلاح او تقوی او د خپل حالت سم والی او د گاونډی ملاتړ ته ویل کیږی». عبدالملک په یوو مجلس کښی د غونډی گډونکو ته وویل هر څوک که له تاسی څخه د انسانی جسم د اعضا وو په هکله داسی الفاظ وړاندی کړی چی د هغو ټولو په سر کښی

په پيلي «بالترتيب» توگه د هجا حروف موجود وي هغه چي له مانه هر څه و غواړي زه به ئي ورته ورکړم . سويد بن غفلة وويل : «حضور زه ئي وړاندي کوم» . عبدالملک وويل : «ډيره ښه ده وړاندي کړه» . سويد پيلي وکړ : «انف «پوزه» بطن «گيده» ترقوة «توتکه» ثغر «وړاندي غاش» جمجمه «د سر کاسه» حلق «ستوني» خد «غمبوري» دماغ «ماغزه» ...

د مجلس له گډون کوونکو څخه وويل کس يو بل حضور زه د انساني اعضا وو په هکله داسي دوه دوه توري وړاندي کووم سويد وويل څه زه دري دري وړاندي کوم . او سويد بيا پيل وکړ چي : انف «پوزه» اسنان «غابونه» اذن «غوبه» او پدي ډول په ب ت او تولو توريو کښي ئي دري دري ځپلونه وړاندي کړل . عبدالملک في البديهه يعنى سمدلاسه په دوسره تورو وړاندي کولو حيران پاته شو او بيا ئي نوموړي ته انعام ورکړ .

يوه ورځ يو ديهاتي د عبدالملک مجلس ته لاړ او په دغه مجلس کښي مشهور شاعر جرير هم ناست وو . عبدالملک دغه ساراني سړي ته وويل : «آيا ته د شعر په هکله څه معلومات لري ؟» . ساراني ورته وويل ته چي څه غواړي پدي هکله له مانه پوښتنه وکړه . عبدالملک وويل : «د مدح په باب کښي له تولو څخه خورا ښه شعر کوم يو دی ؟» . ساراني په ځواب کښي وويل د جرير دا شعر :

الستم خير من ركب المطايا
واندى العالمين بطون راح

«آيا تاسی له ټولو هغو کسانو څخه غوره نه یاست چی
کله کله سواره شوی دی او آيا تاسی له ټولو خلکو زیات سخی
نه یاست...».

د سارانی له د شعر ویلو څخه وروسته جریر سر پورته کړ
او تر ډیره پوری ئی پورته کتل ، عبدالملک پوښتنه ورڅخه
وکړه چی په فخریه شاعری کښی له ټولو څخه زیات ښه شعر
کوم یو دی ؟ سارانی ورته وویل چی د جریر دا لاندنی شعر :

اذ غضب علیکم بنو تمیم
حسبت الناس کلهم غضاباً

«هغه وخت چی له تا څخه بنو تمیم خفه شی نوته به دا
فکر وکړی چی گردو گړی تاته په غصه دی» -

جریر د خپل دغه شعر په او ریدلو باندی دومره خوښ
شو چی په کالیو کښی نه ځائیده - عبه الملک پیاله سارانی څخه
پوښتنه وکړه چی په هجوه کښی کوم یوښه شعر دی ؟ سارانی
ورته وویل ، چی د جریر دا شعر :

ففض الطرف انک من نیر
فلا کعباً بلغت ولا کلاباً

«سترگی دی کته ؤ نیسه، ځکه چی ته د نیر له قبیلې
څخه ئی - ته نه د کعب مرتبی ته رسیدلای شی او نه د کلاب
مقام ته ستارسیدل ممکن دی» -

د جریر څیره له خوښی څخه ؤ ځلیده - مگر عبدالملک
بیاور څخه ؤ پوښتل چه په غزل کښی ښه شعر د چادی ؟
سارانی ورته وویل چی د جریر دا شعر دی :

ان العيون التي في طرفها حور

قتلتنا ثم لم يحين قتلانا

«هنی چی په برندو ستر گوکتل سونږ خوئی قتل کړو مگر

له قتلولو وروسته ئی زسونږ تنی ژوندی نکړی» ،

د خپلو شعرونو په او ریډلو د جریر خو بنی شیبه په

شبه زیاتید له - عبدالملک له سارانی څخه بیابوښتنه وکړه هغه

کوم شعر دی چی په هغه کښی له ټولو څخه زیاته تشبیه وی

سارانی په ځواب کښی ورته وویل چی د جریر پدی شعر کښی :

سری نحو هم لیل کانت نجومه

قنادیل فیعض الذبال المقتل

«د شپې له مخی د هغه چاپه لوری لارچی د هغه ستوری

دامی بنکاریدل لکه په لگولی شوی دیوی کښی چی پلته «بتی»

سوه څی» -

جریر د خپل دغه شعر په او ریډلو سره له ډیری خوښی

څخه وویل :

«ای امیر المؤمنین زما برخه مکافات هم دغه سارانی ته

ورکړه» عبدالملک په ځواب کښی ورته وویل : هغه ته به

همدومره انعام ورکړای شی او ستا مکافات به په خپل ځای پاتی

وی سارانی کله چی له دربار څخه ووت نو په یوو لاس کښی ئی

اته زره روپی وی او په بل لاس کښی ئی درخت یو بشپړ تان وو.

د عباسی خلافت په دور کښی علمی غونډی :

دغه ډول غونډو په عباسی دور کښی اړکی په اړکی پرمختگ وکړ

او دغه مجلسونه ورځ په ورځ د خپلی پراختیا او د هغو د وساتلو

د ډير والی او له خیرنی لاندی په موضوعاتو د تنوع د علماوو او ادیبانو د کثرت له نظره خورا په زړه پوری او د اهمیت وړ مجلسونه ؤ گرخیدل - دغه مجلسونه په هغو غونډو باندی برسیره او له هغوی څخه گوښی وو کوم به چی د توقو تقالو لپاره جوړولای شول چی په هغو کښی په علمی بحثونو باندی ادبی رنگ غالب وو د شاعرانو ترمنځ به شعری مقابلی کیدلی په تنگ تکور کښی هغه خاص کلمات تر بحث لاندی راتلل چی هغه به له ډول او سورنی څخه ویل کیدل - هارون الرشید او مامون د عباسی خلفاوو له جملی څخه د خپلو پراخو او لوړو مجالسو د انعقاد له نظره خورا مشهور وو - د هارون الرشید په دربار کښی خو به هر وخت د هر علم او فن متر متر پوهان را ټول وو - د مثال په ډول هغه درباری نومیالی شاعران دا وو ، ابو نواس ، ابو العتاهیه ، مسلم بن الولید او عباس بن الاصف او د فقهاوو له جملی څخه ابو یوسف ، شافعی ، محمد بن الحسن او له اهل لغت څخه ابو عبیده ، اصمعی او کسائی ، او د تاریخ پوهانو له جملی څخه مشهور مؤرخ واقدی او د مفسرینو له جملی څخه ابراهیم موصلی او د هغه زوی اسحاق او داسی نورو د ده په مجلسونو کښی گډون کاوو .

پدی ځای کښی مناسبه گڼم د مثال په ډول د یوی عجیبی ادبی مباحثی یادونه وکړم - داسی مباحثی به زیاتی په دغو مجلسونو کښی کیدلی - د هارون الرشید په یوو مجلس کښی یوځل کسائی ، سیبویه ، د لغت او ادب ځینی سترائمه ناست وو - کسائی وویل چی عرب یوه محاوره دا ډول استعمالوی : « کنت اظن الزنبور

اشد لسعا من النحلہ فاذا هو اياه». «يعني ما دا گمان کا وو چی
د ڊمیری «سوچی» لشکه د گبین د مچی له لشکی زیاته تیره او
تیزه ده لکه چی بیا وروسته ثابتہ شوه چی هغه همداسی ده» مگر
سیبویه وویل چی په استعمال کنبی د «فاذا هو اياه» پرخای
«فاذا هو هی» دی - په دغه ادب، محاوره باندی د دوی دواړو
ترمنح طولانی بحثونه و شول - چی په پای کنبی پدی باندی
اتفاق وکړای شو چی پدی هکله باید په یوو داسی سارانی باندی
پریکړه وکړای شی چی هغه په خپل ژوند کنبی له کوم بناری
سره نوی مخامخ شوی ، او د هغه د زړه له کومی غوښتل چی
پدغه مقابلہ کنبی باید کسائی ور او سیبویه، پرشی او مقابلہ کسائی
یو سی - دا حکه چو دده دخلافت له مودی حخه وړاندی کسائی
د ده خانگری معلم او استاذ وو - هارون الرشید یوو سارانی راؤ
غوښت او له هغه حخه ئی پدی هکله پوښتنه وکړه - هغه پورتنی
جمله داسی ادا کړه لکه حنکه چی سیبویه ادا کوله -
هارون الرشید ورته وویل زه غواړم چی ته ئی داسی ادا کړی
لکه حنکه ئی چی کسائی ادا کوی - سارانی ورته وویل چی د
کسائی په ډول زه دا فقره نشم ادا کولای - په پای کنبی
سارانی د ته مجبور کړای شو چی سباته به په مجلس کنبی کسائی
او سیبویه دواړه دغه جمله له خپل خپل خیال او فکر سره سم
ادا کړی ، سارانی به د کسائی محاوری ته صحیح وواځی - د
راتلونکی ورځ په غونډه کنبی کله چی پدی هکله خپرنه پیل شوه
نو سارانی د کسائی فقری ته صحیح وویل، مگر بیا وورسته سیبویه
ته معلومه شوه چی ده ته دوکه ورکړای شوی ده او خلکو په

ناحقه د کسائی پلوی کړی ده - د هارون د کار په سیبویه خورا ناوړه اغیزه وکړه او هغه ډیر خواهشینی شو او د غم او خفگان په حالت کښی له بغداد څخه ووت - ویل کیږی چی له هغه نه وروسته هغه ډیره زمانه ژوندی پاتی نشو او د همدغه خوا شینی په حالت کښی وفات شو.

همدارنگه د هارون الرشید په مجلسونو کښی به فقهی غونډی هم ډیری کیدلی - د مثال په ډول د هغه په مجلسونو کښی د فقهی مناظرو له جملی څخه یوه دا مناظره هم وه چی یوځل د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه شاگرد امام محمد بن الحسن وویل چی کسائی په فقه باندی نه پوهیده بلکه هغه یواځی د عربو په کلام او عربی اصطلاح څه نا څه پوه دی - کسائی په ځواب کښی وویل یوځل چی یو سړی په علم کښی وارد شی او پوهه ترلاسه کړی یا نو هغه په نورو ټولو علومو کښی بصیرت ترلاسه کولای شی او د خپل زده کړی د مخصوص علم په توسه په نورو علومو کښی هم مشکلات رفع کوی - امام محمد د ازموینی په توگه ورته وویل چی داسی ده نوزه له تا

څخه پوښتنه کوم او هغه دا چی که یو سړی په لمانځه کښی د سجده سهوی په دووان کښی سهوه شی نو ایا په هغه باندی د سهوی دویمه سجده لازمیږی؟ کسائی ورته وویل چی «نه» امام محمد پوښتنه ورڅخه وکړه چی په څه دلیل؟ کسائی ورته وویل چی د نحو یوه مشهوره قاعده ده کوم لفظ چی مصغر شوی وی هغه یا نشی تصغیر کیدلای.

همدارنگه د اسلامی تهذيب او ثقافت په تاريخ کښي د مامون الرشيد غونډي او مجلسونه خورالور مقام او حيثيت لري ځکه چي په خپله هم يولور رتبه عالم وو ، د هغه په دربار کښي به هر وخت د عالمانو ، اديبانو ، شاعرانو ، طبيبانو او سترو سترو فيلسوفانو خورا لور لوره مجلسونه جوړيدل . او دغه ټول علمي وگړي مامون د خپل پراخه سلطنت له لري لري مختلفو سيمو څخه راغونډ کړي وو . او ده به له هغوي سره د جنس او گروهې د اختلافاتو له په نظر کښي نيولو څخه پرته يو ډول چلن کا وو . کله کله به په مجلس کښي اختلافي بحث ده په خپله پيل کړ . چي پدي توگه به ئي علماء په بحث او مباحثه کښي دبرخي اخستلو لپاره تيار کړل . هغه به د بحث په دوران کښي علماء او فلاسفه له د څخه ژغورل چي هغوي د بحث په دوران کښي له خپلو مذهبي کتابونو څخه استدلال وړاندي کړي . ده به هغوي ته ويل «تاسي په څير نه کښي له قرآن ، انجيل او تورات څخه د خپلي مدعي د ثبوت لپاره د ليلونه مه وړاندي کوي بلکه د مسائلو په هکله خپل بحث په منطقي او عقلي د لائلو پوري محدود کړي » د ده له دي خبري څخه موخه د اوه چي په مجلس کښي مذهبي جگړي پيدانشي ځکه چي د ده په مجلسونو کښي به د مختلفو مذهبونو پوهان راغونډ وو . د فقهاوو او محدثينو د خلق قرآن په مسئله کښي ، او د هغه په مشهور بحث کښي مامون په خپله برخه اخستلي وه چي له هغه څخه داينه تره څرگنديږي چي په خپله مامون په شرعي علومو کښي څومره وارد وو او هغه په نصوصو کښي څومره معلومات لاره . د دغو مجلسونو د مناظر واو بحثونو لپاره

هنوی خاص خاص اصول او قواعد وضع کړی وو او ټولو وگړو به په هنوی باندی په ټینگه سره عمل کا وو - د مثال په ډول د هنو اصولو له جملی څخه یو د او وچی په بحث او مناظره کښی به له غصی څخه کارنه شی اخستل کیدلای ، تعجب به نکوی ، شور او شغف به نکوی - د بحث په وخت کښی به د خپل سیال څیرونکی پرځای بل چاته مخ نه اړوی - او کله چی کومه موضوع څیړل کیږی نو په هغه کښی به د بحث د واړه لوری د هغه د حق او صواب له ثبوت او د حقانیت له لټون څخه پرته بل هیڅ هدف او موخه نلری . « بلکه پدی هکله به خپل ټول زیار او علمی پنگه د اسلامی ټولنی د لارښونی اتحاد او سوکالی په لاره کښی مصرف کاندی -

د فاطمیانو د خلافت دزمانی علمی غونډی :

همدارنگه له عباسی خلفا وو څخه وروسته کله چی مونږ د قاهری د فاطمی خلفا وو مجالس او علمی غونډی گورونو په هنوی کښی هم همدغه عظمت او همدغه عرفانی میسنه لیدل کیږی ، او مونږ گورو چی په دارالحکومت کښی د پوهانو یوستر جمعیت راغونډ دی ، او هر وخت هلته په علمی موضوعاتو باندی بحث او څیړنه کیږی او زیات وختونه په خپله خلفاء د دغو مباحثو صدارت او مشری کوی -

د وزیرانو او امیرانو علمی مجلسونه :

په پورتنیو غونډو به برسیره د وزیرانو او امیرانو داسی غونډی او مجلسونه هم کیدل چی په هنو کښی د هر فن پوهان او څیرو گړی سره را تولیدل - د برامکه وو د مجالسو له حالاتو څخه د ادب او تاریخ کتابونه ډک دی - پدغو مجلسونو

کښی به په علمی موضوع گانو بحثونه او مناظری کیدلی ، د
سیف الدو له حمدانی په مجلس کښی د ابو فراس الحمدانی او
داسی نورو په خیر له خلویبتو څخه زیات یواځی شاعران وو
او د دوی په مجلسونو کښی به مشهور شاعر متنبی هم گډون
کا وو - چی پدی توگه ویلای شو د دوی د دغو مجلسونو
پراختیا او وسعت هم د عباسیانو د زرین دور د وزیرانو د
عالی مجالسو یاد تازه کوی - همدغه حالت د وزیر ابن القرات
د مجلسونو هم وو - ابو حیان نوحیدی په خپل کتاب «الامتناع

والموانسة» کښی د هغو مجلسونو په هکله لنډه یادونه کړی ده
چی د نوموړی وزیر تر صدارت لاندی به منعقد کیدل - په دغو
مجلسونو کښی به سیرافی ، خالدی ، قدامه بن جعفر ، علی بن
عیسی الجراح او د دوی په خیر نور مشهور او نویالی فیلسو
فانو او منطقیانو به گډون کا وو - ابو حیان د ابو عبدالله
حسین بن سعدان مصمصام الدوله له وزیر سره په مجالسو کښی
د خپل گډون هم په خاصه توگه یادونه کړی ده -

د عامو علمی پوهانو غونډی :

او که چی مونږ د خلفا وو ، امیرانو ، او وزیرانو له
غونډو څخه تیرشو او د عامو علما وو ادیبانو او - نورو علمی
وگړو په لور مخ واړوو نو هلته هم مونږ ته یونوی ژوند لاس
ته رادروسی د دغو د قدرور مجالسو له جملی څخه د یوو مجلس
حالت په لاندی ډول مطالعه کړی :

یوځل په یوو مجلس کښی د هغه وخت مشهور ادیب
مقفع ، او نور علماء او ادیبان سره غونډ شوی وو - ابن المقفع

چی یو فارسی النسل ادیب و دغو نډی له گډون کونکو څخه
پوښتنه کړې وه چی «په بشري نړی کښی کوم قام ډیر عقلمند
او هوښیار دی ؟» هغوی د ده په لحاظ په ځواب کښی ورته
وویل چی فارسی ژبی قام اعقل الا سم دی - ابن المقفع ورته
وویل چی د نه داسی هرگزنده ، فارسی ژبی قام نه خود نظر
د قت، باریکی، لری او نه په هغوی کښی د علم او فضل وگړی
شته ، چی پدی توگه نه په هغوی کښی د عقلمندی ظرفیت شته
او نه هغوی د افضیلات لری - هغوی لیک لوستونکی وگړی
هر ورو دی - د نورو خلکو له لوری څخه خبره پیدا کولای
شی او هغوی ته بنودلای او هغوی د ځان تابع کولای شی -
مگر په خپله په دوی کښی د استنباط او استخراج ملکه نشته»
د ده له دی خبری نه وروسته دغونډی، گډونکونکو وویل چی
بیانو د روم وگړی زیات عقلمند دی - مگر ابن مقفع دا هم
ورسره ونه منله او ورته ئی وویل چی هغوی یواځی غلی غلی
تنی او جسمونه لری - په هندسی او تعمیراتی فنونو کښی
وار د دی او له دغو دو څخه پرته په بل هیڅ شی باندی نه
پوهیږی - بیا یو وکس وویل بیانو د چین قام ډیر عقلمند دی -
ابن مقفع وویل چی هغه یواځی په کرهنیزو او صنعتی چارو
پوهیږی د هغوی له فکر او ذهانت سره څه کاردی ؟ بیا چا
وویل چی د ترک قام له ټولو څخه زیات عقلمند دی ،
ابن مقفع وویل ، هغه خوښکار کونکی ځناور دی ، مطلب دا

۱ - له د نه داسی څرگندیږی چی د ابن المقفع په د ور
کښی د مسلمانانو علمی ډلی تجلی او غونډی له اسلامی

چی هغوی له جنگ خڅه پرته په بل هیڅ شی نه پوهیږی -
 بیایوکس وویل چی هند و ستانی قام ډیر هوښیار دی ابن المقفع
 وویل « هغه خوخور او هم پرست ، او نهائی درجه چالاک ،
 بی سیاله عیار او شعبده باز « دروهه گره دی » دغونډی کلون
 کونکی ډیر تنگ شو او دتهئی وویل چی ته ووايه چی په بشری
 نړی کښی له ټولو خڅه زیات عقلمند قام کوم یودی هغه ورته
 وویل چی عرب قام - د ده پدی خبره کلونکونکو پسخند ،
 غونډی وکر - ځکه چی د دوی دا هیله نوه چی یوفارسی ژبی
 شخص خڅکه کولای شی عرب قام ته په نور وگر د وقامونو
 باندی کوم ډول فوقیت او ترجیح ورکړی ؟ کلی چی ابن المقفع
 د دوی دغه کیفیت ولیدنو سخت په غصه شو او داسی ئی
 وویل : ”ایاتاسی دا فکر کوی چی پدی خبری کولو سره زه
 تاسی ته غور مالی کووم - په الله تعالی د زما سوگندوی چی
 زه دا خبره ستاسی په خاطر نکووم بلکه زه دا له دی امله وایم
 چی که زه الله تعالی د عربیت له قام توب خڅه محروم کړم
 نو له دی امله زه باید د حق خبری له منلو خڅه محروم
 نه شم - له دی خبری کولونه وروسته هغه په تفصیل سره دا
 خبره ثابته . گره چی عرب په نورو قامونو ولی فضیلت لری؟

تعلیماتو خڅه څومره لری وی او هغوی په څه ډول
 یو قام ته پریل باندی ترجیح ورکولو او د قومیت تو
 کم او وطن پالنی نظریه څومره عامه وه ”چی همدغه
 مفکوره اوروحیه او نظریه“ یا وروسته د مسلمانانو د
 زوال عامل وگر ځیدله . مولف

ڇڪه چي هغوی په داسی سیمه کښی هسیدل چي هلته نه کوم اسمانی کتاب وو او نه علمی فنون مروج وو خو له د سره سره هغوی د خپل پنځیز صلاحیت په ځواک په نباتاتو کښی معلومات لاس ته راوړی او دانی وښود له چي کوم بوټی د میوو او وږو د خوراک لپاره دی او کوم د او ښانو د خوراک لپاره گهور دی - او همدارنگه هغوی کال د موسمونو د اختلاف په تومسه په څلورو فصلونو پسرلی ، وږی ، منی او ژمی باندی وویشه او د موسمونو بدلون او دانواء، علم ئی د بارانونو

۱ - "نو" باران ته هم ویل کیږی او ستور وټه هم ویل کیږی یعنی په عربی محاوره کښی - "نومو" هم باران ته وائی او هم د ستوری لویدلو او د هغه پرځای د بل ستوری راختلو ته ویل کیږی یعنی کله چي یو ستوری دویږی نوبل ستوری په هغه وخت کښی چي له مشرق څخه راخیږی هغو ته انواء ویل کیږی "انواء" د نجوم د علم د پوهانو په وړاندی اته «۲۸» ویشته ستوری دی ، او له دغو څخه په هره د ریمه وړځ کښی یو ستوری په مغرب کښی دویږی او د هغه په بدل کښی په عین همدغه وخت کښی بل ستوری له مشرق څخه راپورته کیږی او د دغواته ویشته ستورو د غروب او طلوع د تسلسل له پای ته رسیدلو سره سم کال هم پای ته رسیږی - او یا کال بیرته له سره پیل کیږی - د جاهلیت په زمانه کښی د عربو دا عقیده وه چي د یو ستوری په لویدلو او د بل دراختلو په وخت کښی هر ورو باران او یا طوفان

ژرښت څخه واخيستد د ستورو د پيژندلو په وجه هغوی په وچه او د رڼابونو کښی د سفر کولو سمت او طرف معلوم کړه - او همدارنگه هغوی له بدو څخه د ژغورنی او د ښيگڼی د کولو لپاره داسی اصول وضع کړل چی د هغوی په تعمیل به مکارم اخلاق وده کوله او له د نائت څخه به ژغورنه کید له ، ان تر دی چی د ډیرو لری سارانایانو او سرگردانو بانډی چیانو د اخلاقی مکارمو ستاینه او د هغوی په هکله د یوو یووشی تعریف نی هم کړی دی - پدی ډول کله چی هغه د بدیو ناوړتیا بیانوی نو په یقینی توگه د موضوع حق پر ځای کوی - د هغوی هر څو سره کلام چی زموږ په وړاندی دی په هغو گردو کښی د لسو خویونو او نیکی تعلیم دی ، په گاونډی پا ملرنه ، سخاوت او د ښو اخلاقو د ترلاسه کولو تلقین پکښی شوی دی - له هغوی څخه هر یو شخص له سابقه زدکړی او تعلیم څخه پرته یواځی د خپل د ماغی لټون او نظری ذهانت په نتیجه کښی د بشریت لوړ مقام ته رسیدلای دی - له د امله

وی او له همدی امله به د کوم ستوری په دوران کښی چی باران وښونو همغه ستوری ته به نی منسوب او ، او د مثال په ډول داسی به نی ویل «مطرنابنوه الثریا» د ثریا دستوری په تومه په مونږ باران وکړای شو . مگر داسلام د رڼی سباوون په راختلو دا عقیده شرک او د نورو جاهلی طاغوتی رسمونو او عقیدو سره یوځای د تاریخ موزیم ته وښار لای شوه او د هغه پر ځای انسان جوړوونکی توحید پلای کړای شو .

ماتاسی ته وویل چي عرب په پنځیزه او تخلیقي توگه معتدل مزاج ،
صائب الفکرذ کی الفهم او عقلمند قام دی .

څو کتاب پلورونکی :

بی ځایه به نوی که پدی لړ کښی د څو مسلمانو کتاب
پلورونکو یادونه هم وشی په هغه زمانه کښی به دوی ته
« وراق » ویل کیده . له دوی سره به هم عالمانو ، ادیبانو
او عرفانی وگړو مجلسونه جوړول ، او له دوی سره به د هرچا
لپاره له خپل ذوق سره سم د خپل فن په چاپیریال کښی گټوری
خبری موجودی وی . او زیات کتاب پلورونکی به ، ادیب او
عرفانی وگړی وو ، او هغوی به د خپلی د ندی په توسه خپله
علمی تنده هم ماتوله ، د دی لپاره چي تاسی ته ثابته شی چي زما
دا دعوی ریښتینی ده د ثبوت لپاره دا کافی دی چي د یو دو کتاب
پلورونکو یادونه وکړم لمړی د الفهرست لیکونکی او مصنف
ابن ندیم او د ویم د معجم الا د باء او معجم البلدان لیکونکی ،
یا قوت د وی د واره کتاب پلورونکی وو . ابو الفرج اصفهانی
چي د الا غانی مصنف دی او ابو نصر الزجاج په کتاب پلورونکو
ته را تال او له دوی سره به ناست 'وو . او دغو دوا دوه
هله له راتلونکو شاعرانو سره په ادبی او شعری موضوعاتو
بڅونه کول یو ځل دغه د واره د ابوالفتح بن الحراز کتاب
پلورونکی دوکان ته لارل نو پدغه مهال کښی په دوکان کښی
یوشاعر چي ابوالحسن علی بن یوسف نومیده هم ناست وو او ابوالفتح
بن الحراز د ابراهیم بن عباس صولی اشعار لوستل چي د هغو له
جملی څخه یو دا شعر دی :

رای خلتی من حیث یحیی مکانها
فکانت قذی عینیه حتی تجلت

هغه زمانه « او حاجت » پداسی حال کسبی و لیده چی د
هغه حای پت و و، نو هغه ترهغه پوری سترگی د هغه په لور نیولی
وی چی هغه راخرگند شو،

کله چی ابو الفتح، پورتنی شعر ولوست نو د ابوالحسن
هغه ډیر خوښ شو او بیانی غوښتنه ورڅخه وکړه چی وئی لولی
ابو نصر زجاج ویلی دی چی ماته ابوالفرج وویل « لار شه او
ابوالحسن ته ووايه چی تا د دی شعر په تحسین او ستاینه کسبی
ډیرا فراط کړی دی او په حقیقت کسبی ښه شعر هم دی مگر
د اراته وو یه چی پدی کسبی څه کمال دی؟ یعنی صنعت
پکسبی څه دی؟ ابو الفرج وائی چی زه هغه ته لارم او هغه ته
می داسی وویل - هغه په خواب کسبی راته وویل دا چی په
شعر کسبی ویل شوی دی چی « فکانت قذی عینیه » پدی جمله
کسبی ډیر محاسن دی، - زه بیا ابو الفرج اصفهانی ته لارم او
هغه ته می وویل چی ابوالحسن داسی وویل - هغه وویل ته بیا
هغه ته لار شه او ورته ووايه چی ته غلط شوی ئی حکم چی په
د شعر کسبی کمال صنعت خو په « من حیث یحیی مکانها »
کسبی دی -

د کتاب پلورنځیو د گټورتیا په هکله ځینی ادیبانو ویلی دی:

مجالسة السوق مذسومة و منه مجالس قد تحتسب
فلا تقر بن غیر سوق الجیاد و سوق السلاح و سوق الکتب
فهاتیک الة اهل الوغی وهاتیک آله اهل الادب

”په بازارونو کښې کیناستل ناوړه عمل گڼل کیږي مگر

په بازارونو کښې ځینی ناستی بی هم گڼل کیږي -

له د امله د بازارونو غونډه وټه پرته د آسونو له بازار ،

وسلی له بازار او د کتابونو له بازار . . . څخه مه د رومه . . .

ځکه چی دا یوتاته جنگی الات د رکوی او دا بل ادبی وسله

درته برابروي“

په رښتیا ئی هم ښه خبره کړی ده ، ځکه چی انسان خویا

د جنگ فنونو او د وسلی علم ته اړتیا لری او یابیانو په علم

او ادب باندی مزین د هر هغه شریف او درانده انسان ضرورت

دی چی پتمن او عزتمن ژوند تیروول غواړی -

په تفریحی غونډو کښې هم علمی بحث او څیړنه :

لنډه دا ، هر هغه قام چی د ژوند د لټون وړوی ، هغه

باید له هر څه نه وړاندی د ځان لپاره د علم او ادب د غذا

په لټه کښې شی - هغه وخت چی اسلامی امت د نړی قامونو

ته ژوند ورکا وو نو په هغه وخت کښې هغه د پوهنی او فن په

خپرونه او اشاعت کښې یوه شیبه هم تکاسل او مستی نده کړی -

بلکه مختلفو اسلامی وگړو له خلیفه څخه نیولی ، تر عالم او

سوداگر پوری ټولو د علم په ترویج او د خپرونی په لاره کښې

د مدرسو په جوړولو کښې او پدی لړ کښې د هر ډول اسانتیا

وو د برابرولو په لاره کښې به ئی یو له بل سره سیالی او

مسابقت کاوو - په مدرسو کښې به داسی خبری تر بحث لاندی

را تللی چی د هغو په او ریدلو سره به د طالبانو ذهن غورپیده

او د هغوی پوهه او عقل به زیاتیده - تر دی چی د خلکو د

شبی د چتیاتو ویلو مجلسونه به هم د علما وو له موجودیت
 حُخه خالی نوو او پدی ډول مجلسونو کښی به هم د یوی مسئلی
 د تحقیق ، د مشکلاتو د لری کولو او د غلطیو د تصحیح لپاره
 د علم او ادب ژغ پورته کیده ، د مثال په ډول لکه دا لاندی
 تاریخی پښه :

د خلیفه واثق په مجلس کښی یوخل یوی غزل ویونکی
 دا شعر ووايه :

اظلوم ان مصابکم رجلا اهدی السلام تحية علم

ای ظالمه ! داسی چاته تکلیف رسول چی هغه تاته د
 سلام تحفه ولیر له ښکاره ظلم دی“

د مجلس له گډون کوونکو حُخه یو شخص د دی شعر په
 ادبی اړخ نیونه وکړه او داسی ئی وویل چی 'درجلا' پرخای
 باید "رجل" وویل شی ځکه چی دان خبر دی له همدی امله
 هغه باید په هغه باندي وړاندی وی پداسی حال کښی چی هغه
 په حقیقت کښی د مصابکم مصدر مفعول وو - مصابکم د
 اصابتکم په معنی باندي دی او د هغه خبر «ظلم» دی چی هغه
 مرفوع دی - غزل ویوونکی له د تصحیح حُخه انکار وکړ او وی
 ویل چی زه دا هیڅکله نه منم او نه به زه د هغه په تلفظ کښی
 ستا له سمون سره بالون را وسم. ځکه چی ما دغه شعر د عثمان
 مازنی په وړاندی په همدی ډول ویلای دی او
 نوموړی د بصری له نامتوا د بیانو حُخه شمیرل
 کیری - واثق با الله ابو عثمان مازنی له بصری نه بغداد ته
 وغوښت - مازنی وائی کله چی زه د واثق دربار ته حاضر شوم نو
 هغه له ما حُخه زما د نوم په پوښتلو کښی د «ما اسمک»

پرڄاڻي «باسمڪ» راتو وويل مازني واڻي جي واڻق ٻه دي
 ڊول تلفظ ماته دانو د له جي دي پدي باندي خبر دي جي د
 مازن ٻه لغت ڪنبي د «م» پرڄاڻي «ب» ويل ڪيري - ما ٻه
 خواب ڪنبي ورته وويل جي زمانوم بڪرين محمد مازني دي
 واڻق راتو وويل جي : «شيباني مازن ئي او ڪه تميمي
 مازن»،؟ ماورته وويل جي : «شيباني مازن»، واڻق راتو وويل
 ڊيره ٻه ده خو خبري وڪره؟ ماورته وويل جي : «اميرالمومنين!
 ستاسي هيبت زما د ڇه ويلو ژغور ندوي دي» او را جزويلي دي:

لا تفلواها واد لوها د لوا ان مع اليوم اخاه غدوا
 ”هغه ڪرندي مه يا يه ٻه ورو وروئي بيايه له نن سره.
 د هغه ورور سبا هم دي“

واڻق وويل : «تشریح ئي ڪره» . «يعني رها پري باندي
 واچوه» . ما ورته وويل جي د لا تفلواها معني دا دي جي ٻه
 تلو ڪنبي ٻه هغه باندي زور مڪوه ، ويل ڪيري قلوته ، ڪه
 جي ته ٻه سختي سره چلن وڪري او د دلوت معني دا ده ڪه
 جي ته له هغه سره نرمي وڪري . له د نه وروسته بيا واڻق
 قوزي راؤ غوبنت . او دا هغه ڇوڪ ووي جي ٻه مغنيه معني
 غزل ويونڪي باندي ئي نيونه «تنقيد» ڪري وه او دي د واڻق
 ٻه خونه ڪي موجود وو ، د دي نيونڪي خيال د او وچي د
 ان مصابڪم له توري ڇڻه وروسته د رجل ، ٻه توري باندي
 ٻه اخير ڪنبي نصب «زور» نه بلڪه رفع «پيشن دي» ڇڪه
 جي مصابڪم اسم مفعول دي او «رجل» د هغه خبر دي .
 مازني قوازي ته وويل جي دا فقره ته ڇنگه واڻي : «ان ضربڪ
 زيداً ظلم» . قوزي وويل بس بس زه پوه شوم.

پدی حای کنبی سونڙ د فقها وو ، واعظینو او د محدثینو
 د مجلسونو یادونه ځکه و نکړه چی د هغوی غونډی او مجالس
 په هر ښار او هر کلی کنبی دومره ډیر کیدل چی شمیرل ئی
 گران دی او هغه ډیر مشهور هم دی . له پورتنیو یادونو څخه
 زموږ سوخه یواځی دا ده چی سونڙ دا خبره ثابته کړو چی
 زموږ تهذیب د خپل عروج په دور کنبی اسلامی نړی د علم
 او ثقافت په وړانگو روښانه کړی وه . او دغه رڼا په کورونو ،
 جماتونو ، مدرسو ، مجلسونو او غونډو ، اوان تر بازارونو
 او دکانونو پوری رسیدلی وه . تر دی چی د لویدیځ و یارلی
 سکالر او عالم ډاکتر گوستاولوبون «فرانسوی» د مجبوریت له
 مخی ویلی دی چی د عربو له علومو سره بی ساری مینه وه .
 او په ډیره لږ او کمه زمانه کنبی ئی خپل فتوحات بشپړ کړل
 او بیا د تهذیب او ثقافت لوړ مقام ته و رسیدل او داسی
 تهذیب ئی پیدا او بیانی وده ورته ورکړه چی د هغه علوم
 او فنون شعر او ادب په مقبولیت او ممتاز توب کنبی ساری
 نلری (۱) .

۱- مولف مرحوم ښائی د عدم معلومات په وجه د عام -
 او ثقافت په ډگر کنبی یواځی د عربی نړی د شاعرانو
 ادیبانو او فیلسوفانو یادونه کړی وی او که نه په
 اسلامی نړی کنبی په عربو برسیره په عجمو کنبی هم
 داسی مسلمان فیلسوفان نوابغ شاعران او عرفانی وگری
 شته چی اسلامی تهذیب په هغوی باندی ویاړ او افتخار
 کوی د مثال په ډول په پښتوژ به کنبی خوشحال خان

ديار لسم باب

پای تخت او ستر ستر بنارونه :

اوس حوار لسمه هجری یا شلمه مسیخی پیری د تیریدو
 په حالت کښی ده . اوس به مونږ د اسلامی نړی د عروج د
 زمانی په حو بنارونو او د هغه وخت د لویدیځ په حوسترو
 سترو بنارونو رڼا واچوو . او گرانو لوستونکو ته به د مقایسی
 په صورت کښی په دی دواړو کښی ستر توپیر په نظر راشی .
 او مونږ به بالکل حیران پاتی شو چی یو پلوته مونږ د ژوند
 حواک او روښانه بشر دوسته تهذیب گورو یعنی په اسلامی
 نړی کښی . . . او بل پلوته په لمړنیو زمانو کښی په بشپړه
 توگه یوه داسی وروسته پانی میمه ده چی په هغی کښی نه

ختک ستولد ۱۰۲۲ هـ نوموړی دو سوه زخیم اثار لری
 چی په هغو کښی هم مناجات او هم خرابات هم د دنیا
 او هم د عقبی په هکله هم د توری او هم د تصوف هم
 د جهاد او هم د سولی هم د کورنی او هم د ټولنیز
 سیاست په هکله داسی نظموونه او شعرونه شته چی که له
 متنبی او د عبل او ابو نواس خخه زیات نوی نو کم هم
 ندی هم دارنگه احمد شاه ابدالی او په فارسی ژبه کښی
 سعدی شیرازی په اردو کښی مولنا اقبال لاهوری او مولنا
 ابو الکلام آزاد رحمهم الله د اسلامی تهذیب خورا خلاند،
 ستوری وو . ژباړونکی

خود علم کومه نښه لیدل کیږي او نه د تهذيب او ژوند کوم
 اثار په نظر را دروسي يعنی په لویدیځ کښی . زه غواړم چی
 د دغو دواړو سترو سترو سیمو د ښارونو تر منځ موازنه وکړو.
 او پدی لړ کښی د لویدیځی نړی د ښارونو حالت تاسی ته
 وړاندی کړم تر څو دا معلومه شی چی د هغوی ژوند تیرونه
 څه ډول وه ؟ د هغوی د ښارونو پراخی او وسعت
 څومره وو او د دغو ښارونو د هستوګنو د ژوند معیار کوم .
 او څرنگ وو ؟

له ووسی پیری نه د لسمی پیری انگلستان :

لافیس او رامبو په خپل کتاب تاریخ عالم کښی
 لیکلی دی :

«اینګو سیکشن یعنی انگلستان له ووسی پیری څخه نیولی
 د لسمی پیری تر ورستیو وختونو پوری یو خورا هغه بی وزلی
 هیواد وو چی د نړی له نورو ونډو څخه پرېکړای شوی وو .
 په نوموړی هیواد کښی جهالت ناپوهی وحشت او بربریت
 عام وو . له څیګو څیګو ډېرو څخه ئی دخټو په ملګرتیا خونۍ
 جوړی لړای شوی وی او د خونو غولی تالارونه ئی هم په
 خټو اخیر لړای شوی وو . خونۍ ئی ډیری تنګی کړکی ئی خورا
 کوچنی ، او دروازی ئی بیخی کمزوری او په څنګونو کښی ئی
 بالکل لړکی نه لرل . څاروی چی د دغه هیواد د پیدایښت
 او عواندو یواځینی ذریعه وه په مختلفو ناروغیو او رنځونو
 باندی مبتلا وو چی د همدغو ناروغیو او طاعون «وبا ، هیضه»
 له امله به مړه کیدل . د هستوګنځیو په لحاظ د خلکو حالت

له څارو يو سره بي توپيره وو. د قبيلي مشر او رئيس به له خپلو خادمانو او خپلوانو سره په جونگره کښي يوځای هستيده، او دوی به ټول د يوی ستري خونی په تالار کښي سره راټول وو چي د هغی په منځ کښي به دا وردبلولو نغری جوړ کړای شوی وو او د نغری د لوگی د ويستلو لپاره به د کوتی د چت په منځ کښي د ريڅه، او موری جوړ کړای شوی وه. دغه ټول وگړي به د ډوډی د خوړلو لپاره په يوو د متر خان سره کښيناستل د قبيلي مشر رئيس او د هغه ماندینه به دواړه يو لوری ته ناست وو. په هغه وخت کښي پدغه هیواد کښي چاقو يا چاره بالکل نوو. پیالی داسی جوړی کړای شوی وی چی د هغوی لاندنی برخی به څو که لر له چی کښودل به ئی ممکن نه وو. له دی اسله یا خو به هغه هر سړی په لاس کښي نیولی وه او یا به ئی په یوځل غونډه په خولی کښي تشه کړه. د شیې له ډوډی خوړلو څخه وروسته به د کهلول او قبيلي رئيس خپلی خونی ته لار او پاتی نورو ټولو وگړو به په همدغه ستر تالار کښي شراب و څښل او مست به شو. او یا به له دی نه وروسته هر یو خپله خپله توره او خپله خپله بستره اشغال کړه او د دغه ستر تالار په غولی او یا په چوتره باندي به ځملاستل او ویده به شول. هر چا به خپله خپله وسله تر خپل سرلاندی کښي بنود له. ځکه چی داره ماری او غلا خورا زیاته او غله هم ډیر زړور وو چی د هغو له ویری څخه هر څوک مجبور وو چی په هر وخت کښي له ځان او مال څخه د دفاع په خاطر تیارو او سیری. ترڅو پردوی باندي ناڅاپي یرغل و نه شی.

توله اروپائی مٺڪه شاره پیدیا او د خپل سرو ځنگلونو
 ځانگو وه ، ڪرهنه په خورا ٽيٽ حالت کښي وه - د ښارونو په
 څلور طرفه به د بوی گنو او خسا او بوډنډونه ولاړ وو او له
 هغوی څخه به روغتیا ضد او زیان من بویونه لټیدل او بی وزله
 انسان به د وزونکو ناروغیو په څپو کښي د کښت په څیر ایبل
 ښده - د پاریس او لندن د ښارونو ټولی خونی له لرگیو او خټو
 څخه داسی جوړی کړای شوی وی لکه څنگه چی له نیمی پیری
 څخه را پدی خوا زبونیر په کلیو او بانډو کښي جوړیږی
 نه به ئی کړکی وی او نه دروازه لرونکی کوټی وی - د فرش
 حوله سره په نوم هم خوران بلدنوو - او دهغوی پفرش داوو چی
 په غولی به ئی د لاسی او ملاستی لپاره پخالی واښه او سواری
 واچولی له نظافت او صفائی سره بیخی اشنا هم نوو - د څارویو
 خوشائی «فضله» او پخلنځی خس او خاشاک به ئی د کورونو
 ترمنځ کوټه کړی وو او له هغوی څخه به د بویونو توه کمخوت -
 د کهول ټول غری به په یوه کوټه کښي ویده کیدل - سړی ،
 ښځی او کوچنیان به گهوډ سره پراته وو ، او زیات وختونه به
 سپی پشوگانی کوټی او خوسیان هم ورسره پراته وو ، کوم شی
 ته به چی هغوی تحت ویلی هغه به له وښو او بوسو څخه یو ډکه
 کړای شوی گدله وه دوا ټونو په دواړو طرفو به به ویانی نوی
 او نه به ئی واټونه او ارول ، او نه د رنای کوم انتظام وو -
 د اروپا له ټولو څخه په ستر ښار کښي هم له پنځلس زره هستوگنو
 څخه زیات نفوس نوو .

داوو ، تر یو لسمی مسیحي پیری پوری د گردی اروپا
 د ژوند ژواک. او د دغه ډول ژوند ژواک اعتراف په خپله د

دوی اروپائی مصنفین کوی او کړی ن دی .

او د اسلامی نړی د ښارونو څه حال وو :

اوس نو د لویديځی نړی د ښارونو له نړیدلی حالت سره سره د خیال په نړی کښی د تصور په عالم کښی لږ غوندي د ختیځ د ښارونو سیاحت هم وکړی ، ترڅو له دغی موازی څخه وروسته تاسی په خپله پریکړه او فیصله وکولای شی چی په هغه زمانه کښی د اسلامی نړی ستر ښارونه او پای تختونه لکه بغداد ، دمشق ، قرطبه ، غرناطه ، اشبیلیه او دامی نور څنگه وو او په هغوی کښی د تهذیب او تمدن کمیت او کیفیت څنگه وو ؟ پدی لږ کښی مونږ باید د خپلو خبرو پیل د اندلس له ښارونو څخه وکړو ځکه چی اندلس د هغی اروپا په گاونډ کښی پروت دی د کوم په هکله چی مونږ بحث او څیړنه کوو - او بیا په اندلس کښی مونږ له قرطبه څخه پیل کوو او مناسبه دا ده چی د هغوی ټول شیان پریږدو او یواځی د هغوی ظاهری بڼه وړاندی کړو .

قرطبه :

قرطبه ، د اموی حکمران عبدالرحمن ثالث په دور کښی د مسلمان اندلس پای تخت وو - دغه ښار به د شی له مخی له مشالونو او قنډیلونو څخه روښانه وو ، خلکو به د لس میله په اوږدو کښی (۱۶ کیلومتر) . . . د دغو څرا غونو په رڼا کښی سفر کاوو او بیا به هم دغه رڼا پای ته نه رسیدله - ددغه ښار ټولی کوڅی سمت او پخی کړای شوی وی او هر ډول خڅلی او چټلی له واتونو څخه لری کړای شوی وی

گرد بنار له گنو گنو باغونو خخه دک کرای شوی وو - هر
 حوک به چی له باندی خخه دغه بنارته را تلل نو هغه به تر ډیر
 لری پوری په دغو بڼونو او باغچو کښی سیلانی را ته - په دغه
 بنار کښی دغه نفوس په هغه زمانه کښی وو چی په هغه وخت
 کښی د اروپا له ټولونه په لوی بنار کښی هم له پنځه ویشت
 زره خخه زیات نفوس نوو - په قرطبه کښی نهه سوه حماسونه وو
 او ۲،۸۳،۰۰۰ کورونه جوړ کرای شوی وو - د محلو او کوټو
 شمیر ۸۰ زره اتیا زره وو - شپږ سوه جماتونه جوړ کرای شوی
 وو د بنار بهرنی د یوال ۸ فرسخ یعنی دیرش زره گزه وو -

د دی بنار گرد هستوگنی تعلیم یافته با سواده وو - یواخی
 د بنار په لمر ختیځه برخه کښی یوسل او یا پنځو د قرآن مجید
 د کتابت کار کوو - دغو ټولو پنځو به قرآن مجید په کوفی خط
 باندی لیکه - او دا یواخی د بنار په یوه خنده کښی وو - په
 دی بنار کښی اتیا مدرسې وی چی په دغو ټولو کښی به بی وزله
 وگړو مجانی زد کړه کوله او پنځوس پکښی روغتونونه وو ، پاتی
 شو د قرطبه جامع جمات هغه خو اوس هم د هغی زمانی
 له خپل ساختمانی او فی لحاظه یو ژوندی او جاوېد یادگار دی -
 د دغه جمات دا دان خو نه د خلویښتو لاسو نو په اندول
 هسکه وه - د دغی کوټی ساختمانی سبک له بنائسته لرگیو خخه
 د گنبدی په خیر جوړ کرای شوی وه - او د دغه جمات چت
 په یوسل او دری نوی سترو باندی ولاړ وو او دغه ټولی ستی
 د سنگ مرمر و له مختلفو ډولونو خخه جوړی کرای شوی وی
 او له کوزه خخه نیولی تر سره پوری د شطرنج خانو په خیر
 مربع شکلی جوړی کرای شوی وی - چی پدی ډول په طول

کښی ئی نولس خونی او په پلن والی کښی ئی اته دیرش خونی جوړی کړای شوی وی - په دغه جمات کښی به د شپې له مخی ۴۷۰۰ څلور زره ؤ سوه څراغو نه بلیدل چی په هغو کښی په یو کال کښی د ۲۴ څلروینستو زرو پونډو په بیه زیتون سوه څیدل - د دی جمات په جنوبی لوری کښی نولس دروازی وی - او هغه ټولی له بنائسته برنجی تختو څخه جوړی کړای شوی وی او د منځ دروازی ئی د سرو زرونه تختو څخه جوړی کړای شوی وی - همدارنگه په ختڅ او لویدڅ طرفونو کښی هم نه و دروازی د جنوبی دروازو په څیر جوړی کړای شوی وی - پاتی شو ددغه جامع جمات محراب د هغه په هکله د انگریز مصنف د دی قول نقل کول کفایت لوی چی ویلی ئی دی - تراوسه پوری بشری سترگو هر څومره شیان چی لیدلی دی له هغو گردو څخه دغه محراب بنائسته او کښلای دی دا حکه چی د دغه محراب ساختمانی انډول او سازی او د هغه ځلا او - کله به لرغونو او نویو اثارو کښی پیڅی ندی لیدل شوی .

د قرطبه د الزاهراء مانی :

قرطبه ته نیردی او لگیدلای یو خورا لوی قصر الزاهراء وو - دغه مانی د خپلو قبی بنکلا وو . ځلا او بنایست والی له نظره د خپلی زمانی عجوبه گنلای شی - د دی مانی په هکله ترکی . تاریخ خبا پاشا لیکلی دی :

«دغه مانی د خپلی زمانی بو داسی حیرانوونکی محل دی چی د بشر له لمړی پیدایښت څخه تر اوسه پوری د هیڅ یو انجنیر په ذهن کښی د هغی د نشی په څیر تخیل ندی راغلی -

او له هغه وخت څخه چې الله تعالی عقل پیدا کړی دی تراوسه پوری داسی نقشه تیاره کړای شوی نده .»

د دی مانی دیوپی «گنبد» په څلور زره دری سوه شپاړس متنو باندی ولاړه وه او دغه ټولی مستسني د مرمر و له مختلفو ډبرو څخه جوړ کړای شوی وی او په ډول ډول گلانو او نقشو باندی بنایسته کړای شوی وی . د دغی مانی په فرش باندی د مرمر و د دیوه د مختلفو رنگونو تختی لگول شوی وی . او په دیوالونو ئی د ښکلې لاجوردی رنگ چوکاتونه لگولای شوی وو . د مانی په ټولو خونو «محلونو» کښی د ځلانده او بو ریښی چیني روانی کړای شوی وی ، او بیا دغه او به د مرمر و له سپینو ډبرو څخه په جوړ کړای شویو حوضونو باندی په تیریدلو سره د خلیفه د هستوگنځی په خورا حسین او جمیل هغه حوض کښی تویدلی . چی د هغه په منځ کښی د سرو زرو یوه مرغانی گرځیدله چی په سر باندی ئی یوه غټه مرغانه لگولای شوی وه چی په هغی کښی په زرگونو زرگونو رنگ په رنگ کبان «ماهیان» وو چی د هغوی لپاره هره ورځ ۱۲ دواس زره پخی ډوپی اچولای شوی .

په الزهراء مانی کښی د کیناستلو یو خاص ځای هم وو چی هغه ته «قصر الخلافة» ویل کیده ، او د دغی خونى چت او د یوالونه له سرو زرو او د ځلیدونکو صافو د مرمر د ډبرو له مختلفو ځیلونو څخه جوړ کړای شوی وو او په منځ کښی یو ستر حوض چی له سیمابو څخه ډک کړای شوی وو . د دغی ناستی ځای په هر لوری کښی اته محراب ډوله دروازی وی ،

چي پتونه ئي له سرو زرو او دهاتي له عاجونو او د صندل له لرگي
 خڅه جوړ کړای شوی او ډول ډول ملغلري پري خړول شوی
 وی او بيا هغه په رنگينو چوکاټو او د سرمرو له صافو ډبرو خڅه
 په مسکو هسکو ستو درولای شوی وی - له دغو دروازو خڅه
 به د له وړانگي خونې ته ننوتلی په د يو الوونو او د ناستي پرځای
 په نگيدلی - او د دغو وړانگو له ننوتلو خڅه به داسي خلا پيدا
 ليدله چي سترگي به ئي بري بڼولي او بيا به خليفه الناصر که چي
 ؤ غوښتل څوک وويروي نو هلته موجود کوم مرئي ته به ئي اشاره
 وکړه چي په حوض کښي موجودو الماسو ته حرکت ورکړي
 هغه به چي کله ؤ خو څولای شونو داسي به معلوميدله چي گرد
 مجلس د بربينا «برق» له شات او نيوني سره مخامخ شول د
 مجلس د گډون کوونکو زړونه به له ويري خڅه وران وران شول
 او هغوی به داسي محسوسوله چي ماني دوی پورته کوي ، او
 ترڅو پوري به چي الماس خوځنده وو همدغه حالت به جاري وو -
 دغه د نبي په څلور طرفه گڼو گڼو باغونو په خپله غير کښي
 تيولي وه او د دي په څلورو خواوو کښي ستر ستر ډگرونه
 وو - او له هغه وړاندې خورا ستر د يوال وو چي دغه عظيم
 الشان عمارت ئي محاصرې کړی وو چي د هغه په څلور طرفه کښي
 دري سوه جنگي بروجونه وو - د الزهراء په ماني کښي د خليفه
 وزيرانو جنرالانو او اميرانو کورونه او هستو گنځي وو - او
 پدي برسيره ځيني داسي قالارونه هم پکښي وو چي د خليفه د
 ناستي لپاره مخصوص کړای شوی وو او په کوم ځای کښي چي
 خليفه کښيناست هغه ته ئي «سطح متمرده» ويله - چي په هغه
 باندي يوه ډيوډي «گنبد» وه چي خښتي ئي د سرو او سپينو زرو

وی - مگر هغه وخت چی د قرطبه په جامع حیات کنبی په خلیفه باندی د ټولو خلکو په وړاندی قاضی مندر برت سعید د دغی دیودی په توسه سخت انتقاد وکړ نو خلیفه هغه پنکه کړه او بیانی له پنځو خبنتو څخه جوړه کړه د دغی مانی په شاو خوا کنبی د جنگی وسائلو او نورو مصنوعاتو سری ستړی کارخانی هم جوړی کړای شوی وی - چی پدی توگه په دغه مانی کنبی جنگی وسیلی هم جوړی دلی مونږ ته لازمه ده چی هغه را په زړه کړو (۱) پداسی حال کنبی چی مونږ نوی له سره وسلوال کیدلای شو - هو مونږ باید را په یاد کړو چی یو وخت داسی وو چی مونږ په خپله د خپل ځان لپاره، وسله تیارو له او پدی، هکه مو له هیچا څخه درویزه نکوله . همدارنگه پدغی مانی کنبی د زینت د کاڼو یوه کارخانه د ډبرو د جوړولو، د ډبرو د جوړولو او د مجسمو جوړولو کارخانی هم وی - او پدی برسیره هم د هر ډول کسبونو او صنایع کار او بارهم وو - د دغی

۱- د مانی په طول او عرض کنبی د دغه ډول کارخانو انتظام غالباً د دی لپاره شوی وو چی د جنگ په وخت کنبی له چیرته غلیم دوی محاصره کړی نو پدی وخت کنبی له بهر څخه د وسیلی راوړلو ته اړتیا پیدا نشی او د فلاپندو فوځونو وسله تمامه نشی او دفاع کوونکو ته پرلپسی وسله و رسو کاشی ترڅو د غلیم فوځونه پدی هیله کنبی ناکام شی چی دوی به د وسیلی په تمامیدلو هغوی ته تسلیم شی څومره نیک ابتکار دی .

مانی په جوړولو بازي څلور کاله لگيدلی وو او هره ورځ به په متوسطه توگه شپږ زره (۶۰۰۰) ډبرې جوړولای شوی ، او دا برسیره په هغو ډبرو وی چی هغه د فرش په جوړولو کښی استعمالیدلی - لس زره کار کوونکو هره ورځ په دغه مانی کښی کار کاوو . . ۱۴ څوارلس سوه کچرو به وسائل چلول - او په هره دریمه ورځ به ۱۱۰۰ یو زر اوسل اوسنانو چونه هلته راوړله . د الزهراء د مانی په جامع جمات کښی به هره ورځ یو زر فنی کسانو کار کاوو چی د هغوی له جملی څخه ۳۰۰ دری سوه معماران ، ۲۰۰ دوه سوه ترکانان «نجار» . . پنځه سوه مزدوران ، او نور کار کوونکی وو - د دغه جمات یواځی به ۴۸ ، اته څلوېښتو ورځو پوری بشپړ کړای شو - او دا کار دومره به بیره سره ؤ شو چی مثال پیدا کیدل ئی گران دی .

په ۵۳۵۱ کال کښی خلیفه المستنصر په دغه عظیم قصر کښی مسیحي هسپانوی باچا اردون بن اذخونش ته ښه راغلی ووايه او د هغه استقبال ئی وکړ - او کله چی نوسوری باچا الزهراء ته زهوت او د دغی مانی ښلا او حلائی ؤ لید له په هغی کښی ئی دربه او خامت گران ؤ لیدل نو سخت حیران شو - او کله چی بیا د المستنصر بحاس ته ؤ رسیدله او د هغه په شا و خوائی ناست اعیان او اشراف ؤ لیدل چی په هغوی کښی لوی لوی علماء خطیبان فوخی جیرالان موجود وو نو د هغه د حیرانتیا هیڅ پای نوو ، نوسوری هسپانوی باچا کله چی خلیفه ته ښه وړاندی شونو له خپل سرته ئی تاج لری کړ ، خپل

خاديني له خان خٽه لري ڪر او تر هغه وخته ئي سر تپت تپت نيولي وو چي خليفه د سر په هسڪولو اجازه ورنه ورنڪره - او ڪله چي هغه له خليفه سره ملاقات وڪړنو د يو ساعت لپاره په سجده پريووت ، بيا پورته شو او څو قدمه وړاندي لاړ بيا په سجده پريووت - او هغه خليفه ته تر رسيدلو پوري څو واري داسي وڪړل او هغه په رسيدلو سره د خليفه په لاسونو پريووت او لاسونه ئي چپ ڪړل او بياله لاس محبي ڪولو خٽه وروسته بيرته ترخپل ناستي ځي پوري په شاروان وو ترڅو خليفه ته ئي شانسي - او بيا په خپل مخصوص ځاي باندي ڪښيناست او خليفه ده ته په ښه راغلاست ڪښي داسي وويل : «تر دي ځايه ستاسي راتلو ته ښه راغلاست وايو - ستاسي دا راتل ستاسي لپاره د خوبيني باعث شو ، ځكه چي مونږ د تاسي په هڪه له هغه څه نه زيات حسن ظن او د قبوليت عقیده لرو چي تاسي ئي تصور ڪوئي» - بيا د خليفه دا خبري ترجمان د هغه په ژبه نوموړي باچا ته ترجمه ڪري او هغه ئي پوه ڪر او هغه د خليفه په خبرو ډير خوبين شو ، په خپل ځاي باندي پر مخي پريووت او فرينس ئي ښکل ڪر او بيا ئي وويل : «زه د خچل بادار امير المؤمنين يوكو چي سر ي يم ، د هغه په مهر تي زه ډاډه يم او د هغه د لادر ناوي او عزت هيله منديم ، په خبله پرده او د ده په اشخاصوزه پوره ډاډه يم ، او ده چي نوم حدست ماته سپارلي دي او له خپلي مهرباني خٽه ئي چي ماته نوم مقام را ڪري دي ، زه هيله منديم چي زه به په اخلاص او ريښتيني نيت او په نيڪمرغي مخ په وړاندي لاړ شم» . . . د باچا د دي

خبرو په خواب کښې خلیفه ورته وویل "زما په وړاندې تاته د هغه چا مقام در کړای شوی دی د کومو په هکله چی زه ښه نظر لرم او زه هیله مندیم چی تاته زسونږ په عزت او در ناوی در کولو ستاسی په خپل نام کښې ستاسی د عزت او در ناوی باعث وگر خیری او تاته به معلومه شی چی زسونږ په لوری ستامایل او زما د سلطنت له سوری لاندی ستاسی و سیدل تاسی ته څه او څومره گټی رسوی؟"

لیڅه فکر و کړی چی د خلیفه مستنصر له خولی څخه په وتلو خبرو کښې څومره ځواک او عظمت پروت دی او کله چی د هسپانیه باچا د ده په وروستیو خبرو پوهیری نوبیا سمه لاسه په سجده پریو وځی او بیا خلیفه ته په دعا کولو بازی پیل دوی او دا ورته وائی چی زه د خلیفه له ملاتړ او مهربانی څخه مننه کووم او بل دا چی ده ماته پدی هکله ډاډه را کړ -

غرناطه :

بیا کله چی له قرطبه څخه د غرناطه لوری ته راشو ، نو هلته سونږ ته یو عظیم تعمیر د الحمراء په نوم او شکل کښې منځ ته را د رومی - او د دی محل په لیدلو سره لیدونکی د حیرانیتا په وجه گوته په غائب کوی او د زمانی له ناخوالیو سره سره دغه عمارت اوس هم د گردی نړی د گرځند ویاڼو او ترسټانو مرکز گرځید لای دی - دغه محل د غرناطه د هسکو غرونو په لمن کی د پراخه او شنو کښتونو په منځ کښې جوړ کړای شوی دی او د غوزره وړونکو کښتونو له څلور طرفه په خپله غیر نیولای دی ، چی له همدی امله د ځکی پر کره کښې

دغه تعمیر په غوره او خورا ښکلیو تعمیر ونو کښی شمیرل
 لیری - پدی تعمیر لښی مختلف تالارونه او ستري ستري خونې
 جوړی کړای شوی وی - د مثال په ډول له تورو ډبرو څخه
 جوړ کړای شوی تالار ، له تورو او سپینو ډبرو څخه څنگ په
 څنگ جوړی کړای شوی د وه خونې چی یوه د عدالت خونه
 او بله د سفیرانو د ملاقات او لیدنی لپاره - پدی لنډه څیر نه
 لښی زما لپاره ممکنه نده چی زه د الحمراء د گردو مزایاو نقشه
 وړاندی کړای شم ، د دغه تعمیر د عظمت لپاره د اثبوت کفایت
 کوی چی د فرانس مشهور شاعر «ولتر هوگو» هغه ته په
 خطاب لښی د هغه په هکله د خپلو ننگیرونو څرگندونه داسی
 کړی ده :

”ای حمرا ! ای حمرا !! ای هغه قصره ، کوم چی د
 فرښتو د نجل له غوښتنی سره سم ښائسته او جوړ کړای شوی
 دی ، او ته ئی د نظم او سابقی نخبه گرځولی ئی ، ای د مجداو
 شرف سمبوله داسی کلا! چی په کښی د گلانو څخه ډکی خانگی
 ئی سرکښنه او ښایست ئی د لیدلو وړ دی ، که چی د سپوږسی
 په څیر ځلانده کوچنی کوچنی وړانگی او شغلی سناله لویدیځو
 منارو او کنارو څخه په تیریدلو ، ستا په دیوالونو باندی لویری
 نو هغه مهال د شپي په چپه چپتیا کښی داسی گونگوسی او
 روی چی زه لرونکی مسحوروی ،

آشیلید : :

پاتی شو د اندلس د نورو ښارونو د استان او د هغوی د
 عظمت او پر مخیا حالات چی هغه په خپله یوه طولانی قصه او

ناول دی ، زه پوهییم نوربنارونه خو پرخای یربر ده یواخی د
اشپلیه په هکله د ایان کفایت کوی چی پدغه بنار کښی یواخی د
ورینمینو کالیو د ویدلو لپاره ۶ شپږ زره کار گوی وی ، دغه
بنار له هر لوری څخه د زیتون د ونو په ناغونو کښی پت وو
او زیتون د ونو د پریمانیا په توسه په دغه بنار کښی د زیتون
د تیلو د ویستلو لپاره بولک « سل زره » گڼی جوړی لرای شوی
وی او شپه ورځ به د تیلو په ویستلو او تصفیه باندی بوختی
وی « ترڅو د خپل بنار د هستوگنو او د نورو بنارو نواړ تیاوی
او حوټج پوره کاندی د زیتون تیلو په هغه وخت کښی خورا
اهمیت لاره ځکه چی هم په غذائی موادو کښی په در را
تلل او هم د شپي له مخی په څراغونو او دیوونښی سوخول لامل
او هم په طبی د رملونو کښی خورا زیات استعمالیږل او دغه
تیل د اندلس د نورو بنارونو په پرتله په اشپلیه کی ډیرو سیل
یدل» .

مصنوعات :

د اندلس ټول نارونه به عمومی توگه آباد وو او هر یو
بنار ئی به خصوصی ټول عم هر ورو په کوم امتیازی ډول
سره مشهور وو او اروپائی وگړو به د هسپانیه له مضمه څخه
سره د ومره سینه لاره چی مثال ئی نشته - د هسپانیه جنگی ځول
او زغری به هغه وخت کښی ډیری مشهوری وی - فولادی
ډالونه به هم پکښی جوړیدل - ټولی اروپا نور ئی شیان له
هسپانیه څخه بیرو دل او د پورتنیو سواندو د جوړولو فرسانس
به ئی ورکا وو . . . په اوسنی د ور کښی پدی خبرو باندی

مونڙ ته غور او فڪر ڪول خورا ضروري ڏي . . . او د هسپانيه
 د بناونو د مصنوعاتو د ڊيرواني اندازو له ڏي څخه معلومولاي
 شي چي « زينو » په خپل ڪتاب په فرانسو باندې يرغل «
 ڏيني ليکلي ڏي: ” هغه وخت چي عربو له اندلس څخه د فرانسو
 په جنوبي برخه يرغل وکړ او عربي لښکرو د سمح خولاني ،
 عيسه کلي ، او حرقفي په قيادت د فرانسو رابونه ، فرتسونه ،
 افسنيون ، او ليون بناونه فتح کړل نو پدغه مهال کښي هغوي
 په داسي وسلو سمبال وو چي د هغوساري او انډول له انگريزانو
 سره هم نه وو .

بغداد :

اوس مونڙ د اسلامي نړي ختيځي برخي ته د روسو ترڅو
 وگورو چي د هغه ځاي د سترو سترو بناونو او د ژوند جوړو
 ونکي تهذيب څه حال ڏي . او پدي هڪه به زه يواځي د بغداد
 به يادونه اڪنفا وکړم او زيار به ويا سم چي دغه بناو د خپل
 تعمير له بشپړتيا څخه وروسته د نړي په تعميرونو ڏيني داسي
 حيرانو ونکي بناو ڏي چي د هغه ساري په پخواني تاريخ کښي
 هډونه ميندل نږي .

بغداد دخپل تعمير او پراختيا له نظره لمړي يو ډوچني کلي
 وو . او په هغه کښي به د هر کال په وروستيو ورځو کښي د
 نير ڏي او لري کاونديان راغونډ بدل . او بيا کله چي د عباسي
 خلفا وه سډور خليفه منصور د هغه د تعمير او جوړولو پريکړه
 وکړه نو هغه ستر ستر انجنييران او د تعمير جوړوني متخصصين

راغونده کړل - او د دی پرڅنگ کښی فی لرهنی ، مساحت
 او د مخکو د ویشلو متخصصین « جریب کښی » را وغوښتل -
 او د هغه د تعمیر لمړی خښته ئی په خپل لاس کښی ښو د له
 او د بنسټ کښندلو په وخت کښی ئی داسی وویل :
 " بسم الله الرحمن الرحيم والحمد لله والارض لله یورثها من یشاء
 من عباده والعاقبة للمتقين ۱ - له دی نه وروسته نوسوری وویل د
 الله نوم یاد کړی او پیل وکړی - د بغداد د ښار د تعمیر ټول
 لگښت څلور ملیونه یعنی څلوېښت لکه روپی وو - د ښار په جوړ
 ونه کښی یولک مزدورانو کار کا وو - د ښار نه تاوکړی شوی
 کلاوی د ری وی او ددری وارودیوالونه یوپر بل پسې نیر دی
 وو - پدغه ښار کښی په هغه وخت کښی د وه ملیونه وگړی
 هستیدل او د دغه ښار په ختیځ لوری کښی د واهونو او کوڅو
 شمیر ټیر زره وو او په لویدیځ لوری کښی ئی په فرات او
 دجله برسیره یوولس نهروونه بهیدل او څلو زره واهونه او کوڅی
 وی - د نهرونو او به د بغداد هر کورته تللی وی او یواځی د
 دجله د پوری ویلو او راتللو لپاره دری زره کوچنی بیړی
 جوړی کړای شوی وی - په ښار کښی شپيته زره حمامونه جوړ
 کړای شوی وو او بیا د عباسی خلافت په وروستی د ور کښی
 هغه د ویره کم شوچی شمیر ئی لس زروته راواوید - د جماتو نو

۱ - د خدای په نوم پیل کوم خدای یره نادی ، مخکد د
 خدای پاک دی ، او هغه له خپلو بندانو څخه هر چانه
 ئی چی رضا وشی هغه ئی وارث گرځوی او غوره انجام
 متقیانو لره دی .

شمیرنی د ری لکه ته رسیدلای وو - پاتی شو د هغه نفوس ،
د علماو ، نثرت او د ادیبانو او فیلسوفانو شمیر هغه له خدای
پاک ختخه یرته بل هیچا ته هم معلوم ندی -

مناسبه گنیم پدی حای کنبی د بغداد په هکله د ابوبکر
الخطیب بغدادی یو اقتباس وړاندی کړم : نوموړی وئلی دی :
ماد بغداد دیا دونی په هکله د هغه ډیر داسی خصوصیات له
یادونی ختخه پری بنودلی دی، چی هغه په کرده لوید یخه او
ختیخه نری کنبی یواخی بغداد ته ورکړای شوی دی -
چی د هغو له جملی ختخه د هغه حای د خلکو وبری او خندنی
تنهوی او بنه خوی، بشر دو سته چان خونندوری او خوړی او
به ، هر ډول پریماننه میوی ، خوینی ، په هر یو وصنت کنبی د
هغه حای د خلکو پوهه ، د هر ډول اړتیا وو په ډیره اسانی سره
لری کول ، د بدعتونو له ترویج ختخه د خلکو ژغورنه ، د
عالمانو، طالبانو ، قانون پوهانو، او فقها وو په زړه پوری
ډیر والی ، ستر ستر متکلمین ، حساب دا نان، نخویان، نومیالی
شاعران د تاریخ او انسایو راویان، د ادب او ثقافت متخصصین،
له اطرافو او لری لری حایونو ختخه د هر علم او فن د
متخصصینو راتلل او د غننه میشته کیدل او لنهه دا چی پدغه
بنار د هر غریب او عجیبو شیانو پیدا کیدل دیا دونی ورخصوصیتو
زه دی - پدغه بنار کنبی د کال د هر موسم میوی به موجودی
وی او د دنیا په هر کوټ کنبی به چی میوه پیدا کیدله نو هغه
به ټولی دلته موجودی وی - او بیا په خاصه توگه دؤری او
ژی په منځنی زمانه کنبی کیدونکی میوی «په مبارونو د غلته

میندلای شوی» که په چا باندی به د هستوگی خونه تنکه شوه او غوښتل به ئی چی کوم پراخه کورخان ته پیدا کړی نو په ډیره اسانی سره به ئی ښه پراخه کور پیدا کولای شوای - که د یوکس به د خپل کور په پرتله بل کورخوښ شو نو هغه ته دده لیگدیدنه کوم مشکل او گران کارنوو - د دغه ښار هستوگنی به د ښار په هر لوری کښی چی هستوگنه غوښتله، هاته وُسیدلای شوای - دغه ښارته به له چاله دښمن څخه د خلاصون په تکل به راوړه نو بی شمیره خلک به هغه ته د پناه ورکولو لپاره تیار وو - او هغه ئی په ډیره ښه توگه له غلیم څخه بیه ولای شوای، لری به وو که ایزدی، خود غلته به هر چاچی وُغوښل، له یوو کور څخه بل کورته، له یوی کوچی نه بلی ته، اونه یوو وات نه بل ته وُلیگدی نو ډیر په اسانی سره به لیگدیدلای شوای - لنډه دا چی له وخت او حالاتو سره سم هر چا هر ډول بدلون کولای شوای د دغه ښار د سترو سترو سوداگرانو، باچایانو او د دنگو دنگو مانیو وُسیدونکو اشرافو دریغ کړنلاره او عمل دا وو چی هغوی به له هر لوری څخه په بی وزلو او کمزور وگرو د هر ډول مرستی عاطفی او بشر پالنی بارانونه گول او دغه لړی به هر وخت جاری وه - لنډه دا چی، داد خدای پاک زیر می او خونی دی چی پرته له الله تعالی څخه بل هیڅوک د هغه په حقیقت باندی نه پوهیږی .

همدغه مصنف په یوبل حای کښی لیکنی دی :

«بغداد یو داسی ښار ووچی د جلال او عظمت، د نامتو عالمانو، د رؤسیانو د ډیر والی، دخواصو او عوامو د تمیز، د

اطرافود وسعت او پراختیا، د تعمیرونو او کورونو، جماتونو او حمامونو د ډیر والی، د نیرونو او ویالو د پرماتیا، دکانونو او هو تلوونو د زیاتوالی، د بکلی هوا، خوندورو او خوږو او سرو اوبو، یخو سوریو په گرمیو او یخنیو کښی د معتدل والی، په پسرلی اوسنی کښی د روغتیا او د نفوس د ډیر والی له نظره په گرده بری کښی ئی ساری او سیال نه لیدل کیده. د هارون الرشید په زمانه کښی دغه ښار د جوش او مستی معراج ته رسیدلی وو او نفوس ئی له ټولو وختونو څخه زیات وو. په دغه ښار کښی د دنیا بهترین هستوگنئی او د خوراک خورا عوره انواع او د خوراک څښاک په زړه یوزی ځایونه «هو تلوونه» وو. په هر لوری شیبی او زړه وړونکی باغونه وو. په واتونو به دوگرو اله گوله وه. خو نه دغو ټولو خوښیو او سوکالیو څخه وروسته په دغه ښار د ویجارتیا او خرابی دور راغی. هستوگنی ئی په کم او ونو کښی پریوتل، د ښارو دانی خرابه شوه او بی شمیره کورنی له دغه ښار څخه په هر لوری ولیکنیدلی مگر بیا هم د مونږ له زمانی څخه وړندی داسی حالت نولکه څنگه چی اوس دی چی په هر لوری گڼوډی او هلته کور په کور اوس خرابی دی پداسی حال کښی چی به یو وخت کښی دغه ښار له ټولو ښارونو څخه ممتاز او له ټولو هستو گنئیو څخه په خورا هسک مقام کښی وو او حالت ئی له ټولو مصارو څخه مخالف وو.

زما پسری زما په بن و پيژنه :

د بغداد په هکله زه خپله خبره د مقتد ربا الله د وخت د دی بنا د څرنگوالي په یادونه پای ته رسوم ، او گرانو لوستونکو ته دا څرگندول غواړم چې پدغه وخت کښی د بغداد حالت څرنگه وو . او همدارنگه په هغه وخت کښی کله چې د روم د باچا ایلجی د خلافت دربار ته راغی په بغداد کښی د اسلامی خلافت شان او شوکت څه خیل وو . په بغداد کښی یواځی دارالخلافت «Khilafat House» د خپل وسعت او پراختیا او د هستوگنو د پیر والی له نظره د اوسنی شام له ټولو څخه د ستر بنا له نفوس څخه پیر او زیات وو . په هغه وخت کښی په دارالخلافت کښی یواځی د سامورینو شمیر یوولس زره وو . او په دوی برسیره په زرگونو وگړو د خدمت گارو په صفت کارونه کول . په یو «Hhiff» شیفپ یعنی د مزدورانو په بدلیز پوست های خلوزرو هغو کسانو کار کاوو چې د نده ئی د چراسی توب او خدمت گاری وه . او هغه وخت چې د روم د باچا ایلجی راغی نو هغه دارالضيافت «میلستون» ته بوتلای شو . له دارالضيافت څخه تر دارالخلافت پوری فوځیان کرښی کرښی و د رولای شو . او کومو فوځیانو چې په دغو تشریفاتو کښی برخه اخستلی وه د هغوی شمیر یولک او شپيته زره وو . چې پکښی سپاره او پیاده ټول گه وو . د باچا ایلجی د دوی په منځ کښی روان وو او دارالخلافت ته په بدرگه و رسولای شو . نوموړی خلیفه ته سلام وکړ ، او بیا له سلام څخه وروسته د خلیفه له خوا فرمان صادر شو چې میلمه دی په دارالخیفه کښی د سل

او نفریح لپاره و کڙخولای شی . د خلیفه د هستوگنی کور
 غلبه کړای شوی وو او په هغه لیبی له وو زره خدایو وو
 سوه حاجبو «یاورانو» او څاو زرو تور پوستکو مرئونو حجه
 ږته بل هیڅوک نوو . پسی ځای کښی د فوخی وسیلی او خزانو
 داسی بنودنه «نمایش» وکړای شوه لکه څنگه چی د ناوکی د
 جهیز «ورکړی کور» بنودنه کولای شی . او کله چی دغه ایلیچی
 دارانشجره ته ننووت نو د هغی په لیدلو سره هک حیران پاته
 سو . دغه ونه له سپینو زرو څخه جوړه کړای شوی وه چی
 ورتی پنځه لکه د رده وو . د دغی ونی اتلس ستړی څانگی
 ونی چی بیا له هری یوی څخه ډیری کوچنی کوچنی څانگی
 او غوپی غځولای شوی وی . او بیا په دغو ټولو څانگو
 باندی مختلف ځینونه مرعی ناستی وی . چی ځینی د سرورزو
 او ځینی د سپینوززو وی . د دغی ونی پانی هم په مختلفو
 ځبلونو باندی وی او د هغوی مختلف رنگونه وو او داسی به
 خوځیدلی لکه څنگه چی د څپانده هوا وپسی حرکت لوی .
 دغه ټولی طلائی او ژری مرعی د بادونو د مختلفو نورو په
 خپروازی او پرانسی خولی جوړی کړای سوی وی چی د
 بادونو له خو څمه څپو څخه د مرغیو ساز او چنیدا و او زولای
 سی . دارالشجره نه ښه ښردی د پنځلسو پسه آمو نوباندی
 سپرو ابلانو مجسمی جوړی کړای شوی وی چی ورینمین
 ذلی تی اغوونلی وو . د هغوی په لاسونو کښی کوچنی کوچنی
 نژی وی ، او ددغه ټول بو ډرابل پسی د خفاستی په حالت
 کښی سوولای شوی وو . او داسی ښکاریدل چی گواکی یو د بل
 په نیولو کښی زیار بوسی .

او نه دی نه وروسته رومی سفیر پیا د الفردوس نومی
محل په لو بوتلای شو - چی پدغه محل کښی بی شمیره جنگی
وسلی او الات وو - او پیا ددی له لیدلو څخه وروسته نوموړی
د هارون د خلافت له یوو محل څخه بل محل ته بوتلای کیده
او ۳۳ درې دیرش محلوته پری باندی وکتلای شو او پدغه
دوران کښی نوموړی ووخلی سیاله وکره - او پیا بیرته د
المقتدر بالله مجلس ته راوستلای شو - مؤرخینو لیکلی دی چی :

«پدغه وخت کښی کومی عالی چی اواری کرای شوی
وی د هغو شمیر ۲۲ دوه ویشت زره وو - او په دغه شمیر
کښی هغه عالی نه دی شامل کرای شوی چی مخکښی له دی
څخه په محلونو او ناستی ځایو نو کښی غور ولای شوی
وی - پدغه وخت کښی په مختلفو محلونو کښی ۳۸ ، اته دیرش
زره ورېښمنی او طلائی پردی څړولای شوی وی - او د هغو
شیانو په جمله کښی چی په دارالخلافت کښی د روم د باچا
سفیر ولیدل «زو» هم شامل وو - په هغه کښی مختلف ډول وحشی
او نا مانوسه ځناور وو - لته د پیلانو یو هستوگنځی هم وو
چی په هغه کښی څلور پیلانی وی ، چی د هری یوی پالنی او
گویگنی لپاره اته کسه هندوستانی خدمت مقرر کرای شوی وو - د
څیروونکو ځناورو لپاره سل خونی وی ، چی په هغو کښی سل مختلف
ډوله څیروونکی ځناور ساتلای شوی وو - د څیروونکو دغه هستوگنځی
اوزو ، ښی او گس لوری ته پراختیا پنځوس پنځوس گزه وو -
هر یو مزری او نور څیروونکی به یو یو سړی نیولی وو - د هغوی
په غاړو او سرونو کښی دؤ سپنی ځنځیرونه او زولنی اچولای
شوی وی .

د دارالخلافت له لیدنی څخه وروسته د روم د باچا سفیر
 هک حیران پاته شو ځکه چې په هغه وخت کې د محکمې
 د کړی پر مخ په هېڅ یو ځای کې داسې محل او ځای نه وو
 لیدلای .

زه پوهیږم چې زمونږ د تهذیب د عروج د زمانې د بناوونو،
 قصرونو مانیو او نورو تعمیرونو د عظمت ځواک او شان و
 شوکت د څرگندونې او ښودنې لپاره همدوسره کفایت کوی -

تمت بعون الله

ژباړن عفی عنهم

۸-۱۲-۱۳۶۱ هـ

۲۷-۲-۱۹۸۳ م

